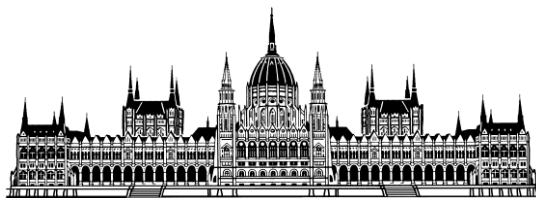

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István,
dr. Latorcai János és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila, dr. Tiba István*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	22709
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Móring József Attila</i> (KDNP)	22709
<i>Csepreghy Nándor</i> , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	22711
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP)	22713
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22714
<i>Schmuck Erzsébet</i> (LMP)	22717
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22718
<i>Rig Lajos</i> (Jobbik)	22720
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	22721
<i>Németh Szilárd István</i> (Fidesz)	22723
<i>Dr. Fónagy János</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	22725
A köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. március 17-i ülésnapján elfogadott, a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája.....	
Felszólalók:	22726
<i>Dr. Vas Imre</i> , a Törvényalkotási bizottság előadója	22727
<i>Dr. Lukács László György</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	22728
<i>Dr. Harangozó Tamás</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	22728
<i>Dr. Lukács László György</i> , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője.....	22729
<i>Tuzson Bence</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	22731
<i>Manninger Jenő</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22733
<i>Dr. Szakács László</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22735
<i>Hollik István</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	22737
<i>Z. Kárpát Dániel</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22739
<i>Schmuck Erzsébet</i> , az LMP képviselőcsoportja részéről	22742
<i>Dr. Turi-Kovács Béla</i> (Fidesz)	22744
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik).....	22746
<i>Dr. Szakács László</i> (MSZP)	22747
<i>Tuzson Bence</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	22747
A köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. március 17-i ülésnapján elfogadott, a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
	22748
A természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	
	22749
Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról szóló T/9372. számú törvényjavaslat zárószavazása	
	22749
A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény módosításáról szóló T/9632. számú törvényjavaslat zárószavazása.....	
	22750
A Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata és szolgálati/hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
	22751
A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	
	22751

Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulójáról való megemlékezésről szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	22752
A 2017. év Arany János-émlékévvé nyilvánításáról szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	22752
A Magyar Felsőoktatás Napjáról szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	22752
Az Erzsébet-programot érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	22752
A társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	22753
Az uniós vámjog végrehajtásáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	22753
A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazása	22754
Döntés önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	22754
Döntés törvényjavaslat tárgyalásának elnapolásáról	22755
A szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	22755
Szalmáry Kristóf (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	22756
Felszólalók:	
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22757
Dr. Vinnai Győző , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	22758
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22759
Farkas Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22760
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22763
Szabó Szabolcs (független).....	22763
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22764
Farkas Gergely (Jobbik)	22765
Szabó Szabolcs (független).....	22766
Dr. Palkovics László emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	22766
A védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	22767
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	22767
Felszólalók:	
Dr. Simon Miklós , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22770
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22771
Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	22776
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	22781
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	22786
Az igazságügyi szakértőkről szóló törvényjavaslat általános vitája	22787
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	22787
Felszólalók:	
Dr. Répássy Róbert , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22792
Dr. Bárándy Gergely , az MSZP képviselőcsoportja részéről	22796
Dr. Vejkay Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	22800
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	22803
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	22808
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	22812

Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza..... 22814

A külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvényjavaslat általános vitája 22816

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője...22817

Felszólalók:

Németh Zsolt, a Fidesz képviselőcsoportja részéről22820

Mesterházy Attila, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....22823

Dr. Hoffmann Rózsa, a KDNP képviselőcsoportja részéről.....22828

Dr. Staudt Gábor, a Jobbik képviselőcsoportja részéről..... 22831

Dr. Höresik Richárd (Fidesz)22835

Dr. Legény Zsolt (MSZP)22837

Csenger-Zalán Zsolt (Fidesz).....22837

Magyar Levente külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....22839

A Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája 22841

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 22841

Felszólalók:

Bartos Mónika, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....22842

Dr. Józsa István, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....22843

Ander Balázs, a KDNP képviselőcsoportja részéről22845

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről22850

Dr. Mátrai Márta (Fidesz).....22852

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza 22855

A Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája22859

Németh Lászlóné, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója22859

Felszólalók:

Hadházy Sándor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről22860

Dr. Szakács László, az MSZP képviselőcsoportja részéről 22861

Volner János, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....22863

Németh Lászlóné, a Miniszterelnökség államtitkárának előterjesztői válasza22863

Az egyes migrációs tárgyú és ezekkel összefüggésben más törvények módosításáról

szóló törvényjavaslat általános vitája22864

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....22865

Felszólalók:

Dr. Simon Miklós, a Fidesz képviselőcsoportja részéről22866

Dr. Harangozó Tamás, az MSZP képviselőcsoportja részéről22868

Firtl Máttyás, a KDNP képviselőcsoportja részéről22872

Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....22875

Dr. Schiffer András, az LMP képviselőcsoportja részéről 22880

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....22884

Dr. Schiffer András (LMP).....22885

Sallai R. Benedek (LMP).....22886

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)..... 22891

Dr. Schiffer András (LMP).....22892

Sallai R. Benedek (LMP).....22893

Dr. Schiffer András (LMP).....22895

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza22895

A Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája22898

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....22899

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	22899
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	22900
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	22901

Napirend utáni felszólaló:

Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	22901
---------------------------------------	-------

Az ülésnap bezárása	22904
----------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR, államtitkár, NÉMETH LÁSZLÓNÉ államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, TUZSON BENCE államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
12. ülésnapja
2016. március 30-án, szerdán
(9.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: dr. Tiba István és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok, tisztelt képviselő-társaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket és mindazokat, akik a televízión vagy a rádión keresztül követik a mai munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 12. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Mirkóczki Ádám képviselő urak, jegyzők lesznek a segítségemre.

Most **napirend előtti felszólalásokkal** kezdünk a szakasoknak megfelelően. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett „Elkezdődött a 170. hajózási szezon” címmel Móring József Attila képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppártból. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt hét szombatján, nagyszombaton a Siófok katamarán teljes felújítás utáni átadásával és vízre bocsátásával kezdetét vette a 170. balatoni hajózási szezon. A Balatoni Hajózási Zrt. saját kivitelezésében megújult hajó az első teljesen akadálymentesített, közforgalmat bonyolító jármű a tavon, amely a legforgalmasabb szakaszon, a Siófok-Balatonfüred-Tihany útvonalon szolgál majd.

De ezen a szombaton nemcsak a hajózási, hanem az idegenforgalmi szezon is elkezdődött, a jó időt kihasználva családok ezrei sétáltak a parton, tértek be a téli álmukból lassacskán ébredező vendéglátóhelyekre. Köztudomású, hogy a Balaton Budapest mellett hazánk legnagyobb vonzerővel bíró turisztikai attrakciója. A Balaton nemcsak nekünk, ott élőknek, hanem számos honfitársunknak jóval több, mint egy tó; nem tenger, de mégis az. A Balaton egy életérzés, szenvedély, szerelem.

A most induló idegenforgalmi szezon jelentős változásokat hoz a tó körül élőknek és a Balatonhoz pihenni, kikapcsolódni utazóknak egyaránt. A kormány döntése értelmében az elkövetkezendő években mintegy 300 milliárd, részben uniós, részben pedig hazai forrásból álló összeget fordíthatunk a tó természeti, társadalmi, gazdasági és kulturális környezetének komplex fejlesztésére, segítve az ökológiai egyensúly fenntartását.

A 2007-13-as uniós fejlesztési időszak tervezésekor nem került sor integrált, a Balaton és térségének egészét komplexitásában érintő, operatív programokon átívelő fejlesztési terv kidolgozására, így az egyes fejlesztések szigetszerűen, összehangolás nélkül valósultak meg.

A kormány nemrégiben döntött a Balaton területfejlesztési koncepció és a Balaton területfejlesztési stratégiai program elfogadásáról, valamint a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet területén a 2014-20-as uniós és hazai forrásokból megvalósuló beruházásokról. A

döntés értelmében biztosítottak a térség hosszú távú fejlesztésének feltételei, miközben a turisztikai célú beruházások mellett kiemelt figyelmet kapnak az olyan területek, mint a közlekedési infrastruktúra korszerűsítése, a helyi vállalkozások megerősítése, a vízminőség javítása vagy a helyben megtermelt mezőgazdasági termékek előállításának és értékesítésének támogatása.

Ez a korábban soha nem látott mértékű összeg rendkívüli lehetőséget biztosít a régióknak a megújulásra. Kastélyok, várak újulhatnak meg a Balaton körül, és számos olyan attrakció jön létre, amelyek alkalmasak lesznek a mára mindössze néhány hétre zsugorodott főszezon meghosszabbítására. Csobánc, Nagyvázsony, Szigliget és Sümeg szerepelnek többek közt a jelentős fejlesztések listáján. Ugyancsak jelentős beruházások lesznek Hévízen és Zalakaroson, valamint a szintén kiváló gyógyvízzel rendelkező Buzsák-Csisztapusztán, amely gyógyfürdő jelenleg csupán az önkormányzat lelkesedésének köszönhetően tud vendégeket fogadni.

Tovább folytatódik a dél-balatoni vasút korszerűsítése. Ebben a szakaszban a Szántód-Köröshegy-Balatonszentgyörgy közti vonal újul meg, melynek következtében gyorsabb, csendesebb vasúti pálya, modernebb, kulturáltabb állomásépületek állnak majd rendelkezésre. Szintén megújul a Fonyód-Kaposvár vasútvonal is, amelyen jelenleg ugyanannyi ideig tart a zötykölődés a somogyi megyeszékhelytől a tóig, mint a vonal átadásakor a XIX. század végén.

Jelentős összegből újul meg a Sió-zsilip, amely mára szinte ipari műemlékként szolgálja a tó vízszintjének szabályozását. Strandok, kikötők újulnak meg, és jelentősen korszerűsödik a Balatoni Hajózási Zrt. flottája is.

Az egyre dinamikusabban fejlődő kerékpáros turizmus kiszolgálásához legfontosabb az infrastruktúra fejlesztése és bővítése. Ezért új nyomvonalak létesülnek a tó körül, a meglévő kerékpárutakat kiszélesítik, és megújulnak a kerékpározáshoz kapcsolódó szolgáltatások is. Már készen vannak azok a tervek, amelyek a bringakörút teljes felújítását tartalmazzák, nemcsak az aszfaltcsík lesz szélesebb, hanem fejlesztésre kerülnek a kapcsolódó szolgáltatások is, pihenők, információs pontok, bringaparkok, témaközpontok jönnek létre.

Jelentős támogatáshoz jutnak a szőlő- és bortermelők is, segítve ezzel a kiváló minőségű balatoni borok piacra jutását, a borutak fejlesztésével mintagazdaságok hálózatának megerősítését. Lehetőség nyílik a balatoni tudásgazdaság fejlesztésére is.

Az anyagiak tehát rendelkezésre állnak ahhoz, hogy újra kitaláljuk a Balatont (Az elnök csejeng.). hogy a '70-es, '80-as években kivívott státuszt megújítva újra vonzóvá tegyük Németországtól Lengyelorszáig, de azt sem szabad elfelejtenünk, hogy az egyedülálló csoda elsősorban a miénk, magyaroké. Elnök úr, köszönöm, hogy szólhattam. (Taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, köszönöm szépen, jegyző úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Önnek pedig a lehetőséget, hogy egy igen fontos kérdéssel beszélhetek, és ha megengedi, a turisztika kapcsán nemcsak a Balatonról beszélnék, hanem egész Magyarország turisztikai fejlesztéseiről, hiszen nem tudom, hogy hányan tudják, de nagyon fontos adat, hogy a hazai GDP-nek mintegy 12-15 százalékát adja ez a szektor, és a foglalkoztatásban is jelentős hatással bír. Ma közvetlenül mintegy 200 ezer család megélhetését biztosítja, és ezenkívül közel ugyanennyi családnak áttételesen járul hozzá a megélhetéséhez. Egy olyan ágazatról beszélünk, amely ágazat a jelenlegi technológiai változások ellenére is nagyon komoly foglalkoztatási potenciállal bír, támogatja a kormányzatnak azt a célkitűzését, amelyet 2010-ben megfogalmazott, amely szerint tíz év alatt egymillió új munkahelyet szeretnénk Magyarországon létrehozni.

Budapestet követően valóban a Balaton a legfontosabb turisztikai régiója Magyarországnak, amelynek egyik legnagyobb problematikája, hogy a szezonális túl szűk, tehát egy éven belül alapvetően a tavasztól ősziig tartó időszakokra korlátozódik a Balaton turisztikai kihasználtsága, annak köszönhetően, hogy az elmúlt években megvalósult fejlesztések alapvetően a rendszerváltás utáni időszakot konzerválták, és nem hoztak új turisztikai attrakciót ebbe a térségbe.

Annak köszönhetően, hogy a magyar gazdaság jól működik, azonban nemcsak arra van rendelkezésre álló forrás, hogy a jelenlegi állapotokat konzerváljuk, hanem arra is, hogy turisztikai értelemben is előrelépünk, olyan attrakciókat fejlesszünk a Balatonon, amelyeknek egy részét ön már említette, egy másik része pedig papíron már koncepció szintjén létezik. Olyan fejlesztésekről beszélek, amelyek kormányzati támogatásnak köszönhetően 2020-ig mintegy 320 milliárd forint állami támogatásban részesülnek. Ennek a pénznek egy része az európai uniós költségvetési keretből származik, egy másik része pedig a magyar költségvetés támogatásaként juthat el a Balaton térségére.

Az ország előtt álló fejlesztéspolitikai célok világosak: hogyan tudunk új munkahelyeket teremteni és hogyan tudjuk a gazdasági növekedést serkenteni. Ennek a kérdésnek a megválaszolásában azonban azt gondoljuk, hogy országrészekről függően más és más válaszokat szükséges adni.

A Balaton térségében lévő megyék leraktak egy nagyon világos fejlesztési koncepciót a kormány asztalára, ami 2030-ig határozza meg azokat a fejlesztési célokat, amelyeket közösen el szeretnénk érni. Ahogy ön is mondta, ehhez a fejlesztési források rendelkezésre állnak, azonban még jó néhány

részletkérdést kell tisztázni azt megelőzően, hogy ezek a fejlesztési források valóban odaérkezzenek.

A Balaton esetében ma azt látjuk, hogy a turisztikai szálláshelyek száma a jelenlegi keresletet részben ki tudja elégíteni, azonban ez is további fejlesztésre szorul. Azonban azt gondoljuk, hogy olyan beruházásokról beszélünk, amelyeknek a fejlesztése alapvetően piaci körülmények között kell hogy megvalósuljon, állami támogatás nélkül, illetve közvetett állami támogatás mellett. A közvetett állami támogatás alatt pedig azt értjük, hogy ha az állam turisztikai attrakciókat fejleszt a Balaton térségében, olyan turisztikai vonzeróval bíró fejlesztéseket támogat, amelyek több turistát vonzanak oda, kinyújtják a szezonaritást, tehát nemcsak a Balaton vízadottságaira alapozott turisztikai szezonot használják ki, hanem olyan tematikus szórakozási, kikapcsolódási lehetőséget is tartogatnak, amelyek az ősztől tavaszig tartó időszakot is fel tudják tölteni.

(9.10)

Amennyiben ezek a fejlesztések megvalósulnak - erre egy viszonylag szűk idő áll a Balaton fejlesztési közösségnek rendelkezésére, hiszen egy hatályos kormánydöntés szerint akkor van lehetőség ennek a 320 milliárdnyi forint fejlesztési forrásnak a lehívására, hogyha jövő év végéig egyértelműen látjuk azt, hogy milyen fejlesztési projektekbe szeretnénk ezeket a pénzeket önteni -, akkor valóban létrejöhet egy olyan turisztikai régió Magyarországon, ami a budapesti fejlődés mellett ezt a második fejlesztési régiót is olyan központjává teheti Magyarországnak, amely nemcsak az év négy hónapjában, hanem mind a tizenkét hónapjában jelentős állami bevételeket és újabb fejlesztési forrásokat is tud szolgálni.

Arra kérem képviselő urat, hogy működjön közre abban a munkában, ami a Balaton térségében lévő települések, a Balaton Fejlesztési Tanács, a megyei önkormányzatok összehozásában már eddig is szárnyait bontogatja, és valóban olyan fejlesztések valósuljanak meg, amik a helyi igényeket kiszolgálják, mert az új fejlesztéspolitika lényege abban meríthető ki, hogy meghatározzuk az országos célokat.

Azt gondolom, politikai konszenzus van a parlamentben a tekintetben, hogy a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés célokat kell szolgálni, azonban ezt csak akkor leszünk képesek sikeresen elvégezni, hogyha minden térségre, az ország különböző régióira egyenként képesek vagyunk megadni a helyi válaszokat - globálisan gondolkozva - a Magyarország előtt álló kihívásokra, de lokálisan cselekedve. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „Tudásválság Magyarországon” címmel az MSZP képviselőcsoportjából Kunhalmi Ágnes képviselő asszony jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Több száz iskola, több ezer pedagógus, szülő és civil ember, aki aggódik a magyar oktatásért, ezekben a percekben fejezte be az egyórás demonstrációját Magyarországon. Tudják, miért mentek ezek az emberek az utcára megint, újra és újra? Mert a KLIK igazi sikersztori. Emlékeznek még erre? És ön is, államtitkár úr, de Balog miniszter úr is nagyon sokszor elmondta és maga a miniszterelnök úr is: hát bizony a KLIK nehézségei csak átmenetiek, beindítanak egy nagy rendszert, az mindig ilyen problémákkal jár, ez majd szépen ki fog kerekedni. Hát, nem kerekedett ki se-hogy se, sőt ön jelentette be, államtitkár úr, hogy meg fogják szüntetni, aztán rövid úton kiderült, hogy csak át fog alakulni, mert az állami fenntartás maradni fog.

Tudják, kedves fideszesek, öt éve mondjuk ezt mi, ellenzéki képviselők, öt éve mondtuk, hogy ez önökre fog omlani, mert egész egyszerűen logikájánál fogva, rendszerbe kódolt hibáknál fogva ez nem tud működni. Öt éve mondják a szakszervezetek, öt éve mondják a civil szervezetek, és mondta az égadta világon már mindenki maguknak, mire idáig eljutotunk, hogy gyakorlatilag Magyarországon tudásváltságba sodorták az országot, és a kormányzás teljes hiánya jellemzi a 2016-os évekre az önök tevékenységét.

Csodálkoznak, hogy nem ülnek le önökkel tárgyalni? Hányszor ültek le? Hányszor verték át őket?! Muszáj ilyen politikai eszközökhöz folyamodniuk, hogy demonstrálnak. Teljes mértékben megértjük őket mi, MSZP-sek, mert egész egyszerűen önök kutyába nem nézték őket, és a mai napig nem hívnák és invitálnák őket a tárgyalóasztalhoz, ha nem nyúlnak ilyen eszközökhöz. Na de kire fogják fogni az egész KLIK-történetet? Ki lesz most a hibás? A szocialisták? Netalán Brüsszel? Vagy éppen a kommunisták? Vagy éppen, mondjuk, Soros György? El is felejtettem. Lehet, hogy ő hozta létre a KLIK-et? Nem, kedves fideszesek, ezt önök hozták létre.

De a KLIK csak egy tünet. Azt kell önöknek világosan megérteni, államtitkár úr, hogy itt a logikával van a baj. Hiába fogják szétdarabolni a KLIK-et, hiába fogják egy szinttel közelebb vinni a gyerekekhez és a pedagógusokhoz. Egész egyszerűen ez a típusú központosított logika, akárhonnán csúri-csavarják, az állami fenntartás nem fog működni.

Magyarországon az önkormányzatiságnak és az önkormányzati igazgatásnak, tehát hogy helyben a szülők, a gyerekek, a pedagógusok és az oktatásban érintettek jogok és kötelezettségek mellett, állami törvények keretei között igazgassák a saját iskoláikat, egész egyszerűen nincs alternatívája. Nem értem, hogy mi történt önökkel, minek húztak magukra egy csomó olyan problémát és megoldandó dolgot, amit 25 évig vagy 20 évig csodálatosan tudtak megoldani egyébként helyben az emberek. Ahol meg probléma volt, ott be kellett volna egyből avatkozni, de nem az egészet egy központ alá bevinni.

A legnagyobb baj, hogy önök valamifajta szovjet típusú tervgazdaságban gondolkodnak, nem a polgári Magyarország ideája van már önök előtt, pedig régen az volt, és ebben politikai és társadalmi minimum is lehetett volna, és szerintem voltak pillanatok, amikor volt is, de tudják, ha ez a tervgazdaság működne, amit a KLIK-kel létrehozta, vagy amit más területeken is alkalmaznak, akkor még mindig szocializmus lenne Magyarországon. De hála istennek, nincs, és nagyon reménykedem abban, hogy önöknek sem sikerül ezt újra létrehozni.

Problémának látom, hogy hazugságra építették fel az oktatási kormányzatukat. Azt hazudták az embereknek, sőt maga a miniszterelnök úr mondta ezt a hazugságot, hogy csődbe ment anyagilag 2010 előtt az oktatás rendszere. Nem ment csődbe, államtitkár úr, de a csődgondnokságot úgy indítani, hogy miniszterelnök úr, ahogy megválasztották, egyből 200 milliárdot elvett a büdzséből, hát ez a kormányzásnak, ne mondjam, a csimborasszója, sőt 2013-ban 3,9 százalékos alá esett szinte a GDP-arányos költségvetési támogatása az oktatásnak.

Adósság: vegye mindenki tudomásul, hogy az önkormányzatok az iskolai intézmények miatt soha nem adósdottak el Magyarországon. Az adósságot a fideszes önkormányzatok halmozták fel, mert Orbán fővezérük kiadta, hogy minél rosszabb, annál jobb, vegyétek fel nyakló nélkül az adósságot, mindegy, hogy gazdálkodtok, fojtsátok bele a szocialista kormányzatot ebbe a rendszerbe.

Ugyanúgy hazudtak önök maguknak is, amikor azt mondták, hogy teljesítménybeli problémák voltak. Nem voltak! Minden eredményük javuló volt. Amit változtatni kellett volna, hogy továbbvinni az általunk meghatározott kora gyermekkori fejlesztőrendszert, azért, hogy egy kisgyerek, ha 6 és 7 éves korára eljut az általános iskolába, le tudja dolgozni a hátrányait.

Kreatív iskolára van szükség Magyarországon. Nem lehet visszatérni az elmúlt 25 év megoldásaihoz, államtitkár úr. Tudja, miért? Mert a világ egész egyszerűen megváltozott körülöttünk. Egy igazi polgári demokráciát csak kreatív és demokratikus iskolában lehet megvalósítani. A jelen embere és a jövő embere a saját kreativitásának a kiteljesedésén keresztül fogja a sikerélményeit és az egész életét leélni a munkaerőpiacon. Ehhez kell egy demokratikus iskola.

Nem tudom, mond-e még a demokrácia szó (*Az elnök csenget.*) önöknek egyáltalán valamit. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps az MSZP padsorából.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. (*Gögös Zoltán: Búcsúbeszéd lesz, államtitkár úr?*) Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Igazából, ahogy hallgattam a beszédet, az elején azon gondolkoztam, hogy azzal fogom szembesíteni, a Szocialista Párt ezekről a kérdésekről mit mondott korábban. *(Kunhalmi Ágnes: Csak nyugodtan!)* Bár önök szeretik a múltat végképp eltörölni *(Gógös Zoltán közbeszól.)*, de igazából arra jutottam, hogy a beszéd első percét és az ötödik percét vetném talán össze *(Az elnök csenget.)*, mert lehetséges, hogy abban is annyi ellentmondást találunk, hogy nem is kell visszamenni 2010-ig.

Ön ilyeneket mondott, hogy nem lehet visszatérni az elmúlt 25 év megoldásaihoz, és a kormány térjen vissza a 2010 előtti rendszerhez. *(Kunhalmi Ágnes: Nem mondtuk!)* Ez már önmagában az ön első és ötödik perce között egy kicsit nehezen áthidalható ellentmondás. Azt javaslom, hogy amikor azt mondja szó szerint, hogy az állami fenntartás nem fog működni, akkor lapozza föl azért a 2010-es egykori szocialista nyilatkozatokat, programokat. Az önök választások előtti kommunikációjában az szerepelt, hogy ugyan nem az összes iskolában Magyarországon, de az iskolák egy részében önök 2010 szeptemberétől az állami fenntartást vezetnék be, és ön azt mondta, hogy ez ellen mindenki tiltakozott, pártok, ellenzék, szakszervezetek egyaránt. Olvassa el utána a Pedagógusok Szakszervezetének Népszavában is olvasható nyilatkozatát, amelyben azt mondja, hogy ezt egy nagyon jó döntésnek tartják, és ebbe az irányba szerintük el kell menni.

A különbség abban volt, hogy csak az iskolák egy részénél valósuljon meg *(Kunhalmi Ágnes: Nagy különbség.)* vagy a Fidesz-KDNP szerint az összes iskolánál. Ez attól függ, hogy hogyan tekintünk a társadalomra, kimazsolázzuk az elitiskolákat, kimazsolázzuk azokat az intézményeket *(Kunhalmi Ágnes: És az egyházasítás? Elitiskolák?)*, ahol különösebb probléma, nehézség nincs, azok számára biztosítunk egy jó lehetőséget, amelyek pedig hát olyan településen vannak, mármint iskolák, ahol nehezebb az önkormányzat helyzete, ahol nehezebb sorsú gyerekek járnak oda, azokat akkor szintén elengedik és nem segítenek rajtuk, nem adják meg azoknak a gyermekeknek az egyenlő életkezdés lehetőségét, mint a jobb városba, jobb környékre született gyerekeknek, ahol nyilvánvalóan jobb volt az iskola anyagi ellátottsága.

Ha a szocialista korszakot lehetne jellemezni, mondjuk, a felsőoktatás és a köznevelés területén, akkor a felsőoktatásnál talán a tandíj lenne, ami leginkább jellemezné, hogy önök mire törekedtek *(Kunhalmi Ágnes: Bevezették!)*, a köznevelés rendszerében pedig a lakat, hiszen 381 helyen tettek önök lakatot főleg vidéki, főleg nehéz településeken az iskolák ajtajára. *(Kunhalmi Ágnes: Most már lakatra sincs pénz. - Az elnök csenget.)* És abba bizony onnantól kezdve se diák, se tanár, se szülő nem ment be. Ezért bocsátottak el önök 17 ezer pedagógust, a maradéktól pedig, aki ott volt, elvették a 13. havi bérét *(Kunhalmi Ágnes: Egyetlenegy se bo-*

csátottunk el, egyetlenegy se! Nyugdíjazás volt!), ami éves szinten 17 milliárd forintot kivonást jelentett a köznevelés rendszeréből. Éves szinten 17 milliárdos kivonást!

Ha ezt összeadom, ez több mint 80 milliárd forint, amit önöknek „köszönhetnek” a pedagógusok a bérük csökkenésével kapcsolatban. Ha pedig a normatívcsoökkentést és sok más intézkedést is nézek, 200 milliárd forint fölé megy az az összeg, amit önök, kedves szocialisták, kivettek a köznevelés rendszeréből, és ezt kellett visszafizetni a Fidesz-KDNP-kormányoknak.

(9.20)

Tettük ezt több úton-módon, leginkább a pedagógus-életpálya beindításával, és az ehhez biztosítandó plusztételekkel. Ez éves szinten az első évben 32 milliárd, aztán 120 milliárd, 34, 38 és az idei évben is 36 milliárd forint pluszforrást jelent a köznevelés rendszerében, hiszen ezzel próbáljuk megbecsülni azokat a tanárokat, azokat a pedagógusokat, akik a családok legértékesebb tagjaira, a gyermekekre vigyáznak, hogy érezzék a megbecsülést anyagi módon is.

Ezért volt fontos számunkra ennek az új rendszernek a kialakítása. Az egyértelmű volt, hogy ami korábban működött, az nem vitte tovább előre Magyarország sorsát, csőd volt tartalmi szinten is, csőd volt anyagi szinten is. Tartalmi szinten is, hiszen nem javult, hanem romlott a diákok teljesítménye, és anyagi szinten is, hiszen 1300 milliárd forinttal volt alulfinanszírozva az oktatási, egészségügyi, szociális rendszer, az önkormányzati fenntartású rendszer. Ezért kellett konszolidálnia ennek a kormánynak ekkora pénzzel az önkormányzatokat. Ezek, tudja, kedves képviselő asszony, azok a pénzek, amelyeket a szocialista időszakban nem adtak oda az önkormányzatoknak azért, hogy ezeket az intézményeket fenntartsák, hogy az oktatás rendben működjön, hogy a szociális ellátás rendben működjön, és hogy az egészségügyi ellátás működjön. Ha ezt odaadták volna, nem lett volna erre szükség.

De önök megváltoztatnák a tankönyvrendszert is. Ezt könnyű itt mondani, tisztelt képviselő asszony, de ez a magyar családok és a magyar költségvetés zsebéből 15 milliárd forintot húz ki, ha önök visszatérnek a korábbi rendszerhez, amelyben a tankönyvrendszer egy privatizált, egy pénztermelő, egy profittermelő rész volt. *(Kunhalmi Ágnes: De minek, ha hülyeségekkel van tele? - Korózs Lajos: Majd mutatok földrajzatlaszt!)*

Ami pedig még a GDP-t illeti, a maradék 15 másodpercben, szerintem önök rekordot döntöttek, hogy 2008 és 2010 között a csökkenő GDP-ből is 12 százalékkal csökkentették az oktatás részesedését. *(Kunhalmi Ágnes közbeszól.)* Ez a 2015-ös évben várhatóan 6 százalék fölötti összeget fog mutatni, ha a végleges adataink megjelennek, de önök szerintem Európa-rekorddal csökkentették kormányzásuk

utolsó éveiben a köznevelésre fordított GDP-arányos kiadásokat. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. „El a kezekkel a Városligettől!” címmel az LMP képviselő-csoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kossuth tér, a Ludovika és a József nádor tér után a Fidesz láncfűrészai a Városligetet is elérték. Pusztítják a fákat, a zöldet egy megalapozatlan és értelmetlen projekt miatt, miközben a milliárdos propaganda ellenére a budapestiek háromnegyede ellenzi a Liget beépítését.

Az Országgyűlés által 2013-ban elfogadott törvény teszi lehetővé ezt a pusztítást. A Városligetet a hatalom emberei pusztán építési teleknek tekintik. Ez nem új dolog. Már 1897-ben így panaszkodott a középiskolai tanáregylet budapesti köre a Székesfőváros Tanácsának: „Majdnem úgy tűnik fel, hogy valahányszor valamely középület számára ingyen telekre van szükség, ezt mindenkor a Városliget fogja megbánni.”

Az elmúlt két évben kiderült, a projekt mögött nincs sem szakmai előkészítés, sem szakmai támogatás, sem az építések, sem az urbanisták, sem a kert- vagy tájépítések részéről. Ez nem véletlen. Az alapötlet, monstrumok építése a Liget belsejébe, annyira abszurd, hogy józan magyarázat, indok, érv nem is lehet rá. A Liget Budapest irányítói észérvek helyett már csak retorikai fordulatokkal operálnak. Az egyik szerint a nagy építkezések mindig nagy ellenkezést váltottak ki, ezért a tiltakozás csak a terv nagyságát bizonyítja. Ezzel szemben voltak a világban és Magyarországon olyan emblematikus építkezések, amik ellen nem tiltakoztak: a sydneyi opera, a bilbaói Guggenheim Múzeum, magyar példa lehet a Wekerle-telep. Vagy volt, ahol pont a civil tiltakozásra módosítottak a terveken, mint Berlinben.

A heves tiltakozás azért sem bizonyítja egy terv nagyságát, mert Budapest nem szűkölködik a megalomán, de szerencsére elvetélt tervekben sem. Már a millenniumra be akarták építeni a Gellérthegyét. Voltak tervek nemzeti Valhallára, Csipkerózsika-vár, Rákospalotáig világító 130 méteres szoborra, de ezerméteres piramisra is. Állhatna felhőkarcoló a Nyugati pályaudvar helyén, Horthy-pláza a Deák tér helyén, középkorú 98 toronyházal a Belváros helyén, százhektáros Szálasi-vár Budaörsön lére a Rákosiék tervezte 16 sávós, milliós díszszemlére alkalmas sugárút az Attila út helyén.

Egyszóval: ne áltassák magukat! Nem azért van széles körű tiltakozás, mert a projekt nagy és jó. Azért van, mert rossz. Felejtsek el, ahogy a Gyurcsány-kormány is letett szerencsére a kormányzati negyed tervéről. Ráadásul a múzeumi negyed terüle-

tén van számos szakmailag kidolgozott alternatíva, amit szakértők ingyen megcsináltak, csak oda kellenék rájuk figyelni. A Nyugati pályaudvar mellé elhelyezni sokkal logikusabb lenne például új épületeket. Ez nem járna a meglévő pótolhatatlan zöldfelületek és -területek pusztításával sem.

A megoldáshoz csak néhány dolgot kell megtenni. Készítsenek olyan bontási terveket, amelyek nem járnak egyetlen egészséges fa elpusztításával sem. Romos épületeknek nincs keresnivalója egy közparkban. A magyar zene házát ne építsék meg a Ligetben, keressenek alternatív helyet - van száz. Az új Néprajzit tegyék a Kilián-laktanyába vagy a Nyugati-parkba. A Közlekedési Múzeumnak is van számos közeli hely. A Nemzeti Galériának nincs méltóbb helye, mint a Vár, a Szent György téren lehetne elhelyezni. Ez a múkincsállományt is óvna. A Városligetet újítsák fel közparkként. Ez a tervezett költségek századrészből megoldható. És még: legyen a Városliget Zrt. mellett civil ellenőrző testület, és legyen a Városligetnek főkertésze.

Nem olyan nehéz tehát a kultúrát, a múzeumok és a város fejlesztését úgy megoldani, hogy az valóban hasznos és jó legyen, ne pedig örökségünk és életünk rombolása. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Valahogy az LMP részéről nem hallottunk itt, a parlamentben hasonló felszólalást akkor, amikor Karácsony Gergely, az önök volt párttársa ugyanott Zuglóban egy uszoda bővítésénél 71 jegenyefát vágott ki. Valahogy az az ügy nem ütötte meg, úgy látszik, az LMP ingerküszöbét, pedig egy kertészmérnök ott is azt állította, hogy jobb lenne, ha csak visszavágnák a fákat, úgy fiatalítanák meg, szerinte nem helyes a szuvasságra vagy az életveszélyessé válásra való hivatkozás.

A Zuglóiak Fóruma nevű civil szervezet, aki nyilván az LMP zuglói szervezetéhez közel áll mint civil szervezet, azt nyilatkozta, hogy a fák törzse teljesen ép, és valahogy akkor, amikor Karácsony Gergely ellenzéki képviselő, volt LMP-s képviselő vitte véghez Zuglóban ezeket a fakivágásokat, akkor nem volt ilyen heves sem az LMP-nek, sem másoknak a tiltakozása. De akkor, amikor a Rákosfalva park építéséről, fejlesztéséről, pontosabban rekonstrukciójáról döntöttek, ott is valahogy azok, akik most tiltakoznak a Városliget ápoltabbá tétele ellen, azok akkor még szavazatukkal is volt, hogy ellene szavaztak egy, a fák fennmaradását előrevetítő javaslatnak.

Úgyhogy kicsit furcsa, hogy azok a képviselők, akik most a Városliget fáiért annyira aggódnak, azok pár száz méterrel odébb másik fákért nem aggódtak ilyen mértékben, hanem elfogadták. És az is fura,

hogy miközben fák telepítéséről beszélnek az egyik helyen, amellet a Nyugati-ligetbe tervezett 4500 fa esetében nem mondják el, hogy milyen nagy mértékben támogatnák annak a fejlesztésnek a végrehajtását. Tudja, képviselő asszony, ez úgy tűnik - akár magára is veheti, akár mások is magukra vehetik -, mintha nem is annyira a fa lenne a lényeg ott, Zuglóban, hanem az a politikai felhajtás, amit ki-ki ezek kapcsán magának tud szerezni a médiában, hiszen az egyik fa kivágható szerintük, az ellen nem tiltakoznak, a másikinál pedig odahívják a teljes magyar sajtót, amikor a fákat kívánják megvédeni, holott, tegyük hozzá, nyilván ön és mások is ismerik a számokat, hogy a Liget-projekt keretében a zöldfelületek aránya 5 százalékkal növekedni fog, 60-ról 65 százalék lesz a zöldfelület növekedése, tehát összességében mindenki, a város is, a Liget is, az ott lakók is, a turisták is jobban fognak járni.

Ez viszont inkább az elhanyagoltság védeje, hiszen nem engedik azt, hogy végre zöldterület-fejlesztés is megvalósuljon a Városliget területén, megóvva azt a különleges funkcióját, összetételét a Városligetnek, ami mindig is volt a létrehozatala óta. Hiszen tele van kulturális szórakoztató intézményekkel. Az Állatkert, a Széchenyi-fürdő, a Szépművészeti Múzeum, a Múcsarnok, a Műjégpálya, a Mezőgazdasági Múzeum, a Közlekedési Múzeum mind a Városliget területén belül helyezkednek el, nem pedig annak a peremén kívül, a városi beépített övezeti részben. Tehát így jött létre ez a park, hogy kulturális szórakoztató funkciók és szabadidős funkciók, zöldterület egyszerre valósul meg egy városi kulturális szórakoztató park keretében.

(9.30)

Ahogy mondtam önnek, a zöldfelületek aránya 60-ról 65 százalékra nő, aki ezt ellenzi, az a Városliget elhanyagoltságát támogatja, nem pedig a zöldfelületek minőségi megújítását. Erre, mint talán ön is tudja, táj- és kertépítészeti tervpályázat kerül majd kiírásra. Soha nem költöttek még annyit a Liget fenntartására, az ottani zöldfelület védelmére talán, mint akkor, amikor a Városliget Zrt. vette át ennek a területnek a kezelését, hiszen 400 millió forintot költ a Liget felújítására, fenntartására és megújítására. Jelenleg a Városliget egyharmada lebetonozott felület. Önök azt ellenzik, hogy ezeket a lebetonozott felületeket legalább részben föltörjük, és zöldfelületek jöjjenek létre? Miért jobb egy lebetonozott egyharmadnyi Városliget, mint az, hogy 5 százalékkal nőjön a zöldterületek aránya?

Ami pedig a fákat illeti, jelenleg a Városligetben 6465 darab fa van. Ebből 143 az élet- és balesetveszélyes - azt hiszem, senki sem vállalja a kockázatát annak, ha valami tragédia történne ezekkel kapcsolatban -, 606 darab nagyon rossz állapotú fa van, amelyik 5-10 éven belül válik élet- és balesetveszélyessé, 73 darab kiszáradt fa és tuskó van, ez is több mint 1 százaléka a faállománynak. Viszont az ápolás-

ra szoruló fák száma 5506 darab, ez több mint 85 százaléka az összes városligeti fának. Ez azt jelenti, hogy igenis ezzel a területtel törődni kell. Ez egy elhanyagolt, lepusztult terület, ehhez képest a fejlesztésre, a gondoskodásra szükség van.

Nyilván nekünk is az az érdekünk, hogy minden fát megmentsünk, ezért is állt mellé több mint 80 nagyon jeles értelmiségi, akik azt mondták: hiszünk abban, hogy vannak a választásokon átívelő, mindannyiunk, a jelen és az eljövendő generációk érdekét szolgáló, felelős fejlesztési programok. Meggyőződésünk szerint a Liget-projekt ezek közé tartozik. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjából Rig Lajos képviselő úr „Az egészségügy múltja, jelene és jövője” címmel jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Felszólalásomban egy kis visszatekintést szeretnék adni 2010-től napjainkig az egészségügyi rendszer átalakításáról, annak hatásairól mind a választókerületemben, mind országos szinten. Hiszen a kettő szorosan összefügg, ami a választókerületben vagy egy megyében van, általában az van országos szinten is, akár az oktatás, akár az egészségügy terén.

2010-ben, amikor önök kormányra kerültek, egy romokban heverő egészségügyi rendszert kaptak. Ezt senki nem tagadta, valóban így volt, a szocialisták leamortizálták az egészségügyi rendszert. És mielőtt még válaszolna, a válaszában elmondaná azt a beruházást, azt az 500 milliárdos épületrekonstrukciót és infrastruktúra-fejlesztést, ami valóban szükséges volt már az egészségügyi intézményeknél, az dicséretes, de nem elegendő. Hiszen ön is tudja azokat a tényeket, hogy ennek ellenére vannak olyan kórházak, akár választókerületemben, akár országos szinten, hogy a belső felújítás, illetve a kiszolgáló gépezetek, röntgengépek, diagnosztikus felszerelések cseréje nagyon sok kórházban elmaradt.

2010 volt az az év, amikor a Semmelweis-tervet önök megálmodták, annak volt több verziója is. Ebben a Semmelweis-tervben újrastrukturálták a kórházakat. Voltak olyan kórházak, amelyek megmaradhattak, funkciójukat megtarthatták, illetve voltak a funkcióváltó kórházak. Ezeket hívták önök kistérségi kórházaknak. Azzal példálóztak, hogy ezeknek a kistérségi kórházaknak azért van szükségük funkcióváltásra, mert így gazdaságosabban fenntartható a működésük, és nem termelnek annyi hiányt. Hát, kérem szépen, ez az elmélet megbukott, hiszen tudjuk azt napi szinten, hogy ezek a kistérségi kórházak ugyanúgy termelik a hiányt.

Lakossági elégedetlenség volt több helyen, több városban, köztük Tapolcán is az aktív ágyak meg-

szüntetése miatt. Két hét alatt 12 ezer aláírást gyűjtöttünk össze, sőt államtitkári ígéret volt arra, hogy ezeket az aktív ágyakat visszakapjuk. Bár a Fideszről azt tudjuk, hogy ígéretszinten minden szép és nagyon jó, csak a megvalósíthatóság maradt el. Választási időszakban elhangzott egy olyan ígéret, hogy a megváltozott funkciók és az igények kieroszakolják magából az egészségügyi ellátórendszerből azt, hogy ezek a funkciók visszatérhessenek az adott kórházba.

Az aláírásról beszéltem. Az elmúlt időszakban a nemzeti konzultáció keretében nagyon sok szakszervezettel, illetve igazgatóval beszélgettem, hogyan lehetne megoldani azoknak a kórházaknak a gondját, amelyek funkcióváltó kórházak lettek és rehabilitációs szakellátásokat, fekvőbeteg-szakellátást végeznek. A többletfinanszírozást befogadó bizottság valamelyik asztalának valamelyik fiókjában porosodnak azok a jóváhagyott engedélyek, amelyek szerint a rehabilitációs pontszámok 1,4-ről 1,8-ra való megemlése már megoldaná azoknak a kórházaknak a gondját, amelyek igen el vannak adósodva mind az önkormányzatok, mind a beszállítók felé. Erre sem kaptak semmilyen választ.

A legnagyobb probléma most jön, 2016-ban, a krónikus ágyak kiszervezése. Krónikus és ápolási ágyakról beszélünk, a kettőt válasszuk külön. Az ápolási ágy, benne van az ápolási osztály nevében, hogy azon csak ápolási folyamat zajlik. Viszont a krónikus ágyakon, bárki bármit mond, betegek fekszenek. A krónikus ágyak nagy része 1,4 szorzópont alatti, 1,2. Öntsünk tiszta vizet a pohárba, az összes krónikus belgyógyászati ágyat kiszervezik a szociális rendszerbe, ebből adódóan az utánuk járó finanszírozás is megszűnik a kórházaknak, kvázi a kiskórházak teljes mértékig ellehetetlenülnek. Azokról a dolgozókról már nem is beszélek, akik a krónikus osztályon dolgoznak, és így átkerülnek a szociális szférába. Azt mindannyian tudjuk, hogy a szociális szféra anyagi megbecsülése Magyarországon nagyon alacsony. Hasonló munkát végeznek, mint az egészségügyi dolgozók. Igazgatók is ellenzik ezt a kiszervezést. Egy az, hogy nagyon keveset tudnak róla, illetve amit elmondtam, a krónikus belgyógyászati ágyak kiszervezése már a vég.

Látom államtitkár úr arcán ezt a gondterheltséget, úgyhogy egy kis vidámsággal szeretném befejezni felszólalásomat, és bízom benne, hogy ez csak humor marad, és a várólisták csökkentését nem úgy próbálják megoldani, hogy több szakrendelést egybevonnak, és akkor több betegséget tudnak vizsgálni egy-egy betegen, és abból az adódhatna, hogy egyszerre tudják vizsgálni a nézését és a járását. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Magas labdát adott fel, de a téma komolysága miatt inkább nem csapnám le. Kezdjük inkább azzal, hogy az ön által említett tapolcai Deák Jenő Kórház kapcsán ne fellelkezzünk meg arról a 2,3 milliárdos fejlesztésről, ami azért megvalósult az egynapos sebészeti betegellátás kiterjesztésével, megerősített járóbeteg-szakellátás kiépítésével, új, korszerű mentőállomás kiépítésével. Persze, nem Tapolca volt az egyetlen, hiszen 22 helyen építettünk új mentőállomást, 60 helyen pedig dinamizáltuk őket, megújítottuk, és több száz mentőautót vettünk. De ha folytatom még a tapolcai kórházfejlesztést, a tüdőgyógyászat fejlesztése és a kardiológiai rehabilitációs szolgáltatások fejlesztése mind-mind megvalósult. Értem képviselő urat, hogy aki ott él, aki úgy érzi, hogy az ottani embereket kell képviselni, az mindig azt mondja, hogy szép-szép, de még kellene. Egy ellenzéki politikustól nyilván nem is várnánk mást, mint azt, hogy még további fejlesztéseket követeljen, de azt hiszem, ez azért egy olyan teljesítmény, amire a tapolcaiak, az ottani önkormányzatban dolgozók, kórházban dolgozók vagy az ottani politikában részt vevők büszkék lehetnek, hogy Tapolcának ezt sikerült az elmúlt öt évben elérnie, hiszen ez érezhető, látványos fejlesztés; mindenkinek a sikere, aki a tapolcai kórházban vagy annak környékén jár betegként vagy egészségesként.

A várólista-csökkentéseket pedig más módszerrel kívántuk, képviselő úr, megoldani. Úgy gondoltuk, ha több pénzt adunk a várólistán szereplő betegek kezelésére, gyógyítására, akkor ezek a várólisták csökkenni fognak. Ez nem egy nagyon különleges ötlet, javaslat, ezért fordítottunk erre plusz 6 milliárd forintot. Míg ezelőtt öt évvel körülbelül 70 ezren várakoztak a várólistán, ezelőtt bő egy évvel is 45 ezren voltak, most már ez 35 ezer alá csökkent. Az idei évi költségvetés is tartalmaz a várólisták csökkentésére egy 5 milliárdos tételt.

Ezért bízunk abban, hogy ezek a várólista-csökkentések tovább fognak folytatódni, és ha az első öt évben sikerült megfelelni a várólistán lévők számát, akkor azokat a célokat, amiket kitéztünk, hogy mi legyen az, ami 3 hónap vagy fél év alatt beavatkozásként megvalósulhat a jelentkezéshez képest, ha ilyen ütemben haladunk, akkor sikerül elérni ennek a ciklusnak a végére. Hiszen az előző ciklus alatt sikerült a várólisták hosszát és a várakozási időt ezáltal felére csökkenteni.

(9.40)

De ez egy külön megpántlikázott forrás volt, ami direkt a várólisták csökkentését szolgálta. Jó volt azért látni, hogy végre a kórházak is kitétték a honlapjukra, hogy ki milyen beavatkozásra rendelkezik még pluszforrásokkal, és javasolták a betegeknek, hogy aki az egyik kórházban nem tudja igénybe venni, menjen át egy másikba, és ott elvégzik rajta azonnal.

De emellett fontos volt a kórházak általános adósságállományának csökkentése is 60 milliárd

forinttal a kórház-konzolidáció keretében. Korábban kisebb tételek évről évre előfordultak, de ez olyan nagy mértékű konzolidáció volt, ami nyilvánvalóan a hitelezőknek vagy pontosabban azoknak, akinek fizetni kellett volna korábban a kórházaknak, ők is elengedték a tartozások egy részét. Általában nyilván a kamatokat, a késedelmi díjakat engedték el, és utána át is alakult valamelyest ez után a nehéz helyzet után a kórházak gazdálkodása, nem nő már olyan mértékben az adósság, mint ahogy nőtt az azt megelőző években.

Ugyanakkor szeretnénk itt egy nagyon erős és hatékony lépést tenni. Ahogy a felsőoktatásban létrejött a kancellárrendszer és az érezhetően töredékére csökkentette a felsőoktatási intézmények adósságát, ugyanígy a kórházak esetében is ilyen kettős irányításban gondolkodunk. Erről államtitkár úr már a kórházigazgatóknak is tartott egy tájékoztatót, tartott tájékoztatót különböző országos egészségügyi fórumokon. Ennek a munkája folyamatos, és bízunk benne, hogy hamarosan már jogszabály formájában is megjelenhet, de fontosnak tartottuk előtte az érintettekkel való széles körű egyeztetés véghezvitelét. Bízunk benne tehát, hogy a kórház-konzolidáció mellett ez a fajta átalakítás a további adósságok termelődését is meg tudja akadályozni. De például a kórházak számára már a bérek tekintetében az sem jelent - idézőjelben mondom - terhet, hogy kifizessék a rezidenseknek a fizetéseit, hiszen ezeket most már nem a kórháznak kell kifizetni, hanem a minisztérium egyik háttérintézménye fizeti ki, pontosan azért, hogy ezt az érdekellentétet megszüntessük, ami fiatal orvos és idős orvos között egyes helyeken kialakulhatott, hiszen sok idősebb orvos úgy gondolta, hogy a fiatalabb orvosok az ő bérkeretük terhére kerülnek oda. Most már ez nem így van.

Talán ennek is köszönhető, hogy míg 2010-ben körülbelül 500 fiatal szakorvos jelentkezett munkára - pontosabban, fiatal orvos jelentkezett munkára, ennyi rezidens kezdte meg a tevékenységét, hogy egész pontosan fogalmazzak -, ahhoz képest most már a rezidenstámogatási programba belépő fiatalok száma 917-re emelkedett. Ez majdnem a duplája.

Jóval több, orvosi egyetemen végzett fiatal kezdi el tehát Magyarországon közfinanszírozott kórházban a tevékenységét (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), mint öt évvel ezelőtt. Ez az 500-ról 917-re emelkedés, azt hiszem, biztató jel a hosszú távú jövőre nézve is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! „Magyarországon stabil és egészséges az ivóvízellátás” címmel a Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd István képviselő úr jelentkezett napirend előtti felszólalásra. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az

elmúlt percekben úgy éreztem, hogy az iskola, a kórház, a Városliget csak ürügy a kormány elleni támadásra. A gyerekek, a betegek és a zöldgondolat csak eszköz az ellenzék kezében, hogy egy jó kis politikai balhét lehessen csinálni akár a parlamentben (*Dr. Rétvári Bence: Így van!*), akár a parlamenten kívül, pedig többen fölhívtuk a képviselők figyelmét arra, hogy nem illik, mondjuk, gyerekeket a politikába berángatni, nem illik a politikának bemenni az iskolába.

Nos, ugyanez történt március 22-én, a víz világnapján, amikor „rezsiharc, gigaveszteség az állami vízi cégeknél, hatalmas állami támogatásokkal, pénzügyi trükkökkel elfeledett veszteségek, a hiány nagy részét a rezsicsökkentés okozza”; Szabó Szabolcs és pártelnöke, Szigetvári Viktorra való hivatkozással jelent meg ez a cikk, ahol egyébként Szigetvári Viktor hitelt tett amellett, hogy a 2010 előtti világhoz vissza kell menni. Hiszen azt írta szó szerint, hogy piaci áron kellene adni az ivóvizet, ehhez még persze tönkretett cégekről beszél, és többezres elbocsátást is megemlít.

Nos, az igazság ezzel szemben, tisztelt képviselőtársaim, hogy a kormány még 2012 végén döntött a Gyurcsány-Bajnai-kormányok idején drasztikusan megemelt lakossági rezsiköltségek jelentős mértékű csökkentéséről. Akkori felmérések egyértelműen kimutatták, hogy egy átlagos magyar család a havi bevételeinek minimum 30 százalékát, de gyakran több mint a felét költötte el rezsiköltségekre, ami nem is volt meglepő, hiszen mi, magyarok fizettük Európában a legmagasabb gázárát és a második legmagasabb villamosenergia-árat. Mindezt úgy, hogy a 2008-as legintenzívebb gyurcsányi emelések, lakossági gázáremelések idején esett leginkább a gáz világpiacon. Nem volt ez másképpen a víziközműszektorban sem. Csak példaként szeretném megemlíteni, hogy 2002-ben még 112 forint volt egy köbméter víz, 2013-ra ez 192 forintra emelkedett, és ebből kellett 20 forintot a rezsicsökkentéskor, 2013 közepén elengedni, így ma is 172 forintért vehetik a budapestiek az ivóvizet. Felmerül azonban a kérdés, hogy milyen hatással volt az egyes ágazatokra a rezsicsökkentés, milyen minőségű közszolgáltatással találkoztak a fogyasztók a rezsicsökkentést megelőzően, és milyennel találkoznak most, hiszen ezt próbálta ez az újságcikk is részletezni. Nézzük ismét példaként a víziközmű-szektor, amely nemcsak stratégiai szempontból igen fontos mindannyiunk számára, hanem az ellátás minősége, biztonsága szempontjából is meglehetősen kényes, speciális terület.

Nem véletlen, hogy pont a vízellátással riogatott a sajtó, és nem véletlen, hogy próbálták a fogyasztókat olyan helyzetbe hozni, hogy megbánhassák ők is a rezsicsökkentést. Hazánk igen jó adottságokkal rendelkezik ahhoz, hogy minden magyar háztartás jó minőségű, egészséges ivóvízhez tudjon hozzájutni, rendszeres szolgáltatáskimaradás vagy éppen jelentős mértékű hálózati meghibásodás nélkül.

Most, alig több, mint egy héttel a víz világnapja után elmondhatjuk, hogy Magyarországon a háztar-

tások egészséges európai szinten is egyedülállóan jó minőségű ivóvízhez tudnak hozzájutni. A rezsicsökkentés mértékét minden ágazatban úgy sikerült meghatározni, hogy a szolgáltatás minőségét és az ellátás biztonságát egyáltalán ne tudja negatívan befolyásolni. Ezt az alapelvet véleményem szerint a jelenlegi árszínvonal megtartása mellett, továbbra is elsődleges szempontként kell alapul venni.

Fölmerül azonban a kérdés, hogy ha jó minőségű vízhez tudnak hozzájutni a magyar fogyasztók, ráadásul kedvező, rezsicsökkentett áron, akkor miért van szükség valótlanul alapuló feszültségek keltésére, illetve a fogyasztók hazug riogatására.

Végezetül pedig ezúton szeretnék köszönetet mondani a víziközmű-szolgáltatók valamennyi szakemberének, akik télen-nyáron, hőségben és fagyban azért dolgoznak és teszik a dolgukat, hogy a magyar háztartások minőségi, egészséges ivóvízhez juthassanak. És köszönetemet fejezem ki a Magyar Víziközmű Szövetségnek is, akik nemcsak a rezsicsökkentések idején nyújtottak hatalmas szakmai támogatást, de azóta is folyamatosan nyitottak a szakmai együttműködésre, és megosztják velünk *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az ágazat valamennyi szakmai javaslatát, észrevételét. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Fónagy János államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A víz valóban különleges helyet foglal el a stratégiai alpanyagok között. Sokan mondják - és gondolom, igazuk van -, hogy a XXI. század az egész világon és így Magyarországon is a vízről fog szólni.

Magyarországon a vízellátás külső szemlélő számára könnyű dolognak tűnik, hiszen alvízi ország vagyunk, vizeink mintegy 94-95 százalékát határon kívülről kapjuk, ezért az elmúlt évszázadokban és jelenleg is viszonylag jó minőségű ivóvízzel bőven ellátott ország vagyunk. De 1. ez nincs magától; 2. ennek megőrzése érdekében komoly lépéseket kell tenni; 3. ezt jó minőségben, megfelelő intézményi keretek között és mindenki számára elfogadható áron kell a lakosságnak eljuttatni. Kell ezt tennünk annál is inkább, mert a vízszolgáltatás kivételes helyet foglal el a közszolgáltatások között. Ez az egyetlen olyan ágazat, ahol az államnak mindenkire kiterjedően ellátási kötelezettsége van, tehát az egészséges ivóvízzel való ellátást sem megvonni, sem megtagadni, sem mellőzni nem lehet.

Ez feltételez egy egységes rendszert, feltételezi az egységes, jó minőséget, és feltételezi és szükségesé teszi a mindenki számára megfelelő és elérhető díjat. A rendszerváltás után az önállósodás ingája, a demokrácia ingája átlengett a túloldalra, és a rend-

szerváltás előtti 24 nagy állami vízmű - 19 megyei és 5 regionális vízmű - helyett közel 400 víziközmű-társaság jött létre.

(9.50)

Ennek a technikai következményei elsősorban ott jelentek meg, beleértve természetesen az ellátás esetenkénti bizonytalanná válását is, hogy nyolcszoros árkülönbség volt az ország egyes pontjainál, tehát ugyanahhoz az alapvető állampolgári joghoz volt, ahol valaki tíz pénzért jutott hozzá, és volt, ahol nyolcvan pénzért, attól függően, hogy hol lakott, és éppen a közel 400 vízi közmű közül melyik volt a szolgáltatója. Ezen a 2010 után, a 2012-13-ban kidolgozott víziközmű-törvénnyel igyekeztünk változtatni, amelynek eredményeképpen ma a közel 400 víziközmű-társaság helyén 40 biztosít egy egységes minőségi követelményeken nyugvó szolgáltatást, beleértve az öt regionális állami vízi közművet is.

Téved az, vagy legalábbis rosszhiszeműen és elferdítve állítja be a dolgokat, aki azt mondja, hogy ezt ingyen meg lehet csinálni. Nem lehet megcsinálni. A vízrendszereket össze kell hangolni. Ezek sok száz milliárd értékű vízvezetékek, ezek műszerek, szivattyúk, munkahelyek, ezeknek a műszaki összehangolása pénzbe kerül, és ezt a pénzt a magyar kormány erre biztosította.

Ennek következtében értük el azt, hogy Magyarországon ma egységes a díjrendszer, méghozzá egy olyan díjrendszer, amely az ön által is említett rezsicsökkentés következtében a 2010-et megelőző időszaknál kivétel nélkül mindenütt olcsóbb. Tehát ott is olcsóbb, ahol ezeket a jelentős beruházásokat az állam az elmúlt években a víziközmű-ellátásra, az ivóvízellátásra ráfordította. Úgyhogy nemcsak tévesek az ilyen állítások, hanem kifejezetten rosszhiszeműek és megalapozatlanok, mert feltételezik, hogy csodák történnek, és nagy ivóvízrendszerek maguktól fognak összenőni. Nem nőnek össze maguktól. A másik az, hogy ez megdrágítja a díjat, és az állampolgároknak többbe kerül. Nem drágította meg, az állampolgároknak kevesebbe kerül kivétel nélkül.

Végezetül, de nem utolsósorban a minőség. A korábbi időszakban évente átlagban 350-400 minőségihiba-bejelentés történt. Ez az intézkedések hatására ma évente 40-50-re mérséklődött. Félreértés ne essék, egy is sok, azon is kell változtatni, és mi ez irányban haladunk. Nem véletlen, hogy évente sok tucat vízminőség-javító projektet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* tervez és hajt végre a kormány. Köszönöm, hogy megtisztelték figyelmükkel. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most soron következik a köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. március 17-i ülésnapján elfogadott, **a nemzeti**

otthonteremtési közösségekről szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági jelentés és módosító javaslat vitája. A köztársasági elnöknek aláírásra megküldött törvény szövege T/9660/6., a köztársasági elnök úr levele T/9660/7. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a kisebbségi vélemények ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Elsőnek megadom a szót Vas Imrének, a bizottság előadójának, aki a Törvényalkotási bizottság álláspontját ismerteti. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ahogy a tegnapi törvényalkotási bizottsági ülésen is elhangzott, Magyarországon minden ellenkező híresztelés ellenére jól működik a fékek és ellensúlyok rendszere. Ennek egy példáját látjuk jelen törvényjavaslat megalkotása során. A köztársasági elnök az Alaptörvényben rögzített jogával élve észrevételeivel együtt megfontolásra visszaküldte a T/9660. számon benyújtott, az Országgyűlés által 2016. március 17-én elfogadott, a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló törvényjavaslatot.

A köztársasági elnök a jogalkotással megvalósítani kívánt céllal, a családok otthonteremtési lehetőségének állami támogatással való bővítésével egyetértett, ezzel együtt néhány problémára is felhívta az Országgyűlés figyelmét. Erre tekintettel a Törvényalkotási bizottság 17 pontos módosító javaslatot nyújtott be a törvényjavaslathoz. A jelentést és a módosító javaslatot 19 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében fogadta el a Törvényalkotási bizottság.

A köztársasági elnök levelében felhívta a jogalkotó figyelmét, hogy szükséges a közösség és a szervező jogállásának pontos és egyértelmű tisztázása. Úgy gondolom, hogy a beterjesztett módosító javaslattal ennek a kívánalomnak maradéktalanul eleget teszünk. Az átláthatóság és az ellenőrizhető gazdálkodás követelményeit is biztosítjuk azzal, hogy a rendkívüli befizetések értéke nem haladhatja meg a hátralévő fizetési kötelezettség 40 százalékát. Ezzel a rendelkezéssel is védjük a közösség kevésbé tőkeerős tagjainak érdekeit. Garanciális szempontból szintén fontos szabály, hogy 3 százalék alá nem csökkenhet a szervezet tartalékainak mértéke. Szintén az államfő észrevételeire reakció, hogy az eredetileg rendeleti szinten történő szabályozás egyes részeit törvényben rögzítjük, így a licitre vonatkozó szabályokat is.

Végezetül szeretném megjegyezni, hogy sikerült olyan garanciális elemekkel körülbástyázni a törvényjavaslat egészét, hogy külön biztosítási rendszer nélkül is megfelelő védelmet nyújt a nemzeti otthonteremtési közösség tagjai számára. Az otthonteremtések elősegítése érdekében kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottság kisebbségi véleményét két felszólaló ismerteti, a rendelkezésre álló összesen 7 perces időkeretben. Elsőnek megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak. *(Dr. Lukács László György: Harangozó Tamásnak.)*

Én a forgatókönyvhöz vagyok köteles alkalmazkodni, úgyhogy elnézést kérek. Elsőnek Lukács László György képviselő úrnak adok szót. *(Dr. Harangozó Tamás: Elnök úr, a kisebb frakció kezdi a hozzászólást?)*

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Elnök Úr! Ha van lehetőség eltérni a forgatókönyvtől, valóban az a szokás szokott lenni, hogy a nagyobb frakcióval rendelkező párt mondja először a véleményét, a kisebbségi véleményt, és utána szeretnék én következni.

ELNÖK: Akceptálom. Elsőnek megadom a szót Harangozó Tamás képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valószínűleg nem ugyanarról a törvényjavaslatról beszélünk, mint amit Vas Imre ismertetett. Úgy tudnánk összefoglalni első körben ezt a javaslatot, hogy szemmel láthatóan a Fidesz nem vette magára az elnök úr bírálatait, és nem különösebben érintette meg önöket az a javaslatcsomag, amit az államfő önöknek megküldött.

A 17 pontjuk még csak nem is karcolja érdemben azokat a kifogásokat, amelyeket az államfő támasztott a legutóbbi alkalommal 24 óra alatt sebtében elfogadott mutyitörvényükkel. Ne szépítsük a dolgot, ez továbbra is egy a jogalkotással elkövetett korrupciós ügy lesz már megint, képviselőtársaim. Önök egyetlen dolgot betonoztak be garanciába ebbe a törvénybe, hogy név szerint lehet tudni ismét, hogy melyik az a tulajdonosi kör, és melyik az a két cég, amely ezzel a törvényjavaslattal élni tud egész Magyarországon, tehát körülbelül ennyi az a garancia, amit látunk a törvényben.

De mi az, amit továbbra sem? A legnagyobb probléma, amit minden ellenzéki párt egyhangúlag állított, és szerintünk ez a lényege, ami miatt nem lehet támogatni semmiféleképpen ezt a törvényt, hogy továbbra sincs a befektetővédelem tekintetében semmilyen garancia ebben a törvényben.

Hiába mondják önök, hogy milyen tartalmat kell képezni, hiába mondják, hogy elkülönül majd a szervező cég és a közösség vagyona, arra a kérdésre egyszerűen nincs válaszunk, ami nem olyan régen ebben az országban az önök kormányzása alatt megtörtént a Quaestor-botrány idején: semmilyen törvényben nem volt ugyanis benne az, hogy fiktív kötvényekkel el lehet lopni több száz milliárd forintot.

(10.00)

De mégis, legalább a betétbiztosítási alapok adtak valamilyen lehetőséget a kisbefektetőknek arra, hogy minden pénzüket ne veszítsék el. Ebben a játékban, és ezért mondjuk, hogy pilótajáték, semmilyen garancia nincsen a befektetőknek arra, hogy a pénzükhöz jutnak egy ilyen esetben. Egyetlen garancia továbbra is az, hogy az a Matolcsy György vezette Magyar Nemzeti Bank fogja a felügyeleti jogkört gyakorolni, aki alatt tavaly el lehetett lopni több száz milliárd forintot fiktív kötvényeken keresztül a Quaestor-ügyben és a hozzá kapcsolódó brókerbotrány-ügyben úgy, hogy a jelenlegi, állítólag rettenetesen erős és mindent garantáló felügyeleti jogkörei akkor is megvoltak már Matolcsy Györgynek és a Magyar Nemzeti Banknak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a javaslat ezen túlmenően továbbra is azt vetíti előre, hogy mint minden fogyasztói közösségben, a kispénzüiek, a kevésbé informáltak, az egyszerű kisemberek, akik szeretnének lakáshoz jutni, na ők lesznek a veszesei ennek az ügynek, és a jól szituált, gazdagabb emberek tudnak ebből a lehetőségéből profitálni. Ez a valóság, és ez olyan messze áll a mi értékrendünktől, amilyen messze csak lehet, ezért semmiképpen nem tudjuk támogatni.

Az pedig, hogy ismét egy nap alatt, a kritikák érdemi megfogalmazása nélkül önök megint szolgáló módon megszavazzák ezt a törvényjavaslatot, és ez most már a fideszes képviselőtársaimnak szól, azt gondoljuk, hogy eljöhét az a pillanat, amikor nagyon fogják szégyellni ezért magukat, ezért azt tanácsoljuk, hogy önök ne szavazzák meg ezt a törvényjavaslatot ebben a formában. Az állampolgároknak pedig azt tudjuk csak jó szívvel ajánlani, hogy olyan megszűröl kerüljék el ezt a lehetőséget, amilyen messzire csak tudják.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Lukács László György képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy itt előttem is elhangzott, a Törvényalkotási bizottság ülésén elhangoztak szinte majdnem szóról szóra ugyanazok az érvek, amelyek a garanciát, a kellő garancia meglétét firtatták, mint ami a korábbi törvényalkotási bizottsági ülésen is elhangzott, ami csak azért is érdekes, hiszen maga Áder János köztársasági elnök úr is azzal a megfontolással küldte vissza ezt a jogszabályt, hogy pontosan a garanciális elemeket kellene megerősíteni, amellyel ebben az úgymond pénzügyi veszélyes üzemben részt vevő embereket megvédenék attól, hogy a befektetett betétjeiket, a befektetett jövőbeli

várományukat bárki eljátszhassa, illetve tőlük elvihesse.

Amikor vizsgáljuk magát ezt a jogszabályt és Áder János köztársasági elnök úr levelét, amellyel megfontolásra visszaküldte, fel kell tenni azt a kérdést, hogy erre gondolt-e, erre a 17 pontos módosításra gondolt-e a köztársasági elnök úr vagy nem, ha tehette volna, akkor ő ezt a 17 pontot így fogalmazta volna-e meg, ahogy megfogalmazta, és arra a következtetésre kell jutnunk, hogy álláspontunk szerint nem erre gondolt és nem ilyen módosításokat, ennél jóval nagyobb terjedelműt, ennél sokkal több garanciát tartalmazó és védelmet biztosító módosításokat kívánt volna meg akár az ő levele alapján is a jogalkotástól. Tehát mindenképpen azt kell látni, hogy nem értek össze az elvárások, amelyek a köztársasági elnök aggodalmában megfogalmazódtak.

Egy irányba mutatott az összes ellenzéki pártnak az az összes felszólalása, amely mindig a garanciákat, illetve azok hiányát firtatta. Ezek közül talán az egyik legfontosabb, ami többször is szóba került, ez egy valamiféle biztosítási alapnak, ahogy a pénzügyi termékekre az Országos Betétbiztosítási Alap garanciát vállal, valamilyen hasonló alap létrejöttét, illetve megalkotását tartotta szükségesnek valamennyi ellenzéki párt, illetve az ellenzék nagyobb része. Ezzel kapcsolatosan továbbra sem tiszta az a helyzet, hogy miért nincs erre lehetőség.

Úgy gondoljuk, illetve az elhangzott vélemények alapján is mindenképpen szükséges leszögezni, hogy ha drágítaná magát a terméket is, akkor is szükséges egy ilyen alap létrehozása, pontosan azért, mert az elmúlt évtized pénzügyi csalássorozatai és az elmúlt egy évben az ebből kipattant botrányok kifejezetten mutatják, hogy Magyarországon az emberek közgazdasági ismerete... - a befektetésekben, bármilyen ilyen pénzügyi befektetésben való részvétellel kapcsolatosan nem látják át jól a helyzetet, nem elég képzetek, nem elég tudatosak, éppen ezért a jogszabály alkotójának kötelessége megvédeni őket, akár önhibájukból vagy önhibájukon kívül, vagy mások csalárd tevékenysége miatt ilyen pénzügyi termékekkel saját maguknak, de egyébként a nemzetgazdaság összességének is kárt okozzanak, tehát mindenképpen ezért lenne szükséges egy ilyen alap közbeiktatása.

Úgy gondolom, hogy továbbra is egy pénzügyi veszélyes üzemmel állunk szemben, és mindenképpen a nemzeti otthonteremtési közösség az általa leírt céllal nem ellentétesen, de azt megghiúsító módon került megalkotásra, és egy olyan veszélyt hordoz magában, amely le fogja rontani magának a kezdeményezésnek, úgy gondolom, az eredményét és a célját, hiszen az emberek joggal fognak félni ettől a témától, joggal fognak félni az egész mögötte álló sémától, ha úgy tetszik, és joggal tartanak attól, hogy valóban a végén egy pilótajátékká fog az egész átszellemülni, amelyben folyamatos károk fogják őket érni.

Egységesen tehát kisebbségi véleményként elhangzott, hogy sokkal több garanciaelem lenne szük-

séges a jogszabályban. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megkérdem Tuzson Bence államtitkár urat, hogy az előterjesztő képviselőjében kíván-e felszólalni. *(Tuzson Bence jelzésére:)* Mielőtt megadnám a szót, felhívom szíves figyelmét, hogy a vitában történő felszólalásra és az esetleges zárszó ismertetésére összesen 10 perces időkeret áll rendelkezésre, tehát amit most felhasznál, annnyival kevesebb idő marad a zárszóra. Parancsoljon, államtitkár úr!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is azt hiszem, hogy egy ilyen jogszabály tárgyalásánál alapvetően abból kell kiindulni, hogy mi a kormány célja. A kormányának 2010 óta nagyon fontos célkitűzése az, hogy támogassa a magyar családokat. Ez volt a tevékenységének középpontjában akkor is, amikor az adórendszert ennek megfelelően alakította át, ez volt a tevékenységének középpontjában akkor is, amikor a rezsicsökkentést végrehajtotta, és ez van a tevékenységének középpontjában akkor is, amikor egy családi otthonteremtési programot hirdet, és ennek megfelelően egy olyan rendszer jön létre, amelynek alapvetően több lába van, több lábbon nyugszik, és ennek egyik fontos eleme a NOK is, és ezt szeretnénk a későbbiekben jogszabályi, törvényi formába is foglalni.

Ennek a programnak egyrészt az egyik legfontosabb eleme a CSOK, amit önök is pontosan ismernek már, aminek egyrészt a használt lakások tekintetében is komoly jelentősége van, de nagy jelentősége van az új lakások tekintetében is, ahol a háromgyerekesek esetében vagy a három gyereket vállalók esetében 10 millió forint állami támogatást, 10 millió forint államilag támogatott hitelt vehetnek fel azok, akik ezt vállalják, a másik oldalról pedig bejönnek az áfaszabályok, az áfaszabályok értelmében pedig csökkentettük az új lakások áfáját jelentős mértékben, 27 százalékról 5 százalékra, illetve lehetővé válik a lakások építése után az áfa visszaigénylése is 5 millió forintig.

Tehát több lábbon álló csomagról van szó, amihez még hozzátehetjük azt is, hogy a lakás-takarékpénztárak rendszere is működik Magyarországon, ami szintén egy nagyon fontos elem, azonban ennek a rendszernek van egy komoly hibája, hogy a lakás-takarékpénztárak esetében Magyarországon nem jöttek létre olyan mértékben új lakások, amilyen mértékben kellett volna, hogy új lakások jöjjenek. Hiszen, ha a célokat megnézzük, amellett, hogy az nagyon fontos, hogy minden magyar család otthonhoz jusson, lehetőleg saját otthonhoz, mellette pedig az, hogy egyre több gyerek születhessen Magyarországon, harmadrészt pedig az, hogy ez az egész program összekapcsolódjon az ország gazdaságával és a gazdasági növekedésével, ezért fontos, hogy új lakások jöjjenek létre, és elősegítsük a gazdasági növekedést.

Új lakásokkal nagyon nagy mértékben nőhet a gazdasági növekedés. A legpesszimistább becslések szerint is 10 ezer új lakás 0,2 százalékkal növelheti a GDP-t. Ennek megfelelően a nemzeti otthonteremtési közösség egy olyan közösségi forma, ami egyrészt a bankrendszeren kívül működik, ez sajátos módon pénzügyi közösséget alkot, tehát egy vagyonszociális közösség is, és ebben a zárt közösségi formában garantálja azt, hogy akik ebbe a rendszerbe belépnek, azok előbb vagy utóbb, tehát a rendszer futamideje alatt lakáshoz fognak jutni.

A köztársasági elnök úr felhívásának megfelelően a TAB módosító indítványában sok módosító javaslat szerepel, amelyik több ponton erősíti meg a mostani rendszert. Egyrészt fogalmak tisztázásával a garanciális elemeket erősíti meg egyik oldalról. Ilyen például a működés hosszának biztosítása mint garanciális elem, hiszen akkor, amikor arról beszélünk, hogy mennyi ideig működhet egy ilyen otthonteremtési közösség, fontos, hogy beszéljünk arról, hogy mi van abban az esetben, hogyha a 10. év végére vagy a 15. év végére nem jönnek létre a megfelelő lakások, tovább kell-e működtetni, illetve mögé belépnek a polgári jogok azok a szabályai, amelyek biztosítják az ebben részt vevők számára, hogy a későbbiek során is a pénzükhöz juthassanak az egyik oldalról, a másik oldalról pedig, hogy mindenképpen lakásuk lehessen.

(10.10)

Nagyon fontos az, hogy van egy 3 százalékos szabály, egy biztosítéki szabály a tartalékképzésre vonatkozóan, és ennek a pontosítására is sor kerül most az Országgyűlés által. Itt arról van szó, hogy a 3 százalék, bár egyébként ez a jogszabály rendelkezéseiből, úgy gondolom, hogy korábban is következett, de egyértelműen biztosítva van hosszú távon, tehát a működés fenntartása alatt, amíg működik a rendszer, addig a 3 százaléknak is rendelkezésre kell állnia.

Fontos kérdés az, hogy tisztázzottak legyenek olyan kérdések, hogy hogyan juthat valaki lakáshoz ebben a rendszerben, így ennek megfelelően a lakáshoz jutás módja is tisztázásra kerül, hogy mikor lehet például szó licitről. Ennek a részletszabályai is bekerültek most a törvénybe, bár az én jogi álláspontom szerint ezt elegendő lenne egyébként egy kormányrendeletben tisztázni, de most a garanciális elemek erősítése végett törvényi szinten kerül szabályozásra a licit esete is és a sorsolás esete is.

Elhöz kapcsolódik még a hatályba léptetés kérdése, ami szintén felvetődő kérdés, hogy úgy kell hatályba léptetni a jogszabályt, hogy biztosított legyen, hogy a mellé létrehozandó kormányrendelet egyszerre léphessen hatályba magával a törvénnyel. Ez egyébként a korábbiak szerint is biztosítható volt, de tekintettel arra, hogy a köztársasági elnök úr ezzel kapcsolatban kifogást emelt, egy hosszabb határidőt biztosít most a törvény, hogy mindenképpen elké-

szülhessen az ezzel kapcsolatos rendelet. Úgy gondoljuk, hogy ez a szabályozás most már egészében biztosítja azt, hogy aki ebbe az otthoneremtési közösségbe lép, az biztosítva láthatja a pénzét egy zárt rendszerben. Elkülönült jogalanyként, elkülönült védett pénzüsszeggel, külön jogi személyként biztosítva van az a pénzüsszeg, amely rendelkezésre áll. Ebből kifizetés csak lakásra történhet, vagy befektetésként állampapírba kerülhet a pénze. Ennek megfelelően a kifizetés is biztosított, és az egész fölött ott áll a Magyar Nemzeti Bank, amelyik a maga felügyeleti rendszerével védelmet biztosít mindazok számára, akik egyébként a nemzeti otthoneremtési közösségben ilyen formában részt vesznek. *(Derült-ség és közbeszólások az MSZP padsoraiból.)*

Úgy gondoljuk tehát, hogy most egy olyan szabályozás születhet, amely teljes egészében biztosíthatja azt, hogy aki ebbe az otthoneremtési közösségbe beszáll, a lehető legnagyobb mértékben biztonságban tudhatja a pénzét, és biztos lehet abban, hogy a futamidő végére lakáshoz juthat.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom önt, hogy a vita végén a zárszó elmondására 3 perc 10 másodperc időkeret áll majd a rendelkezésére.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Az időkeretek a hirdetőtáblán mindenki számára olvashatóak.

Először az írásban előre jelentkezett képviselői felszólalások következnek, azok között is elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Manninger Jenő képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz-frakció nevében is örülünk annak, hogy a demokratikus kontroll működik. Tudomásul vesszük, hogy a köztársasági elnöknek kifogásai voltak a konstrukcióval kapcsolatban, hangsúlyozni kell azonban, hogy nem a célt és a közösségi konstrukciót bírálta, hanem jogi jellegű észrevételeket tett, és azt kérte, hogy a garanciák törvényi szinten is jelenjenek meg.

Hangsúlyozni kell, hogy a politikai célt továbbra is érvényesnek tartjuk a törvény kapcsán, mégpedig azt, hogy a családok számára az otthoneremtés ösztönzését és ezen keresztül a gazdaság felpörgetését minden eszközzel támogassuk; és lehetőleg minél több eszközzel legyen a lakástámogatás megvalósítására, ezt szolgálja ennek a konstrukciónak a javaslata is.

Aki figyelmesen elolvasta a Törvényalkotási bizottság által tegnap benyújtott összegző javaslatot, láthatta, hogy számos kiegészítés került bele. A köztársasági elnök úr észrevételeinek megfelelően is egy olyan szabályozás jött létre, amely garanciákat biztosít arra, hogy a közösségbe befizetett pénzeszközt ne

fordíthassák másra, mint lakásra. Néhány garanciális elemet azért kiemelnék, anélkül hogy részletesen megismételném az előttem szólókat. Ilyen módosítás például a 8. pontban az, hogy a rendkívüli befizetések értéke a hátralévő fizetési kötelezettség maximum 40 százalékát ne haladhassa meg. Ilyen módosítás a 11. pontban az is, hogy a tartalék mértéke nem csökkenhet 3 százalék alá, és az annak történő folyamatos megfelelést biztosítani kell.

A licittel kapcsolatos szabályok esetében is történt egy pontosítás a 14. pontban, amelyik kimondja, hogy a tag által a licit során vállalható licitösszeg mértéke nem lehet magasabb a szerződéses értékben a licit időpontjában fennálló hátralévő befizetési kötelezettség 60 százalékánál, így nem lehet majd túlzott mértékű licitet vállalni és ezzel visszaélészerű magatartást tanúsítani.

Összegzésképpen elmondhatom, hogy az előtünk fekvő módosító csomag az eredeti javaslat korrekcióját jelenti, és elősegíti annak célját, hogy az otthoneremtést támogathassuk. Nagyon fontos az is, hogy a garanciákat nemcsak törvényi szinten, hanem természetesen a törvény végrehajtási rendelete és a jövőben megjelenő kormányrendeletek alapján is meg lehet majd valósítani. Nyilvánvalóan ezek tudnak majd reflektálni a gyakorlatban felmerülő kérdésekre. A pénz felhasználásának módja és szabályozása, úgy, ahogy az államtitkár úr elmondta, adhat további garanciákat a konstrukció megvalósítására és a koncesszió megfelelő biztonságára.

Az előttem szólókra reagálva el kell mondjam, hogy nem lepődtünk meg azon, hogy az MSZP szerint semmilyen lakástámogatási konstrukció nem jó, és arra biztatja az embereket, hogy ne vegyék igénybe a lakástámogatásokat, hiszen pontosan emlékszünk, hogy hogyan rombolták le akkor a lakástámogatási rendszereket; az idejük alatt szinte csak kizárólag az egyébként nagy bajokat okozó devizahitelkonstrukció működött, és annak segítségével tudtak az emberek lakáshoz jutni.

Ezzel szemben ezek a konstrukciók állami támogatásokat juttatnak el az emberekhez. Hangsúlyoznom kell a támadásokkal szemben, hogy ez nem szerencsejáték, még ha találó és szellemes is az elnevezés. Ez nem szerencsejáték, hiszen alapvető különbség a szerencsejátékkal szemben, hogy aki ebbe lép, mindenki lakáshoz juthat, tehát nem a szerencsével van ez kapcsolatban. Nyilván a lakáshoz jutás módját és a többit a konstrukció szabályozza, de aki lép és a pénzét beteszi, mindenki lakáshoz juthat. Nem a banki hitel segítségével, talán ezért is támadja az MSZP, hiszen ez egy másik szektor, nem a banki hitelekre támaszkodik. Azt gondolom, hogy más támogatások mellett, ami a CSOK, az áfacsökentés, illetve az építésügyi eljárások gyorsítása, a banki hitelkonstrukciókon kívüli területen ez a konstrukció is új lehetőségeket nyit meg, és támogathatja az új lakások építését, ezért kérem a képviselőket, hogy támogassák a javaslatokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Szakács László képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ne értsük félre, az egyetlen dolog, amiben mi egyetértünk önökkel, az a cél: persze, legyen otthona, lakása az embereknek; persze, legyen minél több gyerek az országban. Amit önök ebben a törvényben elénk tettek, illetve az az egész lakástámogatási rendszer, amire egy kicsit később kitérek, amit önök felállítottak, nem alkalmas erre, egész egyszerűen nem jó. Azon túlmenően, hogy Manninger képviselőtársamat idézzem: működnek a demokratikus reflexek, ez igaz, csak a reakciók nem működnek. Azt tényleg el lehet mondani, hogy valójában önök azért nem veték magukra azokat a kritikákat, amiket Áder elnök úr megfogalmazott a vétójában. Igazából ki sem térnek azokra a kritikákra, illetve azokra a megállapításokra, amiket ott olvashatunk.

Azon túlmenően, hogy még mindig megmarad a személyre szabott jogalkotás, még mindig nem figyelnek oda, amikor Áder köztársasági elnök azt mondja, hogy a cégalapítás szabadsága Magyarországon egy nagyon fontos szabadságjog - a Ptk.-ban is megfelelően megvan ennek az összes szabálya -, önök még mindig zrt.-ben gondolkodnak? Miért? Azért, mert a fogyasztóvédelmi hatóságnak akik adatot adtak a fogyasztói csoportokról, abból csak kettő zrt.

(10.20)

Ez a törvény nem a családoknak jó, nem otthonteremtésről szól, és egészen biztosan nem arról szól, hogy az emberek tudjanak lakást venni. Ez arról szól, hogy ez a kettő cég kettőéves monopóliumot szerezzen, és ez a kettő cég lesz az, ahova az emberek megtakarításait és a hozzácsatolt, a törvény által biztosított állami forrást oda be fogják terelni.

Hozzáteszem, szerintem azt önök ugyancsak megspórolták a tervezés során, és nem tudják azt pontosan megmondani, hogy ennek milyen költségvetési kihatása lesz. Nem tudják megmondani, hogy öt ilyen csoport lesz vagy ötezer, szerintem önöknek erről fogalmuk sincs. És nem utolsósorban: azzal, hogy megspórolták a tervezést, azzal, hogy megspórolták a hatásvizsgálatokat, azzal, hogy megspórolták a hatásmechanizmusok elemzését, helytelen kérdést tettek fel. Az embereknek nem az a legnagyobb problémájuk most, hogy tíz évre előre meg szeretnék mondani, hogy hol szeretnének lakni, és nem utolsósorban, hogy mennyiért akarják megvenni azt a lakást vagy azt a házat, és ezért egy közösséghez szeretnének tartozni, amit majd az állam is támogat. Nem, az embereknek teljesen más baja van, tájékozatlanságtól függően. Nálunk, a déli országrészben tízezerrel, százezerrel vannak üres lakások; ezzel önök nem kezdenek semmit, önöket ez nem érdekli. Az,

hogy egyébként ingatlanhiány van, és az egekbe szöknek az ingatlanárak, mondjuk, Északnyugat-Magyarországon, pontosan azért, mert arrafelé indul el egy jobb élet reményében a magyar lakosság, no pláne, még azon túl is, a határon túlra is, önöket ugyancsak nem érdekli.

Önök új lakásokat akarnak építtetni kettő céggel, és ennek a kettő cégnek még van egy feladata: ezeket a lakásokat értékesíteni is kell. Ez nem újdonság, tisztelt képviselőtársaim, újra el kell mondani, egyáltalán nem újdonság: ez egy embernek, ezen két cég közös tulajdonosának, Nyéki Zoltánnak a 15 éves álma; 2001. május 8-án az Index újságban ezt a konstrukciót tökéletesen lenyilatkozta. Valamit elő kellett húzni a sublót aljából, azt megértem, mert-hogy rosszul mennek a dolgok, de nem ez fogja kirángatni a bajból az építőipart; önök egyébként úgy szidták a magyar építőipar teljesítményét, hogy az bármelyik ellenzéki képviselőtársam becsületére vált volna. Nem ez fogja kihúzni, ez ennek a kettő cégnek szól, senki másnak nem jó pillanatnyilag ez a konstrukció.

De nézzük azt, amit önök folyamatosan mondanak, hogy ez egy hármas rendszer: a CSOK, az áfacsökkentés és a NOK. A CSOK: azt állítja Manninger képviselőtársam, hogy a CSOK rendszerét önök jól, pontosan ismerik. Az a hírem, tisztelt képviselőtársaim, hogy szerintem a CSOK rendszerét senki nem ismeri ma pontosan, se ügyvéd, se bankár, se ügyfél. Több tízezer keresik fel a bankokat, folyamatosan változtatják a szabályokat, és a most bólogató képviselőtársaimnak mondom, hogy 88 beérkezett igény van három hónap alatt, ez nincsen 30 darab havonta. Úgy gondolom, ennek a sikerességén legalábbis el kell gondolkozni.

Az 5 százalékos áfa. A kapkodás, a tervezetlenség és a hatásmechanizmusok vizsgálatának megkezdése odavezetett, hogy önök arra nem figyeltek oda, hogy ha valaki új lakást vesz, azt nem úgy csinálják, hogy először megépítik, és utána keresnek rá vevőt; általában a tervezőasztalról vásárolnak ingatlant az új lakást vásárolni kívánók. Ezt tavaly megtették, ki is fizették, 27 százalékos áfára - ami önök miatt a legmagasabb Európában - megkötötték a szerződést, aztán most küzdenek egyébként az építetővel. Önöket ez nem érdekli, önöket a propaganda érdekli. Amit önök elmondanak, az a plakáton nagyon jól mutat, mindenhol máshol pedig egész egyszerűen nem működik.

És a garancia. Úgy gondolom, pontosan a Quaestor-üggyel, a Buda-Cash-üggyel terhelt elmúlt év után önökben nincsen annyi reflex, hogy azt mondják, hogy akkor valamilyen garanciális alapot emellé odateszünk, egy meglévőt megkérünk, hogy ebbe szálljon be. Ebben az esetben, amikor a közbizalom, a közintézményekbe vetett közbizalom, no pláne, a Magyar Nemzeti Bankba vezetett bizalom egy éve recseg-ropog, azt mondani, hogy ezek annyira szigorú garanciális elemek, és még Matolcsy is figyel - na, isten óvjon meg mindenkit attól, hogy Matolcsy őt

nagyon megvédje! Ezt mondja nekem 32 ezer károsult meg a családja a Quaestor-ügyben, és ezt mondják még egyébként nagyon-nagyon sokan, hogy ezt ők nem gondolják garanciális elemnek.

Államtitkár úr, még egy dolog. Elkülönül a nagyon, elkülönülnek a jogi személyek, viszont ugyancsak felhívta az önök figyelmét is a köztársasági elnök arra, hogy a megbízható szervező még milyen tevékenységet csinálhat, milyen tevékenységet végezhet, és hogy annak milyen pénzügyi kihatásai vannak, erre önök semmilyen garanciát nem adnak. Az, hogy ez a vagyon elkülönülten szerepel valamilyen vagyonmérlegében a megbízható szervezők kettőjének, egész egyszerűen azt jelenti, hogy május 31-én annak ott kell szerepelni akkor, amikor a mérleget elfogadják. Hogy év közben azzal mi történik, azt ugyanúgy önök se tudják, ahogy Matolcsy se fogja tudni, és ez még a kisebbik baj, de az is baj, hogy azok sem fogják tudni, akik oda betették a pénzüket.

Úgy gondoljuk, külön garanciális elem nélkül, államtitkár úr, nem elegendő garancia az MNB figyelme. A túl szigorú törvényi feltételek annyira szigorúak, hogy csak az önök által kiválasztott kettő cég tud a kedvezményezettje lenni ennek, a családok pedig nem úgy fogják élni az életüket, ahogyan azt önök gondolják: ők először szeretnék egy lakásba költözni, és utána törleszteni annak a részleteit, nem tíz évig előre törleszteni valaki lakásának a részleteit, majd azért fizetni, hogy később részt vehessenek egy liciten vagy urambocsá, még egy sorsoláson is.

Úgy gondolom, ez nem helyes és nem fogja elérni a célját, ebből nem lesz az a gazdasági boom, amiről az államtitkár úr beszél, ettől nem fogják a magyar gazdaságot helyzetbe hozni; kettő céget hoznak önök helyzetbe pontosan meghatározható tulajdonosi körrel. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr! *(Dr. Legény Zsolt: Na, most aztán kapunk!)*

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is azzal kezdeném, amivel Tuzson Bence: nagyon fontos megvizsgálni azt, hogy mi volt a törvényalkotó és a kormány célja a nemzeti otthonteremtési kedvezménnyel. Ismét csak elmondhatjuk, egyértelműen az, hogy a családok vállalhassanak gyermekeket, és olyan saját tulajdonú otthonba költözhesse nek, amilyenbe szeretnének, illetve a másik célja a kormánynak, hogy az újlakás-építést támogatni tudja.

A nemzeti otthonteremtési közösség megteremtésével véglegessé válik az új otthonteremtési programja a kormánynak. Ez az intézkedés azért is volt különösen időszerű, mert Magyarországon nagyon kevés új lakás épült. Tudjuk, és nagyon fontosnak tartjuk, hogy voltak és vannak lakás-takarékpénztá-

rak, amelyekben csaknem egymillió személynek van megtakarítása, és a költségvetés évi közel 50 milliárd forinttal támogatja a működésüket, azonban a jelentős állami támogatás ellenére alig épültek új lakások. A NOK lényege, hogy az állam támogatja a lakáscélú megtakarításokat. A NOK-hoz csatlakozó tagok kötelezettséget vállalnak egy előre meghatározott összeg befizetésére, előre meghatározott ütemben, és az újlakás-vásárláshoz a megtakarításon felül még hiányzó összeget a közösség kamatmentesen megelégedi azoknak a tagoknak, akiket kiválaszt.

Nagyon fontos, hogy az állam komoly támogatást tesz az emberek lakáscélú megtakarítása mellé, ennek mértéke a befizetési kötelezettség 30 százaléka, de legfeljebb évi 300 ezer forint. Azt tudjuk, hogy a nemzeti otthonteremtési közösségről szóló törvénybe szigorú garanciák kerültek, de látjuk, hogy a köztársasági elnök úr ezeket a garanciákat még nem ítélte elégségesnek. A magunk részéről mi is megnyugtatónak tartjuk azokat a változtatásokat, amelyek bekerültek most a törvényjavaslatba. Úgy gondolom, ezeknek a garanciális szabályoknak a még egyértelműbbé tételével és ennek segítségével most már eleget tesznek az államfő által javasoltaknak, erősödnek tehát a garanciák. Nem szeretném én se felsorolni, az előttem szólók már megtették, de az egyik legfontosabb garancia, amiről talán még nem volt szó, hogy a közösség akár az előre meghatározott időn túl is folytatni köteles a tevékenységét, addig, amíg minden tag, a közösség minden tagja lakáshoz nem jut. Tehát én úgy gondolom, hogy ezek a garanciák most még erősebbé váltak.

(10.30)

Fontos azt is megemlíteni azért itt az ellenzéki vádaskodások után, hogy a baloldal részéről hiteltelen bármilyen kioktatás, ugyanis ők voltak, akik megszüntették az első Orbán-kormány jól működő otthonteremtési programját, és ezzel devizahitelekbe hajszolták az embereket. A balliberális kormányok magukra hagyták a családokat, átadták a terepet abankoknak, a devizahitelek aránya így rövid idő alatt 1 százalékról 50 százalékra nőtt. Egyetlenegy programot tudtak a baloldaliak fölmutatni, az úgynevezett Fészekrakó-programot, az is csúfosan megbukott, és büntetőeljárások tömege lett a vége.

Néhány szót az elhangzott ellenzéki vádakról. Valóban találó lehet a lakáslottó név, azonban a nemzeti otthonteremtési közösség működésének a lényegét abszolút nem fedi. Tehát aki ezt használja, az valószínűleg vagy a lottó szabályaival, vagy a nemzeti otthonteremtési közösség szabályaival nincs tisztában, ugyanis a lottó a szerencsén múlik, és - ahogy Maninger képviselőtársam is erre utalt - a nemzeti otthonteremtési közösségben mindenki lakáshoz jut, semmi nem múlik a szerencsén, aki ebbe a közösségbe belépett, az lakáshoz fog jutni.

Ha jól láttam, egyetlenegy érdemi érve az az ellenzéknek, hogy a jogszabály egy gazdasági társasá-

got hoz helyzetbe. Ezt mondták már az előző vitán is, és most is ezt hangoztatták. Idézte Szakács képviselő úr két cég egyik tulajdonosának a nyilatkozatát is, amit 2001-ben tett. Az a baj, hogy viszont a frissen olvasott megszólalásait Szakács úr nem olvasta ennek a tulajdonosnak, ugyanis ez a tulajdonos azt nyilatkozta, hogy megfontolja, sőt nem valószínű, hogy be fog lépni most egyelőre erre a piacra.

Tehát úgy látszik, hogy a baloldal megint csak magából indult ki, amikor arra gondolt, hogy egyénre szabott jogszabályalkotás történik. Igen, az önök kormányzása alatt ez történt, egyénre, egyéni gazdasági vállalkozásokra történt a jogszabályalkotás (*Dr. Legény Zsolt: Jézus Isten!*), utána meg önök mentek a markukat tartani. És egyébként ez nem csupán vádaskodás, hiszen az önök soraiba, az önök pártjába tartozó politikusok büntetőügye megerősíti, azt hiszem, hogy nem vádaskodásról van szó a részemről.

Egyébként, ha azt mondanák, hogy ennek eredményeképpen az elkövetkezendő két évben senki nem fogja tudni folytatni ezt a tevékenységet, akkor erre azt tudom mondani, hogy ez a két év tökéletes felkészülési időt ad egyébként azoknak a piaci szereplőknek, akik két év után be akarnak lépni erre a piacra, illetve ez a két év megfelelő időt ad arra a magánszemélyeknek, a magyar állampolgároknak, hogy megismerjék a NOK rendszerét, és ezután, amikor elindulnak ezek a piaci szolgáltatások, akkor azt egyébként nyugodtan és bizalommal igénybe tudják venni.

Ez a javaslat nyilvánvalóan a bankok üzleti érdeke ellen való, hiszen a megtakarításokat nem hozzák, hanem a NOK-ba tereli, és az elmúlt hetekben nyilvánvalóan ezért a bankok lobbiztak a NOK ellen. Úgy látszik, hogy megint megtalálták a baloldalt, amely ismételten a magyar emberekkel szemben a magyar bankok mellé áll, és ezért nem támogatják az előttünk levő törvényjavaslatot.

Összességében tehát a nemzeti otthonteremtési közösségek megteremtésével vált teljessé a kormány új otthonteremtési programja, a CSOK mellett, az 5 százalékos lakásáfa mellett ez is támogatja abban a családokat, hogy saját otthont szerezhessenek maguknak. Az új otthonteremtési programtól a KDNP azt várja, hogy több új lakás épüljön, és az építőiparon keresztül is hozzájáruljon a gazdaság növekedéséhez, illetve a több vágyott gyermek megszületéséhez. Mi éppen ezért az előttünk fekvő törvényjavaslatot támogatni tudjuk. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti sorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem ígérem, hogy a kellő visszafogottságot minden mon-

datomnál gyakorolni tudom, hiszen amikor a kormányzat egy államilag legalizált pilótajátékot hoz elénk újra a köztársasági elnöki aggályokkal szemben is, és megbízható elvtársakon szeretné kicsatornázni az állami forrásokat, akkor még lehetne vitatkozni arról, hogy egyáltalán állnak-e az egész rendszer mögött szakmai érvek. Én ugyanakkor azt tartom nagyon veszélyesnek, amikor az egyértelműen saját cégeikre vonatkozó törvénykezést megpróbálják szakmai érvekkel alátámasztani.

Hollik képviselőtársam pedig újra és újra meg rázza a politikai pofonfát. Én kellő visszafogottságra inteném a tekintetben, hogy legalább legyenek őszinték, vallják be, hogy ennek a csomagnak a célja egyáltalán nem a népesedési fordulat elérése, egyáltalán nem az, hogy több magyar ember jusson otthonhoz, hiszen akkor egy egészen más filozófiai alapról közelítenének.

Azt el tudom ismerni, és azzal egyet tudunk érteni önökkel, hogy igen, itt az új építésű lakások, ingatlanok fejlesztéséről van szó, ez egy jó dolog egyébként, ezt magam is támogatom, csak nem ilyen formában támogatom. Tehát a köztünk lévő filozófiai különbséget kellene feloldani a tekintetben, hogy a vágyott gyermekek többnyire egyáltalán nem azon új építésű és frissen megvásárolt lakásokban jönnek világra, amelyeket most önök megbízható elvtársakon keresztül szeretnének egy kicsit bátorítani. A jellemző magyar modell az, hogy a szülőkkel együtt élve, használt ingatlanok beszerzésével, bővítéssel, tehát pontosan olyan élethelyzetekből születnek meg a vágyott gyermekek, amelyeket a CSOK példának okáért csak egy nagyon csökkentett összeggel támogat. Az önök alapfilozófiája jelesül és most megint kimondottan az, hogy azokat szeretnék támogatni, akik új építésű lakásban gondolkodnak. Ez a CSOK-os érdeklődőknél nagyjából egy 10 százalékos körüli hányadot fog kitenni hosszú távon. A NOK tekintetében pedig látjuk azt, hogy kinek akarnak kedvezni. Igen, a felső középosztálytól fölfelé, akik legalább 70-80 ezer forintot ilyen típusú megtakarításra tudnak egy hónapban szánni, és ezek az emberek valóban az önök kedvezményezettjei lesznek.

De én azt szeretném, ha szakmai érvekkel állnának elő, és amikor Hollik képviselőtársam azt mondja, hogy hát bizony ez egy bankok ellen, a bankok érdekei ellen szóló javaslat - egyébként a szocialistákat jogosan vádolja meg a bankok pártolásával, mondjuk, az „elmúlt nyolc évet” illetően -, akkor elfeledkezik viszont arról, hogy ki volt az, melyik kormány, amely paktumot kötött a bankrendszerrel, melyik kormány volt az. Az önéké volt az, igen, a tavalyi évben, amely az úgynevezett devizahiteles rendezés kapcsán ezermilliárdokat jóváírt a bankok számláján, a magyar emberek pénzét vették el, és most a devizahitel-károsultak pénzét, ami a Nemzeti Banknál többetként felhalmozódott, nem egy kártérítési alapba teszik, nem a hitelkárosultakat segítik belőle, éppen titkosítani kívánják ezen pénzek elköltetésének a menetét. Tehát arcátlanság az ön részéről

erre hivatkozni. Éppen ezért azt mondom, hogy sokkal értelmesebb lenne a közöttünk lévő filozófiai nézetkülönbségről vitázni és egy értelmes eszmecserét folytatni arról, hogy miért nem terjeszti ki a kormányzat kedvezményeit a használt ingatlanokra, a felújításokra, az életszerű bővítésekre és azon valós magyar élethelyzetekre, ahol a vágyott magyar gyermekek, igen, a tisztességesen élő családok köreiben létrejöhetnének és világra jöhetnének. Azt kell hogy mondjuk, jelen pillanatban, ha csak két irányba hatnának, tehát a CSOK-ot kiterjesztenék a bővítésre, felújításra, használt ingatlanokra teljes körben és teljes támogatási szinten, valamint az üres ingatlanokat megpróbálnák felmérni és egy jó részüket visszahozni a magyar életbe, elképzelhető, hogy sokkal nagyobb eredményre jutnának, mint így. Az önmagában baj, hogy ezt eddig nem tették meg.

Sokkal nagyobb baj, amit Hollik képviselőtársam mondott, idézem szó szerint, remélem, hogy véglegessé válik a kormány otthoneremtési programja ezen újabb pillér, a NOK által, tehát a CSOK, a NOK és az áfacsökentések által. Ez feltételezi azt, hogy önök nem is gondolkodnak az üres ingatlanok magyar életbe való visszahozásán, és ami még inkább fájó, nem is gondolkodnak egy állami háttérű otthoneremtési és bérlakásépítési program kimunkálásán, évente több ezer, akár tízezer bérlakást létrehozva, hiszen nem csak azokra kellene gondolni, akik megengedhetik maguknak egy új építésű ingatlan megvásárlását.

De beszéljünk akkor természetesen a pilótajátékról a továbbiakban, miszerint szakmai érvekkel nem igazán sikerült alátámasztani azt, hogy a garancia teljes hiánya mellett hogyan kényszeríthetnek embereket arra, hogy alá kell írniuk, hogy az OBA nem vállal felelősséget, a Betétbiztosítási Alap nem vállal felelősséget azon megbízható elvtársaik és az önök által megbízhatónak tartott cégek működéséért, amelyek bedőlése esetén egyáltalán nem tisztázott, hogy mi történik, hiszen önök ezt majd egy későbbi kormányhatározatban kívánják meghatározni, miután tőlünk elvárják azt, hogy ezt a biankó csekket aláírjuk. De egyáltalán nem látjuk azt, hogy miért ne lenne reális egy külön garanciaalap létrehozása, igen, akár kicsit megdrágítva ezt a rendszert, de még mindig életszerűvé téve.

Nem hisszük el, hogy önök nem tanulnak a devizahitel-károsultak katasztrofális helyzetéből, ahol pontosan a fedezet és garanciák hiánya okozta azt a katasztrofális helyzetet, ami előállt, és nem hisszük el, hogy nem tanulnak a Quaestor-károsultak helyzetéből, ahol valóban 32 ezer károsult helyzete és a helyzet bedőlése mutatja azt, hogy egészen más úton kellene elindulni. Benne maradtak természetesen olyan vállalhatatlan feltételek is, amelyekre felhívtuk a figyelmet, a NOK rendszerében mégis jelen vannak. Ilyen például az, hogy külföldi számlákon fialtathatják az érintett összegeket azok a szervezők, az önök megbízható elvtársai, akik egy nagyon szűk, előre meghatározott céges körből kerülnek ki.

Egyetlen dolgot javasolt önöknek Lukács László György képviselőtársam is: próbálják meg egy EGT-országban külföldön behajtani akár végrehajtáson keresztül azt a követelést, ami megilleti egy bedőlt társaság által előidézett helyzet után azt a magyar embert, aki otthoneremtési célból takarékoskodott.

(10.40)

Egészen egyszerűen nem életszerű mindaz, amit kitaláltak, nem is munkálták ki ennek részleteit, majd későbbi kormányhatározatban kívánják ezt megtenni. És valamiért nagyon-nagyon sürgős önöknek, hogy 24 órán keresztül kedvezményes helyzetbe hozzák azokat a céges jó ismerőseiket, akikre kiírásra került a NOK tervezete.

És még egyszer mondom, a legfontosabb számonkérő az lenne, hogy Hollik képviselőtársamnak a tekintetben ne legyen igaza, hogy ezzel teljessé válik a kormány otthoneremtési programja, hiszen ez - még egyszer mondom, egyeztessék házon belül - azt jelentené, hogy önök sem bérlakásépítésben nem gondolkodnak, sem abban, hogy a CSOK-ot, a családi otthoneremtési kedvezmények tömegét életszerű helyzetekre, sokkal életszerűbb, gyakoribb helyzetekre is kiterjesszék, mint amilyen a bővítés, mint amilyen a felújítás és mint amilyen a használt ingatlanok igénybevétele a teljes kedvezménytömeg elérhetőségével.

Éppen ezért arra szólítjuk fel önöket, hogy ezt az államilag legalizált pilótajátékot vonják vissza, üljenek le az érintett felekkel, és dolgozzanak ki egy tisztességes és minden magyar állampolgár számára segítséget nyújtó csomagot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az LMP szerint a Törvényalkotási bizottság által benyújtott módosító javaslat semmivel sem teszi alkalmasabbá elfogadásra a nemzeti otthoneremtési közösségről szóló törvényt. A NOK-törvény toldozgató-foltozgatós módosítása nem tudja kezelni a törvény alapvető, koncepcionális hibáit, de még a köztársasági elnök törvényességi kifogásait sem képes orvosolni.

Áder János, mint tudjuk, nem írta alá ezt a botrányos körülmények közt, kivételes eljárásban elfogadott törvényt. A köztársasági elnök azt írta, hogy bár támogatandó a célkitűzés, a családok otthoneremtési lehetőségeinek bővítése, ám ennek végrehajtása áttekinthető, a folyamatban részt vevőknek megfelelő garanciákat biztosító szervezet kialakítását igényli, a működés szigorú hatósági felügyelete mellett. Szerinte ezeknek a feltételeknek a törvény nem

tud megfelelni. Nem tartalmaz a fogyasztókat védő garanciális szabályokat, azok nagy részét kormányrendeleti szabályozás körébe utalja. A betétbiztosítás és a befektetvédelem garanciái is hiányoznak a törvényből. A NOK nem igazán különböztethető meg a betiltott fogyasztói csoportoktól, nincsenek világos határvonalak a szervező és a közösség közt. Mindezekkel a köztársasági elnök csak megerősíti azt, amit a vitában korábban mi is elmondtunk: a fogyasztóvédelem szempontjából ezer sebből vérző javaslattal állunk szemben.

De nem csak ezzel van a baj, az eljárást is kritika éri Áder János részéről és nem csak amiatt, hogy egy ilyen horderejű törvényt kivételes eljárásban erőszakolták át a parlamenten. A jogalkotási törvény, amit már réges-rég elfelejtett a kormány, meghatározza a jogszabályok elkészítésének rendjét, szabályait, az előzetes hatásvizsgálat elvégzését, a jogszabálytervezet véleményezésének kötelezettségét, amire az elnök szerint is fittyet hányt a kormány - hozzátehetnénk: nem először és nem utoljára.

A Törvényalkotási bizottság benyújtott módosító javaslata nem kezeli érdemben a problémákat, kisebb kozmetikázást hajt végre a törvényen, de ezek a módosítások semmilyen hiányzó garanciát nem pótolnak, a befektető- és fogyasztóvédelem szempontjai továbbra sem érvényesülnek, és fájóan hiányzó részletszabályok továbbra sem kerülnek bele a törvénybe, ezután sem lehet megkülönböztetni a nemzeti otthonteremtési közösségeket a fogyasztói csoportoktól. Egyszóval: a lakásvásárlásban gondolkodó állampolgárok számára semmivel sem lesz vonzóbb, kevésbé kockázatos megoldás, mint amit eddig láttunk.

Az LMP a szakmai kifogásait a törvény vitájában elmondta. Legnagyobb problémának továbbra is azt tartjuk, hogy az alacsonyabb jövedelműek rovására megint csak a magasabb jövedelműeket támogatja a törvény. Ezt biztosítja a rendszerbe beépített licit, és ez azt jelenti, hogy a Fidesz továbbra is folytatja a társadalom szétszakítását.

Az LMP szerint a családok otthonteremtésére valós lehetőség akkor lesz, ha javul a családok anyagi helyzete, ha megélhetést biztosító bérek lesznek. A lakáshoz jutáshoz, a fiatalok itthon tartásához, a gyermekvállalás növeléséhez azonnali bérfelzárkóztatásra van szükség. A drámai lakáshelyzet megoldását a bérek jelentős emelése mellett az állami bérlakások építésében, illetve a meglévő ingatlanok kiadásában látjuk. A közel félmillió üresen álló ingatlan tulajdonosát érdekeltté kellene tenni az ingatlan bérbeadásában, például azzal, hogyha szociális alapon kiéngézhetőek lennének a bérleti díjak. Emellett rég időszerű lenne egy zöldberuházási alap, amelyből az energiahatékonyság növelését szolgáló felújításokat lehetne finanszírozni, nem középületek, hanem lakóingatlanok esetében.

Összességében azt gondoljuk a NOK-ra vonatkozó elképzelésről, hogy az egyáltalán nem életszerű. Ki tenné ma Magyarországon a pénzt fogyasztói csoportokhoz hasonló rendszerbe, amit az MNB ellen-

őriz? Ki akarna bizonytalan jövőben, 10-15 év múlva lakáshoz jutni? Ki az, aki nálánál magasabb jövedelműek lakáshoz jutását akarná meghitelezni, míg ő várhatna a sorára? Ki az, aki mindent egy lapra tenne fel, hosszú időre vállalva, hogy teljesíti a nagy összegű befizetéseket, és ha esetleg nem úgy alakulnak a dolgok, ahogy elképzelte, akkor majd 15 év múlva jut a megtakarításához?

Gondolkozzanak el ezen, és inkább vonják vissza a törvényt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ezzel az írásban előre jelzett képviselői felszólalásokat befejeztük.

A továbbiakban nyomógombos képviselői felszólalásokra kerül sor. Elsőnek a Fidesz képviselőcsoportjából Turi-Kovács Béla képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Úgy tűnik a felszólalásokból, hogy ellenzék és kormánypárt között talán két dologban van egyezés. Egyfelől mindkét oldal látja és világosan látja, hogy az elmúlt negyedszázad eredményeként a magyarországi lakáshelyzetben előállott egy olyan állapot, ahol a változtatások, éspedig a pozitív változtatások megkerülhetetlenül szükségesek. Én azt gondolom, hogy a másik egyetértés is fennáll, nevezetesen, hogy térségenként, de térségeken belül még itt is megkülönböztetve a kistelepülések, a közepes méretű városok, a nagyvárosok és Budapest helyzetét, szintén különbözőségek vannak. Ezért a kormánynak azt kell keresnie, és álláspontom szerint azt is keresi, hogy különböző módokkal és módszerekkel az egyes területeken mutatózó lakáshiányt megkísérelje pótolni, azoknak a pótlását elősegíteni.

Én azt gondolom, hogy a CSOK egy olyan lehetőség volt, amely egyértelműen a nagycsaládosok számára nyújt olyanfajta lehetőséget, amely elsősorban - és ha jól felmérjük, akkor erről van szó - a kisebb települések esetében lesz az én meggyőződésem szerint hatékony, ott, ahol elérhető áron lehet majd lakáshoz jutni, ahol a CSOK és a hozzácsatolt kedvezményes hitellehetőség valódi lakásteremtési lehetőséget biztosít. Ma az ellenzék részéről ezzel a CSOK-kal kapcsolatos észrevétel mindössze annyi, hogy nem eléggé ismertek a részletfeltételek. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük Korózs Lajos: Kicsivel több azért!)* Én azt gondolom, hogy egy ilyen nagy hatású és a jövőre nézve kifejezetten alapvető változásokat hozó, a nagycsaládosok számára alapvető változásokat hozó kezdeményezés kiforrási időt igényel, aminek a lehetőségét - én azt gondolom - meg kell adni.

A NOK esetében más a helyzet. Én ezt annak vélem, hogy a kormány fölismerte, hogy pusztán állami eszközökkel és állami lehetőségekkel a lakáshelyzet megoldása nem lehetséges. Úgy gondolom, hogy azokat a tőkelehetőségeket, de elsősorban azokat a

polgári megtakarításokat, amelyek ma is rendelkezésre állnak, fel kell tudni használni, be kell tudni csoportosítani, és a csoportosítást követően a lehető legjobban hasznosítani.

Azzal teljes mértékben egyetértek, és köztársasági elnök úr is ebben az irányban tette meg a kifogásait, hogy a megtakarítások garanciáinak biztosítottak kell lenni a lehető legnagyobb mértékben; már amennyire az üzleti jellegű ilyen természetű vállalkozásoknál ez lehetséges. Azzal ugyanis a magam részéről szintén egyetértek, hogy emögé állami garanciákat behelyezni a visszafizetés tekintetében, az igen nagy hiba lenne. Ma már elég széles körben elterjedt - és ezért is kértem ma szót, hogy ezt elmondjam -, hogy a kockázati elemeket végső soron majd az állam, tehát magyarul: mi, a közösség fogjuk vállalni.

(10.50)

Ez, azt hiszem, hogy hosszú távon nem működtethető. A kockázati elemek vállalása, kifejezetten az ottani helytállás egyértelműen olyan, amelynél a szerződésben szereplők, a szerződő felek elsősorban felelősek. Az állam ilyen helyzetekben nem vállalhat olyan pozíciót, ahol egy rosszul megkötött szerződés esetén például garanciális elemeket adna. A garanciális elemek akkor kerülhetnek előtérbe, ha törvénysértések következnek be, és ha ebben a törvénysértésben állami felelősség mutatkozik. Ilyen azonban meggyőződésem szerint a törvényből nem következik.

A garanciális elemek tekintetében én még látok lehetőséget ezeknek az elemeknek a növelésére. Alapjában véve az én jogi felfogásomban ezeknek az elemeknek a törvényben kell szerepelniük. Azoknál az eseteknél azonban, ahol kifejezetten ilyen jellegű gazdasági tevékenységre irányul egy törvény, mint az adott esetben, itt szélesebb lehetőséget kell biztosítani a kormányrendelet számára. Ez azonban kivételes az én nézetem szerint. Általában kifejezetten az elemeket, garanciális elemeket a törvénybe kell beépíteni, ez biztosítja azt, hogy a törvényhozónak van rálátása, és adott esetben van módosító lehetősége. Ellenkező esetben a módosítási lehetőségek elestek. Itt szükséges, hogy a kormány még áttekintse ezeket a lehetőségeket.

Mire gondolok? Ha mi elő tudtuk írni azt, hogy bizonyos banki tevékenységeknél egyes elemek már a szerződésben szerepeljenek, nem apró betűvel, hanem oly módon, hogy az egyértelmű legyen a szerződő felek számára, azt gondolom, hogy itt is ilyen előírásokat alkalmazni kell. A kormányrendeletben meg kell határozni a szerződésnek olyan elemeit, amelyek nem hiányozhatnak a szerződésből. Meg kell határozni azokat az elemeket, amely elemek világosan fölhívják a figyelmet a kockázatokra és a veszélyekre. Egyértelmű kell legyen mindkét fél számára, hogy melyek ezek, és egyértelművé kell tenni azt is, hogy bizonyos biztosítási lehetőségekkel hogyan lehet ezt csökkenteni vagy akár kiküszöbölni.

Végül, meggyőződésem az is, hogy ez egy olyan új elem, amely nem befejezi ezt a lakásprogramot és a lakással kapcsolatos programot, hanem csak egy elem lehet. Ezt az akciót folytatnia kell a kormánynak, új és új elemekkel kell megjelenni, amely elemek majd az elkövetkezendő időben figyelemmel vannak arra, amivel felszólalásomat kezdtem, a térségek és a települések méretétől függő különbségekre, az ebből adódó gazdasági különbségekre. Nem lehet az cél, úgy gondolom, ezt a kormány világosan látja és érti, hogy az ország egyes részeiből más irányban nagymértékű és nagy jelentőségű elvándorlás következzen be. Biztosítani kell azokat a helybenlakási feltételeket, amelyeket kedvező törvényekkel tudunk biztosítani. *(Folyamatos zaj.)*

Végül, de nem utolsósorban, tisztelt Ház, valamire föl kell hívnom a figyelmet. Az elmúlt időszakban sokszor tapasztaltuk, és azt gondolom, hogy a jövőben ettől a gyakorlattól el kellene térni, hogy ma már egy-egy felszólalás azzal a kockázattal jár, azzal a kockázati elemmel, hogy szünet nélkül az időtáblázatot kell nézni. Azt gondolom, hogy az időkeretes tárgyalás a parlamentben szükséges, ellenkező esetben az obstrukciónak adnánk korlátlan lehetőséget, de ezeket az elemeket, azt kérem, hogy a jövőben jól és olyan módon próbáljuk meghatározni, hogy a vélemények és ellenvélemények teljes mértékben ütköztethetők legyenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Z. Kárpát Dániel képviselő úr, aki ismételt felszólalásra jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben a kormányzat a NOK részletszabályait elfelejtette kimunkálni, tehát nem tudjuk, mi történik akkor, ha bedől egy közvetítő cég, hogy jutnak az emberek a pénzükhöz, Szilágyi György képviselőtársam találó módon jegyezte meg, hogy ki fog a kormánypárti padosorokból szembenézni ezekkel az emberekkel, ha olyan helyzetbe kerülnek, mint nem is olyan régen a devizahitel-károsultak, azért egy vérlázító programpontra volt figyelme a kormányzatnak, és ennek a törlésére szeretnénk felszólítani önöket.

Hiszen hogyan lehet az, hogy felvehetik a támogatást menekültek, oltalmazottak, összefoglaló néven: migránsok, és másodsor követi el a kormányzat azt az égbekiáltó hibát, hogy úgynevezett európai uniós irányelvekre hivatkozva a CSOK rendszerébe is beletette a migránsok hozzáférhetőségét, és most a NOK rendszerében sem zárja ki ezt tételesen. Pedig európai szakjogászai értelmezések és európai bírósági szakvélemény szerint is maximum egy alap szociális csomag járhat még annak is, aki pozitívan elbírált kérelemmel rendelkezik vagy befogadott, de ezen kiterjesztett támogatások a magyar adófizetők pénzéből álláspontom szerint semmiképpen nem sza-

badna, hogy migránsok „kezébe” kerüljenek. Semmiképpen nem szabadna, hogy a magyar adófizetők által összeadott kedvezménytömeget olyanok vehessék igénybe, akik erre nemcsak hogy nem jogosultak, de adott esetben nem is általuk képzeljük el a magyarság Kárpát-medencei dominanciájának megőrzését, illetve fenntartását.

Eppen ezért, ahogy a CSOK esetében, úgy itt is nemcsak arra szólítjuk fel önöket, hogy egy pénzügyi garanciaalapot hozzanak létre az egész rendszerük mögé, ha már keresztül akarják ezt rugdosni a parlamenten, de tételesen zárjanak ki mindenféle és fajta migránst ebből a kedvezménytömegeből, hiszen a magyar adófizetők és a magyar választópolgárok erre nem adták áldásukat semmilyen formában. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából a rendelkezésre álló időkeret terhéig Szakács László képviselő úr kért szót.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Rövid leszek és be fogom tartani az időkeretet. Turi-Kovács Béla képviselőtársunk felszólalására szeretnék reagálni. Amit itt elmondott, az egy nagyon okszerű és egy olyan dolog, amin érdemes volna vitatkozni, időkeretben vagy anélkül. Azokat a módosításokat, amelyek bele kellene hogy kerüljenek a törvénybe mint garanciális elemek, mi mindig szorgalmazzuk. Bármi, ami több ennél, mint ami most van, az nagyon jó lenne, képviselőtársam, csak tíz perc múlva fogunk szavazni erről a törvényről, és erre már nincsen lehetőségünk.

Vagy vegyék le a napirendről, vagy ne szavazzák meg. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Kérdezem államtitkár urat, hogy a rendelkezésére álló 3 perc 10 másodperc időkeretet ki akarja-e használni zárszó elmondására. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Tuzson Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Amit fontosnak tartok, hogy nem árt az, ha az ember bejön egy ilyen vitára, akkor elolvassa magát a jogszabályt, és megzavarhatja ilyen esetben nyilván a tisztánlátásukat a jogszabály ismerete, de azért ezt egy fontos ténynek tartom, és engedjék meg, hogy egy-két kérdésre ezzel kapcsolatban reagáljak. *(Folyamatos zaj.)*

Az egyik a betétbiztosítás kérdése, ami itt jelentősen összekeveredik a befektetővédelemmel, tehát két külön, egyébként pénzügyi vagy jogi szempontból is különböző fogalomról beszélünk. De abban az esetben, amikor egy pénzügyi szereplőn kívüli sze-

replőre akarunk egy ilyen biztosítást ráhúzni, akkor ez nem vetődhet fel, hiszen másfajta jogszabályok, másfajta háttér van egy ilyen típusú védelem mögött, mint amikor egy nem pénzügyi szereplő mögötti védelemről beszélünk.

Fölvetődött az a kérdés, hogy vajon érdemes-e erre egy külön biztosítási formát létrehozni. Felhívom a figyelmüket arra, hogy ha biztosítási formát akarunk erre vonatkozólag létrehozni, akkor megfelelően nagy közösséget kell elképzelnünk. Tehát abban az esetben, ha több ezer ilyen nemzeti otthontemelési közösség van, több tízezer taggal, akkor van értelme erről beszélni, mert ha csak néhány, akár tíz, száz vagy akár pár száz ilyen jön létre, abban az esetben az itteni befizetési kötelezettség olyan mértékű lesz, ami akár meg is haladhatja azt, amekkora egyébként a befizetés mértéke, hiszen olyan mértékű befizetésnek kell lennie, ami adott esetben biztosíthatja egy ilyen társaság bedőlése esetén a biztosítást.

Ezért ilyen esetekben mindig és a polgári jog és a gazdasági jog is ezekben az esetekben a belső garanciák rendszerét részesíti előnyben, és így kell megalkotni egy ilyen típusú jogszabályt is. Össze is írtam magamnak, hogy milyen típusú garanciákat kell és tartalmaz most ez a jogszabály is: egyrészt személyi, szervezeti, vagyoni, tartalékolási, kifizetési, egyéb működési és felügyeleti garanciát. Tehát ezt a garanciális rendszert kell úgy meghatározni, hogy a lehető legnagyobb mértékben biztosított legyen az, hogy akik ebben részt vesznek, azok az eljárás végén *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, illetve az ütem végén mindenképpen lakáshoz juthassanak, és biztosított legyen a befizetésük garantálása.

Ennek megfelelően tehát arra szeretném felhívni a figyelmet és röviden utalni arra, hogy a használt lakások vonatkozásában is - Szakács László vetette ezt föl - van támogatási rendszer, hiszen mi voltunk azok, akik jelentősen megemeltük a CSOK-nak azt a részét, ami kifejezetten használt lakásokra vonatkozik, így egy gyerek esetében 600 ezer forint, két gyerek esetében 1 millió 400 ezer forint, három gyerek esetében most már 2 millió 200 ezer forint, négy gyerek esetében pedig 2 millió 750 ezer forint jár annak, aki használt lakást kíván vásárolni vagy felújítani, bővíteni, mert a bővítés vonatkozásában is jár ez a kedvezmény.

(11.00)

Végezetül szeretném rögzíteni, hogy ennek a jogszabálynak alapvetően az a célja, hogy minél több magyar ember, minél több magyar család lakáshoz jusson. Azt gondolom, ez a jogszabály ezt a célt a lehető legnagyobb mértékben garantálja is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a határozathozatalokra még a mai napon sor kerül.

Most pedig arra kérem képviselőtársaimat, hogy foglalják el helyüket, ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépekben, hogy folytatni tudjuk munkánkat. Hiszen határozathozatalok következnek. *(Rövid szünet. - Mozgás.)* Arra kérem most érkezett képviselőtársaimat is, hogy foglalják el helyüket, és kártyájukat helyezték be a szavazógépbe, és folytatjuk munkánkat.

Soron következik a köztársasági elnök úr által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2016. március 17-i ülésnapján elfogadott, **a nemzeti otthonteremtési közösségekről** szóló törvényhez benyújtott törvényalkotási bizottsági módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A köztársasági elnök úrnak aláírásra megküldött törvény szövege T/9660/6. számon, a köztársasági elnök levele T/9660/7. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. A Törvényalkotási bizottság módosító javaslatát T/9660/9. számon, jelentését pedig T/9660/10. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házszabály rendelkezései szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Először a Törvényalkotási bizottság módosító javaslatáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9660/9. számú módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 110 igen szavazattal, 52 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a nemzeti otthonteremtési közösségekről szóló, ki nem hirdetett törvényt az ímént elfogadott módosításokkal. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényt 109 igen szavazattal, 53 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a természetes személyek adósságrendezéséről szóló 2015. évi CV. törvény módosításáról** szóló T/9541. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9541. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 127 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosításáról** szóló T/9372. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a Házszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslat

fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Hegedűs Lorántné képviselő asszony indítványa. Tisztelettel kérdezem az Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat is Hegedűs Lorántné képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9372. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 114 igen szavazattal, 56 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 2015. évi VII. törvény módosításáról** szóló T/9632. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a Házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 3., a Jobbik képviselőcsoportja pedig a 2. módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 3. számú módosító javaslat Szél Bernadett képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 2. számú módosító javaslat Kepli Lajos képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 49 igen szavazattal, 116 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9632. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 114 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **Magyarország Kormánya és Mongólia Kormánya között a diplomata és szolgálati/hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgáraik vízummentességéről szóló Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/9298. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9298/6., összegző jelentését pedig T/9298/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9298/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 175 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(11.10)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9298/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 175 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény módosításáról** szóló T/8838. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/8838/7. számon, összegző jelentését pedig T/8838/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/8838/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 176 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/8838/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 175 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik a **Gróf Széchenyi István születésének 225. évfordulójáról való megemlékezésről** szóló H/9446. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.

A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/9446/8. számon, összegző jelentését pedig H/9446/9. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/9446/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 174 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9446/10. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 174 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik a **2017. év Arany János-emlékévvé nyilvánításáról** szóló H/8343. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/8343/11. számon, összegző jelentését pedig H/8343/12. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/8343/11. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 174 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/8343/13. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 174 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következik a **Magyar Felsoóktatás Napjáról** szóló H/9285. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát H/9285/5. számon, összegző jelentését pedig H/9285/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/9285/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 173 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9285/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 172 igen szavazattal, 2 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **Erzsébet-programot érintő egyes törvények módosításáról** szóló T/9636. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a záró-

szavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9636/6. számon, összegző jelentését pedig T/9636/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Vágó Sebestyén indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9636/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 119 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9636/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 118 igen szavazattal, 53 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény és a sportról szóló 2004. évi I. törvény módosításáról** szóló T/9621. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9621/7. számon, összegző jelentését pedig T/9621/8. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/9621/7. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9621/9. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 141 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **az uniós vámjog végrehajtásáról** szóló T/9601. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/9601/5. számon, összegző jelentését pedig T/9601/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Tör-

vényalkotási bizottság T/9601/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 178 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

(11.20)

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9601/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 178 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik **a földgazellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról** szóló T/9633. számú törvényjavaslat zárószavazása. Frakciókérésre figyelemmel azonban előtte módosító javaslat fenntartásáról is döntenünk kell. Tájékoztatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Keppli Lajos képviselő úr indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 26 igen szavazattal, 124 nem ellenében, 28 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, valamint az előterjesztéshez összegző módosító javaslat sem érkezett, a zárószavazás során a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/9633. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 140 igen szavazattal, 29 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztés tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ennek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés. Kérdezem ezért önöket, tárgysorozatba veszik-e a Z. Kárpát Dániel jobbikos képviselő úr és képviselőtársai által az alapvető élelmiszerek áfaterhének csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról címmel T/9334. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslatot 57 igen szavazattal, 114 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy az előterjesztő nevében Csepreghy Nándor államtitkár úr kezdeményezte a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló T/9785. számú törvényjavaslat tárgyalásának elnapolását. Felké-

rem Tiba István jegyző urat, ismertesse az előterjesztő javaslatát. *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: „Kövér László úr, az Országgyűlés elnöke részére, Budapest. Tisztelt Elnök Úr! Az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II.24.) országgyűlési határozat 22. § (1) bekezdésében foglaltak alapján, az Országgyűlés március 30-ai ülésnapján 22. napirendi pontként szereplő, a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosítására vonatkozó T/9785. számú törvényjavaslat tárgyalásának elnapolását javaslom. Az elnapolás azért szükséges, mert az általános vita lefolytatása előtt a törvényjavaslatról indokolt ötpárti egyeztetést tartani. Budapest, 2016. március 30. Tisztelettel: Csepregy Nándor”

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozati Házszabály 22. § (1) bekezdése alapján az Országgyűlés a napirendi pont tárgyalásának elnapolásáról vita nélkül, kézfelemeléssel határoz. Aki egyetért az előterjesztő javaslatával, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, ez látható többség.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tájékoztatom a tisztelt képviselő hölgyeket és urakat, hogy a döntésnek megfelelően ma este az **előterjesztés általános vitájára ennek megfelelően nem kerül sor.**

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelünk el. Azután vitákkal folytatjuk munkánkat. *(Rövid szünet. - A szünetben számos képviselő elhagyja a termet.)*

Megkérem Rétvári Bence államtitkár urat, hogy foglalja el helyét a patkóban, hogy elkezdhessük a napirendi pont vitáját. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen.

Megkérem azon képviselőtársaimat, akik a vitában részt kívánnak venni, foglalják el helyüket, hogy folytatni tudjuk munkánkat, és mindazon képviselőtársaimat, akik most halaszthatatlanul fontos hivatali ügyük ellátása érdekében elhagyják a termet, azt minél hamarabb tegyék meg, és megbeszéléseiket lehetőleg az üléstermen kívül folytassák le. *(Zaj.)*

Most soron következik **a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Szatmáry Kristóf fideszes képviselőtársunk által T/9715. számon benyújtott előterjesztés a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Szatmáry Kristóf úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Megkérem képviselőtársaimat, akik a patkóban éppen fontos megbeszélésüket végzik - Rubovszky képviselő urat -, hogy fáradjanak a helyükre. *(Dr. Rubovszky György és dr. Vitányi István elfoglalja képviselői helyét.)* Köszönöm szépen. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.30)

SZATMÁRY KRISTÓF (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! A rendelkezésemre álló 30 perces... - bár az ügy több tízezer fiatalt érint, de talán annyira egyértelmű, hogy az expozéban nem kell feltétlenül 30 percen keresztül a beterjesztett javaslatot méltatni, illetve az indokoltságát bemutatni a tisztelt Háznak.

Magyarországon évente ugyanis körülbelül 180-200 ezer diák vállal valamilyen típusú munkát, aminek jelentős része legalább 130 ezer fő tekintetében iskolaszövetkezetben realizálódik. Az iskolaszövetkezeti tag munkavállalók több mint 10 százaléka, körülbelül 15 ezer fő végez felsőfokú tanulmányaihoz kapcsolódó szakmai gyakorlatot ezzel párhuzamosan, mivel a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény alapján a záróvizsgára bocsátás természetesen feltételül szabja a felsőoktatási intézmény által előírt szakmai gyakorlat teljesítését annak rendje és módja szerint. A 130 ezer iskolaszövetkezeti tag közül legalább 80 ezer fő azon hallgatók száma, akik 3-4 ezer munkalehetőség közül választhatnak. Ezek közül körülbelül 10-15 ezer fő végez olyan munkát, ami megfelel egyébként a jelenleg hatályos szabályok szerinti szakmai gyakorlat követelményeinek is, amelyeket teljesítenie kell a záróvizsgához, vagyis jelenleg nincs az összes, a felsőoktatásban tanuló hallgató számára a hatályos követelményeknek megfelelő szakmai hely, és néhány éven belül sem várható teljes lefedettség, így a hallgatók aktív közreműködése a szakmai gyakorlóléhelyek megtartásában nem nélkülözhető.

További problémát jelent a jelenlegi szabályozásban, hogy a diákok ezeket a munkavégzéseket nem tudják elismertetni szakmai gyakorlatként, részben azért, mert a felsőoktatási intézmény nem fogadja el ezt a munkavégzést szakmai gyakorlatnak, ami, azt gondolom, rendkívül méltánytalan helyzet, hiszen az oktatási intézmény saját szervezésében nem tud sajnos minden hallgatója számára szakmai gyakorlóléhelyet biztosítani.

Mi a probléma? Az iskolaszövetkezet nem igazolhatja le, mert az iskolaszövetkezet nem felel meg a szakmai gyakorlóléhelyre vonatkozó kritériumnak - úgymint szakmai gyakorlatnak megfelelő helyiségek, eszközök, szakemberek - és oktatási tervnek, de ez nem is furcsa, hiszen a diákszövetkezet nem ilyen munkára rendeződött be, hanem lényegében a diákoknak kínál munkát. De a szolgáltatás fogadója, vagyis a cég, ahol a munkát ténylegesen végzik, sem igazolhatja le ezeket a diákszövetkezeteken keresztül történő munkavégzéseket, mert a szolgáltató fogadója nem áll jogviszonyban a diákokkal, hiszen a diákok a diákszövetkezettel állnak jogviszonyban. A módosító javaslat tehát nemcsak megszünteti a tanulmányaikkal mellett szakmai gyakorlatnak megfelelő munkát végző diákokkal szembeni, jelenleg fennálló méltánytalan helyzetet, de reményeink szerint együtt-

tal csökken azon hallgatók száma is, akik számára az oktatási intézményeknek vagy saját maguknak kell gondoskodni a diploma megszerzéséhez szükséges szakmai gyakorlólóhelyről.

Ezenfelül a módosítás hatására nő vagy nőhet azon cégek száma, akik bekapcsolódhatnak a hallgatók gyakorlati képzésébe oly cégek köréből, amelyek önállóan ezt nem tudnák megtenni, de azzal, hogy adminisztratív kötelezettségeik jelentős részét az iskolaszövetkezet átvállalja, már remélhető csatlakozásuk ezen szakmai gyakorlatokhoz. Továbbá a javaslat azt is biztosítani kívánja, hogy ezen eredményeknek megfelelő garanciák mellett az egyéb szakmai gyakorlólóhelyekre vonatkozó szabályok betartásával is azonos ellenőrzési mechanizmusok hatálya valósulhasson meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Összességében elmondható, hogy a törvényjavaslat azt az ellentmondásos helyzetet kívánja korrigálni, hogy a gyakorlólóhely nem igazolhatja a szakmai gyakorlatot, mert az nem minősül munkáltatónak ebben a tekintetben. Az iskolaszövetkezet szintén nem igazolható, mert szakmai gyakorlólóhelyként történő regisztrálásához nincsenek meg a kellő erőforrásai, vagyis reményeink szerint ez az egyszerű, de a gyakorlati élet jelen pillanatban joghézagot jelentő olyan módon javíthatja, hogy minél több felsőoktatási hallgató számára teszi meg akár diákszövetkezeten keresztül is a szakmai gyakorlatának hatékony teljesítését.

Bízunk benne, hogy ez a módosítás valóban több tízezer olyan diáknak segít a szakmai gyakorlatot megszerezni, aki jelen pillanatban elég felelős ahhoz, hogy a tanulmányai mellett még munkát is végez, akár diákszövetkezeten keresztül. Bízunk benne, hogy a betervezett javaslat támogatást fog találni a képviselőtársaim között. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Palkovics László államtitkár urat, hogy kíván-e a kormány nevében élni a felszólalás lehetőségével. 30 perces az időkerete. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, tisztelt elnök úr. Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az elhangzott módosításhoz szeretnék kapcsolódni! A felsőoktatási stratégia egy nagyon jelentős eleme olyanfajta felsőoktatási tudás átadása a hallgatók számára, amely viszonylag gyorsan a munkaerőpiacon hasznosítható. A magyar felsőoktatási rendszert gyakran éri az a vád, hogy a képzés túl elméleti, ezért aztán a hallgatók integrációs időszaka a vállalati környezetben hosszú, egy-két-három év, amíg ugyanolyan hatékonysággal tud tevékenykedni, mint az ott lévők. Ezen próbáltunk segíteni több módon. Az egyik a gyakorlatintenzív szakok megjelölése, melynek az a feltétele, hogy az egyetemi tanulmánya-

ik idején minden hallgató, aki ilyen helyen tanul, bizonyos időszakot töltsön el gyakorlólóhelyen, vállalati gyakorlólóhelyen.

A másik, részben a törvénymódosításban, illetve előtte a stratégiában megjelenő duális képzés, amely szintén a gyakorlatintenzív képzéshez képest annyiban mindenképpen több, hogy itt a vállalat nemcsak néhány héten keresztül képi a hallgatót, hanem gyakorlatilag az alapképzés időszakával, az egyetemi időszakokkal megegyező vagy közel megegyező gyakorlati képzést biztosít. Itt is a gyakorlólóhely szerepe és jelentősége, azt gondolom, kiemelkedő. A gyakorlólóhelyek minőségének az ellenőrzésével az ágazatirányítás az Oktatási Hivatalon keresztül a hatósági funkciójával mindenképpen él.

Ebben a helyzetben van egy olyan hézag, amely részben a szövetkezetekre, a diákszövetkezetekre, részben pedig a vállalatok konzorciumaira vonatkozik, jelesen, ha a hallgató egy olyan gyakorlati képzésben vesz részt, ahol a partner, aki őt alkalmazta, nem maga a képzőhely, hanem ez a partner összehozta a gyakorlati képzőhelyeket, erre vonatkozóan egyelőre egy joghézag található. Ez a törvénymódosítás azt próbálja kezelni, hogy megjelenhessen partnerként is maga a diákszövetkezet, illetve ezen keresztül aztán más hasonló intézmények is és egyébként ezt az igazolást kiadhassa.

Azt gondolom, hogy miután a hatóság az eszközeivel ilyenkor mindig a partnereket is ellenőrzi, ennek csak pozitív hatása lehet, úgyhogy én kérek mindenkit, hogy támogassa ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőnek megadom a szót Vinnai Győző képviselő úrnak, a Fidesz-képviselőcsoport vezérszónokának. Az időkeret 15-15 perc mindenki számára. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

(11.40)

DR. VINNAI GYŐZŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az előterjesztőtől hallottuk, ez a módosító javaslat egy fontos problémát orvosol a gyakorlati képzéssel, illetve a szakmai gyakorlattal kapcsolatosan. Azt is hallhattuk, hogy évente átlagosan 180-200 ezer diák vállal valamilyen típusú munkát, ezeknek mintegy kétharmada iskolaszövetkezetekben dolgozik, s ebből a kétharmadból mintegy 10 százalék, 14-15 ezer fő végez felsőfokú tanulmányaihoz kapcsolódó szakmai gyakorlatot, s mivel ennek teljesítése előfeltétele a záróvizsgára bocsátásnak, tehát ez egy fontos probléma, ahogy hallottuk államtitkár úrtól, joghézagot orvosol ez a módosító javaslat.

Mi is a célja ennek a módosításnak? Véleményem szerint az, hogy a gyakorlati képzéshez kapcsolódó, a felsőoktatási intézmény által meghatáro-

zott szakmai feltételeket az iskolaszövetkezet és a szolgáltatás fogadója együttesen biztosítja. Ez azért fontos, mert az iskolaszövetkezet olyan gyakorlóléhsé válhat, amelyet be lehet vonni a gyakorlati képzésbe, tehát bővíti az a kör, amely igazolhatja a szakmai gyakorlatot.

Valahogy a módosítás így fogalmaz - engedjék meg, hogy idézzem a szövetkezetekről szóló 2006. évi X. törvény módosításáról szóló javaslatot: „a gyakorlati képzéshez kapcsolódó, a felsőoktatási intézmény által meghatározott szakmai feltételeket az iskolaszövetkezet és a szolgáltatás fogadója együttesen biztosítja”, ezt az előbb említettem, és tovább folytatva a (7) bekezdéssel: „az iskolaszövetkezet útján megszervezett gyakorlati képzés esetén a szakmai gyakorlatot - a szolgáltatás fogadója nyilatkozata alapján - az iskolaszövetkezet igazolhatja, feltéve, hogy a munkavégzés az iskolaszövetkezet hallgató tagjának felsőoktatási képzésben megszerzett elméleti ismereteinek felhasználását igényli, továbbá a szolgáltatás fogadója megfelel a szakmai gyakorlóléhsé, a munkavégzés tartalma pedig a szakmai gyakorlattal szemben jogszabály által támasztott követelményeknek.”

Tisztelt Ház! Véleményem szerint nemcsak egy joghézag orvoslásáról van szó, ez nagyon fontos, de az is, hogy a gyakorlati képzés erősödjön, hiszen - ahogy államtitkár úrtól is hallottuk - a felsőoktatási stratégiában is benne van, hogy a duális képzés, a gyakorlati képzés erősödjön, és minél több céget vonjunk be a gyakorlati képzésbe, ezáltal pedig a cégeknek, amelyek bekerülnek ebbe a duális képzésbe vagy a szakmai gyakorlatba, kevesebb adminisztrációs terhek lesz, ezt az iskolaszövetkezet fogja megtenni.

Tisztelt Ház! Mi kezdeményeztük ezt a módosítást, és azt mondjuk, hogy így több ezer diák számára oldunk meg egy olyan problémát, amely számukra, de nem csak számukra jelent problémát, és garanciális elemeket is beteszünk ebbe a törvénymódosításba.

Anyagi-technikai akadályt hárít el a törvényjavaslat elfogadása. Pontosan, ahogy az előterjesztő fogalmazott: a javaslat elősegíti az egyetemi-főiskolai hallgatók szakmai gyakorlatának hatékony teljesítését. Mi támogatjuk ezt a javaslatot, és ezt kérem az ellenzéktől is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Heringes Anita képviselő asszony. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. A törvényjavaslat a diákok és hallgatók szempontjából kedvező intézkedést takar, munkaerőpiaci szempontból támogatható. Éppen ezért a frakciónk a törvényjavaslatot támogatni is fogja, mert azért érezhető és nem tudja elkerülni a figyelmünket, hogy most is egy tipikus többségi, Fi-

desz-KDNP-s törvényalkotásról beszélhetünk, ahol azért kiérezhető, hogy egyes, talán közelebb álló, barátabb iskolaszövetkezeteket segít ezzel, hiszen ezek pont azok az iskolaszövetkezetek, amelyeknek fontos ez a kérdés, hiszen náluk van nagyobb számban felsőfokú tanulmányokat végző diák.

A törvényjavaslatban megfogalmazódott akarat a diákok és hallgatók szakmai gyakorlatának megszerzését könnyíti. A javaslat biztosítja az érintettek számára, hogy a diákszövetkezet keretében történő szakirányú munkavégzés szakmaigyakorlat-szerzés-ként kerüljön elfogadásra, elismerésre. Ez az intézkedés elősegítheti a diákok és hallgatók számára a mostanihoz képest szélesebb körű szakmaitapasztalat-szerzést, ugyanis számos munkáltató nem tud vagy nem képes gyakorlati helyként jelen pillanatban megjelenni.

Éppen ezért a diákok és hallgatók szempontjából, és hogy pont őket segítsük, támogatni fogjuk ezt a javaslatot, és nagyon reméljük, hogy amit anno Kósa Lajos benyújtott hasonló törvénymódosítást - amit azóta önök elvetettek -, hogy a munka törvénykönyve alól kiveszik az iskolaszövetkezetben vagy diákmunkában dolgozókat, hiszen ezzel jogukat csorbítanák, a szabadságot és a táppénzt vennék el tőlük, ami szerintem ugyanolyan jogként jár nekik jelen pillanatban, mint bármely munkavállalónak; nem hiszem, hogy megdicsérné önöket Orbán Viktor miniszterelnök úr, ha ezt a javaslatot újra betervez-tenék, hiszen akkor ez a 200 ezer munkavállaló kiesne a KSH foglalkoztatási adataiból, messze nem tudnának ilyen szép adatokat felmutatni.

Nagyon reménykedünk, hogy ez a javaslat úgy fejejtődik el, ahogy visszavonta Kósa Lajos a benyújtás után. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Farkas Gergely képviselő úr, frakcióigazgató úr. Parancsoljon!

FARKAS GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik frakciója nevében is támogatásunkról tudom biztosítani önöket, mi is támogatni fogjuk a javaslatot. A bizottságban tartózkodtunk, de ez mindösszesen annak szólt, hogy mi tartottuk volna annyira fontosnak ezt a javaslatot, hogy az előterjesztő is megjelenhetett volna a bizottsági ülésen, és ott is indokolhatta volna ezt az előterjesztést, ehelyett ott egy szó nem hangzott el, hogy miről is szólna ez a javaslat. De lépünk ezen túl! Valóban úgy gondoljuk, hogy ha csak néhány ezer főnek is ez könnyebbé jelent a fiatalok szempontjából, hogy ily módon tudják teljesíteni a diplomájukhoz szükséges szakmai gyakorlatot, akkor miért ne legyen, természetesen mi is támogatjuk.

Ugyanakkor szeretném felhívni a figyelmet a szakmai gyakorlatok problémájára, hogy mi úgy gondoljuk, az egy jó dolog, hogy könnyebben telje-

síthetővé tesszük a szakmai gyakorlatokat, viszont nagyon komoly minőségi problémák vannak a szakmai gyakorlatok esetén. Államtitkár úrra nézek ezzel kapcsolatban, és kérdezem, hogy van-e önökben nyitottság ezen kérdéskör megnyitására, mert mi úgy gondoljuk, annak érdekében, hogy valóban be tudja tölteni a célját a szakmai gyakorlatok rendszere, és valóban olyan tudással gyarapodjanak a fiatalok, amely szükséges a diplomájukhoz és a későbbi munkahelyi elhelyezkedést elősegíti, ahhoz nagyon komoly változtatásokra, mondhatni, reformokra lenne szükség.

Mire is gondolok? Tudjuk nagyon jól, hogy mennyire elterjedt az, hogy olyanfajta munkákra foglalkoztatják ezeket a fiatalokat, ami semmiféle szakmai tudással nem bővíti az ő felkészültségüket, a kávéfőzéstől a fénymásoláson keresztül lehetne sorolni. Ennek ellenére, hogy hiába végez valaki akár több héten keresztül ilyenfajta munkát, ugyanúgy a legtöbb esetben leigazolják a szakmai gyakorlatot biztosító helyek ezt a néhány hetes munkavégzést.

Mi is lehetne itt a megoldás? - hogy ne csak a kritikát mondjam, ne csak a problémát. Az lehetne például az egyik megoldás, ha egyfajta visszajelzést kérnénk a fiataloktól, hogy mégis milyennek találta az adott szakmai gyakorlati helyet. Amennyiben lenne egy ilyen visszajelző rendszer - és egyébként ez számtalan más esetben is működik -, ebben az esetben megoldható lenne az, hogy egy későbbi szakmai gyakorlatot kereső fiatal ez alapján a visszajelző rendszer alapján tudja kiválasztani, hogy milyenfajta helyre, milyenfajta munkaadóhoz érdemes neki elmenni, hogy teljesítse a szakmai gyakorlatát. Ugyanis ha látja az adott munkahelyről, hogy itt az előző gyakorlatok is olyan visszajelzést adtak, ami alapján ezen a helyen nem a szakmai tudásuk bővítése érdekében használták a fiatalokat, akkor a fiatal is ez alapján tud döntést hozni. Kérdezem tehát, hogy nyitottak-e arra, hogy egyfajta felsőoktatási hallgatókat érintő, online informatikai visszajelző rendszert vezessenek be, amely esetében lehetne a fiataloknak visszajelzést adni a szakmai gyakorlatot adó munkahely részéről.

Nagyon nagy probléma továbbá, hogy a fiatalok nehezen találhatnak szakmai gyakorlati helyet. Ez a törvényjavaslat, mondhatni, ezt a célt szolgálja, ezt a célt elősegíti, de úgy gondoljuk, hogy nem elégséges. Szükség lenne arra, hogy minél több felsőoktatási intézményben, sőt akár az összes felsőoktatási intézményben külön karrierirodák, a HÖK-ök vagy bármilyen más intézményi szervezet által koordinálva működhessen annak a lehetősége, hogy a fiatalok minél könnyebben tudják megtalálni azt a munkaadó helyet, ahol a szakmai gyakorlatukat el tudják végezni, és az ehhez szükséges adminisztrációban is segítséget tudnak kapni, ugyanis az adminisztráció kérdése is nagyon fontos kérdés, itt is nagyon sok fiatalnak beletörik a bicskája, hogy éppen most neki milyen papírokat kell kitöltetnie, kivel, hogyan, hol kell leadni. Szükség lenne annak a rendszernek a

kiépítésére is, amely ezt elősegíti, és tényleg megadja a fiataloknak azt a szükséges tudást, ami a munkába álláshoz elengedhetetlen.

(11.50)

Szükséges lenne különböző módon motiválni is a munkaadó helyeket annak érdekében, hogy fogadjanak szakmai gyakornokokat. Nagyon nehéz megtalálni a fiataloknak ezeket a helyeket, és ezért lenne fontos a kormánynak ösztönzőrendszereket beépíteni adó-, járulékkezdményekkel különböző támogatásokra, amire volt is egyébként kezdeményezés az önkormányzatok részéről. Ezt mi kevésnek tartjuk, szeretnénk ennek a kiterjesztését annak érdekében, hogy ne tehernek, nyűgnek érezzék a munkaadók azt, hogy nekik egy gyakornokkal kell foglalkozni, hanem úgy tekintsenek rá, hogy nekik ez akár pénzügyi szempontból, mert tudjuk, nagyon sokszor ez motiválja őket, akár más-milyen szempontból, de megéri nekik gyakornokokat fogadni.

Úgyhogy számos ilyen probléma lenne, és szeretném kérni az államtitkár urat, a képviselő urakat, hogy a szakmai gyakorlatok rendszerével rendszer szinten is foglalkozzunk, mert jó dolog az, hogy most ezzel a törvénymódosítással több ezer diáknak elősegítik, hogy könnyebben tudják teljesíteni a gyakorlatukat, ami ugye a diplomához kell, de hogyha ez nem minőségi gyakorlati program lesz, akkor nem fogunk célt érni vele, akkor továbbra is olyan irreális elvárásokat fognak szabni a pályakezdők részére a munkaadók, hogy akár többéves gyakorlatot is elvárnak tőlük. Ennek az az oka, azért várnak el többéves gyakorlatot, mert ők is tudják, hogy az egyetem alatt elvégzett néhány hónapos gyakorlat nem olyan szakmai tudásra készíti fel őket, amely számukra hasznos lehetne, számukra releváns lenne, ezért van az, hogy irreális feltételeket szabnak a pályakezdők részére. Hogyha a szakmai gyakorlatokat a minőség szempontjából tudnánk javítani, akkor viszont elérhetnénk azt, hogy nem ilyenfajta teljesíthetetlen feltételekkel kellene találkozni egy pályakezdő fiatalnak, amikor is az első munkahelyét keresi.

Én tehát amellet, hogy még egyszer mondom, támogatni fogjuk ezt a javaslatot, erről szeretném biztosítani önöket, arra is szeretném kérni a kormányt, hogy a szakmai gyakorlatok kérdéskörével átfogóan foglalkozzunk, ha nem is ezen vita keretein belül, de mi nyitottak lennénk egy párbeszédre, számos ötletünk, javaslatunk van. Egy olyan területről van szó, amely a fiatalok szempontjából nagyon fontos lenne, és azt tapasztaltuk, hogy az elmúlt évek során önök nem megfelelő módon álltak ehhez a kérdéshez, nem érzékelték a probléma súlyát ezen a területen.

Tehát szeretnénk kezdeményezni, hogy ilyen téren legyenek partnerek abban, hogy a szakmai gyakorlatok rendszerét közösen tudjuk javítani a fiatalok érdekében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. A kormány nevében Palkovics László államtitkár úr kért szót. Parancsoljon!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Köszönöm mindenkinek a támogatását. Azt gondolom, egy fontos dologról beszélünk, a jövő munkavállalóinak a gyakorlati képzéséről. Itt a Farkas képviselő úr által felvetett kérdésre szeretnék röviden reagálni. A probléma súlyát, azt gondolom, a kormány érzékeli. Ezt az is mutatja, hogy részben a duális képzés, részben pedig a kormányrendelet módosításával létrehoztuk azt az ellenőrző mechanizmust, amit ön említett, hogy valóban az olyan gyakorlóhelyek, amelyek csak azért vállalnak hallgatót, mert ebből valamifajta jövőbeni munkavállalót remélnek, de nem foglalkoznak a képzéseikkel, ezért innen kikerüljenek, tehát erre vonatkozóan az Oktatási Hivatalnak egy komplex folyamata van.

A duális képzés esetén, ami egy bonyolultabb képzési forma, a Duális Képzési Tanács, amely főleg vállalati szakemberekből áll, az a szerv, aki egyébként ezeknek a képzőhelyeknek a minősítésével foglalkozik, de mindenképpen a jövőben erre még nagyobb hangsúlyt szeretnénk fektetni.

Egyetértünk abban is, és azt gondolom, a kormány ebben nagyon sok mindent tett, hogy a vállalatokat, akik hallgatót vállalnak, ne csak az motiválja, hogy a hallgatónak olyan tudása legyen, amire neki később szüksége van, vagy azért, hogy munkavállaló legyen, ezért a szakképzési hozzájárulásból leírható, sőt, az utolsó módosításra azok a vállalatok, akiknek nincs elegendő befizetésük, vissza is igényelhetik egy megfelelő algoritmus alapján a gyakorlati képzésben részt vevő hallgatók költségeit. A műszaki felsőoktatási képzésen ez most négyezerötven-egynéhány ezer forint, és ennek a századrészének az egy napra eső része az, ami visszaigényelhető. Gondolom, ez egy motiváció. Természetesen ezt emelni szeretnénk, ezzel a jövőben mindenképpen foglalkozni fogunk. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most Szabó Sándor független képviselő úr felszólalása következik. Az időkeret önnél is 15 perc. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Szabolcs, és nem Sándor.

ELNÖK: Elnézést kérek.

SZABÓ SZABOLCS (független): Semmi probléma, csak a jegyzőkönyv kedvéért, nehogy megtévesztjük, a nem tudom, száz év múlva a jegyzőkönyvet olvasó történést.

ELNÖK: Még egyszer elnézését kérem.

SZABÓ SZABOLCS (független): Semmi probléma. Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nekem is lett volna néhány kérdésem már a bizottságban is, mert megmondom őszintén, nem nagyon értettem a motivációját igazából ennek az előterjesztésnek, de most már kezdem érteni, ahogy itt hallgatom az urakat a kormánypárti padosorokból. Persze, nyilván arról van szó, hogy jött az államtitkár úr, nagyon erősen elkezdte azt mondani, hogy a duális képzés egy nagyon fontos fejlesztési irány, csak éppen nyilván nincs elég hely, ahol ezeket a hallgatókat el lehet helyezni. Ez azért furcsa egyébként, mert az államtitkár úr azt mondta a Kulturális bizottságban, nem is egy alkalommal, többször, hogy a duális képzés akkor indul, hogyha egy vagy több cég kéri azt kifejezetten az adott intézménytől és az adott szakterületre vonatkozóan, márpedig akkor ez feltételezi, hogy akkor ő biztosítja a helyet is a gyakorlati képzéshez. Akkor itt valami nem stimmel.

Azért is volt bennem már eredetileg is egy nagy kérdés, ez inkább már az előterjesztőre vonatkozik, hogy ki készítette vajon ezt a felmérést, amiből ugye az jön ki, hogy itt több mint 10 ezer olyan potenciális fiatal felnőttől beszélünk, aki diákszövetkezetben dolgozik, de az általa végzett munka megfelel azoknak a törvényi kritériumoknak, hogy azt egyébként el lehessen fogadni szakmai gyakorlatnak, csak éppen, ahogy itt az előterjesztő el is mondta, a törvényi feltételek olyanok, hogy nem lehet ezt megtenni. Azért merül fel bennem ez a kérdés, hogy vajon ezt ki készítette, mert én tag voltam több diákszövetkezetben is még egyetemi hallgató koromban, jártam rendszeresen be a diákszövetkezetekhez, vállaltam munkát, dolgoztam gyorsétteremben, hűtőházban, szalag mellett, válogattam különböző iratokat, és csoportosítottuk őket iratszám meg ilyen fogyasztóazonosító alapján, a Matáv tudakozójában dolgoztam, és ilyen munkák voltak csak és kizárólag. Megmondom őszintén, sokéves gyakorlatom alapján mondom, ott egy olyan nem volt, ami akkor megfelelt volna bármiféle előírásnak, ami alapján azokat a munkákat el lehetett volna számolni szakmai gyakorlatnak. Én elhiszem, hogy most nagyon megnőtt ezeknek a száma, csak érdekelne, hogy ki készítette, mert ha a diákszövetkezetek adták ezt az információt, akkor nyilván ők azért csinálták, mert szeretnének bevonnai még több gyereket, fiatal felnőttet, mert nem akarom gyerekezni; ez nyilván nekik egyfajta lehetőség, ezért érdekelne, hogy ki készítette. Ha ez egy független felmérés, akkor felteszem a kezem, és abszolút nem fogok tiltakozni ez ellen, hogy ezt a lehetőséget számukra biztosítsuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, és még egyszer elnézését kérem, hogy elkereszteltem, nem volt szándékom. Palkovics László államtitkár úr következik. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm. Sza-

bó Szabolcsra szeretnék röviden reagálni, és tényleg nem mélyen szakmai vitát folytatni. Az, hogy nincs elég képzőhely, azt gondolom, ez így nem állja meg a helyét. Részben azok a számok, amiket láttunk, azok is mutatják, de a duális képzés, ami egy lényegesen bonyolultabb képzés, ott mondok egynéhány számot. 2015-ben, amikor ez először indult, akkor körülbelül 200 vállalat 500 hallgatót alkalmazott; ugye, ez volt az első év. Az idei évre, a 2016 szeptemberében induló évre a vállalatok száma 600-ra nőtt, és 3 ezer helyet ajánlottak fel. Az, hogy mennyire népszerű a duális képzés, ugyan a felvételi számok, a jelentkezések hamarosan nyilvánossá válnak, nyilván ezek még csak jelentkezések, körülbelül 10 ezer hallgató jelentkezett azokra a duális képzésekre, amit a 600 vállalat 3 ezer helyre meghirdetett.

Azt gondolom, ez a fajta képzési forma mindenképpen azt indokolja, hogy a hallgatók pontosan megértették azt, hogy miért kell az egyetemi tanulmányaik alatt ilyen környezetben részt venni, hiszen ezzel olyan tudást szereznek, amit máshol nem tudnak. Ezért fontos ezeknek a képzőhelyeknek a további fejlesztése és óhatatlan a minősítése, tehát a vállalat is megértheti, hogy ez neki mit jelent. Azt gondolom, hogy a képzőhelyek számával ilyen értelemben nem lesz probléma. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki felszólalni. Igen, Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő úr!

(12.00)

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Csak államtitkár úrra szeretnék reagálni. Maximálisan támogattuk a duális képzést, ezt többször kifejtettük, de egy picit félrevezetőnek érzem, hogy ön kizárólag erre hivatkozik akkor, amikor mi a szakmai gyakorlatokról beszélünk és annak problémáiról.

Ön is tudja, az előbb is elmondta itt részben, de kérdezem is, hogy néhány ezer főt érint a duális képzés jelen pillanatban, a felsőoktatásban pedig több mint 300 ezer diák van. Tehát úgy gondolom, hogy azért nem lehet teljes egészében a duális képzésre hivatkozva ezeket a problémákat kicsinyíteni. Említett ön más dolgokat is, de egy picit eltúlzottnak érzem a duális képzés kapcsán elmondottakat, mert ez egy nagyon-nagyon szűk réteget, 2-3 százalékát érinti a felsőoktatási hallgatóknak. Ez remélhetőleg a következő években több lesz, önök is ezen dolgoznak, ennek mi is örülünk, de mondok még egyszer, több mint 300 ezer fiatalról van szó.

Ezért kérem, hogy foglalkozzon érdemben, foglalkozzanak érdemben a szakmai gyakorlatok problémájával. Fontos a duális képzés, de messze nem fedi le ezt a problémakört, amit én itt akár csak részletekben, mert nem is teljes egészében, de itt próbáltam elmondani rövid felszólalásomban. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló Szabó Szabolcs képviselő úr. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Csak röviden az államtitkár úrra reagálnék. Persze, ezek szerint egyetértünk, és én nem is azt mondom, hogy a duális képzés rossz vagy nem kell ezt bővíteni. A bizottsági ülésen is elmondtuk, hogy támogatjuk egyébként azt, hogy bizonyos kötöttségek mellett, de a duális képzés teljességen ki. Államtitkár úr ezekkel a számokkal voltaképpen pont azt erősítette meg, amit én is mondtam, hogy egyelőre még nincs meg az az elég képzőhely, ami ezt a tömeget kezeli. Nyilván ezt fejleszteni kell s a többi. Benne csak az a kérdés továbbra is, hogy az iskolaszövetkezetek tudnak-e ilyen lehetőséget biztosítani.

Farkas Gergely képviselőtársamhoz csatlakozva megjegyezném, hogy valóban, ez egy általános probléma. Én például terület- és településfejlesztő geográfus vagyok, nyilván a mi hallgatóink szakmai gyakorlatát nem lehet diákszövetkezeten keresztül semmilyenképpen megoldani, nyilván az ő esetükben ez fel sem fog merülni. Mi is tapasztaljuk persze, hogy egyre nehezebb megtalálni azokat az intézményeket, ahol el tudjuk helyezni a hallgatókat, belül pedig valóban az intézményeken, tanszékeken, intézetekben ez egy komoly leterhelést okoz, hogy meg kell valahogy oldanunk ezt a problémát. Tehát nyilván ez egy általánosabb probléma a felsőoktatásban, mint a duális képzés. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megköszönöm háromórás együttműködésüket. Az elnöklet átadom Jakab István alelnök úrnak, és egyidejűleg Palkovics László államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon!

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. PALKOVICS LÁSZLÓ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Csak egy utolsó reakció: a duális képzésre azért hivatkozunk, mert a duális képzésnek a legbonyolultabb a szerkezete, maga a szabályozás, hogy egy képzőhelynek milyen feltételeknek kell eleget tenni, legyen ez duális képzés, legyen ez egy hosszabb távú iskolaszövetkezeti képzés vagy egy hathetes, egy vállalatnál eltöltött képzés, ilyen értelemben mindegy, a szabályozás maga azonos kell legyen.

Egy aspektusát szeretném kiemelni az iskolaszövetkezeti formának. Itt arról van szó, hogy az iskolaszövetkezeti megszervezi azokat a vállalatokat, ahol a hallgatók képzése folyik, és nem szükségszerűen csak egy vállalatnál fog a hallgató képzésben részt venni, hanem több vállalatnál. Tipikusan a kis-, közepes vállalatok esetén nem mindegyik rendelkezik önmagában azzal a képességgel, hogy egy teljes képzéstípust végrehajtsa, viszont ha ezt az iskola-

szövetkezet úgy szervezi, hogy több vállalat, a hallgató is változtathat a vállalatok között, de közben az iskolaszövetkezet alkalmazottja pont lehetőséget kínál a hallgatónak arra, hogy egy adott munkaviszony mellett vagy hallgatói jogviszony mellett egyébként több vállalatnál tevékenykedjen.

Ezért volt szükséges a törvény módosítása, hogy ez egyértelműsítésre kerüljön. Egyébként erre vonatkozóan van egy sor más hasonló kezdeményezés, ami ugyanezt célozza meg, tehát vállalatok konzorciuma hajtja végre a képzést, megosztják azokat a terheket, és az együttes tudásukat próbálják a hallgatónak átadni, ami ahhoz szükséges, hogy jó szakember legyen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki felszólalni az adott napirendi pont keretében. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e reagálni. *(Dr. Palkovics László nemet jelez.)* Nem kíván, államtitkár úr már kifejtette álláspontját.

Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **védelmi és biztonsági célú beszerzésekről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9786. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vargha Tamás úrnak, a Honvédelmi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr!

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Minden bizonnyal minden országgyűlési képviselő, függetlenül attól, hogy a patkó melyik részén foglal helyet, egyetért abban, hogy egy nemzetnek, egy országnak, egy államnak joga van megvédenie önmagát. Minden bizonnyal abban is egyetértünk mindannyian, hogy erre a védelemre készülni kell, és azt gondolom, hogy abban sincs vita közöttünk, hogy a felkészülést többek között a védelmi eszközök beszerzésével lehet és kell garantálni, biztosítani.

A védelmi beszerzéseket hazánkban jelenleg kormányrendelet szabályozza, és mint ahogyan arra a tisztelt képviselőtársaim minden bizonnyal emlékeznek, a közelmúltban elfogadott, a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény a védelmi és biztonsági célú beszerzések szabályozását a korábbi szabályozással ellentétben törvényi szintre utalta, figyelemmel arra, hogy az Európai Unió védelmi beszerzési irányelve a klasszikus közbeszerzésektől elválasztva azok irányelvi szabályozásától függetlenül határozza meg a védelmi és a biztonsági terület beszerzéseinek szabályozását.

A törvényjavaslat alapvető rendelkezései a védelmi és a minősített beszerzésekre vonatkozó korábbi szabályozás alapulvételével határozzák meg a törvény értelmezési kereteit, különös tekintettel a honvédelmi és a nemzetbiztonsági érdekekre és tekintettel továbbá a minősített adatok védelmére, valamint a közpénzek hatékony felhasználására is.

Az Országgyűlés előtt fekvő javaslat a korábbi rendeleti szintű szabályozáshoz képest a következő új elemeket tartalmazza. Az európai uniós védelmi irányelv, az ajánlatkérő fogalmának teljes átültetése érdekében a javaslat nem konkrét szerveket sorol fel a hatálya alá tartozóként, hanem szervtípusokon keresztül határozza meg az ajánlattétveők körét, biztonsági beszerzések tekintetében ajánlatkérőként említve a közszolgáltatókat is. Ez a javaslat a korábbi szabályozástól eltérően külön nemzeti és külön uniós eljárásrendet szabályoz.

Ezen túlmenően meghatározza a vegyes, tehát részben e törvény, részben a közbeszerzési törvény hatálya alá vagy az e törvény alóli kivételnek minősülő elemeket tartalmazó közbeszerzések esetén alkalmazandó jogot, és teszi ezt mind az objektíve szét nem választható, mind a szétválasztható, de objektív okból egy szerződés tárgyát képező elemek tekintetében.

A törvényjavaslat meghatározza több gazdasági szereplő közös részvétellel jelentkezésének, illetve ajánlattételének szabályait, valamint a gazdasági szereplők egy beszerzési eljárás belüli összefonódását gátló tilalmakat. Ugyanígy meghatározza a több ajánlatkérő által közösen megvalósításra kerülő beszerzések szabályait, tekintettel a felelősség megoszlására, valamint arra az esetkörre, amikor az Európai Unió eltérő tagállamaiból származó ajánlatkérők folytatnak le közösen beszerzési eljárást. Előírja a javaslat a keletkezett iratok megőrzésére vonatkozó kötelezettséget is.

Újdonságként tartalmazza annak lehetőségét, hogy az ajánlatkérő előzetes összesített tájékoztató közzététele útján nyilvánosságra hozza a törvény hatálya alá tartozó egyes beszerzési tárgyak tekintetében a következő tizenkét hónapban lefolytatni tervezett beszerzési eljárásaira vonatkozó adatokat.

A törvényjavaslat a közbeszerzési törvény vonatkozó rendelkezéseinek alapulvételével határozza meg az eljárást megindító felhívás kötelező, illetve opcionálisan szerepeltethető tartalmi elemeit. Újdonságként lehetővé teszi, hogy az ajánlatkérő előírja, hogy a dokumentációt részvételi jelentkezésként vagy ajánlatonként legalább egy részvétellel jelentkezőnek, ajánlattevőnek vagy alvállalkozónak át kell vennie vagy elektronikus úton el kell érnie.

A kizáró okok meghatározása az egységes irányelvi háttér érdekében a közbeszerzési törvény szerinti megfogalmazást követi. A javaslat ugyanakkor a biztonsági beszerzések tekintetében további, a gazdasági szereplőkkel szemben kötelezően érvényesítendő kizáró okokat határoz meg, illetve a nemzetbiztonsági kockázatok elkerülése érdekében többlet-

elemeket kapcsol az általános szabályokban szereplő kizáró okokhoz.

Ez a javaslat a közbeszerzési törvénnyel azonos tartalommal szabályozza az ajánlatok és részvételi jelentkezések benyújtását, valamint felbontását és a közbeszerzési törvénnyel azonos tartalommal teszi lehetővé, hogy a bírálat során a gazdasági szereplők pótolhassák az ajánlatuk, illetve részvételi jelentkezésük hiányait.

(12.10)

A védelmi beszerzéseket jellemző sajátosság az alvállalkozók ajánlatkérő által előírható versenyztetésének lehetősége.

A törvényjavaslat a döntőbizottság hatáskörét és illetékességét a közbeszerzési törvénnyel azonos módon határozza meg. A döntőbizottság eljárása tekintetében azonban csak a kérelemre történő eljárást teszi lehetővé. A döntőbizottság vizsgálatának terjedelmét a törvényjavaslat a kérelem tartalmához köti, azon a döntőbizottság túl nem terjeszkedhet.

Tisztelt Országgyűlés! Az irányelv átültetésének határideje 2011. augusztus 21. volt, mely átültetési kötelezettségének Magyarország kormányrendelet kiadásával akkor határidőre eleget is tett, és mint elhangzott, a 2015. november 1-jén hatályba lépett új közbeszerzési törvény a védelmi és biztonsági célú beszerzések szabályozását a korábbi szabályozással ellentétben az azonos szintű uniós szabályozásra tekintettel törvényi szintre utalta.

Az Európai Unió védelmi irányelvének előírása alapján az Európai Bizottság felülvizsgálja a védelmi irányelv végrehajtását, és arról 2016. augusztus 21-éig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ennek keretében az Európai Bizottság különösen azt értékeli, hogy teljesültek-e és milyen mértékben az irányelv céljai a belső piac működése, a védelmi felszerelések európai piaca és az európai védelmi technológia és ipari bázis tekintetében, tekintettel többek között a kis- és középvállalkozások helyzetére is.

A törvényjavaslat alapelvi rendelkezései a védelmi és minősített beszerzésekre vonatkozó korábbi szabályozás alapulvételével határozzák meg a törvény értelmezési kereteit. A közbeszerzési alapelvek mellett megjelennek a honvédelmi és a nemzetbiztonsági érdekek figyelembevételére, továbbá a minősített adatok védelmére, valamint a közpénzek hatékony felhasználására vonatkozó rendelkezések.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hazánk biztonsága az e feladatokra rendelt szervezetek és az állomány kitűnő felkészítésén is múlik, de hazánk biztonsága az e feladatra rendelt szervezetek és állomány felszereltségén is múlik. E törvény elfogadásával a közbeszerzési jogrend nem alakul át. A kormányrendelet szintjéről törvényi szintre való átalakulást maga az Országgyűlés határozta el 2015-ben. Az új jogszabály rendelkezései garantálják nemcsak az Európai Unió irányelvéhez való kompatibilitásmegfelelést, de a

védelmi beszerzéseken keresztül végső soron nemzetünk biztonságát is. Erre való tekintettel kérem a képviselőtársaimat, támogassák az önök előtt fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek.

Megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A közbeszerzésekről szóló törvény a védelmi és biztonsági célú beszerzések szabályozását a korábbi kormányrendeleti szintről törvényi szintre utalta azért, mert az Európai Unió védelmi beszerzési irányelve a klasszikus közbeszerzésektől elválasztva, azok irányelvi szabályozásától függetlenül határozza meg a védelmi és a biztonsági terület beszerzéseinek a szabályozását. Ennek megfelelően a védelmi irányelvet a közbeszerzési törvénnyel azonos szintű törvényi szabályozóval kell átültetni a magyar jogrendszerbe. Így egy önálló szabályozási terület jön létre.

Az Európai Unió védelmi irányelve kialakításakor a tagállamok megállapodtak abban, hogy a jövőben törekednek a honvédelmi felszerelések európai piacának fokozatos kialakítására. Ez a fajta együttműködés nélkülözhetetlen az európai védelmi technológiai és ipari bázis megerősítéséhez, valamint az európai biztonsági és védelempolitika megvalósulásához szükséges katonai kapacitások kifejlesztéséhez.

A honvédelmi felszerelések európai piacának megeremtése a megfelelő jogszabályi keretek kialakításán kívül valósítható meg. A beszerzések területén e célkitűzés érdekében össze kell hangolni a tagállamok biztonsági érdekeit és a szerződésből adódó kötelezettségeket. A tagállamoknak hozzá kell járulniuk az európai védelmi piachoz kapcsolódó beszállítói bázis fejlesztéséhez, különösképpen a kis- és középvállalkozások és a nem hagyományos beszállítók európai szintű védelempolitológiai ipari bázisban való részvétele támogatásával. Fontos az, hogy az ágazati együttműködés elősegítése megtörténjen, valamint a hatékony és az igényekre reagáló alvállalkozókat kell ösztönözni. Az Európai Unió ennek megfelelően készítette el az irányelvtervezetét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előbbieknél megfelelően a kormány előkészítette a védelmi és biztonsági célú beszerzésekről szóló törvényjavaslatot. A tervezet előkészítése során felülvizsgálatra került a védelmi beszerzésekre vonatkozó, jelenleg hatályos kormányrendeleti szintű szabályozás is, továbbá a tervezetbe beillesztésre kerültek jelenleg szabályozatlan, biztonsági beszerzésekre vonatkozó rendelkezések is.

A klasszikus közbeszerzési irányelv és a védelmi irányelv egyezősége esetén a tervezet a közbeszerzési

törvénnyel egységes szabályozásra törekszik. Azonban a védelmi és biztonsági szakterület specialitásaira figyelemmel a tervezet jogintézményei számos ponton eltérést mutatnak a közbeszerzések általános szabályaitól.

A védelmi és a biztonsági beszerzésekről szóló törvényjavaslat hatálya alá védelmi beszerzések, biztonsági beszerzések, valamint szolgáltatások tartoznak, ha azok kifejezetten katonai vagy biztonsági célt szolgálnak, és egyben minősített adatot érintenek, tartalmaznak vagy követelnek meg.

A védelmi beszerzések körébe tartozó beszerzési tárgyak közös vonása, hogy azok kifejezetten katonai célt szolgálnak, figyelemmel arra, hogy az uniós joggyakorlat következetes abban, hogy az akár több funkció ellátására alkalmas árukat, szolgáltatásokat, építési beruházásokat csak akkor engedí a védelmi irányelv hatálya alatt beszerezni, ha azok eredeti vagy átalakított formájukban kifejezetten katonai célt szolgálnak.

A védelmi beszerzési tárgyköröket a jelenlegi javaslat csak keretjelleggel tartalmazza. Az Európai Unió közös katonai listája szerinti részletes felsorolás kormányrendeleti szinten kerül majd kialakításra. A biztonsági beszerzések fogalma alatt a védelmi beszerzések közé nem tartozó, Magyarország belső és külső biztonságát érintő, egyben minősített adatot tartalmazó vagy keletkeztető beszerzéseket kell érteni.

A korábban alkalmazott „minősített beszerzés” fogalom helyett ezen új terminológiával is az irányelvi megfeleltetést kívánja a törvényjavaslat elősegíteni, hangsúlyozva, hogy a minősített adat érintettsége a beszerzésben önmagában még nem alapozza meg a védelmi irányelv, illetve az azt átültető jogszabály alkalmazhatóságát, önmagában ez nem helyezi a biztonság területére a beszerzést.

(12.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! A beszerzések területén az uniós célkitűzés érdekében össze kell hangolni a tagállamok biztonsági érdekeit és az Unió szerződéséből adódó kötelezettségeket.

A Fidesz-frakció támogatja a jelenlegi törvényjavaslatot. Tisztelettel kérem, hogy támogassák önök is. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően az a cél, amit itt az államtitkár úr és Simon képviselőtársam is elmondott, hogy magát az uniós irányelveket szükséges a magyar jogrendbe átültetni, teljesen támogatandó lépés, és nyilvánvalóan szükséges is.

A probléma, azt gondolom, nem itt van a törvényjavaslattal. És akkor ebből nyilván egyértelművé vált, hogy sajnos több problémánk is van az előttünk fekvő javaslattal. Egypár alapvetet szeretnék leszögezni, mielőtt a konkrét javaslatra rátérnék.

Ha védelmi és biztonsági beszerzésekről beszélünk, akkor egy dolog rendkívül fontos, ez pedig az átláthatóság. És az államtitkár úr említette, hogy minden országnak meg kell magát védenie; én azt gondolom, hogy meg kell védeni az ország lakosságának, azoknak az adófizetőknek a pénzét is, akik effektíve fenntartják a biztonsági intézményeket, erőket és biztonsági szerveket. Pontosan ezért a védelmi és biztonsági célú beszerzéseknél teljesen természetes, mint ahogy hozzáteszem: minden más beszerzésnél, ami más területet érint, de itt is különösen kiemelt az, hogy a közpénzek felhasználása igenis átlátható legyen, hiszen ők tartják fenn ezeket az intézményeket. Az pedig szintén természetes, hogy a kormányzatnak felelőssége az, hogy megfelelő mennyiségű forrást biztosítson ezeknek a szervezeteknek a működéséhez.

A bizalom szintén ugyanilyen fontos. Ez természetesen következik abból, hogy ha valami átláthatóan működik, akkor a bizalom is sokkal inkább épül a téma iránt. Azt gondolom, hogy a beszerzéseknél nemcsak hazai terepen fontos az átláthatóság, hanem ne felejtszünk el a nemzetközi bizalomról, hiszen mind az Európai Unió, mind a NATO tagjaként, azt gondolom, hogy ez szintén kiemelten fontos.

Konkrétan a védelmi és biztonsági beszerzések 2010 előtt és után sem tartoztak a közbeszerzési törvény hatálya alá. Magukat a védelmi beszerzéseket egy erre irányuló konkrét, 2004-es kormányrendelet szabályozza. A biztonsági beszerzésekre pedig a közbeszerzési törvényt akkor nem kellett alkalmazni, hogy ha erről az Országgyűlés illetékes bizottsága előzetesen döntést hozott. Erre egy kormányrendelet kellett anno alkalmazni, ez pontosan a minősített adatot, az ország alapvető biztonsági, nemzetbiztonsági érdekeit érintő vagy a különleges biztonsági intézkedést igénylő beszerzések sajátos szabályairól szóló rendelet. Ez az, ami 2014. év végén egyébként hatályát veszítette, hiszen az Európai Bizottság jelezte, hogy összeütközések vannak a védelmi beszerzési irányelvvel ebben a határozatban.

Tehát azt gondolom, szakmailag alapvetően nem kifogásolható az, hogy a védelmi biztonsági beszerzéseket egy átfogó szabályozás alá helyezzük valamilyen formában. És ahogy az államtitkár úr is elmondta, magának az uniós irányelvnek való megfeleltetést és a magyar jogba való átültetését mindenképpen szükséges megtenni, hiszen az a határidő, ami erre meg volt szabva, 2011. augusztus 21-én lejárt. Tehát látszik az, hogy ez a hatalmas iparkodás, amivel most szembesülünk, alapvetően annak tudható be, hogy augusztus 21-éig a Bizottságnak jelentést kell tennie az Európai Parlament számára az ebben meghatározott tapasztalatokról.

Az viszont teljesen biztos, hogy a kormánynak semmilyen erkölcsi alapja nincsen arra, hogy a közbeszerzésekre vonatkozó bármilyen törvény vonatkozásában az ellenzék támogatását kérje. Már az új közbeszerzési törvény elfogadásakor, amikor ezt önök elfogadták, akkor is jeleztük az aggályainkat, hogy az objektivitást abszolút nem biztosítja a törvény. És azt gondolom, hogy egyébként sajnos a jelenlegi javaslatnak is az erre vonatkozó részeivel van óriási probléma.

Látjuk az elmúlt évek tapasztalatait; látjuk a kormányközeli haverokat. Most van új kedvenc, Mézsaáros Lőrinc. Ennél mélyebben nem is szeretnék belemenni (*Dr. Schiffer András: Miért?*), azt gondolom, mindenki tudja, hogy miről van szó, tízmilliárdokról, lassan már százmilliárdokról lesz szó. (*Dr. Schiffer András: Menjünk bele!*)

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Látjuk, hogy ők, akik közel állnak a kormányhoz, abszolút befutók akár közbeszerzésen, az ő paramétereikre kiírt tárgyalásos, akár tárgyalásos meghívásos eljárásban, akár pedig, hogyha közbeszerzés alóli mentesítésről van szó, sajnos szintén hasonlóak a tapasztalatok.

És nézzünk meg néhány konkrét ügyet, ha már itt tartunk! Ami kifejezetten védelmi biztonsági célú beszerzés volt, annak egyik példája volt, hogy 2014 tavaszán három Mi8-as helikoptert sikerült beszerezzen a honvédelmi tárca, mindössze pár nappal a választások előtt. És bár mondhatjuk, hogy azoknak a gumiszabályoknak, amiket egyébként törvénybe iktatott a kormánypárti többség, persze, a betű szintjén megfelelt az a beszerzés, ezt mondhatjuk. Erkölcsileg abszolút megkérdőjelezhető volt, és egyébként szakmailag is. A mai napig nem tisztázott az, hogy mi alapján történt ezeknek a helikoptereknek a beszerzése, hiszen amikor én ezt kérdeztem a minisztériumtól, olyan választ kaptam, hogy ezek kettős felhasználású eszközök, civil és katonai felhasználásra egyaránt alkalmasak. Nyilván nem azért kérdeztem ezt, mert ne lennék ezzel tisztában, hanem hogy civil alkalmazás vagy pedig katonai alkalmazás alapján, vagy erre való hivatkozással történt a beszerzés. Ugyanis azt láthatjuk, hogy bár míg a katonainak, mondom, betű szerint megfelelhet, ezek a gépek valamilyen csoda folytán Kecskemétre civil festéssel érkeztek meg. Azok a fotók, amelyek a sajtóban megjelentek, egyértelműen ezt támasztják alá. Úgyhogy egyértelműen látszik, hogy ez is egy abszolút fű alatti és a közpénzek tiszta felhasználását nagyon erősen megkérdőjelező beszerzés volt.

Hadd említsem meg, bár nem kifejezetten katonai beszerzésről beszélünk, de azért az augusztus 20-ai tűzijátékot tavaly. Azt gondolom, ezt arra való hivatkozással elintézni, és arra való hivatkozással nyerte meg ezt egy cég, hogy rendkívüli sürgősség volt az ok: biztosan nem lehetett arra számítani,

hogy augusztus 20-a lesz, és arra sem, hogy augusztus 20-án, egyébként a nemzeti ünnepünkön, tűzijáték szokott megvalósulni. Úgyhogy ez is hihetetlenül, mondanám, hogy vicces példa. Abban borzasztó szomorú, hogy itt megint csak az adófizetők pénzéről van szó, és hozzáteszem, bizonyos terület hiteléről, amit ezzel szintén sikerül eljátszani.

A HM EI Zrt. székházfelújítási ügyére is emlékszünk, amiből, az információk szerint, mondhatni, a teljesítés sem valósult meg teljesen, de emellett, aki a műszaki ellenőrzést végezte, mellesleg magában a bírálóbizottságban is tag volt. Tehát itt megint csak százmilliókról beszélünk, ami úgy folyt el, hogy éppen azoknak a zsebébe került, akiket a kormány meghatározott.

Megemlíteném röviden a határozással kapcsolatos beszerzéseket. Itt is több milliárd forintról beszélünk, amit a HM EI Zrt. használhatott fel. Azt gondolom, ez a mai napig erősen megkérdőjelezhető és tisztázatlan körülmények között történt. Egyetlen ajánlattevő volt.

És lássunk egy példát az árukapcsolásra, ezt külön ki is emelném, hiszen a jelenlegi törvényben is lesz ennek megerősítése, és lesz rá lehetőség. Hatalmas mértékű beszerzések történtek úgymond árukapcsolásban. Így közbeszerzés alóli mentesítéssel lehetett például a Ludovikánál a park létesítését is megtenni, ami nem gondolom, hogy kifejezetten védelmi beruházást jelentene, hacsak nem környezetvédelmit.

Tehát ezek az eddigi tapasztalatok. És hogyha megnézzük a jelenlegi, előttünk fekvő törvényjavaslatot, akkor a határozat és a kapcsolódó létesítmények ugyancsak katonai célú építési beruházásnak minősülnek már e szerint a javaslat szerint. Illetve ez a javaslat tágra nyitja a lehetőségét annak, hogy a közbeszerzési törvény helyett a javaslat szerinti eljárást lehessen akkor is alkalmazni, hogyha a beszerzés objektíve szétválasztható elemekből áll, és akkor itt utalnék vissza például a park esetére. Tehát itt majd kérdéses lesz az, hogy egy kifejezetten védelmi célú vagy biztonsági célú beszerzésre még milyen hihetetlen tág körű beszerzési elemeket fognak ráaggatni. Innentől kezdve, mondhatni, ellenőrizhetetlen lesz, hogy ez hogyan valósul meg.

(12.30)

És hát ténykérdés, hogy rengeteg ponton visszaélésekre adhat lehetőséget még a törvényjavaslat, akár a védett foglalkoztatottakkal kapcsolatban történő meghatározások, akár etikai szabályokba ütközés, ami, azt gondolom, majd egy rendkívül szubjektív dolog lehet, hogy melyek azok a cégek esetleg, amelyekre ráhúzzák ezt azért, hogy ne tudjanak elindulni ezeken a beszerzéseken.

Kifejezetten aggályos lehet az is, hogy beszerzési eljárások dokumentumait öt évig kell majd megőrizni. (*Dr. Schiffer András: Csak?*) Ez azért izgalmas - így van -, hiszen négyévesek a ciklusok, és az a

plusz egy év, azt gondolom, egy kifejezetten szükséges vizsgálat esetében rendkívül rövid idő, és nagyon megnehezíti majd az utólagos vizsgálatok lehetőségét. Azt gondolom, hogy sajnos az elmúlt évek tapasztalatai alapján ez sem véletlenül így került be ebbe a törvényjavaslatba.

Tág körben ad lehetőséget a javaslat a valódi versenyt nélkülöző, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárás lefolytatására, és szerepel az a gumiszabály is benne - ugye, tele vagyunk most már itt gumiszabályokkal, sajnos a védelem területén is, ami, azt gondolom, rendkívül szomorú -, tehát van egy olyan szabály, hogy az ajánlatkérő által előre nem látható okból előállt rendkívül sürgősség. Ugye, anno, a tűzijáték is ilyen volt. Szintén lehetővé teszi ennek az eljárásnak az alkalmazását. Valamint a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzettel ugyancsak indokolhatják ennek az eljárásnak a lefolytatását, vagy pedig a haditechnikai eszköz komplexitásával. Azt gondolom, ez sem az átláthatóság irányába visz sajnos.

Kérdés az, e körben mit jelenthet az, hogy az Országgyűlés vagy a kormány által elrendelt speciális alkalmazásra felállítandó szervezetek felszereléséhez szükségessé váló beszerzés. Ezt államtitkár úrhoz egyébként kérdésként is intézném, hogy konkrétan ez alatt mit értsünk, és ez a jövőre vonatkozóan mit jelenthet. *(Apáti István: Attól függ, ki kérdezi.)* Alapvetően látszik az, hogy sajnos kifejezetten tág mozgástérre adhat okot mind az uniós, mind pedig a magyar értékhatarok meghatározása. Szintén államtitkár úrhoz, most már itt eléggé rövid az időm, de még egy konkrét kérdésem lenne, hogy ha a beszerzési igény külpolitikai érdekekkel kapcsolatban merül föl, abban az esetben ennek a törvénynek a rendelkezéseit nem kell alkalmazni. Itt konkrétan ez inkább külképviseletekkel kapcsolatban merülhet föl, de akkor kérdés, hogy mit kell az ilyen eljárásokra, az ilyen tematikájú beszerzésekre alkalmazni, amennyiben külpolitikai érdekekkel kapcsolatban merül föl a beszerzési igény.

És van még egy rendkívül furcsa pont a javaslatban, ez pedig az a rendelkezés, ami, azt gondolom, értelmesebben nem is értelmezhető, hiszen az Európai Bizottság eljárására írnának elő szabályokat. Maga a szöveg az az irányelv teljesen mechanikus átvétele. Véleményem szerint inkább azt kellett volna szabályozni, hogy ha az Európai Bizottság a védelmi és biztonsági tárgyú beszerzések uniós értékhatarát elérő vagy meghaladó értékű beszerzési eljárásban valamilyen nyilvánvaló megsértést észlel, és esetleg emiatt eljárást kezdeményez, akkor pontosan mi a teendő. Ehelyett a törvényjavaslat egészen pontosan a Bizottság eljárására szabályozná. Én egyébként azt feltételezem, hogy talán nem ez a jogalkotói szándék, ezt mindenképpen érdemes átnézni.

Röviden összegezve, látjuk ebben a javaslatban, hogy ami uniós irányelvvel kapcsolatos kezdeményezés és annak végrehajtására vonatkozó törekvés, azt gondolom, az abszolút támogatható elem lehet. Viszont látjuk azt, hogy hihetetlenül kínos részletes-

séggel szabályoz nagyon sok mindent védelmi és biztonsági célú beszerzésekkel kapcsolatban ez a javaslat. Látjuk azt, hogy a közbeszerzési törvényt nagyban tükrözi ez a javaslat, viszont az is igaz, hogy a kiskapuk lehetőségét valami hihetetlenül szélesre nyitja inentől kezdve.

Azt gondolom, az elmúlt évek tapasztalatából látva, hogy hogyan valósultak meg az elmúlt években a közbeszerzések, látva azt, hogy rendkívül szomorú módon a védelmi területen nem inkább nagyobb átláthatóságra törekednek, hanem próbálnak nemzetbiztonsági érdekre való hivatkozással nagyon sokszor konkrétan visszaélni, abszolút nem támogatható részünkről ez a javaslat. Azt gondolom, a szabályozást inkább olyan irányban érdemes átgondolni, ami az átláthatóság felé visz. Itt gondolok egyébként arra a honvédelmi törvényben lévő passzusra is, amit egyébként ez a javaslat is hangsúlyoz, miszerint minden, ami védelmi területtel kapcsolatos, a honvédség működésével kapcsolatos, egyébként nem nyilvánossá minősíthető 10-20-30-iks évre, ami, azt gondolom, teljes negligálása az átláthatóságnak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezetőjének. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, akár nagyon röviden is elintézhetnénk ennek a törvényjavaslatnak a vitáját, európai uniós irányelvet kell átültetni, és itt akkor be is van fejezve. Csakhogy nem ennyire egyszerű a képlet. Tulajdonképpen az, amit letettek elének, nem más, mint nagy részben egy Kbt.-adaptáció, tehát döntő többségében a közbeszerzési törvény szabályai köszönnek vissza, nagyobb részben egy Ctrl C/Ctrl V alkalmazásával megoldották ennek a javaslatnak az előállítását.

Értjük azt persze, hogy ez így nyilván egyszerűbb, meg van, aki megijed attól, hogy elfárad. Van egy ilyen munkavállalói kör, amelyben pánikot kelt az, hogy esetleg elfáradhat a nap végére. Na, de félre téve a tréfát, azért nem ennyire vicces ám a helyzet. Ugyanis, ha nem lennének ilyen bugyuta uniós előírások, hogy külön törvényben kell ezt szabályozni, akkor tökéletesen megfelelt volna a közbeszerzési törvény külön önálló fejezetében vagy részében. Szerintem egyszerűbb lett volna tárgyalni is, egyszerűbb lett volna módosító indítványokkal teljes egészében kezelni.

Na most, itt először kitérnék szakmai részletekre, aztán majd a rideg valósággal kapcsolatban lenne itt néhány számadat, amit, mondjuk, a tegnapi interpellációs időkerethez képest jóval bővebben tudok kifejteni. Minden bizonnyal a kormányoldal teljes megelégedésére fognak majd ezek a számadatok szolgálni, és borzasztó kijózanítóak is lesznek. Na-

gyon helyes, hogy a beszerzési szabályzatokat valamennyi ajánlatkérő szervezetnek el kell készíteni, legyen az az állam vagy önkormányzati jellegű, vagy valamelyik állami szerv vagy minisztérium, ha már vannak ilyen beszerzési szabályzataik, akkor jó esetben ezeket csak aktualizálni kell. Ez a könnyebbik eset, de előfordulhat, hogy egy teljesen új beszerzési szabályzatot kell alkotni.

Jelezném államtitkár úrnak, a gyakorlati tapasztalatokból, az általános vagy hagyományos közbeszerzési eljárások gyakorlati tapasztalataiból kiindulva célszerű lenne, ha a minisztériumban gondolkodnának az illetékesek egy meghatározott beszerzési szabályzatomintá, iratminta kidolgozásán, hogy ezzel segítsék az adott ajánlatkérőknél dolgozó munkatársakat, ezzel foglalkozó munkatársakat. Hiszen azért nem egy átlagos köztisztviselői vagy közszolgálati tisztviselői munkakör, teljesen mindegy, hogy melyik szervezetről beszélünk, hogy beszerzési szabályzatot készít, főleg, ha védelmi vagy biztonsági célú, vagy tárgyú beszerzésekről van szó.

Ezt teljes jóindulattal szeretném jelezni, hogy általában ezzel mindig késlekednek a közigazgatási szervek, általában mindig komoly elmaradások vannak, és sokszor az ajánlatkérőkön a tanácsstalanság uralkodik el, amikor egy ilyen alapvető fontosságú szabályzatot kell megalkotni. Hiszen, ha ez nincs, akkor elvileg nem lehet közbeszerzési eljárást vagy beszerzési eljárást sem lefolytatni. Tehát ez olyan apróságnak tűnik, meg esetleg úgy gondolják, hogy az íróasztalnak meg a szekrénynek készíti az ember, ő beteszi oda, és akkor soha nem kell vele foglalkozni. Enélkül elvileg nincs közbeszerzési vagy beszerzési eljárás.

Ami a bírálóbizottságok szabályozását illeti, valamikor 2012 tájékaán sikerült néhány közbeszerzési törvényhez kapcsolódó jobbikos módosító indítványt átpasszírozni az akkori fideszes kétharmadon. Nagyon örültem, hogy végre elfogadták azt, amit sokan önök közül nem vitattak, úgy gondolták, hogy a gyakorlatban máris így működik vagy mindig is így működött. De nem. Nevezetesen azt, hogy a bírálóbizottságok működésében a döntés-előkészítés és a döntéshozatal folyamatát mereven ketté kell választani. Magyarán mondva, aki a bírálóbizottság tagja, az nem vehet részt a döntéshozatalban. Nagyon jól tudjuk, hogy nagyon sok önkormányzatnál sem így működött ez, hiszen annak idején megtapasztaltuk nagyon sok önkormányzat esetében, hogy adott esetben azok az önkormányzati képviselők, akik még tagjai voltak - általában mindenfajta szaktudás nélkül - bírálóbizottságnak, az általuk előkészített döntéshozatalra az esti képviselő-testületi ülésen rábólintottak.

(12.40)

Ez nyilvánvalóan nincsen rendjén, éppen ezért sikerült ezt, mondom, valamikor az elmúlt, az előző ciklus közepe tájékaán megértetni és keresztülvinni,

hogy egyfajta ilyen bírálóbizottsággal kapcsolatos összeférhetlenségi szabály alakuljon ki. Nem mondom, hogy ez különösebben erős védelem a korrupció és az egyéb visszaélésektől, vagy a korrupció megakadályozása szempontjából ez kulcsmomentum, de legalábbis nem lényegtelen, hogy ilyenfajta személyi keveredések vagy személyi átfedések ne alakulhassanak ki.

Ami megint csak érdekes lehet egyébként, még a bírálóbizottság és a döntéshozatal egymáshoz való viszonyához képest is izgalmasabb kérdéseket vet fel, az egyébként az egybeszámítás szabályai, illetőleg a részekre bontás tilalma, ahogy ezt régebben a 2004. május 1-jén hatályba lépett Kbt. esetében hívtuk. Ez azért nagyon fontos, mert ezeket a szabályokat véleményem szerint teljesen indokolatlanul fellazították az előző ciklusban, és gyakorlatilag tágra, szélesre nyitották azokat a kapukat, amelyek lehetővé tették, hogy szinte mindent szét lehessen bontani, részekre lehessen tagolni, olyanokat is, olyan beszerzési tárgyakat vagy beszerzésrészeket, amelyek egyébként a szakmai logika vagy a műszaki leírás szerint is egybetartoznak, egybeszámítandók.

Tehát így lehet azt elérni, hogy adott esetben közbeszerzési értékhatár alatt tartsanak bizonyos beszerzéseket, tehát hogy még a nemzeti értékhatárt se érje el, vagy ami nyilván megint nem egy lényegtelen kérdés, hogy adott beszerzés az uniós vagy a nemzeti értékhatárt érje-e el, sikerül-e a nemzeti értékhatáron belül tartani vagy már átlép az uniós értékhatárba. Ez bizonyos szempontból, akár a nyilvánosság, az átláthatóság szempontjából érzékenyebb kérdéseket vet fel, és ha ott mutyizási szándék van, akkor valószínűleg jobban oda kell figyelni azoknak, akik komoly bűncselekmények elkövetésére készülnek, és ez ebből a szempontból sem mindegy. Egyébként ezt látjuk a hagyományos vagy az általános értelemben vett közbeszerzéseknél, és úgy látom, itt ezen a téren sincs semmi változás.

Ami az ajánlattételi felhívást illeti, már régi elképzelése, régi javaslata a Jobbiknak, hogy ha lehet, akkor nem példálózó, hanem taxatív jelleggel kellene felsorolni azokat a tartalmi elemeket, amelyek meg kell hogy jelenjenek egy ajánlattételi felhívásban. Ehelyett itt minimum huszonnégy feltételt látunk, ami egy példálózó jellegű felsorolás, ezek minimumkövetelményként szerepelnek, ezeknek mindenképpen minden eljárásban szerepelni kell meg minden felhívásban, de ehhez képest lehetséges még bővítés. Azt gondolom, eltelt több mint tíz év az új közbeszerzési törvény, vagy most már azt mondom, törvények hatálybalépése és alkalmazása óta, szerintem kiforrott már annyira itt a tapasztalat, hogy egy taxatív jellegű felsorolás elkészítésével is érdemes lenne legalább megpróbálkozni.

Ami itt a kizáró okok kérdéskörét illeti: a védelmi és biztonsági célú beszerzések specialitásából adódóan, különleges jellegéből adódóan itt nemcsak hogy lehetőség kellene hogy legyen a kizáró okok szélesebb körű, akár más szakszervek általi ellenőr-

zésére, hanem ezt egyrészt kifejezett kötelezettségként kellene előírni, másrészt, ha a beszerzés különösen kiemelt államtitkokat vagy minősített adatokat érint, akkor az ezzel kapcsolatos, esetlegesen korábban megvalósított bűncselekményi kört is be kellene emelni a kizáró okok közé, és nemcsak a hagyományos kizáró okokat kellene ide a Ctrl C/Ctrl V alkalmazásával átemelni. És itt akár az alkalmassági igazolások, műszaki, szakmai vagy pénzügyi, gazdasági feltételek igazolására szolgáló iratok valódiságát is szélesebb körű ellenőrzés alá kellene vetni, még akkor is, ha ez nyilvánvalóan valamelyest elhúzza vagy megnöveli az eljárás határidejét.

Ami pedig itt az eljárás eredménytelenné nyilvánításának egyik lehetséges okát illeti, ez pedig az anyagi fedezet hiánya az ajánlatkérői oldalán. Ezt, kérem szépen, lehetne úgy is kezelni, mint hogy egyébként a gyakorlat ezt kiválóan kimunkálta az elmúlt több mint egy évtizedben, hogy el lehetne gondolkozni azon - nyilván a beszerzés jellegétől, tárgytól, a konkrét, beszerezni kívánt tárgytól is függ ez nagymértékben -, hogy a felhívásban akár közzé lehet tenni az ajánlatkérő rendelkezésére álló fedezet mértékét; nem azért, hogy kiszolgáltassuk előre azokat az adatokat, hogy mennyi pénz van a kasszában, hanem azért, mert az azt meghaladó ajánlatokat eleve érvénytelennek tekinti az ajánlatkérő, tehát aki a fölött kíván benyújtani, az eleve már ki is esett a versenyből. Egyrészt ez azért, ha jól megnézzük, költségkímélő, a költségvetés érdekeit szem előtt tartja, másrészt pedig javítja a versenyt is és javítja az ajánlatkérő pozícióit, hiszen ha nem csak és kizárólag a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás a bírálati szempont - a régi kifejezéssel sokkal hatékonyabb, sokkal kifejezőbb meghatározással éltünk, az „összességében legelőnyösebb ajánlat kiválasztása” sokkal jobb volt egyébként, mint a mostani fogalom meghatározás -, akkor ez jelentős mértékben hatékonyabbá teszi a költségvetési források felhasználását, míg ha ezzel az egyébként körülbelül egymondatos lehetőséggel nem élünk az ajánlati felhívásban, akkor adott esetben meg kell ismételnünk az eljárást, mert tényleg túlságosan drága ajánlatok érkeznek. És ha mondjuk, fontos, hogy gyorsan beszerezzenek adott áruféleségeket vagy szolgáltatásmegrendelést, vagy éppen építési beruházást kezdjenek el, akkor ez nagyon komoly idővesztéssel járhat.

Na most, ha lelkész lennék, akkor azt mondanám, hogy körülbelül eddig az Ige, és akkor ezzel nagyjából az istentisztelet véget is ért, csak hogy nem ilyen egyszerű a kérdés. Gyakorlatilag ami itt 2004. május 1-jétől folyik, különösen ami 2010-től, az a néhai Hofi Géza egyik poénját juttatja eszembe, nevezetesen, hogy kell-e a vasúti átkelőhelyekhez sorompó. Azt mondta a néhai Hofi Géza, hogy ő feleslegesnek tartja ezt személy szerint, mert ha jön a vonat, úgyis elzárja az utat, ha meg nem, akkor minek a sorompó. Na most, ezt csak arra fel mondom példaként, hogy igazából amit önök itt megalkottak meg előállítottak az elmúlt tizenkét esztendőben, az gyakorlatilag egyszer-

rűsített vagy éppen túlbonyolított akadálypálya annak a lepapírozásához, hogy hogyan vegyék ki a pénzt a költségvetésből, hogyan tudjanak túlárzott árubeszerzésekkel, szolgáltatásmegrendelésekkel, legfőképp meg építési beruházásokkal pártkasszákat meg magánzsebeket gazdagítani.

Lehet, hogy még L. Simon László korábbi szavában is van valami, hogy megkérdőjelezhető az egész rendszernek a fenntartása vagy a fenntarthatóságának a szükségessége, mert gyakorlatilag úgyis az nyeri meg az eljárásokat, akit az adott ajánlatkérő jónak gondol, akkor meg minek itt lepapírozgatni mindent. Igaz, hogy ez jó sok embernek munkát ad, talán még egy tanácsadói körnek zsiros megbízásokat, még a hatvanhatodik bőrt is lehúzzák. Egyébként zseniális, tehát ezt tanítani kellene; szerintem olyan országokban, mint mondjuk, Kambodzsa, Laosz meg Burma, sírva könyörögnének a receptért, hogy hogyan lehet legálisan meg illegálisan is forrásokat kivenni ugyanabból az eljárásból.

Miért fogalmazok ilyen élesen? Azért fogalmazok ilyen élesen, mert önök, tisztelt kormányoldal, még olyan szent ügyön, mint a kerítésépítés ügye is képesek voltak, finoman szólva is, hűtlenkezelésgyanús meg korrupciógyanús ügyleteket elkövetni, megvalósítani. Gondoltunk ilyenre egyébként, hogy talán lesz olyan beszerzés, olyan kivitelezés, amikor tudják, képesek fékezni magukat, az ösztöneiket egy kicsit visszafogni, hiszen attól ember az ember, hogy azért a benne rejlő mély ösztönvilágot vissza tudja fogni, mérsékelni tudja adott esetben, akkor pont a kerítésépítésnél gondoltunk erre. És csalódnunk kellett, mert nemcsak a munkadíjon húztak egy jó nagyot, hanem húztak az anyagbeszerzésen is, de nem keveset.

Tegnap csak 3+1 percem volt felsorolni azokat a vérlázító tételeket, amelyeket önök a kerítésépítés kapcsán képesek voltak kifizetni. Az már csak külön pikánssá teszi a történetet, hogy az az államtitkár adott kétfélmilliárdos megbízást egy olyan cégnek, amelyben havi félmillió forintos fizetésért igazgatótanács elnök volt; azért ez is érdekes, ha már itt a személyi összeférhetlenségről beszélünk. De az, hogy a 170 kilométernyi nagyságrendben megvásárolt NATO pengés drótot 600-700 forintos bruttó ár helyett 2800 forintért tudták megvenni, vérlázító. Az, hogy a legjobbkozsma.hu hogyan kerül bele ilyen beszerzési eljárásba, és onnan 5,5 millió forintért hogyan lehet szervizautót venni, arra azért továbbra is várjuk a válaszokat, mert ezek tények. Az, hogy a 300 forintos láthatósági mellényre hogyan lehet 2400 forintot kifizetni, bár Konkrét államtitkár úr szerint a címkézés került sokba, megint elgondolkodtató. Hogy a két Mad Max-kapu hogyan kerül tízmillióba, azóta is gondolkodunk rajta.

És nemcsak úgymond pitiáner tételeket említek a láthatósági mellények kapcsán, szándékosan emelem ki a 170 kilométer hosszúságban megvásárolt pengés drótot, és akkor a hagyományos drótfonat még benne sincs, az a szerkezet, amire felszerelték,

még benne sincs, ugyanis az az elszámolás, amit megküldtek nagy keservesen, nagy kínlódba augusztus elejétől októberig, bizonyosan a legtöbb tétel esetében nem teszi lehetővé az objektív összehasonlítást. Piackutatás, mint amit itt is leírnak, hogy előzetes piacfelmérés? Zseniális, nagyon jó, valóban tankönyvi körülmények között így kellene előkészíteni egy eljárást. Itt milyen eljárás-előkészítés folyt? Tessék már ezt nekem megmondani! Ha én bemegyek egy üzletbe vagy bemegyek egy építőanyag-kereskedőhöz, és egyszerű, általános vásárlóként, fogyasztóként valamit meg tudok venni kis tételben 700 forintos folyóméteráron, akkor hogyan lehet az, hogy amikor 170 kilométernyi kell belőle, akkor meg ötszörös-nyolcszoros az ár? Szerintem ebben Magyarország világelső, utcahosszal verjük a mezőnyt minden ilyen beszerzés tekintetében.

(12.50)

Nos, ezeket azért mondtam példaként, mert ha ez a törvényjavaslat, ami itt előttünk van, csak azt a célt szolgálja, hogy az ehhez hasonló disznóságokat, sőt véleményem szerint erkölcsi vagy politikai értelemben hazaáruláshoz közeli túlárazásokat lepapírozzanak, ledokumentáljanak, és megkönnyítsék ezeket a borzasztó visszaéléseket, akkor nyilvánvalóan ehhez nem tudunk támogatást adni. Így is visszaéltek már a bizalmunkkal akkor, amikor egyedüli ellenzéki pártként a kerítésépítést támogattuk, sőt az ötlet tőlünk származott. Azt gondoltuk - nagy naivan -, hogy itt föl sem fog merülni. Még egyszer nem fogjuk elkövetni ezt a hibát, abban biztosak lehetnek. Mi lesz akkor, hogyha több mint 400 kilométer hosszsan a magyar-román határon is kerítést kell építeni? Akkor kiürül az államkassza, államtitkár úr! (*Derűltég a Jobbik és az LMP soraiban.*) Ennyi pénz a világon nincs, amennyi ehhez kellene! Ebből lassan a Föld nevű bolygót körbe lehetne már keríteni.

Úgyhogy legyenek szívesek ezekre a kellemetlen kérdésekre is válaszolni, még akkor is egyébként (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), hogyha a Belügyminisztérium azt sem tudta, hogy most a Honvédelmi Minisztériumnak vagy a büntetés-végrehajtásnak kell elszámolni. Végül kiderült, hogy mégiscsak a BM-nek kellett. Kontrát államtitkár úr meg tegnap itt (*Az elnök ismét csenget.*) csodálkozott, hogy honnan kerültek elő ezek az adatok. Ne csodálkozzon, hanem nézzen utána, hogy a munkatársai hogy sertesepertélnek! Köszönöm. (*Taps a Jobbik és az LMP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer Andrásnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az a helyzet, hogy Apáti képviselőtársamnak a Hofi-poénját nem fogom tudni felül-

múlni. Tényleg, egy ilyen törvényjavaslatnál csak az a kérdés, hogy erre mi szükség van, túl azon, hogy van egy uniós elvárás, tudniillik olyan törvényt szerettem még a világegyetem nem látott, aminek a lényegi eleme az, hogy egyébként pedig fő szabály szerint mindig el lehet térni tőle. Tehát tényleg, államtitkár úr, én azt nem értem, hogy ilyen törvényjavaslattal miért kell itt bohóckodni a Házban. Tehát mi értelme van egy olyan jogi normának, aminek a lényegi eleme az, hogy el lehet térni tőle? Amikor nekünk jogi alaptant tanítottak, akkor arról volt szó, hogy az ilyen típusú szabályokra nincsen szükség.

A védelmi beszerzések szabályozására természetesen szükség lenne. Az is világos, hogy ez a kezdeményezése a minisztériumnak - nem tudom ezt másként nevezni, mert a „törvényjavaslat” kifejezés eléggé erős lenne, mert ha törvényjavaslatnak hívjuk, az feltételezi azt, hogy olyan szabályokat tartalmaz, amit adott esetben még a kormánynak is be kell tartania - természetesen nagyon nemes célt szolgál, hiszen Magyarország, a magyar kormány, illetve az Országgyűlés jó pár éve adós azzal, hogy törvényi szinten rendezze a védelmi és biztonsági célú beszerzések szabályozását. Eddig ugye egy alaptörvény-ellenes, alkotmányellenes helyzet állt fenn, rendeleti úton próbáltak szabályozni olyasmit, amit egyébként törvényben kellene rendezni. Önmagában abban a tényben, hogy egy ilyen kezdeményezés születik, tehát hogy végre a védelmi célú beszerzések törvényben legyenek szabályozva, semmi pozitívum nincs, mert pontosan annak az apró célkitűzésnek nem tesz eleget, hogy bármit is szabályozzon.

Ami ma Magyarországon a közbeszerzések, illetve egész pontosan a közbeszerzés hatálya alól kivett állami beszerzések terén folyik, azt nyugodtan nevezhetjük a közpénzeknek a haverokhoz, baráti oligarchákhoz, azok holdudvaraihoz történő szervezett kifolyatásának.

És még valamit az előbb elhangzottakhoz, hogy ráadásul itt nemcsak a közbeszerzéssel vagy a szűken vett közbeszerzésekkel, vagy az onnan kivett beszerzésekkel van a probléma. Az elmúlt hat évben a Fidesz csúcsra járatta azt a jogalkotást, hogy különböző beruházásokat hogyan lehet mentesíteni a közösségi ellenőrzés alól, hogyan lehet kiemeltnek tekinteni akár a különböző tejelt multicégeket vagy éppen olyan beruházásokat, amihez valamilyen nagyon fontos szándék fűződik. Tehát azt látjuk, hogy a nemzetgazdaság működésének egyre nagyobb területe olyan, ami gyakorlatilag egy ilyen földi halandó számára egy no-go zóna, mert egyszerűen nincsen olyan törvényi szabályozás, ami egyébként a földi halandót, akár a jogkövető állampolgárt, akár az egyszerű hazai vállalkozásokat elgázítaná. Tehát akár a kiemelt beruházásokra gondolunk, akár a közbeszerzések, a különböző állami megrendelések körüli visszasságokra gondolunk, a helyzet az, hogy nem véletlen, hogy az LMP most már hetente tart korrupcióinfót, és mutatjuk be azt, hogy egyébként rendszerszinten hogyan lopják meg a közös kasszát;

hogyan lopja meg a közös kasszát egy olyan kormány, aminek a feje még 2010 nyarán meghirdette kormányprogramként, hogy most egy olyan időszak fog elkövetkezni, amikor a közérdek felülírja majd a magánérdeket.

Itt Apáti képviselőtársam Hofi Gézát idézte, de nyugodtan idézhette volna Láncki Andrást is, hiszen a közgázegyetem leendő rektora nagyon plasztikusan és nagyon helyesen rámutatott arra, hogy amit az ellenzék korrupciónak nevez, az valójában nem más, mint a Fidesz kormánypolitikájának a lényege. Én azt gondolom, hogy professzor úr szavait meg kellene fontolnia a kormánynak, mielőtt még itt veretes indokolásokat fűz egy ilyen törvényjavaslatához.

Azt gondolom, hogy nem vitatható, hogy a védelmi és biztonsági célú beszerzések esetében léteznek olyan megfontolások, titokvédelmi, nemzetbiztonsági érdekek, amelyek nem hagyhatók figyelmen kívül, és amelyek felülírhatják a klasszikus közbeszerzés szabályait. Ebben nincsen vita, és nincsen vita egyetlen európai országban sem. Egy ilyen törvénynek éppen az lenne a célja, hogy ezeket a szempontokat és érdekeket tételesen megnevezve, egyértelműen körülhatárolva foglalja össze, és a klasszikus közbeszerzési szabályokat ennek megfelelően csak a legszükségesebb körben korlátozza.

Ezen a ponton szeretnék rámutatni a titokvédelemmel kapcsolatban egy apróságra, nevezetesen arra, hogy ha jóhiszeműen járt volna el a kormány, akkor végig a törvényjavaslaton, illetve ezen a kezdeményezésen alkalmazná az úgynevezett need to know elvet, tehát hogy az eljárást indító felhívásban csupán a beszerezni kívánt eszközre, illetve szolgáltatásra vonatkozó titokvédelmi körülményeket határozzák meg, ami valójában nem védeni való információ, valamint a potenciális pályázók körét jelölik meg - csak a megfelelő minősítésükről lehet szó. Titokvédelmi szempontból az igényel komolyabb megfontolást, hogy a védelemre szoruló információ részleteit csupán a győztes pályázóval közöljék. Tehát magyarul, ha tisztességes szándékok vezetnék a kormányt, akkor a titokvédelem átvezetésénél ennél a speciális közbeszerzési eljárásnál kímélően járnának el. Ehhez képest ez a kezdeményezés arra tesz javaslatot, hogy lehetőleg bármit, amivel kapcsolatban fölmerül a titok gyanúja, azt titkosítsuk le. Azt is titkosítsuk le, ami egyébként semmiféle védett információt önmagában nem tartalmaz, csak olyan körülménnyel van összefüggésben, ami egyébként védett információt tartalmazhat. Itt, azt hiszem, Demeter Márta felszólalásában volt szó a Ludovika előtti sövényekről, hogy az ezzel kapcsolatos beszerzések egyébként miért mentesek az eljárás alól. Én azt gondolom, államtitkár úr, hogy pontosan ezek azok a már-már viccesnek ható felvetések, amelyek valódi magyarázatra várnak. Mit gondolnak, hogy a Ludovika téren esetleg, merthogy ott van a Nemzetvédelmi Egyetem, ezek a sövények ilyen golyóálló, golyóvédő sövényként szolgálnak, és ezért védelmi célú a kertészeti munkálat? Vagy esetleg eltakarják a

védelmi egyetem hallgatóit? Na, most komolyan! Engem maga a szemlélet háborít föl, hogyha valóban az lenne a cél, hogy törvényben szabályozott módon menjen végbe a védelmi célú beszerzés, akkor alkalmaznák ezt az úgynevezett need to know elvét, és a lehető legszükségesebb körre korlátoznák a valóban védendő információk körét.

Tisztelt Országgyűlés! A fentiek fényében az előttünk fekvő javaslat kapcsán elsősorban azt kell megjegyeznünk, hogy nem kezelik szigorúan és zártan a közbeszerzés hatálya alól kivonható beszerzések körét. Kifejezetten ilyen rendelkezés, hogy törvényt módosítás nélkül az Országgyűlés illetékes bizottságának döntése alapján továbbra is bármikor eltérhetnek majd a közbeszerzési eljárás általános szabályaitól. Kitűnő, helyben vagyunk! *(Apáti István közbeszólása.)* Apáti képviselőtársam most bekiált, hogy minek a sorompó. Hát valóban, hiszen az illetékes bizottság képében - ezt már a letelepedési kötvények óta tudjuk - maga a mozdony van előttünk, kellően elzárja az utat, és láthatatlanná tesz mindent.

(13.00)

De komolyra fordítva a szót, én tényleg látok némi analógiát a letelepedésikötvény-biznisz intézési módja és e között a megoldás között. Tehát az, amire önök itt javaslatot tesznek, ez önmagában, ha úgy tetszik, egy közjogi kentaur, mert most már nem az első eset - és itt is mindenféle személyi érdekekre kénytelen gondolni az ember -, hogy az Országgyűlés bizottságát gyakorlatilag végrehajtó hatalmi, közigazgatási funkciókkal ruházzák fel. Kinek az érdeke ez? Mert a letelepedésikötvény-biznisz ügyében már sejtjük, hogy kinek az érdeke volt az, hogy a Gazdasági bizottság lásson el kvázi kormányzati feladatokat; ebben az esetben a parlament bizottsága gyakorlatilag kvázi közigazgatási feladatot lát el.

Szintén problémás, hogy már konkrétan legyenek itt a need to know elv alkalmazásánál, hogy azokról a minősített cégekről, amelyek üzleti partnerként szóba jöhetnek ilyen beszerzéseknél, továbbra sem tudhat semmit a közvélemény. Érthetetlen ez a titkolózás például annak fényében, hogy a NATO beszállítóit a szervezet honlapján bárki megismerheti. Tehát Magyarországon titkos, ugyanakkor a NATO honlapján meg lehet ismerni. Mindez nem a beszerzések bizottságát szolgálja, értelemszerű, sokkal inkább az ellenőrizhetetlenséget és azt, hogy utólag is minél nehezebb legyen kideríteni egy-egy beszerzés tisztaságát vagy az esetleges visszaéléseket.

Nem hoz pozitív változást abban, hogy a védelmi és biztonsági célú beszerzések esetén nem kell nyílt közbeszerzési eljárást lefolytatni, a megrendelő lényegében maga döntheti el, hogy mely cégekkel hajlandó üzletet kötni, és mint látjuk, még a minősített cégek listájának közzétételére sincsen törvényi kötelezettség. Az egyetlen pozitívum, hogy legalább ezeknél a speciális beszerzéseknél megjelenik az az elv, hogy ajánlattételre felhívandó gazdasági szereplők

kiválasztásakor az egyenlő bánásmód elvének megfelelően és lehetőség szerint a mikro-, kis- és középvállalkozások részvételét biztosítva kell eljárni. Jó lett volna, ha ez az elv egyébként a közbeszerzési törvényben is érvényesítésre kerül.

A melléklet tartalmazza azt a felsorolást, amelyből úgy-ahogy megállapítható, hogy milyen termékek esetében van lehetőség a Kbt. mellőzésére, a taxatív felsorolás ebben az esetben jó megoldás, erre lenne szükség a szolgáltatások esetében is. De lássunk csodát, a szolgáltatások esetében gyakorlatilag mindent belepakoltak, amit egyébként a fantázia elbír. Bármit, bármilyen szolgáltatást, amellyel összefüggésben elvileg minősített adat merülhet fel. Én nem tudom, mert lehet, hogy Demeter Márta vagy Apáti képviselőtársam alaposabban lapozta át, kíváncsi lennék, hogy például a kertépítési munkálatok itt a mondottak szellemében benne vannak-e, vagy esetleg terjesszünk elő egy módosító javaslatot.

Merthogy az van, hogy ilyen szolgáltatás a közúti, vasúti, légi és vízi szállítás, a szennyvízkezelés, a szemétszállítás, a jogi szolgáltatás. Most pont itt ne kivételeznének? Pontosan tudjuk, 2010 nyarán az első dolguk az volt a közbeszerzési törvény kapcsán, hogy a jogi szolgáltatásokat vegyünk onnan ki. Természetes, hogy a védelmi beszerzéseknél is kivesszük. A szállodai és éttermi szolgáltatást is kivesszük. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Zseniális!)* És azért jól figyeljünk, itt nem arról van szó, hogy konkrét esetben bizonyos részletei a szolgáltatásnak titkolhatók, hanem ha szállodai, éttermi szolgáltatás megrendelésére kerül sor egy védelmi szerv részéről, az eleve titkos a törvény erejénél fogva, és akkor ebben az esetben nem nagyon kell bajlódni azzal, hogy a kiíró pontosan megjelölje azt, hogy mi az a bizalmas, érzékeny adat, amire vonatkozó információt egyébként tényleg titokban kell tartani.

Külön érdekesség a személyi kör, amit kivenni javasol a javaslat. Azt mondja, hogy az általános közbeszerzési szabályok hatálya alól a közalapítványokat, a helyi önkormányzatokat, a helyi és országos nemzeti önkormányzatokat, a nemzetiségi és helyi önkormányzatok társulásait, a területfejlesztési önkormányzati társulásokat és a térségi fejlesztési tanácsokat kivonja. Mi van? Itt olyan közjogi testületekről van szó, akiknek védelem tekintetében az Alaptörvény és a honvédelmi törvény egyszerűen nem osztott lapot. Akkor meg miért kell kivenni? Tehát micsoda abszurd szabályozás, hogy a területfejlesztési társulásokat vagy a nemzetiségi önkormányzati társulásokat kivesszi a védelmi célú beszerzések esetén az általános közbeszerzési szabályok alól? Ezek esetében a védelmi és biztonsági célú beszerzés kategóriája nehezen értelmezhető, tehát külön kíváncsi lennék, hogy közalapítványok és nemzetiségi önkormányzatok esetén mire gondolt a jogalkotó.

A javaslatból kiderül az is, a kifejezetten katonai és rendvédelmi célú termékek és szolgáltatások mellett a kritikus infrastruktúra védelmével összefüggő beszerzésekre is alkalmazhatnának kivételes szabá-

lyokat, ha azokkal kapcsolatban minősített adat keletkezhet. Ez a szabályozás alkalmas arra, hogy a beszállítókat ne nyílt eljárásban válasszák ki, magyarul önkényesen.

És még egy szakmai észrevétel, magához a törvény szövegezéséhez, államtitkár úr. Az értelmező rendelkezéseknél bevezetik az interoperabilitás kategóriáját, viszont végig a szabályozás során az úgynevezett interoperabilitást folyamatosan keverik a kicserélhetőség, tehát az interchangeability fogalmával, illetve az elemek azonossága, a communality fogalmával. Ez végigmegy egyébként a törvény rendelkezéseiben. Jó lenne, ha ezt esetleg a honvédelmi tárca jogászai még egyszer átfésülnék.

Összességében a cél, hogy a védelmi beszerzések törvényben legyenek szabályozva, természetesen helyes és üdvözlendő. Egyetlen apró probléma van, hogy ez a papírgörgeteg, amit beterjesztett meghatározott számon élünk a honvédelmi tárca, természetesen, ha elfogadást nyer, akkor ezt törvénynek kell szólítani, de tartalmi elemeit illetően egész egyszerűen nem felel meg egy törvény kritériumainak. Ez a szabályozási kísérlet pontosan azt a célt szolgálja, hogy kifelé, külföld, esetleg a nyilvánosság felé lehessen tovább hinteni a port, esetleg az Alkotmánybíróságot is meg lehessen vezetni azzal, hogy a jogforrási szintek közötti konfliktust feloldották. De valójában ez a törvény csak arra jó - ahogy Apáti képviselőtársam a humoristát idézte -, hogy a sorompó helyére a mozdonyt tegyék oda, a mozdony pedig - pedig ezt jó régóta tudjuk, legalább hat éve - pontosan eltakarja az önök piszkos üzelmét. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Felszólalásra írásban jelezte szándékát Szelényi Zsuzsanna, független képviselő asszony, azonban nem tartózkodik a teremben, tehát az ő felszólalását nem áll módunkban meghallgatni.

Most további képviselői felszólalásokra van lehetőség. Kérdezem, kíván-e ezzel élni valaki. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Megadom a szót, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Hallottuk a hozzászólásokat az előtünk fekvő törvényjavaslatról. A képviselőtársaim ezen a törvényjavaslaton kívül sok mindenről beszéltek. Hallottunk múltbéli beszerzésekről, amelyekről megtudtuk, hogy vagy jogszerűek, vagy a felszólaló szerint, az ő saját véleménye szerint megkérdőjelezhetőek és tisztázatlanok, bár erre bizonyítékot nem tudott szolgáltatni. Ilyen esetekben ismételtelen csak azt tudjuk tanácsolni, hogy ha ilyen gya-

núja bárkinek van (*Apáti István: Megtettem!*), akkor tegye meg, amit meg kell tennie.

Hallottuk képviselőtársunktól a tegnapi interpellációját még egyszer. Ezt államtitkártársam tegnap megválaszolta, tehát úgy gondolom, hogy nem a mai vita tárgya. A „hazaáruló” szóval és a hazaárulással egy olyan párt képviselői nevében tartózkodnék ennek a használatától, amelyik tagjai között, képviselői között hazaárulással vádolt személyt tudhat. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: ...nem hazaárulás! - Apáti István: Micsoda? Miről beszélés?*)

A külképviseletek esetében természetesen lehet olyan érdek, lehet olyan helyzet, amikor a biztonsági követelmények, biztonsági körülmények hirtelen megváltozása miatt szükség van az uniós értékhatár alatt, és a biztonsági beszerzések egy része alól természetesen csak, kivételre.

Az uniós irányelvek és a közbeszerzési törvényhez való illeszkedés ügyében pedig a hozzászólók felszólalása közben volt olyan érzésem, hogy az is baj, ha sapka van a fejünkön, és az is baj, ha nincsen. (*Dr. Bárándy Gergely: A lopás a baj! Csak a lopás!*) Az egyik pillanatban üdvözik az uniós irányelvek követését, sőt megkövetelik azt, másrészt pedig elvetendőnek tartják.

(13.10)

Ugyanígy egyik pillanatban a közbeszerzési törvényhez való illeszkedés üdvözlendő, a másik pillanatban pedig hibájául róják fel ennek a törvényjavaslatnak.

Azt gondolom, hogy egy átlátható és koherens szöveg fekszik a képviselők előtt. Átlátható, de az átláthatóság mellett nagyon fontos hangsúlyozni azt, hogy ez az átlátható törvényjavaslat teszi lehetővé azt, hogy Magyarország polgárai biztonságban élhessenek, és az országot, a hazát, a nemzetet meg lehessen védeni. Ezért változatlanul azt kérem képviselőtársaimtól, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **igazságügyi szakértőkről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9782. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány 2014-

ben nagyon határozottan fogalmazta meg azt az alapelvet, amely azóta is zsinórmértékként kíséri végig a jogalkotási munkát, miszerint vissza kell nyerni az állampolgárok igazságszolgáltatásba vetett hitét. Az igazságügyi szakértők aktív, bizonyos szempontból meghatározó szereplői az igazságszolgáltatásnak.

A szakértőnek mint bizonyítási eszköznek a napjainkban ismert és elfogadott formája a XIX. század második felében alakult ki. Az intézmény létrejöttét alapvetően két tényező segítette elő. Egyrészt a természettudományok fejlődése és ezzel együtt a tudományágak differenciálódása, másrészt a szabad bizonyítási rendszer uralkodóvá válása az eljárási jogszabályokban. Ezek a körülmények és az egyéb bizonyítási eszközök, így különösen a tanúk jelentőségének felértékelődése odavezetett, hogy eme bizonyítási eszköz igénybevételére igen gyakran kerül sor az igazságügyi eljárásokban.

A polgári perek nagy százaléka minősül ügynevezett szakértői pernek, ami azt jelenti, hogy alapvetően szakkérdés alapján dönthetők el a jogviták. A szakértői közreműködésnek nagy jelentősége van a büntető- és szabálysértési ügyekben is.

Az eljárási kódexek nagyon hasonló meghatározásokat tartalmaznak arra nézve, hogy mikor kerülhet sor szakértő igénybevételére. A ma irányadó felfogás szerint a szakértő a bíróság, a közjegyző, az ügyész vagy más hatóság hiányzó szakértelmét pótolja, de nem nyilváníthat véleményt jogi szakkérdésekben, és még részleteiben sem veheti át a bíróságok ítélkező funkcióját.

A hatályos jogunkban két törvény, az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény és az Igazságügyi Szakértői Kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény tartalmazza az igazságügyi szakértőkre vonatkozó joganyagot. Ezeken túl az igazságügyi szakértők tevékenységére, illetve a velük kapcsolatos hatósági eljárásokra számos végrehajtási jogszabály vonatkozik.

A kettősség az Igazságügyi Szakértői Kamara felépítésében is megfigyelhető. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara - röviden a MISZK - és a területi kamarák az önkormányzatiság elvén alapuló, az igazságügyi szakértők érdekeit képviselő köztisztviselők. (*Dr. Bárándy Gergely: Voltak!*) Jelenleg nyolc területi kamara működik, ezek alkotják a MISZK-et. Az egyes szakértők a területi kamarák tagjai, ugyanakkor az igazságügyi szakértők ágazati érdekképviseleti szerve végső soron a MISZK.

A szerteágazó és sajnos helyenként inkoherens jogszabályi háttér, a kamarai rendszer kettőssége és működési nehézségei, valamint az utóbbi években nagyobb sajtónyilvánosságot kapott bírósági eljárások kapcsán kialakult kedvezőtlen közvélekedés megrendítette az igazságügyi szakértők működésébe és ezen keresztül az azokban az ügyekben eljáró bíróságok ítélkezésébe vetett bizalmat. Emellett a gyakorlat számos további anomáliát is észlelt, és ezeket jelezte az Igazságügyi Minisztériumnak. Példának

lehet felhozni azt, hogy a kirendelő szervek hiányolták a megfelelő minőségbiztosítási rendszer meglétét, enélkül ugyanis csupán másik szakértő kirendelése útján lehetett tartalmi szempontból megítélni az eljárásban igazságügyi szakértői szakvéleményt adó szakértő eljárását. Ez pedig természetesen sem az eljárási gazdaságossági alapelvekkel, sem a jogkereső közönség érdekeivel nem egyezik. Tapasztalatok szerint a kétszintű kamarai rendszer nem tudja eredményesen betölteni a jogszabályban rendelt funkcióját. Az igazságügyi szakértők részéről megfogalmazott elvárással ellentétben a kamara részéről módszertani levelek kidolgozására és kibocsátására elenyészően kevés terület esetén került sor.

Az etikai eljárások tekintetében sem jár el a kamara kellő gyorsasággal és szigorral az etikai vétséget elkövető igazságügyi szakértőkkel szemben, holott ezt rajta kívül más szerv nem képes biztosítani.

Az igazságügyi szakértők névjegyzékét vezető Igazságügyi Minisztériumhoz az elmúlt két éves időszakban is egyre gyakrabban érkeztek olyan jelzések, melyekben a felek, ügyfelek vagy éppen a kirendelő hatóságok és bíróságok az igazságügyi szakértővel szemben szankciók alkalmazását sürgették. Ugyanakkor az Igazságügyi Minisztériumnak csupán a névjegyzék vezetésével kapcsolatos adminisztratív intézkedések állnak a rendelkezésére. A tartalmilag etikai eljárás kezdeményezésére vonatkozó megkereséseket szintén a kamarának továbbította intézkedésre, többnyire eredménytelenül. Mindezek arra indították az Igazságügyi Minisztériumot, hogy az igazságügyi szakértőkkel kapcsolatos joganyag átfogó vizsgálatát követően új törvényben fektesse le az igazságügyi szakértőkre vonatkozó joganyag alapjait.

Az igazságügyi tárca a szakértői működéssel összefüggésben 2014 őszén olyan problématerkép készített, amely nagyban támaszkodott a Kúria joggyakorlat-elemző csoportjának és az alapvető jogok biztosának jelentésére, valamint a saját és külső szakértők tapasztalataira is. Az új törvény megalkotása során a tárca célja az volt, hogy az igazságügyi szakértőkkel kapcsolatos új szabályozás a korábbinál jobban felhasználható szakvélemények készítésével hatékonyabb, gyorsabb és színvonalasabb szakértői működést lehetővé téve szavatolja azt, hogy az eljáró igazságügyi szakértők hozzájáruljanak az igazságszolgáltatás eredményesebb működéséhez.

A törvény tervezete a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara közreműködésével készült el, véleményezésében az igazságügyi szakértők is aktívan részt vettek. A tervezetet széles körben egyeztetjük, amelynek során nagyszámú javaslat érkezett. Az új igazságügyi szakértői törvény az észlelt problémák kezelése és a jogalkotói célok elérése érdekében számos tekintetben a hatályos törvény előírásait meghaladó rendelkezéseket tartalmaz. Az igazságügyi szakértőkkel, valamint működésükkel kapcsolatos legfontosabb újítások a következők.

A szakértővé válás feltételeinek kisebb módosításával elérhetővé válik az a cél, hogy az igazságügyi

szakértőként tevékenykedni kívánó szakemberek az igazságügyi szakértői esküjük letételekor már rendelkezzenek mindazon jogi és egyéb tudással, amely a jogilag is kellően megalapozott igazságügyi szakértői működés feltétele. A törvényjavaslat a szakértővé válás feltételévé teszi bizonyos ideig vagy ügyszám elintézéséig a szakértőjelölti működést. Ez szakterülettől függően 1-3 évig szakértőjelölti időt vagy 50 ügyet jelent. Ebben a minőségében a jelölt tapasztalt igazságügyi szakértő mellett tevékenykedve elsajátíthatja a jogszerű igazságügyi szakértői működés gyakorlatát. Továbbá új elemként említhető az, hogy az igazságügyi szakértő a működéséhez szükséges minimális jogi tudást biztosító oktatást és az elsajátított ismeretekkel kapcsolatos számonkérést előzetesen, az igazságügyi szakértői névjegyzékbe kerülést megelőzően lesz köteles teljesíteni.

A törvényjavaslat életre hív egy minőségbiztosítási rendszert, amelyen keresztül a kamara hatékonyabban ellenőrizheti tagjai szakmai működését. A minőségbiztosítás rendes elemeként megjelenő ötéves felülvizsgálati szakaszok biztosítják, hogy a kamara észszerű terhelés mellett a teljes szakértői gárda minősítését elvégezhesse az adott perióduson belül. Ezen túl a minőségbiztosítás rendkívüli elemeként biztosított az Igazságügyi Minisztérium mint névjegyzék vezető hatóság azon joga, hogy a hozzá beérkező panaszokra reagálva indokolt esetben soron kívül kéri a kamarától az adott szakértő minősítési eljárásának lefolytatását.

(13.20)

A korábbi etikai eljárások helyett a törvényjavaslat, új alapokra helyezve az igazságügyi szakértők szakmai felelősségre vonását, bevezeti a fegyelmi eljárások rendszerét, kimondva annak legfontosabb garanciális szabályait. A fegyelmi eljárások bevezetésével ugyanakkor a jogalkotó nem kívánja korlátozni a kamarát abban, hogy a kisebb súlyú szakmai vétségek elkövetése esetére maga állapítson meg etikai szankciókat. Ugyanakkor a jogbiztonság elvével összhangban az etikai eljárások során is alkalmazni kell majd a fegyelmi eljárások tekintetében a törvényben lefektetett garanciális szabályokat.

A fegyelmi eljárásokhoz kapcsolódik, de külön figyelmet érdemel a bejelentő részvétele a fegyelmi eljárásokban. A törvényjavaslat e lehetőség megteremtésével kívánja biztosítani azt, hogy az igazságügyi szakértői eljárások kapcsán hátrányt elszenvedő személyek a fegyelmi eljárás kezdeményezése iránt a kamarához fordulhassanak, erre ugyanis a hatályos szabályok alapján nincs lehetőségük.

Fontos ugyanakkor kiemelni, hogy az így biztosított eljáráskezdeményezési jog nem lehet parttalan, és nem vezethet oda, hogy az egyébként szakmailag kifogástalanul eljáró igazságügyi szakértőn a csalódott perveztes felek e joggal visszaélve álljanak bosszút. Emiatt a bejelentő köteles a fegyelmi eljárás

kezdeményezésekor a kamara részére fegyelmi eljárási díjat fizetni.

A bürokráciacsökkentést hivatottak szavatolni a törvényjavaslat azon rendelkezései, amelyek az igazságügyi szakértők működésével kapcsolatos hatósági eljárásokat egyszerűsítik, valamint rövidebb határidőket írnak elő. A korrupció megelőzése érdekében a törvényjavaslat szerint az igazságügyi szakértők már nem csupán személy elleni erőszakos bűncselekmények észlelése esetén kötelesek a nyomozó hatóság felé a bejelentést megtenni, hanem korrupciós, valamint hivatali bűncselekmények általuk észlelt gyanúja esetén is.

Továbbá rendkívül fontos újítás, hogy az igazságügyi szakértők a működésükkel kapcsolatban negyedévente statisztikai adatszolgáltatást kötelesek teljesíteni a kamara felé. Az igazságügyi szakértők működésével kapcsolatos adatokat megfelelő feldolgozást követően a kamara a névjegyzéket vezető Igazságügyi Minisztériumnak továbbítja kérelemre. Ily módon a szakértőkkel kapcsolatos jogalkotási kérdésekben a jövőben jobban érvényesülhetnek gyakorlati tapasztalatok és trendek.

Ezentúl a törvényjavaslat az Igazságügyi Szakértői Kamara már részletezett működési nehézségei orvoslására számos további újítást tartalmaz, nevezetesen a korábbi kétszintű kamarai rendszert hatékonyabban, átláthatóbban működő, egységes Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara váltja fel. Ez egy kétlépcsős folyamat eredményeként valósul meg, amelynek első szakaszaként a jelenleg működő nyolc területi kamara beolvad a jelenlegi MISZK-be, majd az így létrejövő egységes MISZK-et a törvény erejénél fogva felváltja az új kamara. E folyamat véghezvitelének biztosítása érdekében a területi és országos kamara jelenlegi vezetése ügyvivő státuszban az új tisztviselők megválasztásáig közreműködik az átalakításban. A törvényjavaslat garanciális okból a korábbinál jóval részletesebben taglalja a kamara szerveit, azok feladatának meghatározásával egyetemben.

Szigorodnak a törvényességi felügyeletre vonatkozó szabályok, amelyek elősegítik a jogbiztonságot. Hatékonyabbá válik a mulasztás esetén szükséges fellépés, ugyanakkor gyorsabbá válik a jogorvoslat is, mivel a törvényjavaslat a kamara szerveivel kapcsolatos jogorvoslati kérelmek elbírálására a nemperes eljárási szabályokat rendeli alkalmazni. Tekintettel arra, hogy a hatályos jogszabályok az Igazságügyi Szakértői Kamara működésével, annak feladataival kapcsolatban felmerült költségek fedezetére nem rendeltek konkrét forrásokat, így a kamarai működést végigkísérte a forráshiány, valamint ebből adódóan jogszabályokban előírt kötelezettségek teljesítésének a hiánya is.

E helyzet megoldására, valamint arra tekintettel, hogy a törvényjavaslat a minőségbiztosítással kapcsolatban további jelentős feladatokat ró a kamarára, bevezetésre kerül a bírósági végrehajtói rendszer mintájára a kamarai költségátalány. A kamarai költségátalány alacsony összegű díját az igazságügyi

szakértő kirendelését kezdeményező eljárási szereplő köteles megfizetni, mely a kamara bevételét képezi. Ily módon szavatolható, hogy a minőségbiztosítással kapcsolatos előírások az igazságügyi szakértői működés minőségét ténylegesen javító rendelkezéseként tudnak érvényesülni.

Ezzel a felsorolással pusztán példákat igyekeztem kiragadni az önök számára a törvényjavaslat által bevezetni kívánt újításokból. Bízom benne, hogy a törvényjavaslattal megvalósítani kívánt szabályozás jelentős mértékben hozzájárul ahhoz, hogy az igazságügyi szakértői működésben részt vevő személyek és szervezetek tevékenységükkel ki tudják vívni a jogkereső állampolgárok elismerését. Reményeink szerint a szakmailag megalapozott és a jogszabályokat nem csupán betű szerint, hanem szellemiségében is követő igazságügyi szakértők, valamint a működésében átlátható Igazságügyi Szakértői Kamara tevékenységükkel jelentősen hozzájárulhatnak az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősítéséhez. Ajánlom ezért a törvényjavaslatot a tisztelt képviselőtársaim figyelmébe, kérve ahhoz támogatásukat. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Répássy Róbert képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Régóta várt törvényjavaslat fekszik a tisztelt Ház asztalán. A törvényjavaslat preambuluma némileg formabontó módon részletes indokát adja annak, hogy miért van szükség egy új szakértői törvényre. Szeretném idézni a törvényjavaslat preambuluma utolsó két bekezdését. „Az említett minőségi változásokat követően elégtelen reakciók, az igazságügyi szakértői működéssel összefüggésben felmerült aggályok, valamint a kamarai rendszer működésének a közelmúltban előtérbe került problémái elvezettek az igazságügyi szakértésbe és az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom megrendüléséhez. Mindezekre tekintettel az Országgyűlés az igazságügyi szakértői tevékenység és az igazságügyi szakértői szervezet megújítása, valamint az igazságügyi szakértésbe és az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősítése céljából a következő törvényt alkotja” - szól a jövőbeni törvény preambuluma utolsó két bekezdése. Tehát a törvény célja a preambulumban a szakértői tevékenység, valamint a szakértői szervezet megújítása, továbbá az igazságügyi szakértésbe és az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősítése.

Az igazságszolgáltatás hatékonysága mellett az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom a jogállam lényege, kulcskérdése. Ha a polgárok nem bízhatnak az igazságszolgáltatásban, akkor megrendül a hitük a

jogállam intézményrendszerében. A törvényjavaslat kettős célt szolgál tehát: a szakértői tevékenység megújítása jelentősen növelheti az igazságszolgáltatás hatékonyságát, egyúttal erősítheti az igazságszolgáltatásba vetett közbizalmat. Végül soron az előttünk fekvő törvény, törvényjavaslat hozzájárul a jogállamiság, a jog uralmának erősödéséhez. Márpedig, hadd idézzem ide az Alaptörvény B) cikkének (1) bekezdését: „Magyarország független, demokratikus jogállam.” Ezért minden olyan törvényjavaslat, amely a jogállam erősítését célozza meg, a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja által támogatandó.

A törvényjavaslat legfontosabb újításait szeretném kiemelni, melyeket a képviselőcsoportunk üdvözöl. Ezeknek az újításoknak a célja, államtitkár úr is megfogalmazta az újítások célját, én szeretném úgy megfogalmazni, hogy az igazságügyi szakértői tevékenység szakmai és etikai színvonalának emelése a cél a törvényjavaslat újításaival. A törvényjavaslat újításai közül szeretném a következőket kiemelni.

Mindenekelőtt a törvény önmagában egy új szerkezet, egy új kerete az igazságügyi szakértői tevékenységének, egységes normaszövegben szabályozza az eddig két törvényben szereplő jogi tárgyat, hiszen mind a szakértői tevékenység, mind pedig a szakértői tevékenység szakmai keretei, azaz a kamarára vonatkozó szabályok egy törvényben kerülnek elhelyezésre.

(13.30)

Ennél is nagyobb jelentőségű újítások a következők. Mindenekelőtt a törvényjavaslat nagy hangsúlyt fektet a bürokráciacsökkentésre, az eljárási határidők észszerű mértékű csökkentésére.

A javaslat részletesen szabályoz néhány, az igazságügyi szakértői tevékenység megkezdéséhez szükséges kötelezettséget. Azt kell hogy mondjam, hogy a törvényjavaslat újraszabályozza az igazságügyi szakértővé válás feltételeit, eljárását és formai-tartalmi követelményeit. A rendszeres és elektronikus statisztikaiadat-szolgáltatás bevezetése jelentős előrelépés, hiszen a szakértői tevékenység annyira szerteágazó, hogy sem a szakértőket kirendelő szervezetek, így elsősorban a bíróságok, sem pedig az igazságügyi tárca nincs teljes mértékben tudatában a szakértői tevékenység széles kiterjedésének, hogyha nem rendelkezik megfelelő statisztikai adatokkal. Ezért szükséges egy ilyen statisztikaiadat-szolgáltatás bevezetése.

A szakvélemény tartalmára vonatkozó előírásokat is tartalmazza a törvényjavaslat, tehát olyan elemeket állapít meg a törvényjavaslat, olyan kötelező tartalmi elemeket, amelyek ugyan eddig szétszórta egyes eljárási szabályokban, a bírósági eljárásra vonatkozó szabályokban, jogszabályban szerepeltek, de most ezek a követelmények egységesen kerülnek megállapításra. Kimondásra kerül az a szakma számára és az elmélet számára is egyértelmű szabály, viszont a gyakorlatban nem teljesen érvényesülő

szabály, hogy tudniillik a szakvéleményben jogkérdésben nem lehet állást foglalni. Higgyék el, tisztelt képviselőtársaim, hogy a legtöbb vita a bíróságokon a szakértői véleménnyel kapcsolatban abból a helyzetből alakul ki, hogy vitatják a felek, hogy a szakvélemény jogkérdésben vagy ténykérdésben foglalt állást, és végül is nagyon sok esetben perdöntő lehet ennek a megítélése. Tehát nagyon fontos az a szabály, hogy jogkérdésben nem nyilváníthat véleményt a szakértő.

A magánszakértői vélemény intézményének meghatározása, annak a kereteinek a kimondása, megállapítása, valamint annak nyomatékosítása, hogy a megbízás alapján eljáró szakértő a függetlenség és a pártatlanság elvének megfelelően köteles eljárni, ez is egy újdonsága a törvényjavaslatnak, de azt hiszem, nagyon fontos újdonság a magánszakértői vélemény készítésének etikai és szakmai feltételei.

A javaslat erős tartalmi eleme az ügynevezett minőségbiztosítási követelmények, én az előbb azt mondtam, hogy az igazságügyi szakértői tevékenység szakmai színvonalának emelését célzó követelmények megállapítása. Így az igazságügyi szakértő még a névjegyzékbe vételi kérelem benyújtása előtt köteles részt venni a miniszter által a részére szervezett jogi ismeretek oktatásán, és jogi vizsgát köteles tenni.

A kötelező szakértőjelölti idő előírása vagy egy kötelező ügyszám előírása a szakértői névjegyzékbe vétel előtt mindenképpen erősíti azt a szakmaiságot, ami a törvényjavaslat egyik célja.

A kötelező szakértőjelölti működéssel az igazságügyi szakértők szakmai önkormányzati szervének régóta hangsúlyozott igénye is megvalósul, tudniillik, hogy a szakmai szervezetnek legyen beleszólása abba, hogy kit vesz fel a sorai közé. Tehát a szakértőjelölti működés egy kicsit hasonlít más kamarák felvételi eljárásaihoz.

A javaslat újítása, hogy az igazságügyi szakértő eljárása rendszeresen értékelésre kerül. Ezt a kamara által felállított szakmai testület fogja végezni. Az értékelés eredményeként az igazságügyi szakértő alkalmatlan, alkalmas vagy kiválóan alkalmas minősítést kaphat, amely nyilvános adat lesz a szakértő tekintetében, így annak következménye természetesen a kirendelő hatóságok számára is egyértelmű. Abban az esetben, hogy ha ezt az értékelést korrektül fogja tudni elvégezni ez a szakmai testület, akkor valóságos képet kapnak a kirendelő hatóságok, bíróságok arról, hogy a szakértőtől milyen színvonalú szakvélemény várható el. A javaslat újításai között természetesen mi is üdvözöljük a szervezeti újításokat, így a jelenlegi széttagolt kamarai rendszer helyett egy egységes kamarai rendszer kerül bevezetésre. Az egységes kamarai rendszer meggyőződésünk szerint erősebb szakmai szervezet, mint a jelenlegi szakmai szervezet.

Új elemként jelennek meg a szakmai tagozatok. Ezek a szakmai tagozatok olyan szakterületek igazságügyi szakértőit foglalják magukba, amelyek az Igazságügyi Minisztérium rendeletében meghatározott egyes szakterületek szerint csoportosuló szakér-

tőket fogják össze. Ez egy önkormányzattal rendelkező szervezet, tehát nemcsak az egész egységes kamarának, hanem a szakmai tagozatoknak is bizonyos belső önkormányzatisága lesz a jövőben. Az úgynevezett módszertani levél kiadása, amire ugyan eddig is lehetőség volt, de nagyon kevés példa akadt rá, hatékonyabbá válhat az új szabályok életbe lépésével. Ezek a módszertani levelek orientálhatják, kizárólag szakmai szempontból, a szakértőket a szakvélemény kialakítása során. A kamara finanszírozási problémáinak és egyben a kamara által ellátott közfeladatok finanszírozásának a garanciája az úgynevezett kamarai költségátalány bevezetése, amelyről fontos megállapítani, hogy nem része a szakértő bevételeinek, így ezzel kapcsolatban természetesen adózási kötelezettsége sincs a szakértőnek.

A javaslatban, ahogy az előbb beszéltünk a szakmai színvonal emeléséről, az etikai színvonal emelésére is nagy hangsúlyt helyez az előterjesztő. A javaslatban az etikai felelősség helyett a fegyelmi felelősség intézménye kerül elsődlegesen szabályozásra. A fegyelmi eljárásban garanciális elemekkel körülbástyázott eljárás keretében állapíthatják meg a jövőben a szakértők fegyelmi felelősségét. Új elemként jelenik meg a bejelentő részvétele ebben az eljárásban. A bejelentő az a személy, aki az igazságügyi szakértővel szemben a fegyelmi felelősség megállapítását kezdeményezi, és ennek érdekében részt vehet az eljárásban. Természetesen a szakértőt számos garanciális szabály védi az alaptalan kezdeményezésekkel szemben, így természetesen a jogorvoslat lehetősége is biztosított ebben az eljárásban. Ettől egyébként elkülönül egy lehetséges etikai szabályozás megállapítása, tehát a fegyelmi felelősség mellett bizonyos etikai minimumkövetelmények is megállapításra kerülhetnek a szakmai önszabályozás jegyében.

Végezetül erősödik a törvényességi felügyelet az Igazságügyi Szakértői Kamara felett. Szeretném leszögezni, itt számos félreértés adódik azzal kapcsolatban, hogy sohasem a szakértői tevékenység tekintetében merül föl a törvényességi felügyelet igénye, hanem csak a kamara tevékenységével, a szakmai szervezet tevékenységével kapcsolatban kell hogy felmerüljön, hiszen a szakértői tevékenység törvényességi felügyeletét nem gyakorolhatja a végrehajtó hatalom. A kamara törvényességi felügyeletét viszont igenis a végrehajtó hatalomnak kell ellátnia, és így a kormány az igazságügyi miniszter útján ellátja ezt a feladatot. A törvényességi felügyelet tehát erősödik.

Bevezetésre kerül a főtitkár intézménye. Az intézmény bevezetésének a célja a kamara gazdálkodása feletti állami kontroll erősítése és a hatékonyabb működés elősegítése azáltal, hogy a miniszter által jóváhagyott, de a kamara elnöke által alkalmazott személy lehet majd a jövőben a főtitkár.

(13.40)

Tisztelt Ház! Összességében ennyiben kívántam bemutatni a törvényjavaslat újításait és indokoltságát.

A képviselőcsoportunk nevében támogatásra javasolom a törvényjavaslatot, ahogyan mondtam, régóta várt törvényjavaslat ez a Ház asztalán. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma már másodszor szembesülünk azzal - persze az előző ülésnapokat is hozhatnám példaként -, hogy úgy tűnik, a kormányzatnak két pavlovi reflexe van, amikor a csengő megszólal, vagy másként fogalmazva, jogszabályt kell módosítani, ez vagy a lopás, vagy a centralizáció, a központosítás, esetleg a központosított lopás. Teljesen mindegy, hogy milyen témához nyúlnak hozzá, teljesen mindegy, hogy annak a területnek az átalakítása egyébként indokolt-e vagy sem, és még ha olyannyira indokolt, mint mondjuk, a szakértői szervezet korszerűsítése vagy a szakértői tevékenység reformja, akkor is a vége az, hogy vagy a lopás, vagy a centralizáció, az államosítás történik meg, esetleg mindkettő.

Éppen ezért sajnálom, de ennek a törvénynek a támogatása részünkről lehetetlen - egyébként számos előremutató rendelkezés dacára - azért, mert ezt a törvényt is arra használják föl, hogy központosítsanak, hogy államosítsanak. Ugyanis a törvényjavaslat talán leglényegesebb, legnagyobb változást hozó eleme az, hogy egy ma még autonóm közösséget megint állami felügyelet alá helyeznek, megvonva gyakorlatilag az eddigi önállóságot. Pontosan láthatjuk azt, hogy hasonló célok vezérlik önöket, és hasonló módszereket alkalmaznak erre, mint mondjuk, az egyetemi autonómia csorbításánál, ahol nem főtitkárt neveznek ki a pénzügyek ellenőrzésére, hanem kancellárt neveznek ki, de a lényeg ugyanaz, mindenhez az ő beleegyezése kell innentől kezdve.

Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló törvényjavaslat az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvényt és az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvényt váltja fel egy új törvénnyel. Ennek megfelelően a törvény hatálya az igazságügyi szakértői tevékenységre, az igazságügyi szakértőkre és szakértőjelöltekre, az eseti szakértőkre, a szakkonzultánsokra, a segédszemélyzetre, az igazságügyi szakértői névjegyzékbe bejegyzett gazdasági társaságokra, a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló törvény szerinti szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező szolgáltatókra, az e célra létesített igazságügyi szakértői intézményekre, igazságügyi szakértői intézetekre és igazságügyi szakértői testületekre, külön jogszabályban szakvélemény adására feljogosított állami szervekre, intézményekre, továbbá intézetekre és a Magyar

Igazságügyi Szakértői Kamarára terjed ki. Szép hosszú felsorolás, de mégis, ami a lényege ennek, tisztelt képviselőtársaim, és talán a legfontosabb, hogy a szakértői tevékenység, éppúgy, ahogy a szakértői függetlenség - már a tárgyalótermi függetlenségre és a szakmai függetlenségre gondolok itt -, egyenesen befolyásolja az igazságszolgáltatás függetlenségét. Befolyásolja, hiszen egyrészt vannak olyan ügyek, ahol kötelező szakértő kirendelése, és értelemszerűen, bár a bírónak az elvi lehetősége megvan a szakvélemény, a szakértő véleményének a felülbírálatára, a gyakorlatban szerintem a 99,9 százalék is kevés annak a meghatározására, hogy hány alkalommal hoznak ítéletet a szakértői véleményben foglaltak alapján, és mennyi alkalommal térnek el ettől. Értelemszerű ez, hiszen a bíró, mondjuk, egy elmeorvosi szakvéleményt nem fog tudni alappal felülvizsgálni, és természetesen az orvos szakértő véleményére általános orvosi ügyekben ugyanígy fog támaszkodni. Vagy mondjuk, egy gyerekelhelyezési perben egy gyermekpszichológus véleményére támaszkodni fog az ítélező bíró.

Éppen ezért mondom én azt, hogy a szakértői tevékenység és az arra vonatkozó szabályozás közvetlen módon befolyásolja az igazságszolgáltatás függetlenségét. Amikor azt látjuk, hogy ebben a törvényben vagy ez alapján a törvény alapján sérül a szakértői függetlenség, és olyan intézkedéseket hoznak, ami a szakértői vélemény szabad kifejtésére bizony hátrányosan tud hatni, akkor ezzel közvetve a bírói függetlenséget is meg kívánják sérteni.

Pár szót beszéljünk az előzményekről, mert egyrészt államtitkár úr is említette, és ez valóban így is volt, hogy aktívan részt vettek a szakértők is például ennek a törvénynek a véleményezésében. Szeretném mondani, hogy ezeket az aggályokat ők is megfogalmazták, tehát pontosan a függetlenség és a kormány alá rendelés vonatkozásában fogalmazták meg a legsúlyosabb aggályokat a szakértők. Ha marad idő, akkor most, ha nem, akkor egy következő felszólásban szeretném ismertetni azt a nyílt levelet, amelyet egyébként a Budapesti Igazságügyi Szakértői Kamara küldöttgyűlése fogalmazott meg 2016. március 3-án.

Visszatérve egypár szót az előzményekről. Az igazságügyi szakértői kamaráról szóló törvényjavaslat tervezetét 2016. január 26-ig bocsátották egyeztetésre a kormányzati honlapon. A szintén közzétett előzetes hatásvizsgálati lap adatai szerint a szabályozási igény a következők miatt merült fel: az igazságügyi szakértésbe vetett meggyengült közbizalom helyreállítása érdekében a vonatkozó joganyag nagymértékű átdolgozása szükséges. Államtitkár úr, mire alapozzák ezt? Szeretném megkérdezni. Van valami felmérés, valami statisztika arról, hogy meggyengült a szakértői tevékenységben a közbizalom? Vagy esetleg van arról felmérésük, hogy ennek mi az oka, ha így is van? Mert én azt gondolom, hogy egyetlen okból merülhetett föl ez a közbizalomvesztés vagy a közbizalom megingása - bár kötve hiszem,

hogy ezt önök ki tudják mutatni -, ez pedig az a kétsédelem, amit a szakértői intézetek, illetve a szakértők produkálnak a bírósági eljárásokban.

Én nem gondolom azt - visszagondolva a saját korábbi ügyvédi tapasztalataimra -, hogy a szakértői tevékenység objektivitásába vetett hit, mondjuk, meggyengült volna, de javítson ki, államtitkár úr, ha tévednék. Az volt probléma mindig is, hogy nem időszerűek főleg a szakértői intézetek. Miért van ez? Borzasztó egyszerű az oka. Azért, mert nincs megfelelő forrás a működésére. Számtalanszor tárgyaltuk már itt a költségvetési vitában azt, hogy a szakértői intézet jelezte, hogy nem nagy kiegészítésre lenne szüksége, költségvetési szempontból századszázalékokban sem mérhető összeg, amit kértek pluszban ahhoz, hogy időszerűen tudják a munkájukat végezni. Magyarán, ha e tekintetben van probléma, akkor sokkal egyszerűbb lenne egy kis plusz költségvetési forrást juttatni a szakértői intézeteknek, és valószínűleg akkor időszerűbben tudnának tevékenykedni. Ugyanis pontosan tudom, hogy önök mire hivatkoznak vagy mire szoktak hivatkozni, mondjuk, az ároktói bűnbanda ügyére, ahol valóban elég komoly csúszás volt, vagy más hasonló, egyébként közérdeklődésre számot tartó ügyben, ahol szakértő vagy a szakértői intézet egyébként kétsédelembe esett.

Egyetlenegy olyan ügyről tudok, tisztelt képviselőtársaim, egyetlenegy, ahol fölmerül büntetőeljárás keretében egy szakértő elfogultsága, illetve az, hogy őt adott esetben meg nem engedett eszközökkel befolyásolták a szakvéleménye kialakításában, ebben az ügyben ezt a szakértőt jogerősen felmentették. Több ilyen ügyet nem tudok. Úgyhogy nagyon kíváncsi vagyok, államtitkár úr, hogy a közbizalom megrendülésére milyen indokokat fog még felhozni.

Az átdolgozás helyett végül - ahogy ön is mondta - egy új törvény készült, ami nem győz meg minket arról, hogy az esetlegesen meggyengült közbizalom helyreállítását pontosan mely új jogintézmények fogják majd biztosítani. Az előzetes hatásvizsgálati lapon adminisztratív terhekre gyakorolt hatásként azt mutatták ki, hogy az mind a közigazgatás, mind a lakosság és a piaci szereplők oldaláról az adminisztratív terhek növekedésével jár. Ezt készséggel elhisszük egyébként. A hatásvizsgálati lap szerint az átalakítás egyetlen fillérbe sem kerül a központi költségvetésnek. Ezt viszont már kevésbé hisszük el, és azt is jó lenne tudni, hogy a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarának mennyibe fog kerülni a szervezeti és a személyi átalakítás.

(13.50)

Ugyanis a kamara észrevétele jelzi, hogy óvatos becslés szerint is a MISZK éves költségvetésének felét emésztené fel az átalakítás, ezért kéri, hogy az előterjesztő intézkedjen az átalakítás költségeinek biztosítása iránt. Államtitkár úr, rendelkezésre áll ez az összeg? Át fogják utalni a szakértői kamarának, amire szükségük van? Az előterjesztés előkészítésé-

ért felelős igazságügyi tárca azt állítja, hogy az új szervezeti struktúra a köztisztviselők körében egyedülálló módon az országos hatáskörhöz és a hozzávetőlegesen 3600 fős taglétszámhoz igazodva a hatékony működés elősegítése érdekében került kialakításra. Az átláthatóságra és a törvényességre való hivatkozás ugyanakkor a kormányzati kommunikációban nem jelent mást, mint egy korábban köztisztviselői, önkormányzati jellegű működésre való erőszakos kormányzati rátelepedést. Most is ezt látjuk, államtitkár úr. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara lehetőséget kapott a tervezet véleményezésére. Ez a honlapjukon is elérhető, elég hosszan és részletesen értékelik a tervezetet, amire, megjegyzem, 3 napos véleményezési határidőt kaptak.

Egypár gondolatot engedjenek meg még a tartalomról. Az egyik lényeges kérdést jelentik, hogy már utaltam is, az új főtitkári tisztséghez kapcsolódó jogosítványok. A főtitkár a javaslat szerint egyetértési jogot gyakorol a küldöttgyűlésnek és az elnökségnek a kamara gazdálkodását, szervezését, működését érintő gazdasági következménnyel járó döntései és intézkedései tekintetében. Az egyetértés a döntések hatálybalépésének a feltétele. Nos, aligha lehet bármelyik döntésre azt mondani, hogy ennek nincs a gazdálkodásra nézve valamilyen hatása. Ez a szabályozás relativizálja a köztisztviselői önkormányzatiságot, ez lényegében kiüresedik, ahogy egyébként az egyetemi autonómiával is tették. Ez tökéletesen elfogadhatatlan, államtitkár úr.

A szakértők értékelésének objektív alapokon kell megtörténnie, ezt jelezte önök felé a szakértői kamara is, azaz csak az írott és ellenőrizhető követelmények teljesítése történhet meg ilyenkor. A szakértői tevékenység függetlensége kerül veszélybe azzal, ha az értékelő a szakértő piaci versenytársa, a szakterület elméleti kérdéseinek értelmezése körében is vizsgálódhatna. A Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara szerint a szakmán belüli hitviták terepévé tenné a szakértői értékelést, ha például a szakterület által támasztott elméleti tételeknek való megfelelés is az értékelés szempontja lenne. A benyújtott szöveg valamelyest változtatott ugyan, de a problémát nem oldotta meg. Most majd azt kell vizsgálni, idézem, hogy „a releváns szakmai gyakorlatnak megfelelően járt-e el a szakértő”. A releváns szakmai gyakorlat megítélése szintén szubjektív - ugye, irreleváns, és miért? -, ezért ez elfogadhatatlan, éppúgy, mint a korábbi tervezet. A szabály durva beavatkozáshoz vezet az igazságszolgáltatás működésébe a szakértői tevékenységen keresztül.

Elfogadhatatlan az is, hogy egyébként nem hivatalos személy, hanem közfeladatot ellátó személyként definiált szakértő és egyes kamarai tisztségviselők, a főtitkár feljelentési kötelezettségét úgy szabályozza a tervezet, hogy ha a szakértő a vizsgálat során az adott eljárás tárgyát nem képező személy elleni erőszakos, korrupciós vagy hivatali bűncselekmény elkövetésére utaló körülményről vagy olyan bűncselekmény elkövetésének szándékáról szerez tudomást,

amely más személy életét, testi épségét veszélyeztetné, köteles a tudomására jutott adatokat a nyomozó hatóságnak bejelenteni. Miközben a szakértő jogkérdésben, helyesen egyébként, nem foglalhat állást, mi több, a szakértők nem jogvégeztek, a javaslat akár a kötelezettség elmulasztásának a következményei körében, akár a hamis vád tekintetében túlmegy a Btk. hatályos rendelkezésein.

Nem világos, hogy a teljesítésigazolási szakértői szerv eljárására miért nem alkalmazható az a szabály, hogy a szakértő magánszakértői vélemény elkészítésére irányuló megbízást akkor fogadhat el, ha az a hatóságtól származó feladatainak ellátását nem akadályozza, s azzal nem összeférhetetlen. A teljesítésigazolási szakértői szerv sajnos megint csak a Fidesz találmánya.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sorolhatnám még a problémákat és a hibákat a javaslattal kapcsolatban. Talán érdemes is lenne, hogyha az az alapvető probléma nem lenne vele, hogy megint centralizál, megint központosít, és megint egy eddig független, autonóm társaságot kíván állami felügyelet alá gyűrni. Innentől kezdve, tisztelt képviselőtársaim, teljesen mindegy, hogy a javaslat még milyen, egyébként adott esetben előremutató rendelkezéseket tartalmaz. Emiatt tökéletesen elfogadhatatlan, és biztos, hogy nem fogjuk támogatni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2012. január 1-jével hatályba lépett Alaptörvény Alapvetés C) cikkely (1) bekezdése szerint a magyar állam működése a hatalom megosztásának elvén alapszik. Az Alaptörvénynek az Országgyűlésről szóló fejezete mondja ki, hogy Magyarországon az Országgyűlés Magyarország legfőbb képviseleti szerve, amely megalkotja és módosítja az Alaptörvényt és a törvényeket. Az Alaptörvény XV. cikkelye megállapítja, hogy a kormány a végrehajtó hatalom általános szerve, míg az Alaptörvény XXI. cikkelye, XXV. cikkelye értelmében pedig az igazságszolgáltatást a bíróságok látják el.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A tudomány és a technika területén az utóbbi időben végbement forradalmi változások a hatalommegosztás vonatkozásában az igazságszolgáltatás területén napjainkra azt a problémát vetették fel, hogy az egyes keresetek és ellenkérelmek megítélése főként már nem jogi, hanem előzetes szakértői kérdés. A fentiek okán a bíró az eljárásokban csak jogi szakértőként jár el, akinek a feladata a felek közötti jogi szakkérdés eldöntése. A bíróság a nem jogi szakértelmet igénylő kérdések esetén rendelhet ki igazságügyi szakértőt. Szakér-

telmet igénylő kérdés pedig minden olyan releváns kérdés, amely nem jogkérdés, s amelynek észlelése, megítélése külön nem jogi szakértelmet kíván. Az igazságügyi szakértő tehát a bíróság különleges szakértelmét pótolja, feladata a releváns szakkérdések megvilágítása és értékelése.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A fentiek alapján megállapítható, hogy a bíróságok úgy a polgári, mint a büntető- vagy a szabálysértési ügyekben csak akkor rendelhetnek ki szakértőt, ha a szakvélemény külön szakértelmet igénylő tény vagy egyéb körülmény megállapítása, vagy megítélése tekintetében szükséges. A szakértők vonatkozásában jelenleg két hatályos törvényünk van, egyrészt az igazságügyi szakértői tevékenységről szóló 2005. évi XLVII. törvény, amely meghatározza a szakértői alkalmasság jogi és szakmai kritériumait, valamint azoknak a körét, akik ilyen tevékenységet végezhetnek, másrészt pedig az Igazságügyi Szakértői Kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény. A fenti törvényekhez több miniszteri rendelet is kapcsolódik úgy a névjegyzékről, mint a szakterületekről, az alapismeretek oktatásáról, a szakértői képzésről, a szakértői testületekről és a többi. Az új törvényjavaslat egyik fő célja, hogy egyetlen jogszabályba kódexjelleggel rendezze az igazságügyi szakértőkre vonatkozó főbb szabályokat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Természetesen felmerül a kérdés, hogy a meglévő szabályozás, a kamarai törvény és a szaktörvény teljesíti-e a szabályozási kritériumokat, és el tudja-e látni feladatát. 2014. évben az alapvető jogok biztosa számos megállapítás mellett hangsúlyozta, hogy az igazságügyi szakértői eljárások jelentősen elhúzódnak. Az ombudsman a probléma okait a szakértők alacsony létszámára, a kompetencia hiányára, a kirendelések magas számára és a szabályozás további hiányosságaira vezette vissza. Szintén a 2014. évben a Kúria szakértői csoportja több hónapnyi kutatómunka után közreadta a szakértői bizonyítással kapcsolatos, az úgynevezett „Szakértői bizonyítás a bírósági eljárásban” című összefoglaló véleményét.

(14.00)

Trócsányi László igazságügyi miniszter úr pedig több fórumon is hangsúlyozta, hogy szükséges az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom további erősítése, az igazságügyi köztestületek által ellátott közfeladatok minőségének emelése, olyan szakértői gárda kiépítése, amely teljeséggel feddhetetlen, közbizalmat élvez és nem befolyásolható.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Fentiek okán a szakértői működéssel összefüggésben a problémák alapvetően két csoportba sorolhatók. Egyrészt az igazságügyi szakértői működéssel kapcsolatos problémák, másrészt a kamarával kapcsolatos problémák. Az első csoport tekintetében az alábbi főbb megoldandó problémák állnak fenn.

A jelenlegi két törvény helyett célszerűbb lenne, mint ahogy mondtam, egyetlen jogszabályban, egyet-

len kódexben rendezni a vonatkozó szabályokat. Ezzel egyidejűleg a megjelölt jogszabályok rendelkezései több ponton pontosításra, úgymond finomhangolásra szorulnak. A jellemzően hosszadalmas igazságügyi szakértői hatósági eljárásokat szükséges a bürokráciacsökkentés szempontjából is vizsgálni és az elhúzódó eljárások idejét az észszerű mértékig lecsökkenteni. Az igazságügyi szakértői névjegyzék nehezen használható, a kirendelések során nincs szakmai visszajelzés a szakértők működéséről, ami egy újabb problémát generál. A minőségbiztosítási rendszer, ami a szakértőkre vonatkozik, nem megfelelő, és az etikai eljárások sem működnek jól. Problémás a magánszakértői vélemények felhasználhatósága az egyes eljárásokban a bíróság előtt. A szakértői működésre vonatkozó igazságügyi statisztikaiadat-gyűjtés hiányzik, ezáltal az igazságügyi szakértőkkel kapcsolatos minisztériumi feladatok nehezen meghatározhatók és nehezen végrehajthatók.

A kamara tekintetében pedig a következő főbb problémákról indokolt beszélni. A kamara területileg rendkívül szétagolt, forráshiány miatt a kamarák működése nehézkes, a tisztviselők díjazása nem elég ösztönző, az MISZK hatásköre formális, módszertani levelek és szakmai iránymutatások kiadására pedig alig volt példa. A kamara feletti törvényességi felügyelet szűk körű és formális. A kamara felett egyéb bírósági, tehát törvényességi kontroll nincs.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A problémákat felismerve és az érintett szakmai érdekképviseleti szervezetekkel történt egyeztetés után készült el az a törvényjavaslat, ami most itt a tisztelt Ház előtt van, amelyből az alábbi legfontosabb részeket, főbb szabályozási pontokat emelném ki.

Az általános szabályokban külön szakaszban egyértelműen meghatározásra került a törvény hatálya, ami kiterjed az igazságügyi szakértői tevékenységre, az igazságügyi szakértőkre és szakértőjelöltekre, az eseti szakértőkre, a szakkonzultánsokra, illetve minden egyéb résztvevőre. Az igazságügyi szakértői tevékenységre és szakértőkre vonatkozó rendelkezések között definiálására kerülnek a szakértő feladatai, jogai és kötelezettségei. A tervezet tisztázza, hogy az igazságügyi szakértő alkalmazottként milyen munkavégzésre irányuló jogviszonyt létesíthet, ezáltal tevékenysége mely jogszabály alá esik. A tervezet nagy hangsúlyt fektet a bürokráciacsökkentésre, az eljárási határidők észszerű csökkentésére. A tervezet rendezi az igazságügyi szakértői tevékenység megkezdésének pontos menetét, a szakértői névjegyzék vezetését és annak nyilvánosságát, a statisztikaiadat-szolgáltatást. A tervezet rendezi a korábban beazonosított és itt felsorolt problémák mindegyikét; a kirendelés tartalmában a hatóságnak meg kell határoznia a költségjegyzék jellegét; a szakvélemény tartalmában milyen tartalmi egységeket kell tartalmaznia, és hogy ezen szakvélemény jogkérdésekben nem foglalhat állást, valamint külön alcímekben rendelkezik a magánszakértői véleményről, és a minőségbiztosítással összefüggésben is tartalmaz új rendelkezéseket.

A kamarára és a kamarai eljárásokra vonatkozó rendelkezések közül az első helyen kell megemlíteni, hogy létrejön az egységes szakértői kamara, és megújításra kerülnek a kamarai tagdíjra vonatkozó legfontosabb szabályok is. A forráshiányos állapot megszüntetése érdekében új elemek jelennek meg a kamara finanszírozásában, mint például a kamarai költségátalány, amely nem része a szakértők bevételeinek; szabályozásra kerül a felelősség, fegyelmi felelősség szintje is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A kereszténydemokraták alapvetően támogatják az igazságügyi szakértőkről szóló T/9782. számú törvényjavaslatot, de vannak olyan jobbító módosító javaslatunk is, amelyeket szeretnénk majd előterjeszteni. Ez vonatkozik úgy az értelmező rendelkezések kiegészítésére, mint a magánszakértőkre és a határidőkre, továbbá egyéb pontosítások vonatkozásában is, mint a centralizáció mellett a regionális kamarák kialakítására, továbbá a kamarai tisztségviselők megválasztásával kapcsolatos kérdésekre. Engedjenek meg még egy további, egy utolsó példát. Az értelmező rendelkezések kiegészítését fogjuk javasolni az igazságügyi szakértői tevékenység fogalmának meghatározásával, amelynek része kell legyen a magánszakértés is, mivel a magánszakértői tevékenységre is ez a törvény lesz az irányadó. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon vártuk ezt a javaslatot az igazságügyi szakértőkről, ennél már csak egy korrekt egyeztetést vártunk volna jobban, és ezzel nemcsak mi, parlamenti frakciók vagyunk így, hanem a szakma is. Államtitkár úr elmondta, hogy nagyon sok javaslatot beépítettek. Igen, néhányat megtaláltam jómagam is, de valójában érdemben nem folytattak tudtommal egy olyan egyeztetést, aminek eredményeképp legalább a szakma egy részének vagy legalábbis a többségének a támogatását sikerült volna elérni.

Miért baj ez? Azért baj, mert véleményünk szerint az igazságügyi szakértők jó része nem gazember. Attól függetlenül, hogy a médiában volt egy-két olyan eset, amivel kapcsolatosan valóban jómagamnak is kinyílt a bicska a zsebemben, és, hogy mondjam, a lehető legszigorúbb törvény után kiáltottam, amikor ezeket az ügyeket néztük. De elolvastva ezt a javaslatot, hát, itt egy kicsit a ló túloldalára esnek át. El is fogom mondani, hogy miért. És pont ezt lehetett volna egy korrekt, a frakciók szakpolitikusaival lefolytatott egyeztetéssel meggátolni. Hiszen nagyon jó lett volna, ha el tudjuk mondani azokat a szabályozási elveket a konkrét javaslatról még a beterjesztés előtt, és nem a társadalmi vagy a kamarai vita

szakaszában, hanem amikor a területi kamarák véleménye beérkezett és elmondták jobbító szándékú véleményüket, még egy kört a frakciókkal futni. Persze tudom, hogy nem kétharmados a javaslat, de jó lenne ezt a gyakorlatot legalább ilyen fontos törvényeknél bevezetni. Való igaz, hogy jelen pillanatban azt láthattuk, hogy gyenge szabályok vonatkoznak az igazságügyi szakértőkre, és pénz nélküli kamarák próbálják igazgatni a szakmai dolgokat, ennélfogva valóban kialakulhattak olyan esetek, amelyek a sajtót is bejárhatták, és sok ember felháborodását okkal kiváltották. De hogy mért esnek át most a túloldalra ezzel a javaslattal? Itt nem arról van szó, hogy egy konkrét javaslatot letesznek, ami arra irányul, hogy szigorú szabályok mentén szűrjük ki azokat a szakértőket, akik adott esetben jó pénzért olyan szakvéleményeket írnak, amelyet az ügyfél elvár, vagy időben nem készítik el a szakvéleményeket, vagy mondjuk, régóta alkalmatlanok, csak nem volt, aki ezt kiszűrje. Ebben mi is partnerek lennénk. Arra sem vonatkozik a javaslat önmagában, vagy nem csupán arra vonatkozik, hogy hozzunk létre egy kamarát, aminek megvan a pénzügyi háttere, és az önszabályozást el tudja látni, ha meg gond van, akkor be lehet avatkozni.

(14.10)

Nem ez van a javaslatban. Itt egy vízfejtő szabályozás kerül megalkotásra egy kormányzati abszolút kontrollal, egy parancsuralmi rendszerrel, ami tulajdonképpen már a köztisztviselési lét értelmét veszi el. Tehát itt önkormányzatról nem nagyon beszélhetünk, vagy ezen törvény alapján nem nagyon beszélhetünk arról, hogy a szakmai önkormányzatnak, önkormányzásnak a jogát a kamarák, illetve majd a jövőben az igazságügyi kamara megkapná.

Mire is gondolok konkrétan? Megszűnnek a területi kamarák, amit önök azzal indokolnak, hogy ezáltal majd egy központi rendszer lesz, aminek kvázi tagszervezeteiként vagy kirendeltségeiként működhetnek különböző területi egységek. De a kétszintű kamarai rendszer több okkal is bír, és akár az ügyvédi kamarának is annak, hogy megyei és országos kamara van, akár a fellebbezéseknél vagy akár az egymás szakmai kontrolljában is nagy szerepe van. Ennek a kiiktatása az igazságügyi szakértőknél egy szakmai szint kiiktatását is jelenti, ami sokszor vesztélyes irányba tolja el a rendszert. Erre ki fogok térni a fellebbezések hiányánál. Kiskorúsítják is a kamarát, tulajdonképpen lenézik az önkormányzat szervét, ha szabad így fogalmazni, és ha szabad ezt még önkormányzatnak nevezni, hiszen például az elnök személyéhez is kormányzati jóváhagyás szükséges, a főtitkárról nem is beszélve. Tehát nyilvánvalóan a nyomásgyakorlás teljesen egyértelmű, hogy ha nem azt választják meg elnöknek, akít a kormány akar, akkor nem fogja jóváhagyni. Ez minden, csak nem önkormányzat.

Az egyes kamarai tagokon, szakértőkön az adminisztratív teher - úgy gondolom, ezen javaslat

alapján - extra módon, extrém mértékben növekedni fog. Persze bizonyos körben ez magyarázható lenne, de nemcsak az van, hogy a statisztikai adatszolgáltatás köre bővül, és több lépcsőben adminisztratív terheket telepítenek a szakértőkre, hanem ezeket irreális szankciókkal sújtják. Akár a kamarai tagságuk, illetve a nyilvántartásból való törlésüket is jelentheti, ha elmulasztanak bizonyos statisztikai adatszolgáltatásokat, és sok esetben még az sem szerepel, hogy írásban figyelmeztetni kelljen őket, hogy ezt nem tették meg.

Arról nem is beszélve, hogy például a továbbképzés, értékelés területén, érdemi területeken rendeletek fogják kitölteni ezt az egyébként sem rövid javaslatot. Tehát nagyon sok részletszabályt nem tudhatunk - és ezek nagyon érdemi dolgok -, hogy ki fogja a képzést, a minőségbiztosítást pontosan megszervezni, illetve ki fogja ellátni ezeket a feladatokat, illetve lesz-e kapacitás ezt ellátni. Hiszen itt havi szinten százas nagyságrendben kell majd szakértőknek a többéves munkáját megítélni. Az sem mindegy, hogy ki lesz, aki a másik szakértőt megítéli. Bárándy Gergely valóban nagyon helyesen idézte az egyik anyagból, amit a kamarák juttattak el, hogy ez sokszor konkurenciaharcokhoz vezethet, főleg olyan területeken, ahol kevés szakértő van, mert nem mindenhol van több száz szakértő. Olyan területeken bizony azzal is járhat, hogy a konkurencia kikapcsolása lehet egy ilyen értékelésnek az eredménye. Persze, ne feltételezzük a legrosszabbat, de ne is adjuk meg a lehetőséget, hogy ez így legyen.

Önmagában a háromfokú értékelést is ide lehet számítani. Annak még lenne értelme, hogy valakit alkalmatlanná minősítsenek, de itt én sem látom, a szakmai érvek engem meggyőztek, hogy egy háromfokú rendszer - kiválóan alkalmas, alkalmas, illetve alkalmatlan -, nem tudom, hogy hol fogja betölteni a szerepét. Egyéb jogkövetkezményeket nem fűznek hozzá, tehát aki kiválóan alkalmas vagy aki csak alkalmas, akkor lesz egy ilyen hierarchia, illetve mi fogja eldönteni? Ahogy a törvényből megismerhetjük, tulajdonképpen a jóindulat dönti el, hogy ki lesz kiválóan alkalmas és alkalmas. Szerintem a nagy szakadék a közt van, hogy valaki alkalmatlan vagy alkalmas a feladatára. Az alkalmatlan, visszaélészerű szakvéleményt adó embereket kellene kiszűrni, legyenek azok akár egy ideig, mondjuk, megbecsültek, de lehet, hogy a pénz látványára, különösen a sok pénz látványára elérzékenyülnek. Nos, ezekben az esetekben sem kellene elérzékenyülni, amikor az ő státuszukról kell döntenie.

De továbbmenve, az egyfokú eljárás, ami tulajdonképpen a területi kamarák megszüntetésével jár, azt eredményezi, hogy nem lehet a kamara döntéseit, ez benne is van több helyen, egyrészt az értékelésnél, a szakértők értékelésénél, de úgy általában a kamara határozatainál is, hogy nem lehet megfellebbezni ezeket a döntéseket. Bírósághoz lehet fordulni, de a bírósághoz fordulni nincs halasztó hatálya. Ez azért elég brutális dolog, hogy valakit, mondjuk,

alkalmatlanná nyilvánítanak vagy kizárnak, vagy egyébként más kamarai határozatokkal szemben nem lehet fellebbezést benyújtani, és a bírósághoz fordulni sincsen halasztó hatálya. Ez itt egy kicsit a lónak a túloldalára esés, és lehet, hogy ha a bíróság nem dönt kellően gyorsan, akkor valakit akár egy belső konfliktus vagy nem feltétlenül csak az alkalmatlansága miatt parkoló pályára lehet tenni, meg lehet fosztani a szakmájától úgy, hogy még fellebbezni sem tud. És ahogy mondtam, a bírósági ígénye után sincsen halasztó hatálya annak.

Aztán a kamarai költségátalány kérdése is egy elég érdekes dolog. Én itt azt látom, amit a végrehajtói kamaránál anno eljátszottak, ott bevezették szintén a költségátalányt, kvázi feltőkésítendő annak idején a végrehajtói kamarát. Aztán ezt nem szüntették meg - annak idején ezt csak átmeneti jelleggel vezették be -, és utána ebből milliárdosra duzzadt a kamara vagyona. Ebben az esetben is ezt jó lenne elkerülni, tehát természetesen egy kiszámítható, működőképes rendszert kellene létrehozni, viszont a vagyonok felhalmozódását is meg kellene gátolni. Főleg úgy, hogy ezt egyébként azokból a pénzekből, vagy a szakértői véleményekre tevődik rá ez az összeg, de hogy ezt miért kell a szakértőnek elutalnia úgy, hogy ő is megkapja ezt a pénzt, és utána továbbutalja a kamarának, egyszerűbb lenne ezt közvetlenül, ha már így akarják, akkor a kamara számára átutalni, nem a szakértőket ezzel terhelni. Ez is egy szerintem átgondolatlan dolog; illetve nem tudom, hogy mennyi lesz az összege a kamarai költségátalánynak.

Aztán én örülök, hogy a magánszakértői vélemény bekerült a javaslatba. Itt arra kellene figyelni - és én a javaslatban azért ezt látom, hogy erre törekedtek -, hogy egy magánszakértői véleménynek, ha abban bárki elfogult véleményt ad, ugyanolyan szankciója legyen, mint mondjuk, egy kirendelés alapján elkészült szakvéleménynek; akkor ennek igenis van értelme, hiszen tere kell hogy legyen, igen, a magánszakértői véleménynek, amikor valaki megbízásra elkészít egy ilyen véleményt, viszont az, hogy ez korrekt legyen és pártatlan, azt mindenképpen biztosítani kell.

Azt már elmondtam, hogy a kamara döntései ellen nincs helye fellebbezésnek. Ez egy abszurd szabályozás, ez a 63. §-ban is megjelenik, és ugyanúgy a tagság felfüggesztésénél a 69. §-ban önök azt iktatják be, hogy ha valaki ellen közbiztonsági bűncselekmény miatt emel vádat az ügyész, akkor már automatikusan felfüggesztésre kerül. Ez mondjuk, akár egy ittas járművezetés is lehet, és sorolhatnék még egy csomó olyan esetet, aminek a körében ez azért egy eltűzött dolog, és ameddig az eljárás tart, Magyarországon a büntetőeljárások hosszú évekig eltarthatnak, ez sokkal súlyosabb szankció lehet, mint egy kizárás a kamarából, mondjuk, adott esetben egy enyhébb, egyébként nem a közmegegyezésével összefüggésben lévő bűncselekmény esetén. Tehát ezt jó lenne újragondolni.

(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben
Hiszékeny Dezső váltja fel.)

A kisebbségi jogok gyakorlásának a lehetőségét nagyon nehézkesé teszik. A küldöttgyűlésen például a jogszabálysértő határozat ellen a tagok egyharmada fordulhat bírósághoz. Ez brutális dolog - ha jogszabálysértő határozat van, akkor minek a tagok egyharmada? Tulajdonképpen ez nagyon nehézé teszi. Ennél már csak az az érdekesebb szabályozás, hogy a küldöttgyűlés mint legfőbb döntéshozó szerv kétharmaddal tudja az elnökség határozatát hatályon kívül helyezni - egyébként a kétharmad egyéb esetekben csak az alapszabály módosításához kell -, és még így sem írhatja fölül az elnökség határozatát, hanem új eljárásra vagy új határozat meghozatalára szólíthatja fel az elnökséget.

(14.20)

Ezt kétharmadhoz kötni a legfőbb döntéshozó szerv esetében, és úgy, hogy felül sem írhatja, megint egy brutális centralizmus, főleg úgy, ahogy mondtam, hogy az elnökség jóváhagyásához a miniszter rábólintása kell.

Abszurd dolog, hogy a szakértők lakcíme nyilvános lesz. Ez apróságnak tűnik, de hogy próbálják önök a függetlenséget, illetve mondjuk, egy komoly büntetőügyben a szakértő biztonságérzetét garantálni, ha bármikor a vádlott ügyvéde vagy akár magának a vádlottnak a népes családjára hajnali négy órakor bekopoghat, és megkérdezheti a szakértőt, hogy hát hogy gondolta, kedves szakértő úr. Az rendben van, hogy az irodájának címe legyen nyilvános, de a lakcímét nyilvánosságra hozni, ezt nem is értem. Akinek az agyából ez kiugrott, az nem tudta, hogy miről beszél, mit ír le, de az nagyobb baj, hogy senki nem gondolta végig a minisztériumban, amikor ezt elolvasták.

A főtitkár személyénél nagyon erős szerintem, hogy nemcsak a jogász végzettséget, de nyolc év közgazdatsági gyakorlatot és abból öt év vezetői gyakorlatot várnak el. Persze, miniszteri jóváhagyás kell az ő kinevezéséhez is. Ez nagyon úgy tűnik, mintha megint ki lenne írva valakire, engedjék meg. (Dr. Schiffer András: *Á, dehogy!*) Ráadásul a főtitkárnak olyan jogokat adnak, hogy az ő jóváhagyása kell az elnökségnek és a küldöttgyűlésnek minden olyan döntéséhez, amely a gazdálkodást érinti. Minden döntésre rá lehet mondani, hogy bizony, gazdálkodási vonzatai is vannak.

Elnök úr, egy perc hosszabbítást kérhetek még? (Az elnök igent int.) Köszönöm. Mindjárt a végére érek.

A fegyelmi eljárásban sincs jogorvoslat. Ezt már elmondtam. Ez is elég méltatlan eseteket generálhat.

A végén még szeretném elmondani, hogy az a szabályozás is teljesen érthetetlen, hogy az új kamarának, amit most önök konstruálnak, nem lehet tisztségviselője, nem indulhat el a választáson az, aki a régi területi vagy országos kamarában már egyszer

újraválasztott tisztségviselőként van jelen. Ez azt jelenti, hogy önök nemcsak az egyes szakértők tevékenységével nincsenek megelégedve, hanem le akarják fejezni az eddigi rendszert. Ehhez viszont indokokat várnánk. Indokokat várnánk, mert ez így leírva azt jelenti, hogy önök nem azt mondom, hogy egész generációváltást akarnak, mivel lehet, hogy olyan idősöknek a behozatalát elfogadnák, akik eddig ott voltak, csak nem voltak vezető tisztségviselők, ez ezt is jelentheti, de indokot nem látok rá. Az semmiképpen nem lehet magyarázat, amit itt elmondtak. Nyilvánvalóan ezért mondtam, hogy a javaslattal túllőnek a célokra, és ezekre mind módosító javaslatot is be fogunk nyújtani. Ezeknek az elfogadása esetén tudjuk mérlegelni, hogy egyáltalán a javaslatot elfogadásra méltónak tartjuk-e. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a Jobbik padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Önmagában az igazságügyi szakértőkről szóló törvényjavaslat benyújtását az LMP természetesen üdvözölni tudja. Az elmúlt években számtalan egyeztetésen, illetve a bíróságokat ért kormányzati támadások során is elmondtuk, hogy minden, ami egyébként jogos kritika éri a bírósági ügyek elhúzódsáért az igazságszolgáltatást, nagymértékben az igazságügyi szakértői szervezetrendszer, illetve az igazságügyi szakértői tevékenység szabályozási hiányosságaiból fakad. Én magam nem egy és nem két olyan polgári ügynek voltam a részese, amely azért húzódsott 10-12 évig, mert az időtartam legalább felében a bíróság megfelelő szakértőt próbált találni, és nem valami úrkutatási téma volt, hanem egy hétköznapi építési ügy vagy egy építési szavatossági jogvita.

Tehát azt, hogy a kormány - jegyzem meg - kissé megkésve, de legalább a Ház elé terjeszt egy törvényjavaslatot az igazságügyi szakértői tevékenység, illetve szervezetrendszer újraszabályozására, természetesen üdvözöljük. Itt lenne az ideje belátni, hogy jó néhány hangulatkeltő kirohanás a bíróságokkal szemben már csak azért is alaptalanná válhat, ha valóban egy olyan törvényt fogad el az Országgyűlés, amely rendezett keretek közé tereli végre az igazságügyi szakértői tevékenységet.

Peres ügyek, de sok esetben büntetőeljárások elhúzódsáshoz, jó néhány esetben a tényállások felderíthetlenségéhez, nagymértékben járultak hozzá a szakértői rendszer anomáliái. Szerintem mindannyian tudunk ügyeket, egyébként nemcsak polgári, hanem büntetőügyeket is, ahol az egész szakértői névjegyzék és a szakértői szervezetrendszer megoldatlan problémáiból fakadt ügyeknek az indokolatlan elhúzódsása, sőt adott esetben olyan elhúzódsása is, amiért

egyébként Magyarország utólag elmarasztalásban részesült Strasbourgban.

Amikor az igazságügyi szakértői tevékenységről beszélünk, nem árt visszamenni a kályhához, hogy egyáltalán mi a rendeltetése, szerepe az igazságügyi szakértőnek a különböző bírósági vagy éppen közigazgatási hatósági eljárásokban. Az eljárási törvények úgy helyezik el az igazságügyi szakértőt, hogy amennyiben a bíróságnak vagy a hatóságnak egy olyan kérdés eldöntése van feladatául szabva, amelyhez speciális szaktudásra van szükség, akkor az ügydöntő bírói, hatósági fórum ezt egy külső hozzáértő szakértő segítségével tudja meghozni. Ez azt is jelenti, hogy az ügyek egy jelentékeny részében, tipikusan bírósági ügyek egy jelentékeny részében a szakértő ténylegesen, még ha nem is eljárásjogilag, de tényszerűen majdhogynem egyenrangú döntőbírói pozícióba kerülhet. Hiszen olyan ügyekben, ahol az ügy érdeme döntően szakkérdés és csak a szakkérdések feltárása és minősítése után lehet a jogkérdésben dönteni, az igazságügyi szakértőnek rettentően nagy hatalma van a tekintetben, hogy a végén milyen bírói döntés fog megszületni.

Éppen ezért azt gondolom, hogy két szempontot kell mérlegre tenni, amikor egy ilyen törvényjavaslatot elkészítünk, vagy egy ilyen törvényjavaslatnak a vitája van a Ház előtt. Az egyik az a kérdés, amit részben a minisztérium problématerképe egyébként feltárt, hogy az igazságügyi szakértői tevékenység segíti-e az ügyek megalapozott és észszerű időn belüli befejezését. A másik kérdés viszont az, hogy az igazságügyi szakértői rendszer szabályozása biztosítja-e az igazságszolgáltatás pártatlan, független működését. Ezt a két szempontot kell egyensúlyba helyoznünk.

Azok a működési anomáliák, amelyeket a minisztérium feltárt, azt gondolom, helytállóak. Tehát az, hogy a szakértői névjegyzék nehezen felhasználható, hogy a minőségbiztosítási rendszer nem megfelelő, az etikai eljárások nem működnek jól, vagy nincs megfelelő igazságügyi statisztikaiadat-gyűjtés a szakértői tevékenységre, sőt továbbmegyek, az a megállapítás, hogy a kamara feletti törvényességi felügyelet szűk körű és formális, túlságosan reaktív, ezek mind helytálló megállapítások. Ehhez képest a törvényjavaslat létrehozna egy minőségbiztosítási rendszert, nagyon helyesen. Az etikai felelősség helyett a fegyelmi felelősség lesz az elsődleges, bevezetésre kerül a kamarai költségátalány intézménye, csökkennek az egyes eljárási határidők, névjegyzékben történő bejegyzéssel automatikusan kamarai taggá lehet válni, elektronikus statisztikaiadat-szolgáltatási kötelezettséget előír. Ezek, azt gondolom, önmagukban mind helyeselhető lépések, sőt továbbmegyek, önmagában a területileg tagolt kamarai rendszer helyett az igazságügyi szakértői karnál az egységes kamarai szervezet bevezetése, azt gondolom, nem lenne ördögtől való.

Itt jegyzem meg, hogy érzésem szerint viszont a hatékonyság körében is van egy szakmailag nehezen

indokolható mulasztása a törvényjavaslatnak. Nevezetesen, ha az igazságszolgáltatás záros időn belül áttér az elektronikus ügyintézésre, tehát keresetlevelek elektronikus úton történő benyújtására, egyáltalán különböző perceseleteknek elektronikus úton történő intézésére, ez nincs visszacsatolva ebben a törvényjavaslatban. Továbbmegyek: nemcsak az nincs rendezve a törvényjavaslatban, hogy az igazságügyi szakértő is legyen köteles megfelelő hozzáféréssel rendelkezni és elektronikus úton benyújtani a szakvéleményt, ami, azt gondolom - ha egyébként megfelelő minőségbiztosítással ez egy hatékonyságnövelő szándékú törvényjavaslat -, egy érthetetlen hiányosság.

(14.30)

De továbbmegyek: amikor képzésről, az igazságügyi szakértők, szakértőjelöltek képzéséről beszél nagyon helyesen a törvényjavaslat, ezt is ki kéne terjeszteni az elektronikus ügyintézésre, az elektronikus eljárási formák ismeretére is. Tehát az nem fog menni, hogy miközben a különböző eljárások minden ízében az elektronikus intézést írja elő a törvény, az igazságügyi szakértők továbbra is papír alapon fognak működni, és nem is feltétlenül rendelkeznek azzal a hozzáféréssel, ami egyébként az elektronikus ügyintézéshez szükséges. Itt megjegyzem, hogy lehet, hogy ennek az az ára, hogy a költségátalányt mérsékelni kell az igazságügyi szakértők esetében.

Ugyanakkor van a mérleg másik serpenyője, hogy nevezetesen bizony - beszéljünk nyíltan - az igazságügyi szakértői tevékenységen és az igazságügyi szakértői szervezetrendszeren keresztül természetesen be lehet avatkozni az igazságszolgáltatás független és pártatlan működésébe. Nagyon helyes, hogy az igazságügyi szakértőknek van kamarája. Itt jegyzem meg, hogy egészen más a történet a végrehajtóknál, hiszen a végrehajtó nem egy független szereplő, az állami akaratot hajtja végre. Az igazságügyi szakértők esetében nagyon helyes, hogy van egy köztestület. És az, hogy egy köztestületi, szakmai öngazgatási működés van, ennek fontos garanciális jelentősége is van abból a szempontból, hogy az igazságügyi szakértői tevékenységen keresztül a végrehajtó hatalom például ne tudjon manipulálni. Helyesen állapította meg Répássy képviselőtársam a vezérszónoki felszólalásában, hogy az igazságügyi szakértői tevékenység felett nem gyakorol törvényességi felügyeletet a saktárca. Csak az a baj, hogy nem ez van itt egészen leírva. Tehát az elvvel tökéletesen egyetértünk, de amikor már - tehát önmagában a kamara feletti felügyeletnek az erősítését én üdvözlöm - túlszaladnak a célon, ha úgy tetszik, kedvelt és mai napon aktuális kifejezéssel túltolják a biciklit ezen a téren is, tehát akkor, amikor már az elnök és a főtitkár kinevezése miniszteri főkegyúri joghoz van kötve, amikor a névjegyzéket nemcsak hogy vezeti a minisztérium, mert még ezt is lehet helyeselni, hogy a regisztratív feladatot a minisztérium lássa el, de a

névjegyzékbe történő felvételtől is a minisztérium dönt, majd egyébként pedig a jogorvoslat egyfokú, ami egyébként komoly alkotmányossági problémákat vet fel, akkor egész egyszerűen arról van szó, hogy az igazságügyi szakértői tevékenység ki van szolgáltatva a szaktárcának, praktikusan a köztisztviselési funkcióit, az öngazgató, önkormányzati funkcióit ez a kamara nem tudja ellátni - a kérdésem az, hogy akkor mi szükség van rá. Tehát mondom még egyszer: a névjegyzék vezetése a minisztériumnál van szőröstül-bőröstül, egyébként a törvényjavaslat helyesen azt mondja, hogy a névjegyzékkel történő felvétellel lesz valaki a kamara tagja, tehát gyakorlatilag az van kimondva, hogy a kamarai tagság is minisztériumi aktustól függ; kettő, a kamara vezetői is miniszteri jóváhagyástól függenek, és egyébként pedig a szakértők jogorvoslati joga szűkítve van, akkor ez azt jelenti, hogy teljes a kiszolgáltatottság a végrehajtó hatalom irányába. Tehát pontosan az az elv nem érvényesül, amit Répássy képviselőtársam nagyon helyesen a vezérszónoki felszólalásában fel említett.

Ráadásul nem a lóláb, hanem az egész lovarda lóg ki akkor is - láttunk már erre példát, én is azt gondolom, amit Staudt képviselőtársam elmondott, hogy vélhetően már megvannak a jelöltek a kamara élére -, amikor hoznak egy olyan szabályt, hogy a jelenlegi kamarai tisztségviselők nem lehetnek az új rendszerben már kamarai tisztségviselők. Tehát ilyen nem lehet tenni. És még egyszer szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az, hogy van-e területi tagolása a kamarának vagy nincsen területi tagolása, ezt én nem tartom egy túl lényeges kérdésnek. Viszont az, hogy a kamarai szervezetrendszeren belül legyen hatékony jogorvoslat a szakértőket érintő különböző fegyelmi etikai ügyekben, ez alkotmányossági kérdés. Tehát lehet egységes kamara, de akkor az egységes kamaránál kell megteremteni a jogorvoslat lehetőségét a fegyelmi-etikai eljárás alá vont szakértők esetében.

Összegezve azt tudom elmondani, hogy önmagában természetesen a törvényjavaslatot üdvözljük és fontosnak tartjuk, viszont ha és amennyiben gyakorlatilag nem törvényességi felügyelet, hanem miniszteri gyámság alá helyezik a kamarát, ezt a törvényjavaslatot nyilvánvalóan nem fogjuk tudni támogatni. Tehát miközben a hatékonyság tekintetében jó néhány üdvözlendő lépést tesz a törvényjavaslat, elbillen abba az irányba, és ez 2011 óta gyakorlatilag menetrendszerű, amikor az igazságszolgáltatást érintő törvények kerülnek a Ház elé, hogy gyakorlatilag a végrehajtó hatalom, a kormány vagy a kormány kinevezettjei akarnak beleavatkozni az igazságszolgáltatás működésébe. Garanciális kérdés az, hogy az igazságügyi szakértők esetében a felügyeletet a kamara lássa el, viszont ahogy Répássy képviselőtársam is mondta, a kamara akkor tudja az egyes szakértők felett a törvényességi felügyeletet gyakorolni, ha ő maga is valóban autonóm; autonóm az állammal szemben. Tehát szó sem lehet arról, hogy a ka-

marát irányító személyeket, tehát az elnököt és a főtitkárt egy főkegyúri joggal lehessen csak kinevezni, illetve hogy gyakorlatilag a kamarai tagság egy minisztériumi jóváhagyó aktustól függjön. Érzékeljük a dolog veszélyét, számtalan olyan ügy van, ha úgy tetszik, a bírósági ügyeknek elég jelentékeny többsége olyan, bár nyilván itt érdekes lett volna ezzel kapcsolatban egy igazságügyi statisztikai kimutatás, ahol a dolog érdemét gyakorlatilag a szakvélemény, az igazságügyi szakértői vélemény dönti el. Az igazságügyi szakértői szervezetrendszeren keresztül konkrét bírósági ügyek eldöntésébe bele lehet avatkozni. Nyilván nem a hétköznapi ember hétköznapi ügyeiről van szó, de azért ne legyen illúzió, például olyan esetekben, amikor állam vagy állami cég peres fél egy polgári gazdasági ügyben, akkor ha és amennyiben az igazságügyi szakértői szervezetrendszer miniszteri gyámság alá van helyezve, élünk a gyanúperrel, hogy bizony meg fog bomlani a bírói függetlenség és pártatlanság garanciája, most nem egy kétharmados törvényen keresztül - hiszen a kétharmad nincsen meg önöknek -, hanem kerülő úton. Két héttel ezelőtt az volt a kerülő út, hogy törvényhozási eszközökkel, sima többséges törvényhozási eszközökkel próbálták meg elbírálásra váró ügyeket itt a parlamentben eldönteni; itt a köztársasági elnök nagyon helyesen közbelépett. Most viszont arra látunk kísérletet, hogy az igazságügyi szakértői szervezetrendszernek a minisztérium alá gyűrésével próbálnak meg megint kerülő úton beavatkozni az igazságszolgáltatás működésébe, illetve részt ütni a függetlenség pajzsán, ami az igazságszolgáltatást illeti.

Tehát ami a miniszteri jogositványokat illeti, az elnök, illetve a főtitkár személyével kapcsolatban, illetve a kizárólagos minisztériumi hatáskört a névjegyzék vezetésével és így a kamarai tagság létesítésével kapcsolatban, ezt elfogadhatatlannak tartjuk; egyébként a törvényjavaslatot, a törvényjavaslat irányát, a hatékonyságnövelő céljait üdvözljük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Mivel független képviselők nem jelezték felszólalási szándékukat, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, írásban senki nem jelezte felszólalási szándékát, most a képviselői felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Nagyon röviden szeretnék még egy dolgot hozzátenni, és úgy tűnik, hogy az ellenzéki térfélen is a törvényjavaslat irányába hol kisebb vagy nagyobb ellenérzések megfogalmazódtak, annak ellenére, hogy azt látjuk, hogy a területet szabályozni kell, és ahogy elmondtam, nagyon vártuk, hogy ez a javaslat idekerüljön az Országgyűlés asztalára. Nincs ez más-hogy egyébként a szakmával se, de én a 17. §-t szeretném a jegyzőkönyv kedvéért is idézni, hogy pon-

tosan mik a mi problémáink az értékeléssel kapcsolatosan, a szakértők értékelésével kapcsolatosan, többek közt ezzel is.

A (2) bekezdés arról szól, hogy - és ugye, megismételném, hogy azt nem tudjuk, hogy pontosan a szempontrendszernek vagy az értékelésnek az a része, hogy kik fogják ezt elvégezni, ez még rendeletekben lesz szabályozva, de - a céljai tekintetében annyit lefektet a javaslat, hogy a munkájának az elfogulatlan megítélése - mármint az igazságügyi szakértő munkájának az értékeléséről beszélünk, ez még rendben is van -, a teljesítményét befolyásoló ismeretek, képességek és személyiségjegyek feltárása; én ezt már megint csak kiskorúsításnak érzem.

(14.40)

Ha valaki annyira alkalmatlan lenne erre a szakmára, és nemcsak arról van szó, hogy korrupttá vált vagy nem tartja az időkkkel a lépést, akkor ennek gyakorlatilag ki kellett volna derülnie akkor, amikor a megbízását kapja. „Az értékelést megalapozó vizsgálatnak fel kell tárnia”, s itt nagyon sok pontot megfogalmaznak. Én egyet megint csak kiemelnék, az f) pontot: „Az igazságügyi szakértő a rávonatkozó továbbképzési követelményeknek eleget tett-e.” Ez még rendben van, hiszen egy továbbképzésen az ember részt vesz, leigazolja, aláírja, lehet, hogy valamilyen vizsgát is tesz. Azt megint csak nem látjuk, hogy ez pontosan milyen továbbképzés lesz, de a kormányrendeletekből ez nyilván majd kiderül. S itt jön az érdekes félmondat: „valamint azok eredményeit a szakmai tevékenységébe megfelelően integrálta-e”.

Arról van szó, hogy a minisztérium egy képzést szervez, azt nem tudjuk, ki által és hogyan, és ha ezen a képzésen megjelenik az igazságügyi szakértő, aki aláírásával igazolja, hogy ott volt, akár levizsgálják belőle, ez rendben van, de ha azokat az ismereteket nem integrálja a jövőben az ő szakvéleményeibe, akkor egy alkalmatlan minősítést kaphat, és elvesztheti a munkáját, illetve az igazságügyi szakértői névjegyében való szereplését. Ez azt jelenti, hogy ami el fog hangzani egy olyan képzésen, amiről most nem tudjuk, hogy ki által, és nem tudjuk, hogy milyen módon kerül majd megszervezésre, de ami ott elhangzik, azt az összes szakértőnek dogmaként be kell építenie a jövőben a munkájába.

Szerintem ez azért problematikus - és azzal a következménnyel jár, ahogy mondtam, hogy alkalmatlanná minősíthetik -, mert azzal a következménnyel jár, hogy tulajdonképpen a szakmai vita is megszűnhet, hiszen ha valaki nem tartja magát ahhoz, ami egy jövőben megszervezett képzésen elhangzik, akkor megütheti a bokáját. S ki tudja, hogy ami ott elhangzik, az egyébként szakmailag száz százalékgig egyértelmű-e, a nemzetközi sztenderdeknek minden esetben megfelel-e. Ki fogja lekontrollálni azt, hogy ami elhangzik, mondjuk, egy minisztériumi képzésen, azt kvázi dogmaként alkalmazhatóvá lehet-e tenni a jövőben? Ez nekem egy kicsit a kom-

munizmus évtizedeit hozza vissza, hogy amit elmondanak a központban, ahhoz akkor is tartania kell magát a szakértőnek, ha egyébként az már meghaladott, vagy az új tudományos ismeretek tükrében már teljesen másfelé mutat a tudomány, és gyakorlatilag úgy, hogy ez csak egy képzés, és nem egy olyan iránymutatás, szakmai levél vagy egy bármilyen olyan hivatalosnak tekinthető dokumentum, amit meg lehet újítani, amit felül lehet vizsgálni, amire hivatkozni lehet, hanem csak egy valaki által megtartott képzés.

Ezek miatt tartom átgondolatlanoknak a javaslatot, és ezek miatt kellett volna a szakmát is jobban belevonni, és nemcsak három nap határidőt adni, hogy a javaslataikat fogalmazzák meg, hanem valóban egy párbeszéddel és egy valódi szakmai konszenzussal idehozni ezt a javaslatot. Nagyon sajnálom, hogy ez nem sikerült. Államtitkár úr, még itt az idő, s amíg elfogadásra nem kerül a javaslat, ezt még megtehetjük. Kevesebbet ártunk, ha esetleg később fogadjuk el, mint ha ilyen hibák benne maradnak, és a jövőben hibás elvek vagy egy oktatás hibás anyaga dogmaként kell hogy beépüljön a szakértők munkájába. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Igen, öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Jó néhány kérdés elhangzott a vitában, de először is szeretném megköszönni mindenkinek azt a konstruktív hozzáállást, hogy senki nem vitatta, hogy egy időszerű törvényjavaslat áll előttünk, amely megpróbál megoldásokat találni azokra a felmerült problémákra, amelyek lassítják, nehezítik az igazságszolgáltatás működését.

Bárándy képviselő úr említette, hogy milyen adatok, milyen felmérések alapján történt meg a törvény elővétele. Magában a bevezetőben is említettem, hogy mind a Kúria, mind az alapvető jogok biztosa 2014-ben készített olyan jelentéseket, amelyek rámutattak a rendszer hibáira és azokra a szükséges változtatásokra, amelyekre ez a törvényjavaslat remélhetőleg megoldást fog jelenteni.

A törvényalkotás során, az előkészítés során a MISZK, tehát a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara bevonásra került, és a törvény szerint a kamara országos szervezetét kell bevonnunk. Tehát a képviselő úr által a MISZK-tól idézett levél gyakorlatilag, miután nem az egyeztetés része volt, azon kívül született.

A közbizalomra vonatkozó adatoknál mik merülnek fel: ha csak az utóbbi időszak sajtójára gondo-

lunk, akár a Rezesová-ügyet vagy a vörösiszappert említhetem, ahol a szakértők működése reflektorfénybe került. Nyilvánvaló, hogy akár a bírói ágat érintő kritikák is valóban szakértői oldalról eredhetnek, illetve a döntéseket nagyon erősen befolyásolhatta, mondjuk, a Rezesová-ügy esetén, illetve a vörösiszapperben pedig kizárólag ezen alapult az ítélet.

A hatásvizsgálati lap, ami a költségvetési kihatásokra vonatkozik, természetesen elkészült, az részét képezte a folyamatnak.

A főtitkárra vonatkozó megjegyzéssel kapcsolatban: a főtitkár szerepe funkcionális, tehát a szakmai kérdésekkel nem foglalkozik. Mind az elnök, mind a főtitkár kapcsán több hozzászólásban elhangzott, hogy itt befolyásolni lehetne az igazságszolgáltatás menetét a minisztériumi jogkörök révén. Ha arra gondolunk, hogy más államokban a bírói kinevezéseknél is lehet igazságügyi miniszteri hatáskör egy-egy ilyen kinevezésben való eljárás, akkor azért a bírói hatalmi ág függetlenségét ez a fajta funkcionális szerepe a minisztériumnak - szerintem megnyugtatóan kijelenthetjük - nem veszélyezteti, miután a szakkérdésekben, mondjuk, egy műszaki szakértői kirendelés esetén nehezen tudom elképzelni, hogy a kinevező miniszter személye vagy a minisztérium szerepe bármilyen irányban befolyásolhatna egy ilyen eredményt.

A szakértőkkel kapcsolatban: a 3500 szakértő nagy része nem állami szakértő, tehát ilyen értelemben a piacon működik.

Staudt Gábor képviselőtársamnak: a frakciókkal való egyeztetés, amit képviselő úr a kétharmados törvényekhez hasonlóan hiányolt, remélhetőleg a parlamenti szakasz, amennyiben merülnek fel olyan kérdések és a módosítók bejönnek, akkor alkalmas lesz arra, hogy ezt korrektil végig tudjuk vinni, illetve meg tudjuk vitatni az álláspontokat, de ha szükséges, akkor természetesen állunk rendelkezésre, akár egy frakcióegyeztetésre is.

Hogy nincs fellebbezés a kamarai döntés, illetve a minisztériumi határozatok ellen: miután egyszintű a kamara, ezért a fellebbezési fórumok lehetősége is elég korlátozott, de a bírói út talán kellő megoldást jelent ezekben az esetekben is, és a függetlenség is biztosított. A szakértők értesítési címe a jelenlegi eljárásokban is ismert. A lakcímről vonatkozó megjegyzést megnézem pontosan, hogy valóban a lakcímet tartalmazza-e, és ezt a felvetést természetesen tovább fogjuk vinni. A statisztikával kapcsolatos szankciók: eddig nem készültek statisztikák, így a bíróságoknak nem volt mire támaszkodniuk a kirendeléseknél. Ezért van szankció a statisztikai szolgáltatás, az adatszolgáltatás elmaradása esetén.

A minőségbiztosítás miért a kamaránál van? Szerintem amikor az autonómia jogköréről beszélünk, akkor azt is érdemes felvetni, hogy ez nyilvánvalóan az autonómiát erősítheti. Hogy ez versenyhelyzet, nem versenyhelyzet, ez valóban egy megbeszélhető téma, de nyilván a kamarán belül van meg az a szaktudás, ami alkalmas arra, hogy érdemi mi-

nőségbiztosítás folyjon. Ha ezt összevetjük azzal, hogy ha ez is minisztériumi hatáskör lenne, akkor meg mi van a függetlenség kérdésével, szerintem szerencsésebb ezt a megoldást alkalmazni, és szakmailag is mindenképpen megalapozottabbnak tekinthető.

Bárányi képviselő úr is érintette azt a kérdéskört, hogy mennyiben érinti a kamara függetlenségét ez a fajta új törvényalkotási folyamat.

(14.50)

De azért nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy itt nem a bírói ág függetlenségéről és nem egy korlátlan függetlenségről van szó, hanem az igazságszolgáltatás területén magáért az ott folyó tevékenységért a kormányzat, illetve az Igazságügyi Minisztérium is felel, tehát ebben a felelősségi körben eljárva olyan szabályokat kell alkotni, amelyek a gyorsabb igazságszolgáltatást, a hatékonyabb igazságszolgáltatást biztosítják, és ez eszközök nélkül nyilvánvalóan nem lehetséges, hiszen a jelenlegi helyzetet konzerváltnak majd tovább.

Schiffer András képviselő úr szintén érintett olyan kérdést, ami az előzőekben nem hangzott el, az elektronikus ügyintézés terén például, hogy ez nem ágazati törvényben kerül szabályozásra, hanem külön, és '18-tól tervezzük majd bevezetni, tehát nem kimaradt úgymond a törvényből. Kell egy átmeneti időszak, hiszen a szakértők egy jó része idős személy, akiknek megfelelő átmeneti időt kell arra biztosítanunk, hogy átálljanak majd erre a változásra.

A képzés területén pedig továbbra is az Igazságügyi Minisztérium biztosítja a képzési lehetőségeket.

A miniszteri gyámság hangzott el még Schiffer úr részéről is. Itt a befolyásolással kapcsolatban pedig annyit, hogy a hamis szakvélemény készítése jelenleg is bűncselekmény, tehát ha ebben bárki bármilyen formában részt vesz. Azt hiszem, hogy a büntetőjog kellő garanciákat nyújt arra, hogy ez ne fordulhasson elő.

Még egyszer szeretném megköszönni mindenkinek az aktív részvételt. Remélhetőleg, ha szükségesek a módosítások, a későbbiek során azokra is sort tudunk keríteni. Kérem a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **külképviseletekről és a tartós külszolgálatról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9784. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Magyar Levente úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, öné a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! A külképviseletről és tartós külszolgálatról szóló törvényjavaslat benyújtását mintegy negyed évszázados gondolkodási folyamat előzte meg. A magyar diplomáciai kar több kísérletet tett egy úgynevezett külügyi törvény megalkotására, több irányból közelítette meg a jogalkotás lehetséges tárgyát, a külszolgálat, a diplomácia legteljesebb körétől kezdve az elméleti kérdések és gyakorlati feladatok megválaszolásán át több próbálkozás volt időről időre. Nem véletlen, tisztelt Ház, hogy a most tárgyalandó törvényjavaslatához vezető elméleti, tervezési folyamat 2015 tavaszán kezdődött el érdemben, ekkorra zárult le ugyanis a klasszikus diplomáciai feladatok mellett a külgazdaságot, valamint a kulturális és tudománydiplomáciát magába foglaló külügyi igazgatás megteremtése. Ezzel nemcsak egységesedett, hanem ki is bővült a magyar külpolitika feladata és eszköztára, ezek között is hangsúlyosak a nemzeti érdekek külföldön történő képviselete és védelme, az eredményes és sikeres Magyarország megjelenítésében, fejlesztésében játszott szerep, a magyar álláspontok következetes képviselete.

Az első tervezetek kidolgozásánál nemzetközi tapasztalatokat is figyelembe vettünk. Misszióink bevonásával felmértük, hogy egyes meghatározott európai országokban van-e külügyi törvény, ha igen, milyen főbb szabályozási tárgyakat tartalmaznak, és konzultáltunk az ENSZ illetékes szakmai bizottságával is. A munka során rögzítettük, hogy milyen célokat akarunk elérni a szabályozás megalkotása során és annak megalkotásával. Alapvető célnak tekintettük, hogy a jogalkotó szimbolikusan is zárja le az egységes külügyi igazgatás megteremtését, az eddig különböző szabályozási szinteken lévő, szerteágazó, diffúz joganyagot átfogó rendszerbe foglaljuk, elismerjük azt a munkát és szerepet, amelyet a magyar külpolitika, a magyar diplomácia tagjai látnak el Magyarország érdekeinek artikulálásában, képviseletében, valamint feljelünk meg a XXI. század kihívásainak, ismerjük fel az új élethelyzeteket, amelyeket új megközelítéssel, tartalommal kell kodifikálnunk. Ezeknek a céloknak véleményem szerint megfeleltünk.

A szabályozási szint törvényi szintre emelése alkalmas lett arra, hogy az alapvető rendelkezések megváltoztatása a legszigorúbb jogalkotási feltételek mellett történjen, ezáltal is garantálva a rendszer hosszú távú stabilitását és kiszámíthatóságát. A miniszteri szintű végrehajtási rendeletekkel lehetővé válik, hogy a miniszter saját feladat- és hatáskörében igazíthassa a gyakorta változó körülményekhez azokat a részletszabályokat, amelyek nem igényelnek törvényi szintet, s amelyek a napi működés legfontosabb részét képezik.

A törvényjavaslat szabályozási körének a diplomácia világának teljességéből egy szűkebb területet választottunk ki. A javaslat a külképviseletek és a tartós külszolgálat főbb szabályait fedi le. Célunk volt

a külképviseleti hálózat hatékonyságának, gyors reagáló képességének biztosítása, a stabil, egységes, átlátható külszolgálati rendszer megteremtése. Rögzítettük a külképviseletek jogi helyzetét, felépítését, működését, belső viszonyait, a külképviselet vezetője feladatait. Ennek keretében a szabályozási javaslat a belső jog és a nemzetközi jog alapján határozza meg Magyarország külképviseletereinek típusait, azok jogállását, valamint a külképviseletek részeként működő, nem önálló szervezeti egységeket. A szabályozási javaslat megteremti annak jogalapját, hogy a külföldi magyar kulturális intézetek a külképviseletek nem önálló szervezeti egységeiként működjenek a jövőben. Mindezek mellett szabályoztuk a személyi állománnyal szembeni elvárásokat, valamint a garanciális szabályokat, ezek között is a tartós külszolgálatra kihelyezhető kormányzati jogviszonyban lévő kört, a kihelyezés alapvető feltételeit és szabályait, a pályázat, a felkészítés rendszerét, a kihelyező okirat tartalmát, a rangadományozás kritériumait. Ugyanakkor a szabályozás tárgya meghatározásával kapcsolatban azt javasoljuk, hogy a Magyarország Európai Unió melletti állandó képviseletére vonatkozó szabályokat külön törvény állapítsa meg, a jelen törvényjavaslat hatályánál tételesen meghatározott szabályok kivételével.

A XXI. század követelményeinek, új kihívásainak való megfelelés jegyében a törvényjavaslat meghatározza a tartós külszolgálatra kihelyezhető kormányzati szolgálati jogviszonyban lévők körét. Felmenő rendszerben nem helyezhető ki tartós külszolgálatra munkaviszonnyal rendelkező munkatárs. A diplomáciai karral szembeni elvárásokat fogalmaztuk meg az iskolai végzettség, a szakképesítés, a szakmai vizsgakövetelmények és a nyelvtudás követelményeinek rögzítésekor is.

Fontosnak tartottuk, és a kodifikációs, majd az egyeztetési fordulóknál többször egyeztetettük is a kihelyezettek házasársának szociális biztonsága megteremtését. A szabályozási javaslat a kihelyezett családi állapotára tekintettel kötelezően előírja a kihelyezett házasársának nyugellátásra jogosító szolgálati- és nyugdíjalapot képező jövedelem-szerzése céljából kötendő megállapodás megkötésére irányuló kötelezettségvállalást. A kihelyezett családi állapotára tekintettel alkottuk meg a devizailletmény-pótlékok harmadik pillérét és a költségtérítés egyes szabályait. Ezeknek a szabályoknak az a célja, hogy a kihelyezettek házasársa, nyilvántartásba vett élettársa vagy bejegyzett élettársa megszakítja magyarországi munkavégzését, s ha nincs lehetősége az állomáshelyen munkát vállalni, kieső jövedelmét a pótlék részben kompenzálja.

*(Az elnöki széklet dr. Hiller István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

A törvényjavaslatban visszaköszönő elvek közül többször említettem példákkal is a stabilitást, a rugalmasságot és a garanciális elemeket. Ezek, kiegészítve

szítve a szabályozási tárgykörhöz kapcsolódó speciális elvekkel, visszaköszönnék a törvényjavaslat reformcélú szabályozási tárgykörében a járandóságokról szóló fejezetben is. Álláspontunk szerint a törvényjavaslattal bevezetni kívánt új javadalmazási rendszer jobban megfelel a társadalmi igazságosság elvének. A kihelyezett tartós külszolgálatának időtartama alatt egységes javadalmazásra lesz jogosult. Külföldi munkavégzésére tekintettel egy, a törvényben és annak végrehajtási rendeleteiben rögzített számítási mód alapján megállapított devizailetményt kap. A devizailetményre vonatkozó szabályokat részletesen rögzíti a javaslat, itt azokat nem idézem vissza, viszont a következőket mindenképpen kívánom emelni. A korábbi besorolási rendszerhez képest a beosztott diplomaták esetében megőrzött senioritás elve mellett nagyobb hangsúlyt kap az azonos munkakört ellátók azonos bérezésének elve.

(15.00)

A differenciálás állomáshelyenként valósul meg a törvényjavaslatban rendszerezett devizailetménypótlék érvényesítésével. Ennek részletszabályait a külpolitikáért felelős miniszter rendeletben állapítja meg, azaz itt is érvényesül a stabilitás, rugalmasság garanciális elemek elvrendszere. Így a törvényjavaslat elfogadása után két nagykövet javadalmazása között az adja a különbséget, hogy melyik állomáshelyen lát el misszióvezetői feladatot. A külpolitikai, külgazdasági szempontból kiemelt, illetve a nehezebb életkörülmények között végzett munkához magasabb illetményt kívánunk rendelni.

Többször hivatkoztam, hogy a szabályozás megalkotásakor a XXI. század új kihívásainak kívántunk megfelelni. Ez a szemlélet többszörösen köszön vissza a költségterítés rendszere szabályaiban. A korábbi szabályozáshoz képest alapvető, lényegi újdonság, hogy bevezetjük az áttekinthető, könnyen kontrollálható és hatékony átalány-költségterítés rendszerét. A rendszer elemeit itt is részletesen szabályozza a törvényjavaslat. Ezek között minden olyan elem megtalálható, amely a korábbi rendszerben külön jogcímen megjelenő költségterítést, természetbeni juttatást indukált. Ez a szabályozási javaslat egyrészt növeli a kihelyezett mozgásterét és szabadságát, felelősségét, emeli méltóságát, másrészt pedig hozzájárul a kiküldött és a kiküldő szerv költségvetése kiszámítható tervezéséhez, harmadrészt jelentős mértékben elősegíti a Külgazdasági és Külügyminisztérium központjában az adminisztratív és bürokratikus terhek csökkentését.

A törvényjavaslat, mint a fentiekben bemutatam, egyszerre felel meg a diplomácia klasszikus hagyományainak és az új idők követelményeinek, és lehetővé teszi, hogy a külképviselleteink és az ott dolgozók rugalmasan alkalmazkodva, magas színvonalon képviseljék Magyarország érdekeit és értékeit.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amint az elmondottakból talán kihallatszík, ez a jelen törvény-

javaslat alapvetően technikai természetű, technikai elvek beépítését jelenti egy olyan rendszerbe, amely 25 éve részben rögtönözésen és korábbi, mára elavult szabályozáson alapszik. Politikai, ideológiai, értékelvű háttere ennek a törvényjavaslatnak annak technikai természete miatt kevés van; itt pusztán azt kívánjuk szabályozni és azt kívánjuk elősegíteni, hogy azokhoz a kihívásokhoz, amelyeket nap mint nap a Külügyminisztériumnak kezelnie kell, amelyekkel szembe kell néznie egy egyre gyorsuló világban, egy egyre összetettebb kapcsolatrendszereket és viszonyokat hozó XXI. században, ezeknek maradéktalanul meg tudjon felelni. Ehhez kell egy stabil, kiszámítható, hosszú távra kiszámítható olyan háttérszabályozási rendszer, amely mind a munkatársak, mind pedig az intézményi működés szempontjából kiszámíthatóvá és következtetéssé teszi a rendszert. Ennek az elősegítését kívánjuk ezzel a törvényjavaslattal megvalósítani, amely, még egyszer, hosszú ideje várat magára. Ez a külügyi igazgatásnak egy évtizedes restanciája. Örülök annak, hogy a jelenlegi kormányzat az, amelynek volt elég bátorsága és ereje ahhoz, hogy ezt a nagy horderejű, de még egyszer szeretném hangsúlyozni, alapvetően technikai természetű javaslatot szerencséje van megtenni.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kérem a törvényjavaslat támogatását. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat, méghozzá a vezérszónoki felszólalásokkal. Elsőként megadom a szót Németh Zsolt képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A külképviselletekről és a tartós külszolgálatról szóló előttünk fekvő törvényjavaslat - ha megengedik, mostantól egyszerűbben csak hívjuk külügyi törvénynek - valóban egy két és fél évtizedes szabályozási hiányosságot orvosol. A közalkalmazotti életpályamodellek megalkotása köztudomásúlag kiemelt célkitűzése a Fidesz-KDNP-kormányzatnak. Úgy tűnik, hogy a diplomáciára is sor kerül a számtalan közalkalmazotti életpályamodel után.

A diplomácia hatékonyságának nagyon fontos előfeltétele, hogy a hierarchikus, mondhatnánk, félkatonai rendszert össze tudja-e hangolni a külföldi élet embert, házastársat, családot próbáló, meglehetősen egyedi sajátosságaival.

Hogy az adósságokat említsük, a külképviselő fogalmának definíciója a magyar jogban mindeddig tisztázatlan volt, a tartós külszolgálatot ellátó kormánytisztviselők jogait és kötelezettségeit máig csupán egy kormányrendelet szabályozza. A diplomácia megbecsülésének jele, hogy ezt most végre a kormány törvényben kívánja garantálni. Együttal azon-

ban azt is jelezni kell, hogy a javaslat csak azzal foglalkozik, sőt még azzal sem teljeskörűen, amire a címe utal, vagyis nem terjed ki a külügyi igazgatás egészére. A külképviseltek infrastruktúráját és vagyongazdálkodását illetően tehát további jogalkotási feladatok maradnak fent, például az észszerű külügyi vagyongazdálkodás feltételeinek a megteremtése nem nagyon tűr halasztást. Csak remélni tudom, hogy nem mulasztjuk el ezt a lehetőséget azzal, hogy a tervezet most nem tér ki ezekre a kulcsfontosságú kérdésekre.

A törvény egy lényeges eleme a javadalmazás, aminek keretében felhatalmazza a külpolitikáért felelős minisztert, hogy a kormány külpolitikai céljai, illetőleg a két- és többoldalú diplomáciai kapcsolatok fontossága szerint négy kategóriába sorolja a külképviselteket. A fő differenciálási szemponttá a szolgálati hely válik, inkább, mint a korábban meghatározó szenioritási, illetőleg más önkényesebb szakmai vagy egyéb szempontok. A legmagasabb kategóriába legfeljebb húsz kiemelt fontosságú képviselő sorolódik majd.

Mind szomszédságpolitikai és mind nemzetpolitikai szempontból fontosnak tartom, hogy a hazánkkal szomszédos országok valamennyi külképviselője ebbe a kiemelt kategóriába kerüljön majd. Ugyanez igaz egyébként a visegrádi országokra is, és tudomásom szerint ez a minisztérium elképzeléseivel is egybeesik. Tekintettel arra, hogy az ilyen besorolású képviselőket dolgozók jelentős, 30 százalékos illetménypótlékban részesülnek, ez ösztönözheti, hogy a legfelkészültebb diplomatáink is pályázzanak ezekre a regionális posztokra, és ne csupán Brüsszel, Párizs, London vagy Berlin ragadja meg a diplomatáink fantáziáját. Ez pedig magával hozhatja a térségi szakismeretek és nyelvismeretek felértékelődését is a minisztériumon belül. Hogy stílusos legyenek, ezzel a térségi nyelvismerettel azért eléggé csehül állunk egyelőre.

A külszolgálatot ellátók járandóságainak újszerű szabályozása a külügyi törvény hangsúlyos eleme. Mindenekelőtt azt kell leszögezni, hogy végre vége annak a szocialista rendszerből itt ragadt beidegződésnek, hogy a diplomata két fizetést kap: egyrészt az itthoni fizetését, másrészt egy külföldi fizetést. Tekintettel arra, hogy külszolgálat alatt belföldön tényleges munkát nem végez a kihelyezett, jogos az a társadalmi elvárás is, hogy ezért ne is kapjon bért. Ugyanakkor a kiküldötttel szemben is méltányosabb és tisztességesebb, ha egy fizetést kap, de az méltó az általa ellátott feladathoz.

A juttatások rendszerének másik koncepcionális újdonsága, hogy az eddigi természetbeni juttatásokat, illetve tételes elszámolással térített költségeket mostantól szabadon felhasználható, adó- és járulégmentes költségtérítés váltja fel. Ez a költségtérítés három szempont alapján jár majd: lakhatás, iskoláztatás, illetőleg vegyes költségtérítés. De a diplomata majd maga döntheti el, hogy az egyes célokra mekkora összeget fordít. Úgy gondolom, hogy ez az új

rendszer növeli a kihelyezett mozgásterét, egyúttal a felelősségét is, valamint az adminisztratív teher jelentős csökkenésével járhat, ami észszerűbbé teheti a minisztériumon belül a diplomata, illetőleg az adminisztratív állomány között jelenleg egyébként meglehetősen rossz arányt.

Bár a törvény csak keretszabályokat állapít meg, és az egyes juttatások kiszámítását lehetővé tevő alapok összegét a költségvetési törvény határozza majd meg, az már most világos, hogy a járandóságok rendszerének átalakítása következtében a kiküldöttek anyagi megbecsültsége, mozgástere nőni fog.

(15.10)

Ez rá is fér a magyar diplomáciára, uniós összehasonlításban ugyanis ma az előkelő 27. helyen állunk a diplomaták bérezését illetően, egyedül Bulgáriát előzzük meg. Ebből tehát az következik, hogy az utolsó előtti helyen állunk az európai uniós összehasonlításban.

A törvény 2017. évi augusztusi hatálybalépése lehetővé teszi, hogy a jelenleg külszolgálaton levő mintegy 1260 kihelyezett felkészülhessen a változásokra. A minisztérium mind az 1260 esetben gondosan végig kell számolja az illetményeket, fontos, hogy senki nem járhat rosszabbul korábbi anyagi helyzetéhez viszonyítva. Garanciális elem explicité a törvényben, hogy ha mégis lenne olyan személy, aki a korábbi rendszer szerint járna jobban, ő folyamatban lévő külszolgálatának befejezéséig a korábbi rendszer szerinti juttatásban részesül. Ezt csak helyeselni lehet.

Végezetül engedjék meg, hogy szót ejtsek néhány olyan kérdésről, amely még pontosításra szorul.

Először: ami a kihelyezési feltételeket illeti, amelyekben ezért nem éppen mellékesek a biztonsági vagy nemzetbiztonsági megfontolások, a törvényjavaslat jelenlegi formájában indokolt esetben lehetőséget ad arra, hogy a miniszter eltekintsen attól a feltételtől, hogy a kihelyezett Magyarországon lakjon, illetve hogy ne legyen a fogadó állam állampolgára. Ezek a kivételek megítélésem szerint a képviselő-vezető esetében lehetnek indokoltak, de nem szerencsés ezt a lehetőséget minden kiküldöttre kiterjeszteni. Erre vonatkozóan egy módosító javaslatot is be kívánok nyújtani.

Másodszor: ami a rangadományozást illeti, a jelenlegi tervezet szerint lehetőség van arra, hogy amennyiben az állomáshely, illetve a kihelyezett által ott végzett munka jellege ezt indokolja, a miniszter diplomáciai rang használatát engedélyezze annak is, aki nem felel meg az ezzel kapcsolatban támasztott általános feltételeknek, példának okáért felsőfokú végzettség vagy megfelelő nyelvtudás. Álláspontom szerint ezt a kivételt minden egyes kihelyezés esetén felül kell vizsgálni, vagyis nem rangadományozásra, hanem időleges ranghasználat engedélyezésére kell lehetőséget teremteni. Ezáltal egyébként megtehetővé válna a feltételeit annak, hogy az illető, aki nem

rendelkezik az adott feltételekkel, idővel képes legyen teljesíteni a feltételeket, le tudja tenni a nyelvvizsgát, s a többi, és ezáltal aztán a normális rend alapján is a megfelelő rangadományozásban részesülhessen. Erre vonatkozóan is egy módosító javaslatot kívánok benyújtani.

Pontosításra van szükség továbbá a külképviseletek által folytatható kulturális, oktatási célú vállalkozói tevékenység vonatkozásában is. Azért szeretném erre különösen felhívni a hangsúlyt, mert ez összefüggésben van azzal, hogy miképpen sikerül a kulturális intézményrendszer integrálni a Külügyminisztériumba, ugyanakkor az 1963-as bécsi egyezmény előírásait is tiszteletben kell tartani, tehát nem ütközhet a vállalkozói tevékenység nemzetközi jogi kötelezettségeibe. Erre vonatkozóan is módosító javaslatot kívánok benyújtani.

Az általunk - negyedsorban -, a minisztérium által nyújtható támogatások, adományok tekintetében is úgy látjuk, hogy pontosításra van szükség, jobban kontrollálni kell meggyőződésünk szerint az ilyen tevékenységet, és a minisztérium közigazgatási államtitkáranak a jóváhagyásához szükséges ezt kötni. Erre vonatkozóan is egy javaslatot kívánunk benyújtani.

Összességében megállapítható, hogy a külügyi törvény tervezete megfelelően szabályozza a külképviseletek működését és a tartós külszolgálatot, méltányos és tisztességes módon a kiküldöttek mozgásterét megnöveli, egyben megnöveli a felelősségüket is, ilyen módon szabályozza a diplomaták, illetőleg a kiküldöttek járandóságait, ezért a magam részéről és a Fidesz-frakció nevében is támogatom a törvény elfogadását. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányparti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mesterházy Attila képviselő úr következik, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban, én is azzal kezdeném, amiről Németh Zsolt is beszélt, hogy a szándék nemes, tehát helyes dolog, ha egy ilyen törvényi szabályozást terjeszt elő a Külügyminisztérium. Rőgtön azt is hozzátenném, hogy az a fura helyzet állt elő, hogy amilyen módosítókról Németh Zsolt beszélt, azok akár ellenzéki módosítók is lehetnének, hiszen mi magunk is hasonló aggályokat véltünk felfedezni ebben a törvénytervezetben. Úgyhogy hadd előlegezzem meg azt, hogy ha ezek a módosító indítványok beérkeznek a bizottságba vagy a parlamentbe, akkor a Szocialista Párt támogatni fogja ezeket a módosító javaslatokat, és köszönöm Németh Zsoltnak, hogy előttem felvetette ezeket az aggályokat.

Alapvetően én azt gondolnám, és ezt a Külügyminisztérium elmulasztotta, ugyan többször ígéretet tett erre, egy ilyen törvénynek valóban akkor lenne - hogy mondjam - százszázalékos vagy optimális hatása, ha létezne, mondjuk, egy külpolitikai straté-

giája Magyarországnak, és ehhez a külpolitikai stratégiához lehetne hozzájárni, ha szabad így fogalmaznánk, a kabáthoz a gombot, és nem a gombhoz a kabátot. Hiszen akkor valóban lehetne értelmezni azt, hogy melyek e kiemelt prioritások, mik azok a célszágok, amelyek fontosak, és hogyan lehet adott esetben ilyen típusú különbséget tenni egyik vagy másik nagykövetség között, hiszen ahogy Németh Zsolt is fogalmazott, a környező országok, a Kárpát-medencében lévő országok egészen biztosan egy speciális nemzeti érdek okán kiemelt nagykövetségek kell hogy legyenek, de emellett a világban számos olyan desztináció van, a kormány által említett déli nyitás, keleti nyitás és sokféle nyitás szempontjából, amik ebbe a körbe tartozhatnak. Reméljük, hogy ezt a húszas számot tudja hozni. Valóban igaz az a felvetés, hogy ha már egy ilyen feladatnak nekiáll törvényi szinten a kormányzat, akkor bizony érdemes volna, ha ebben a Külügyminisztérium működésének minden rendű, rangú kérdését, nemcsak az itt említetteket, hanem valóban az igazgatás egészére, ahogy Németh Zsolt fogalmazott, vonatkozó szabályozást is ide beillesztették volna a törvényhozók vagy a kezdeményezők. Éppen ezért érdemes volna, ha sikerülne egy átfogó diplomáciai életpályáról szóló törvényt is megalkotnia a Külügyminisztériumnak, amely a képzéstől egészen a nyugdíjba vonulásig valahogy elrendezi a diplomaták helyzetét, és egyfajta tervezettségét is biztosítja a külügyi szolgálatban dolgozó vagy azt választó emberek számára.

Államtitkár úr úgy fogalmazott, hogy végre ennek a kormánynak volt bátorsága törvényi szinten szabályozni azt, ami korábban elrontott módon, rendeleti szinten volt az előző kormányok által téves módon szabályozva. Apróságként felhívnam államtitkár úr figyelmét, hogy amiről most ebben a törvényben szó van, az 90 százalékban benne van abban a rendeletben, amire ön is hivatkozott. Ez a rendelet a 172/2012-es, csak azért mondanám, mert a Fidesz-kormány idején született ez a kormányrendelet. Ebben a rendeletben létező szabályozás van átemelve ebbe a törvénybe, tehát olyan bazi nagy bátorág nem kellett ehhez a kormány részéről, hogy ezt be-terjessze az Országgyűlés elé.

Említette Németh Zsolt valóban ezeket, hogy az illetménypótlék hogyan kerül majd kiszámításra, a fizetése a diplomatáknak. Laikusként elolvasva ezt a szabályozást, bár nem nekem kell hogy értem, mert nem vagyok diplomata, de beszélve egy-két diplomatával, nagykövettel, ők maguk sem értik hogy hogyan kerül kiszámításra az ő illetményük a közeljövőben. Tehát egy rendkívül bonyolult és átláthatatlan képletet sikerült a Külügyminisztériumnak összehozni. Reméljük, államtitkár úr és a közigazgatási államtitkár érti legalább, hogy hogyan lesz ez kiszámolva. Éppen ezért nem látjuk, nem tudjuk pontosan, hogy melyik lesz - ahogy az előttem elhangzó hozzászólásban is ez felmerült - az a húsz ország, amely kiemelt lesz. De azt sem látjuk, hogy melyek lesznek azok az országok, amelyek esetében úgymond valamilyen

élhetőségi szempontok alapján szintén kiemelt juttatásban részesítik az ott dolgozó diplomatákat, azért, mert olyan körülmények között kell hogy dolgozzanak, működjenek, amelyek akár biztonsági, akár sok minden más szempontból nehezebbé teszik az ottani életet és a munkakörülményeket is.

(15.20)

Most azt is fel lehetne vetni, hogy ez hogyan fog adózni, de ezek egészen biztosan tisztázható kérdések. Csak azért utalnék erre, mert még egyszer mondom: az érintettek maguk sem értik, hogy ez most valóban jobb vagy rosszabb helyzetet fog számukra eredményezni. De az még hagyján lenne, hogy mi magunk nem értjük, hogy hogyan fog ez a rendszer működni és hogyan kerülnek kiszámításra a bérek, de én hadd fogalmazzam egy kicsit pesszimistábban vagy ironikusabban azt, amit Németh Zsolt is megfogalmazott: nekem úgy tűnik, hogy a jogalkotó sem tudja, hiszen ha beépít egy olyan szabályozást ebbe a törvénybe, hogy ha valaki rosszabbul jár esetleg, akkor rá nem vonatkozik ez a szabályozás, ez azt jelenti, hogy fogalma nincs a Külügyminisztériumnak, hogy a saját dolgozói közül ki az, aki rosszabbul, meg ki az, aki jobban fog járni, vagy legalábbis első olvasatra ezt üzeni ez a mostani törvénytervezet és az abban foglalt szabályozás.

Én a magam részéről, de a frakció részéről is nyugodtan mondhatom, hogy helyes az a célirány, amit a Külügyminisztérium államtitkára is itt a szavakban megfogalmazott, ezért én készséggel elfogadom azt az állítást, hogy a magyar diplomaták jobban járnak majd ezzel a szabályozással, mármint anyagi értelemben jobban járnak, hiszen teljesen jogos, és évek óta ismerjük ezt a statisztikát, amire Németh Zsolt is hivatkozott, hogy az EU-ban az utolsók között vagyunk a magyar diplomaták bérezése szempontjából. De ha csak a szűkebb együttműködő kört nézzük, még a visegrádi négyek tekintetében vagy azok átlagában is sokkal rosszabbul áll a magyar kormány. Úgyhogy lehet, hogy érdemes lett volna akár egy olyan szabályozót beépíteni ebbe a törvénybe, hogy a visegrádi négyek átlagánál nem lehet kisebb a magyar diplomaták bére, ha már ennyire fontosnak tartjuk - adott esetben helyesen egyébként - a visegrádi négyekkel való együttműködést, akkor igazodhatnánk hozzájuk adott esetben a bérek tekintetében is.

Tehát magyarul: én készséggel elfogadom, hogy mindenkinek jobb lesz a fizetése, magasabb lesz a díjazása, vagy legalábbis nem romlik, és erre szükség is van, még egyszer mondanám. Talán erre majd egy év múlva érdemes visszatérni, vagy amikor a törvény hatályba lépett, azután, hogy valóban ez az állítás, amit államtitkár úr mondott, ez így értelmezhető a gyakorlatban is.

Államtitkár úr is beszélt róla a hozzászólásában, de a törvényben is többször vezérmotívumként megjelenik az, hogy kiszámítható és stabil életpályamo-

dellt szeretne a kiküldöttek számára biztosítani. Most ehhez képest hemzseg ez a törvénytervezet a kivételektől, hogy ugyan van pályáztatás, van kritériumrendszer, de rögtön utána oda van írva, hogy ja, egyébként ez tök mindegy, mert ha a külügyminiszter úgy dönt, akkor minden pályáztatás, minden kritériumrendszer alól felmentést adhat valakinek. Hát, akkor sokkal egyszerűbb lett volna beleírni azt, hogy tök mindegy, hogy kicsoda, eldönti a külügyminiszter, és akkor nem kell itt szórakozni pályázatokkal meg kritériumrendszerrel, meg sok minden mással, mert így komolytalanná tesszük az életpályamodellt. Tehát ha minden szabály alól egy ember adhat felmentést a Külügyminisztériumban, a kiküldő vezető - ahogy fogalmaz a törvény -, akkor mi a csudának van pályáztatás? Akkor mi a csudának szórakoztatjuk a diplomatáinkat azzal, vagy azok egy részét, hogy nekik bizony pályázni kell, de a gyevi bírónak nem kell pályázni, mert az a haverja az X. Y. valakinek a Külügyminisztériumban.

Tehát azt gondolnám, hogy ezeket a kivételeket is ki kellene gyomlálni ebből a törvénytervezetből, és az olyan megfogalmazásokat, hogy pályáztatás helyett a kijelölt diplomatává minősítés kritériumaitól eltekint, ezeket szerintem el kellene felejtetni, hogy ha komolyan akarjuk venni azt, hogy szakmai kritériumok alapján választunk ki magyar diplomatákat a nemzet képviselőit.

A másik ilyen neuralgikus pont, hogy a törvényjavaslat rögzíti, hogy a kihelyezett személynek Magyarországon állandó lakhellyel kell rendelkeznie, és életvitelszerűen Magyarországon kell élnie. Erre Németh Zsolt is utalt. Hadd kérdezzem meg, államtitkár úr: valami baj van azzal a két szóval, hogy „magyar állampolgár”? Tehát miért nem szerepel ebben az anyagban az, hogy az lehet külföldi diplomata, aki magyar állampolgár? Annyiszor hallottuk már a magyar érdekek, a szuverenitás, a külföldi befolyástól való mentesség szavait és támadásait, vagy akárhogy nevezem, hozzászólásait ebben a parlamentben, miért félünk attól a szótól, hogy akit ki akarunk küldeni, annak magyar állampolgárnak kell lennie? Akkor az egyértelmű, hogy Magyarországon állandóan itt van, van állandó lakcíme, hiszen a magyar állampolgárok tipikusan Magyarországon élnek, és van magyar állandó lakcímük, mert anélkül nehéz is lenne ehhez a jogosultsághoz hozzájárulni. *(Sic!)*

Óhatatlanul felmerül az emberben az a kérdés, hogy ha hiányzik ez a két szó, hogy magyar állampolgár ebből a törvénytervezetből, akkor felmerül az, hogy ez nem megint valamilyenfajta személyre szabott törvényalkotás-e. Nem tudom, hogy ki az illető, vagy ki van már kiküldve valahová vagy ki lesz majd kiküldve, aki ezeknek a paramétereknek így, ebben a formájában felel csak meg, és a politikai jutalmazás logikáján azért érdemes lenne, hogyha őt is el tudnánk küldeni, és mondjuk, Új-Zéland helyett még egy nagyon jó helyen adott esetben tudnánk újabb nagykövetségeket nyitni, hogy ott egypár százmillió forintért a magyar adófizetők pénzéből mégiscsak

tudjunk politikailag elkötelezett embereket jutalmazni, ahogy ez az elmúlt időszakban Új-Zéland esetében történt. Tehát lehet, hogy nem ez a szándéka a jogalkotónak, de annyi gyanúval hadd éljen már az ellenzék vagy rosszindulatúsággal, ha úgy akarnék fogalmazni, hogy önöknek jobban tessék, hogy akkor vajon megint nem arról van-e szó, hogy vannak olyan politikai kinevezettek, akiknek ezzel akarja a Külügyminisztérium kipányvázni az utat, hogy nagykövetté válhassanak.

És ahogy látom, Németh Zsolt esetében is felvetődött ez a kérdés, vagy az ő gondolkodásában is felvetődött ez a kérdés. Bevallom őszintén, nemcsak a nagykövetekre szűkíteném ezt a kört, szerintem egy nagykövetnél sem indokolt az, hogy ne kelljen az illetőnek magyar állampolgárnak lenni, és szerintem nem elég az a tiltó tényező vagy az a tiltó szabályozás sem, hogy a fogadó állam állampolgára nem lehet. Sok minden más, nemzetbiztonsági megfontolás vagy nemzeti érdek miatt is szerintem aggályosak ezek a részek, ebbe most részletesebben nem szeretnék belemenni.

Nem pontosan értettem a törvényjavaslat alapján, hogy miért tesz különbséget az EU-diplomácia és nem EU-diplomácia között. Szerintem egy magyar külpolitika van, ennek az EU-diplomácia is a része. Németh Zsolt említette - azért hozom én is ezt a példát ide - a rangadományozással kapcsolatos kérdéseket, de több helyütt is megjelenik ez a különbségtétel a törvényben. Azzal pedig maximálisan egyetértek, hogy a diplomáciai rang az egy rang, azért emberek dolgoznak viszonylag sokat az életükben, sokat tanulnak érte, elkötelezetten tesznek érte, képzik magukat. Az egy szakmai minőség. Az nem úgy van, mint a piacon, hogy adjuk-vesszük, aztán aki haver, annak adunk egy névjegykártyát. Tehát ezért én is átgondolnám azt, hogy csak úgy hócira ne adjunk már mindenkinek diplomáciai rangot, mert ezzel leértékeljük egyébként a diplomáciai testület eddigi működését.

Aztán amit még felírtam magamnak, az az, hogy nem pontosan értem, hogy most hogyan lesz hirtelen 5 év a kiküldetési időintervallum. Valamiért a 4 év nem volt jó, ez a kormány lecsökkentette 3 évre. Mi akkor is mondtuk, hogy a 3 év már túl kevés, mert egy diplomata fél évig keresi a kilincset - most direkt egy kicsit szarkasztikus vagyok -, majd az utolsó fél évben már azon gondolkodik, hogy akkor hová jön haza, és mi lesz az ő sorsa. Tehát viszonylag kevés hasznos éve van, már a nemzet szempontjából, a munka szempontjából hasznos éve; a 4 év az egy ideális időszaknak tűnt. Gondolom, azért nem lehet újra 4 év, mert az a mi időszakunkban 4 volt; most 5 év lesz, ami még pluszban egy évvel meghosszabbítható.

Na most, ezzel megint az a baj, hogy nem én mondom, a szakmában dolgozók mondják, hogy a 6 év az viszont egy picit hosszú abból a szempontból, hogy adott esetben ennyi időszak alatt már elvesztheti a magyar valósággal a kapcsolatot az adott kiküldött személy, tehát magyarul: már egy idő után

nehéz lesz tudni, hogy a fogadó állam érdekét képviseli-e idehaza vagy Magyarország felé, vagy a hagyományos szerepkörben a magyar nemzeti érdeket képviseli.

Valóban, én is felvetném a kulturális intézeteknek a működését vállalkozás szempontjából, ahogy ezt Németh Zsolt is mondta, szerintem is ütközik az általa említett bécsi egyezményrel. Nem tudom, miért kell ennyire megnyirbálni ezeknek az intézeteknek a gazdasági, egyéb más önállóságát, szerintem ezek eddig ügyesen, jól látták el a munkájukat, függetlenül attól, hogy éppen melyik kormány volt hatalmon. Szerintem indokolatlan ilyen szinten korlátozni az ő függetlenségüket és szabadságukat.

Úgyhogy összességében azt tudom mondani, hogy miközben a szándék jó és helyes, és ez mindenféleképpen támogatásra méltó, én úgy látom, hogy egy kicsit lóg a levegőben, nem teljes ez a szabályozás; stratégia nélkül nehezen is lehet az. A hatása nem pontosan látható, van benne számos pontatlan megfogalmazás, gumiszabályozás, kivételezés, személyre szabottság és sok minden más egyéb probléma, amit valóban ezekkel a módosítókkal, amiről Németh Zsolt beszélt, és szerintem fontos módosítók, lehet ezeket a paragrafusokat jobba tenni vagy jogszabályszerűbbé, vagy egyezményekkel összhangba hozni. De összességében mégis azt gondoljuk, hogy ez a törvénytervezet sok okból, amit az imént itt felsoroltam, a frakciónk által összességében nem támogatható. Lehet, hogy érdemes lett volna a kormánypárton belül is egyeztetni, mert az mégiscsak fura, hogy a kormánypárt ad be olyan módosítókat, ami egy ellenzéknek is becsületére válna. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hoffmann Rózsa képviselő asszony a következő felszólaló, a KDNP vezérszónoka. Tessék parancsolni!

DR. HOFFMANN RÓZSA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A világtörténelem arra tanít bennünket, hogy a külpolitika időről időre, rövid vagy hosszú távra meghatározhatja egy-egy nemzet, akár egy-egy földrész sorsát és jövőjét. Napjaink történelme is jobban ráirányította a külpolitikára a figyelmet, mint a megelőző évtizedekben, magánbeszélgetésekben, félhivatalos beszélgetésekben soha ilyen gyakran és ilyen tájékozottságról árulkodva nem jelennek meg a külpolitikai témák. Ezért tehát bizony időszerű volt, hogy törvényi szülessék a külképviseletek munkájának szabályozásáról. Ahogy hallottuk államtitkár úr expozéjában, körülbelül 25 éve volt aktuális ez a kérdés. Ezért tehát a Kereszténydemokrata Néppárt időszerűnek tartja és üdvözli a T/9784. számú törvényjavaslat előterjesztését.

Az Országgyűlés elé kerülő szabályozásról a Kereszténydemokrata Néppárt nevében elmondhatom,

hogy az megteremti a feltételrendszerét az egységes külügyi igazgatásnak, amelynek része a külgazdaság, valamint a kulturális és a tudománydiplomácia is. Ehhez nemcsak egységes szabályozást vezet be, emeli törvényi szintre az eddig szerteágazó joganyagot - ahogy hallottuk, szabályok eddig is voltak, tehát nem minden új ebben -, hanem ki is bővíti a magyar külpolitika feladat- és eszköztárát. Ezek között is hangsúlyos a nemzeti érdekek külföldön történő megjelenítése, képvisellete és védelme, az eredményes és sikeres Magyarország megjelenítésében, fejlesztésében játszott szerepe és a magyar álláspontok következetes képvisellete. Éppen ezért meg kell erősíteni a külképviseletek, a külügyi szolgálat alapvető rendszerét és a tartós külszolgálatra vonatkozó speciális szabályokat, amit a most tárgyalt T/9784. számú törvényjavaslat megold.

Hangsúlyoznunk kell, hogy egyedi az a viszonyrendszer, az az életrendszer, amelyben a külszolgálatot ellátók élnek és dolgoznak, és kiemelték azok az elvárások, amelyeknek a külképviseleten dolgozóknak meg kell felelniük. A jogszabálytervezetben fontos célként jelenik meg a bürokrácia csökkentése is, egyidejűleg pedig a kontroll hatékonyságának növelése a külképviseleteken. Ezek a célok természetesen a belpolitikában is érvényesek, ily módon a külpolitika nem független attól, ami itthon történik.

A törvényjavaslat bevezető része külön kiemeli, hogy fokozni kell a külképviseleti hálózat hatékonyságát, rugalmasságát és reagáló képességét a Magyarország és más államok közötti gazdasági, társadalmi és politikai együttműködés további erősítése érdekében. Ezzel egy átlátható, egységes és stabil külszolgálati rendszer jöhet létre, amely elismeri a magyar diplomácia kiemelt jelentőségét. Hiszen a diplomácia az a terület, amely a külpolitikát külszolgálatokban, szerte a nagyvilágban megjeleníti. Ezért is fontos ezeknek a szabályoknak a törvényi szintre emelése és végre 25 év után a megalkotása.

Tisztelt Képviselőtársaim! E néhány szóban értelmezem és értékelem az előttünk fekvő törvényjavaslat tartalmát. A javaslat a hatályát tartalmazó rendelkezésében megszabja az érintettek körét, az értelmező rendelkezések között pedig fogalmakat határoz meg, és megteremti annak jogalapját, hogy a külföldi magyar kulturális intézetek a külképviseletek nem önálló szervezeti egységeiként működjenek a jövőben. Jól tudjuk, hogy a diplomácia eszköztárában a kultúra a legtöbbször a leghatékonyabb eszköz, amivel vonzani, taszítani lehet, szimpátiát kelteni és partnereket megtalálni a további eredményes együttműködés érdekében.

A törvényjavaslat az 1961-es bécsi nemzetközi szerződésben foglaltak figyelembevételével nevezi meg a külképviselet tagjait és rendezi a köztük fennálló hierarchikus viszonyt. Nevesíti a külpolitikáért felelős miniszter irányítása alatt álló külképviseletek vezetését ellátó tisztségek körét, emellett ez a szerződés az alapja a vezetői helyettesítések szabályozásának is. A jogszabály a közszolgálati tisztviselőkről és

a munka törvénykönyvéről szóló törvények, valamint a fogadó állam munkajogi szabályaival összhangban határozza meg a külképviselet munkarendjét, a munkavégzésre irányuló különleges szabályokat, és gyakorolja a kihelyező szerv vezetője által ráruházott munkáltatói jogokat. A diplomaták feladatait pedig a külképviseleteken a kormánytisztviselők kihelyező okiratában és munkaköri leírásában foglaltak és a külképviselet-vezető utasításai szabályozzák. Azokra a munkavállalókra pedig, akiket a külképviselet foglalkoztat, a magyar munka törvénykönyve vonatkozik, ha azt a fogadó állam joggyakorlata és joga lehetővé teszi.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat előírja, hogy a kihelyezésre kerülő személy felkészítésének, szakmai irányításának, illetve a szakdiplomata és a szaktárca közötti kapcsolattartásnak a részletes szabályait a kormányrendeletben szabályozza. A felkészítést pedig a külpolitikáért felelős, valamint az európai uniós ügyekért felelős miniszter végzi. Rendelkezik arról is a törvényjavaslat, hogy a felkészítés időtartama legalább egy, legfeljebb pedig hat hónap, valamint arról is, hogy pályázat útján lehet betölteni ezeket a tisztségeket. A javaslat alapvető jelleggel rendezi a rangadományozás és a ranghasználat szabályait is, emellett meghatározza a tartós külszolgálatra kihelyezhető kormányzati szolgálati jogviszonyban lévők körét és a tartós külszolgálatra kihelyezésre kerülő kormánytisztviselőkre vonatkozóan a kihelyezés minimumfeltételeit is.

Előírja, hogy valamennyi kihelyezettnek meg kell felelnie a kihelyező szerv által támasztott iskolai végzettség, szakmai vizsga és nyelvismeret vonatkozásában előírt feltételeinek. A szükséges pályázati kiírásban pedig meg kell jelölni a kihelyezés pontos dátumát, pontos időtartamát, a hazarendelés évének meghatározásával. A törvényjavaslat emellett garanciális jelleggel meghatározza a tartós külszolgálat megszűnésének és megszüntetésének okait is. A szabályozás garanciát biztosít a kormányzati szolgálati jogviszonyban állók részére a tartós külszolgálat megszűnését követő, végzettségüknek megfelelő visszahelyezésre is.

Az eseti, az egyedi kivételek ügyében a Kereszténydemokrata Néppárt álláspontja az, hogy nagyon indokolt esetben a miniszter személyes felelősségére apellálva megengedhető az általános szabályoktól való eltérés, hiszen egy törvényben nagyon nehéz előre látni minden olyan esetet, ami történetesen indokol majdan egy ilyen döntést. Nyilvánvalóan nem ez kell legyen a tipikus, hanem a kivételes, esetleg soha nem alkalmazott gyakorlat.

Ami a kiküldetés időtartamának 5 évére vonatkozik, a KDNP egyetért ezzel, hiszen ezzel tudjuk megoldani, hogy a külképviseletek állománya függetlenedik időben a kormányzati ciklusoktól, és az 5 év bevett gyakorlat máshol is; elegendő időtartam arra, hogy a megfelelő kapcsolatok kiépítése után valóban hatékonyan és igen eredményesen tudjon tevékenykedni külföldön a diplomáciai testület.

(15.40)

A törvényjavaslat a korábbi juttatási rendszert alapvetően alakítja át, ezzel kíván jobban megfelelni a társadalmi igazságosság elvének. A kihelyezett a tartós külszolgáltatásának időtartama alatt devizailletményt kap, emellett családi helyzetétől és egyébektől függően a törvény szerinti hozzátartozói megélhetési költségeinek fedezésére költségtérítést, illetve költségtérítés-kiegészítést állapítanak meg számára.

Ezeknek a bonyolult szorzóknak, amelyeket tartalmaz a törvényjavaslat, az alapját a mindenkori éves költségvetési törvény határozza meg, helyesen, hiszen ily módon nyomon lehet követni a többi európai uniós ország gyakorlatát és a mindenkori költségvetési helyzetet is.

A javaslat ehhez kapcsolódva kitér még a helyettesítési rendre és egyéb munkakörülmények szabályozására is.

Végül megjegyzem, hogy a törvény a tervezet szerint 2017. augusztus 1-jén lép majd hatályba, és ezzel mindannyiunk számára megadja a kellő felkészülési időt a megfelelő jogi környezet megteremtéséhez. Ezért több mint egy év áll még rendelkezésre ahhoz, hogy a szükséges rendeletek elkészüljenek, és hogy az új szabályozásra a megfelelő külügyi szervek fel tudjanak készülni. Eddig gyakran érte olyan vád a kormányunkat, hogy kapkod a törvényalkotással és annak hatályba léptetésével, most ez a kihúzott hatálybalépési idő éppen a türelemről és megfontoltságról tanúskodik, ezért ezt is támogatni tudjuk.

Tisztelt Országgyűlés! Az itt tárgyalt törvényjavaslat véleményünk szerint javítani fogja Magyarország diplomáciai munkájának hatékonyságát, ami pedig hiányzik belőle, azt a rendeleti szintű szabályozással pótolni lehet. Tekintettel arra, hogy 25 éve nem volt ilyen törvényünk, amennyiben az élet azt bizonyítja, hogy az itt felsorolt, egy-két képviselő által megemlíttet hiányok valósak, ez kellő figyelemztetés lesz majd annak idején a kormányzat számára, hogy ezeket a hiányokat rendelettel vagy törvénykiegészítéssel, azaz -módosítással betölthesse.

Éppen ezért a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja nevében a támogatásunkról tudom biztosítani a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka a következő. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Azt szeretném mondani így előljáróban, hogy a célokkal természetesen egyetértünk. A törekvés, hogy egy törvényben jelenjen meg, ami korábban rendeleti úton volt szabályozva, és a széttagolt rendszert egységesítsük, ebben az esetben ez pozitív. Nyilvánvalóan a követelmények, jogosultságok, illetve akár a céloknak az egy helyen való összegyűjtése mindenképpen jó, de arra is szeretném felhívni a

figyelmet, hogy önmagában még egy jó törvény sem garancia arra, hogy ezeket a célokat el lehet érni. Tehát mint ilyen, szeretném én is felhívni a külügy figyelmét, hogy ne elégedjünk meg azzal, hogy adott esetben jó célokat lefektetünk, nagyon fontos ezek végrehajtása, illetve a végrehajtás minősége is.

Amikor a diplomáciáról beszélünk, akkor egy nagyon szerteágazó terület az, amit felölölünk, illetve felölöl a „diplomácia” szó, és azt is el kell mondjam, hogy korábban a külgazdasági szempont nem kellő súllyal esett latba, és ezt mi többször szóvá is tettük. Arról nem is beszélve, hogy ezen szerteágazó tevékenységek, ami a diplomáciát és a külügyi diplomáciát illeti, azok a kultúra, a sport, a tudomány és a külgazdaság területeit is magukban foglalják. Ahogy elmondtam, a legutóbbi, a külgazdaság az, amely az utóbbi időben megerősödött, legalábbis az arra való törekvés. Néhol látunk eredményeket, néhol még várjuk, hogy ezek bekövetkezzenek, de mindenképpen fontos és a minisztérium nevébe is belekerült a „külgazdaság” szó, mi ezt támogattuk, viszont azt is el kell mondjam, hogy sok esetben azt látjuk, mintha bizonyos területeken a ló túloldalára esnénk, és sokszor a klasszikus diplomáciára nem jutna kellő erőforrás vagy kellő figyelem. Tehát jó lenne, ha az arany középutat megtalálnánk, és nemcsak arról lenne szó, hogy a külügyeket csupán külgazdasági kérdésként kezelnénk. És azért furcsa, hogy ezt kell mondjam, mert éveken keresztül azt vártuk el a kormánytól, sokáig sikertelenül, hogy valóban a külgazdasági témát is belevigye a diplomáciába.

Az is igaz, hogy eddig elég zavaros volt az a jogszabályi környezet, nemcsak a rendeletek miatt, hanem a nemzetközi jogi források miatt is, ami most itt egységesítésre kerül. Ahogy elmondtam, ez üdvözlendő. Azt nem tudom, hogy milyen módon tudjuk, illetve idő kell, hogy lemérjük, hogy ez a hatékonyságnöveléssel milyen módon fog együtt járni. Itt például gondolhatunk a diplomácia reagálóképességére, ami egy nagyon fontos dolog, de önmagában az elvektől ez sem fog javulni, és az átláthatóság szintén egy olyan terület, amit nem elég megfogalmazni, hanem gyakorolni is kell. Erre ki fogok térni egy picit később.

A külügyi háttérintézményekkel kapcsolatosan el kell mondjam, hogy az utóbbi időben nagyon sok aggasztó hír jelent meg, hogy nagyon sok intézmény leépítésre kerülhet. Azt tudom, hogy ez javarészt nem a külügy döntése, vagy olyan szinten pattog a labda, ahol a külügynek csak véleményezése lehet, de ezeknek a támogató intézményeknek, háttérintézményeknek a leépítése komoly károkat okoz. Persze meg kell nézni, hogy ezek az intézmények nem csak pénznyelőként működnek-e, de én úgy gondolom, vagy amekkora rálátásom nekem van, azért próbálnak ezen intézmények hatékony munkát végezni. Persze korrekcióra mindig sor kell kerüljön, viszont az nem biztos, hogy jó irány, ha a kormány megszüntet néhányat úgy, hogy vagy nem adja át a feladatokat, vagy csak részben kerülnek ezek a feladatok új

intézményekhez átadásra, illetőleg azt se lehet tudni, hogy az emberállománnyal mi lesz ezután. Úgyhogy én nagyon szeretném, ha nem valósulnának meg azok a hírek, amiket a sajtóban olvashatunk, és kérem államtitkár urat is, hogy ezt a kormányüléseken, amennyiben tudják, határozottan érvényesítsék, hogy a külügynek ne nyirbálják meg tovább az intézményrendszerét, illetve nyilván a meglévő intézményrendszer is minél hatékonyabban kerüljön működtetésre.

Elmondtam már, hogy a diplomácia és a külgazdaság arányainak a megtartását elvárjuk a kormánytól, és ez azért is fontos, mert hallottunk olyan híreket, amelyek arra utaltak, hogy bizony-bizony szakértők, klasszikus értelemben vett diplomaták talán nem kerültek oly mértékben megbecsülésre vagy megtartásra a külügyben, annak is köszönhetően, hogy a gazdasági kérdések néhol már-már elképesztő dominanciával kerültek előtérbe. Azt kérném, hogy mindenképpen az olyan felgyülemlett tudással rendelkező háttérszakembereket, akik mondjuk, csak a klasszikus diplomácia és nem a külgazdaság terén mozogtak, próbálja megtartani a külügy.

Az átláthatóságról beszéltem, illetve itt Mesterházy Attila képviselőtársunk elmondta, hogy sok esetben jobb lenne, ha a magyar állampolgárság kerülne bele a törvénybe, és nem a rezidens státusz. Nem gondoltam volna, hogy szocialista képviselőtársammal kell egy ilyen témában egyetértsek, de ez is megtörtént a mai napon. Tehát valóban jobb lenne, ha a magyar állampolgársághoz kötnénk bizonyos státuszokat, és ezáltal tulajdonképpen egy nagyon fontos feladathoz is elvárnánk az állampolgárságot, és nem csak a rezidens státuszt. Tehát kérem államtitkár urat, hogy ha lehet, akkor ezt is esetleg gondolják át.

A kivételekkel kapcsolatosan, hol engedhető, hol nem: ez mindig egy veszélyes terület, hiszen ha megnyitunk egy kaput és kivételeket engedünk, akkor azt egyrészt nehéz ellenőrizni, és nehéz a szempontrendszer egy törvénybe részletesen beiktatni, sok esetben nem is lehet. Nyilván az nem is feltétlenül cél, hiszen azért kivétel a kivétel, hogy annak a szempontrendszerét nyilvánvalóan nem lehet tételesen felsorolni, viszont az mindenképpen ellenőrizhető kell hogy legyen, hogy miért és milyen módon kerültek megadásra ezek a kivételek. Ennek a legfőbb eleme talán a nyilvánosság.

Itt a felszólalásom végén még el kell mondjam, ha már nyilvánosság és átláthatóság, hogy jogászként jómagam egy kis megdöbbenéssel láttam a sajtóhíreket, amelyek itt a nagykövetek szakmai önéletrajzában a nyilvánosságára vonatkoznak.

(15.50)

Ez idei, tehát februári hírekről beszélhetünk, amikor is bíróság döntötte el azt - bíróság döntött első fokon máshogy, de aztán az ítéletábla arra az egyébként helyes álláspontra jutott, hogy bizony-

bizony közadatnak minősülnek a nagykövetek, külgazdasági attasék, kereskedőházak vezetőinek a szakmai önéletrajzai, és itt fontos, hogy nem a személyes adatokról beszélünk, de bizony alapvető adatok, végzettség, képzettség, nyelvismeret, sokszor a kinevezését megalapozó vagy követelményként meghatározott adatok nyilvánosságát biztosítani kell a külügynek. Az ítéletábla, ahogy mondtam, jogerős ítéletében kimondta, hogy bizony nyilvánosságra kell hozni ezeket az önéletrajzokat. Számomra - megneveztem a felszólalásom előtt a sajtóhíreket - az volt a megdöbbenő, hogy az Origo információi szerint ezt a külügyi tárca még mindig nem tette meg, annak ellenére, hogy jogerős ítélet kötelezi erre, és annak ellenére, hogy felülvizsgálattal a külügyi tárca a Kúriához fordult, ez az ítélet végrehajtható. Tehát ezt ugyanúgy ki kellett volna tenni legalábbis az internetre és kiadni ezeket az önéletrajzokat. Nem volt világos számomra, hogy mi indokolja ezeknek - még a jogerős ítélet alapján is - a titkosként kezelését. És erre azért szeretném felhívni a figyelmet, mert itt nem egy olyan dologról van szó, amit ne lehetne könnyen belátni, hogy alapvető adatok, mondjuk, egy nagykövet tekintetében, azok igenis közadatok, hogy erre külön adatbázist kell létrehozni, tehát hogy nem a különböző módon megszerkesztett önéletrajzokat kell feltétlenül kirakni az internetre, de egy adatbázisban bizonyos képzettségi, végzettségi és egyéb körülményekre rákérdezve ezt bizony nyilvánosságra kellene hozni.

Azt is el kell mondjam, hogy ezek a döntések vagy ezek a nyilvánosságra nem hozatalok azokat a feltételezéseket erősítik, amiben azt kell mondjam, én nem is akarok hinni, hogy itt, mondjuk, olyan nagykövetek lennének, akik bizonyos követelményeknek nem felelnek meg. Tehát hadd legyek ennyire naiv, hogy ameddig ez be nem bizonyosodik, addig ezt ne merjem feltételezni, de nyilván, amikor azt látjuk, hogy bizonyos adatok nem kerülnek nyilvánosságra hozásra, addig ezek a feltételezések a sajtóban megjelenhetnek. Úgyhogy én azt kérem a jelen lévő államtitkár úrtól is, hogy erre valamiféle szabályozást találjon ki a minisztérium vagy a kormány, akár ebben a javaslatban is, ha nem került bele, márpedig, ha még jogvita van, vagy a Kúriához fordulnak felülvizsgálatért, akkor, gondolom, a véleményük még nem változott, de mindenképpen ki kellene dolgozni legalább egy olyan rendszert, amiben a főbb adatok nyilvánosak, elérhetőek, és ilyen formában a nyilvánosság előtt számonkérhetőek, hogy megvannak ezek a képzettségek. Úgyhogy bízom benne, hogy ez meg fog oldódni, és ezután mindenki azt mondhatja, hogy ellátja az átláthatóság feltételét ebben a tekintetben is a Külügyminisztérium. Bízom benne, hogy ez a közeljövőben meg fog valósulni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tájékoztatatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások

végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Így aztán most további képviselői felszólalások következnek.

A normál szót kérő képviselők sorában elsőként Hörcsik Richárd képviselő úr, a Fidesz képviselője szólhat. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2010-ben hivatalba lépő, majd a 2014-ben megújuló polgári kormány határozott külpolitikai célkitűzése volt a magyar nemzeti érdekek hatékony képviselete és hiteles Magyarország-kép kialakítása. Ma sincs ez másképpen. Úgy vélem, hogy ez a diplomáciai kar valamennyi tagjának elsőrendű kötelessége.

Ha csak az elmúlt tizenkét év európai uniós tagságára tekintek vissza, úgy hiszem, nyugodt szívvel mondhatom el, hogy az egyértelmű és következetes kiállás nemzeti érdekeink mellett mindig meghozta a gyümölcsét, bármennyi vitával, nehézséggel vagy problémával járjon is, legyen szó akár a 2014-20-as többéves pénzügyi keretről vagy éppen jelenleg a migrációs válság kezeléséről. Különösen emlékezetes számunkra a többéves pénzügyi keret több éven keresztül húzódozó vitája. Honnan indultunk? Mínusz 20 százalékos forrásvesztéssel, és hál' istennek, most mindannyian élvezhetjük annak a hasznát, hogy az egyik legjobb pénzügyi keretet sikerült elérnünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontosnak tartom kiemelni, hogy az Európai Unió tagállamaiban működő magyar külképviseletek - egyéb teendőik mellett -, úgy hiszem, hogy derekasan kiveszik a részüket az uniós politika formálásából. Egyrészt közvetítik a magyar álláspontot a fogadó ország felé, másrészt nagyon fontos, hogy folyamatosan tájékoztassák és tájékoztatják a hazai vezetést az adott ország külügyi, uniós politikájáról. Éppen ezért különös figyelem irányul a Tanács elnökségét betöltő tagállamra, ahová rendszerint az elnökség időszakára uniós szakdiplomátát akkreditál a Külügyminisztérium. Talán uniós tagságunk kezdeti éveiben az Európai ügyek bizottsága maga is javasolta egy-egy szakdiplomátával kibővíteni az adott elnökséget adó ország diplomatáit. Példaképpen szeretném kiemelni aztán a visegrádi négyek hatékony együttműködését, ahol számos uniós és nemzetközi kérdésben közös álláspont kialakítására és képviseletére törekszünk. Elég csak utalni a V4-ek részvételével alakuló, kohézió barátai csoportra vagy a hasonlóan gondolkodó, likeminded formációra, amely minden esetben ad hoc szerveződik. Mindez a külképviseleti hálózat jelentős hozzájárulásával vihető véghez.

Közel 25 éves képviselői munkám, amelynek java részét az Európai ügyek bizottságában végeztem és végzem, arra is megtanított, hogy a fenti célok elérésében nemcsak a klasszikus, hanem a parlamenti diplomáciának is fontos szerepe van. Ez utóbbinak nagy előnye, hogy a képviselők státuszából

eredően a parlamenti diplomácia szabadabban és nyíltabban vethet fel kérdéseket, akár fogalmazhat meg álláspontokat, ami, úgy hiszem, csak akkor igazán hatékony és sikeres, ha ezt segítik az adott országban dolgozó diplomaták. Úgy hiszem, hogy képviselőtársaim, akik a külügyi területen dolgoznak, számos példát tudnának említeni.

Tisztelt Elnök Úr! Az előttünk fekvő törvényjavaslatban látható, hogy új és egységes szabályozást kíván biztosítani a külképviseleti hálózat szervezete, működése és a diplomaták feladata és jogállása tekintetében. Azt is lehetne mondani, hogy a korábbi szerteágazó szabályok végre egy helyen, egy törvényben kapnak helyet, ami, úgy hiszem, hogy mindenki által nagyon üdvözlendő. Aztán garanciális jellegűnek tartom azt, hogy a törvényjavaslat a diplomaták jogállása kapcsán a diplomáciai kapcsolatokról szóló bécsi szerződés rendelkezéseit veszi alapul, azaz azt is mondhatnám, hogy több tekintetben az eddigi gyakorlat kodifikálásáról van szó.

Tisztelt Képviselőtársaim! Értelemszerűen bizonyos kérdések kapcsán - ahogy Németh Zsolt képviselőtársam említette exorzéjában - a közszolgálati tisztviselőkről szóló törvénnyel kapcsolatos összhangot meg kell teremteni. Ezért a törvényjavaslat, azt is mondhatnám, hogy kismértékben módosítja azt. Továbbá a külképviselet által foglalkoztatott munkavállalók esetében a korábbi szabályok érvényesülhetnek, figyelemmel a jogválasztás szabadságára. A törvényjavaslat főszabály szerint ugyanakkor - ahogy hallottuk államtitkár úrtól is - nem terjed ki az EU melletti állandó képviseletre, mert arról majd külön törvény fog rendelkezni, amit tisztelettel várunk. Az állandó képviselet speciális jogállása azt indokolja, hogy ez a misszió a Külgazdasági és Külügyminisztérium szervezeti egysége, amit azonban szakmailag a Miniszterelnökséget vezető miniszter irányít. Más külképviselettől eltérően, de összhangban a tagállamok többségénél bevált rendszerrel, az állandó képviseleten három nagykövet teljesít szolgálatot, akik közül az úgynevezett Coreper II. nagykövet vezeti az állandó képviseletet, és képviseli Magyarország érdekeit a 28 tagállam misszióvezetőinek heti ülésein.

(16.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! E kettősség is példázza azt az új struktúrát, amelyben az európai uniós ügyek kormányzati koordinációja, beleértve az EU melletti állandó képviseletet is, a Miniszterelnökség feladat- és hatáskörébe került a tavalyi év elejétől, míg a klasszikus külképviseletek kapcsán továbbra is a Külgazdasági és Külügyminisztérium irányítása alatt érvényesül.

Fontos végül megemlítenem, hogy a külügyi apparátus és a külszolgálat kapcsán is szerepet kap az átláthatóság, a hatékony működés, az egységes igazgatás, valamint a bürokrácia csökkentése. Éppen ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a

törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője a következő felszólaló. Tessék, parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mesterházy Attila frakció-társam a vezérszónoki felszólalásában már elmondta, hogy melyek azok a pontok, amelyek mentén nem értünk egyet ezzel a törvényjavaslattal. Én ebből kettőt szeretnék kiemelni, ami szerintem kifejezetten problémás a törvényjavaslattal kapcsolatosan.

Az egyik az, amikor is a külügyminiszternek lehetőséget adna ez a törvényjavaslat arra, hogy nem pályáztatás útján, nem pályázat útján tölthetnének be egy adott külképviseleti álláshelyet, hanem a külügyminiszter gyakorlatilag kijelöli azt, hogy ki lehet diplomata vagy egy külügyi szolgálatot teljesítő személy. Ezzel megint a haverokat hozná helyzetbe a kormány, hiszen aki a külügyminiszter úr jóbarátja, azt a külügyminiszter úr gyakorlatilag bárhová kinevezhetné, és ezzel azt a jól bevált gyakorlatot és jól bevált rendszert, amelyben pályáztatás útján dőlt el, hogy egy akár fontos, akár kevésbé fontos külügyi szolgálati helyre ki kapott volna kiküldetést, ezt gyakorlatilag ezzel felrúgja a kormány. Ez az egyik, ami szerintem kifejezetten aggályos.

A másik pedig az, amikor a törvényjavaslat különbséget akar tenni az EU-s diplomaták, az EU-s diplomácia és a nem EU-s diplomácia között. A magyar külpolitikának kell hogy legyenek prioritásai, szerintünk legalábbis kell hogy legyenek prioritásai, de azt nem hiszem, hogy azt egy ilyen különbségtételben kellene megfogalmazni, hogy az EU-s és a nem EU-s diplomáciát ilyen szempontból különválasztanánk, éppen ezért nagy valószínűséggel mi nem fogjuk tudni támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr, a Fidesz képviselője, parancsoljon!

CSENGER-ZALÁN ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Igazán nem terveztem azt, hogy hozzászóllok, de Mesterházy Attila képviselőtársunk itt néhány felvetése arra indított, hogy mindenképpen kérjek szót. Már csak azért, és nem akarom természetesen a válaszadással az államtitkár úr kenyerét elvenni, de Mesterházy képviselőtársam átláthatatlannak és bonyolultnak nevezte azt a képletet, ami alapján az illetményszámítás történik. Most lehet, hogy nekem a műszaki alapképzettségem miatt ez viszonylag átlátható és működőképes, hisz énnekem ez megy. Lehet, hogy Magyar államtitkár úr talán nagyon a bizonyítványt magyarázta volna, hogyha ezt ő mondja.

Kétségtelen, és az érthető, hogy a diplomaták nem tudják ebből most még kiszámolni, hogy pontosan mennyi is lesz az illetményük, hiszen azok a bizonyos szorzók hiányoznak még, az országok stratégiai besorolása nincs meg, és hogy mást ne mondjak, rögtön az a bizonyos illetményalap sincs megállapítva, hiszen azt évről évre a költségvetés helyzete és egyáltalán a világgazdasági környezet és az a környezet, ahol a diplomatáinknak helyt kell állni, ez az, ami ezt meghatározza, és értelemszerűen az a bizonyos stratégiailag kiemelt, illetve a kiemelt országok listája és ez a szorzó, ami ugye C-től A1-ig, A pluszig megy fel, ez is nyilvánvaló, hogy időről időre változik, mint ahogy változik Magyarország külpolitikai stratégiája, ami nagyon helyes, hogy változik, hiszen alkalmazkodni kell a helyzethez.

De ugyanígy változik teljesen érthető módon a biztonsági besorolása az egyes országoknak. Néhány évvel ezelőtt, egy évtizeddel ezelőtt adott esetben Irak vagy Szíria biztonságos országnak, különösen Szíria akár egy élhető országnak is számított, ma meg teljesen nyilvánvaló, hogy ezek az országok nagyon komoly biztonsági kockázatokkal járnak, kockázatokat jelentenek mindazoknak, akik ott diplomáciai szolgálatot látnak el adott esetben, és értelemszerűen ennek az illetményben mindenképpen meg kell jelennie.

Az adózás is kérdés volt. A legjobb tudomásom szerint átalány, a magyar általános adózás szerint fognak adózni ezek a jövedelmek, úgy, ahogy eddig, csak eddig két külön jövedelem volt, volt egy deviza-illetmény és egy forintilletmény, és bonyolult számításokkal össze kellett vonni, azután szét. Most teljesen egyértelmű, a magyar általános szabályok szerint történik az adózás.

Komolyabb kérdés, és ez felmerült Staudt Gábornál is, a magyar állampolgárság, vajon miért nincs előírva ebben a törvényben a magyar állampolgárság. Ez a törvény a Ktt.-nek egy ilyen lex specialisa, tehát egész pontosan a Ktt.-nek egy speciális jogszabályról van szó, a Ktt. pontosan szabályozza azt, hogy csak és kizárólag magyar állampolgárokról lehet szó. Itt ez a törvény, amit még előír, ez a bizonyos rezidens státusz, és ezért fontos, hogy például nem ebben a törvényben írjuk elő a magyar állampolgárságot, mert valóban, és ez egy másik ilyen vitapont, hogy a miniszter bizonyos esetekben felmentést adhat vagy kivételt tehet. Az állampolgárság esetében ezt nem teheti meg, mert ez egy másik törvény hatálya alá tartozik, de például egy határon túli magyar adott esetben, akinek nincs itt Magyarországon állandó lakcíme, tehát nem rezidens Magyarországon, adott esetben előfordulhat olyan diplomáciai helyzet vagy egy olyan körülmény, ami miatt ő egyébként tökéletesen el tudja látni a magyar érdekek képviseletét, de itt is azért főszabály szerint az a szerencsés, hogyha magyar rezidens állampolgárok azok, akik a magyar társadalmat, a magyar kormányzatot, minket, mindnyájunkat külföldön képviselnek.

A kivételeknél azért azt még említjük meg, hogy előfordulhatnak olyan helyzetek, amikor akár a végzettségénél, akár esetleg, nem tudom, hogy a nyelvtudásnál vagy bármilyen más pályázati feltételnél egy olyan helyzet alakul ki, hogy valaki nem feltétlenül azért, mert haver - tudom, hogy az ellenzék szereti ezt előhozni, hogy csupa haver van ide-oda kiküldve -, nagyon fontosnak tartom azt, hogy rátermett és jó diplomataink legyenek, de előfordulhat olyan helyzet, amikor valaki a magyar érdekeket úgy tudja képviselni egy különleges környezetben az egyéb adottságai révén, amely ezeknek az egyébként nagyon helyesen leírt szabályoknak esetleg a nem teljesítésekor elő van írva számára, hogy mondjuk, például a nyelvvizsgát tegye le egy vagy két év alatt.

Az adatnyilvánosság még, ami felmerült, hogy a kiküldötteink különböző adatai mennyire nyilvánosak. Én ezen elgondolkoznék, hogy mennyire érdemes akár internetre kitenni, hiszen azt nemcsak mi olvassuk, nemcsak a képviselők olvassák, nemcsak a magyar emberek olvashatják, hanem esetleg ellenérdekelt szolgálatok is adott esetben. Egyet viszont tudok mondani: a Külügyi bizottság minden egyes nagykövetet például meghallgat, azt pontosan lehet tudni, hogy kinek, milyen végzettsége van, és ott, legalábbis a Külügyi bizottság tagjai számára, ahol minden egyes párt képviselője ott van, ez teljesen megismerhető.

Ahogy az elején jeleztem, nem kívánom elvenni az államtitkár úr kenyerét, úgyhogy csak ennyit szerettem volna hozzátenni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy felszólalásra senki nem jelentkezett már, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár úrtól, hogy kíván-e reagálni. *(Magyar Levente jelzésére:)* Parancsoljon! Magyar Levente államtitkár úré a szó.

MAGYAR LEVENTE külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hatékonyság, kiszámíthatóság, igazságosság és rugalmasság azok az alapelvek, amelyek mentén a jelenlegi szabályozást kialakítottuk, és amelyek stabil szervezeti és működési háttérként szolgálhatnak ahhoz a diplomáciához, amelyet gazdasági érdekérvényesítésünk, illetve egyéb külpolitikai szempontrendszerünk alapján nap mint nap megvalósítunk. Ez a két aspektus nem mehet egymás nélkül, és nem működhet jól egyik sem anélkül, hogy a másik stabil lábakon állna, tehát nem lehet a napi operatív tevékenységet nagy hatékonysággal végezni anélkül, hogy a szervezeti és működési rend ne le-

gyen adott. Még egyszer, egy 25 éves adósságot rendezünk ezzel a törvényjavaslattal.

Ami Németh képviselő úr javaslatát illeti: köszönöm szépen a konstruktív észrevételeket. A vagyongazdálkodást illetően egy keretrendelkezés beillesztésének a lehetőségét természetesen meg fogjuk vizsgálni, egyébként külön előterjesztésben szeretnénk rendezni ezt a szintén hosszú ideje rendezetlen kérdést.

Ami a diplomáciai életpályát illeti: kérem, hogy ezt a jelenlegi törvényjavaslatot tekintsek egy külügyidiplomata-életpálya alapjának. A részletszabályozás a jövőben természetesen tovább finomítandó, de azt gondolom, hogy kezdésnek ez a törvényjavaslat eleget tesz ennek a feltételnek is.

Ami az ellenzéki hozzászólásokat illeti: tisztelt Ház, én megértem azt, hogy az ellenzék mindenhol ellenséget, de legalábbis szellemeket lát. Azonban felhívnám a szíves figyelmét arra, hogy ehelyett sokszor talán előremutatóbb és hatékonyabb volna, ha különböző törvényeket olvasgatnának, és abból kiderülne például, hogy a hozzászólásuk tárgyban megalapozottsága igencsak hiányos vagy teljességgel nélküli a megalapozottságot. Ahogy képviselő úr említette, az állampolgárság kritériuma egy már hatályban lévő törvényben van feketén-fehéren szabályozva. Nem magyar állampolgár természetes személy természetesen nem lehet hivatalos magyar képviselő, nem lehet diplomata, nem lehet nagykövet. Ebben az előterjesztésben a Kttv.-hez illeszkedően csak az úgynevezett kiegészítő szabályokat tüntettük fel; nemhogy bővítettük, hanem szűkítettük azokat a kritériumokat, amelyek a nagykövetség vállalásához szükségesek. Magyarán, nem elég csak magyar állampolgárnak lenni, hanem Magyarországon kell élni, s a többi.

Ami Mesterházy képviselő úr további hozzászólását illeti: a javadalmazás bonyolultságát illetően képviselő úr szíves figyelmébe ajánlom a jelenlegi még átláthatatlanabb rendszer tanulmányozását, amiből ki fog derülni, hogy jelentős előrelépés az egyszerűsítés irányába a jelenlegi, noha elismerem, hogy továbbra is bonyolult a rendszer. Azonban az a tény, hogy a korábbi öt-hat, mintegy fél tucat jogcím helyett jelenleg jóformán egy jogcímen fognak egy bonyolult, de számos, korábban nem létező faktorial kiegészített képlet alapján jövedelemhez jutni a diplomataink, ez egy komoly előrelépés. Magyarán arról van szó, hogy nem kapnak külön lakhatási támogatást, gyermekek után járó pótlékot, devizailetményt, itthoni fizetést, itthoni fizeteskiegészítést, hanem kapnak egy csomagot, kapnak egy keretet, amit természetesen tudnak beosztani, és ha valakinek az a preferenciája, hogy nagy lakásban éljen, de ne legyen autója, akkor megteheti, ha meg valakinek fordítva, akkor arra is lesz lehetősége. Azt gondolom, hogy a diplomatainkat felnőtt, felelősségteljes pénzügyi menedzsmentre és gazdálkodásra alkalmas személyeknek tekinthetjük, és mindenki meg fog birkózni ezzel a feladattal. Aki pedig nem tud megbirkózni

ezzel, az nem való magyar diplomatának; ez talán kijelenthető kategorikusan.

A kiválasztás szabályaira vonatkozó kritikákat szintén a szellemlátás világába utalnám. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy jelenleg is így működik a rendszer, és az elmúlt 25 évben ezzel minden külügyminiszter aktívan élt. Kellenek olyan rendezőelvek, kell olyan főszabály, amely az életet kiszámíthatóvá teszi, ugyanakkor meg kell adni saját magunknak azt a mozgásteret, azt a szabadkezet, hogy ha esetleg a közérdekkel ellentétes vagy a közérdeket nem teljes mértékben szolgáló pályázati eredmény születik, akármennyire is népszerű az adott kiírás, akkor a külügyminiszternek meglegyen az a lehetősége, hogy azt mondja, az adott felhozatal nem alkalmas a pozíció betöltésére, ezért adott esetben valakit más állomásról átrendelünk a kiírt helyre, ha az a személy történetesen a legalkalmasabb az adott pozíció betöltésére. Kérem, fogadják el, hogy ez a szabad mozgástér, amely egyébként minimális és a jelenleginél is jobban leszűkített, szakmailag indokolt, és 90 százalékban már a jelenlegi gyakorlat szerint is a pályázati objektív elbírálás érvényesül a személyzetpolitikánkban.

Tisztelt Ház! Még egyszer szeretném megköszönni az észrevételeket. Ezeket az észrevételeket a részletes vitában természetesen tovább tudjuk tárgyalni. Meg fogjuk vizsgálni, hogy a meglátások közül melyek azok, amelyek beépíthetők a törvényjavaslatba. S még egyszer szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy egy évtizedes restanciát rendezünk ezzel a törvényjavaslattal. Olyan elvek mentén alakítottuk ki legjobb tudásunk szerint ezt az új szabályozást, amelyek megfelelnek a modern, hatékony, célorientált diplomáciánkknak, és természetesen nyitottsággal fogadunk a folyamat további fázisaiban is bármely konstruktív meglátást, észrevételt. Köszönöm a támogató szavakat, köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született Egyezmény kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9787. számú parlamentari informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Tasó László úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hallgatóság! A törvényjavaslat a Budapest-Belgrád vasút-

vonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztéséről, kivitelezéséről és finanszírozásáról szóló, Pekingben, november 24-én aláírt egyezmény kihirdetéséről rendelkezik.

A beruházás keretében a szerződő felek a Budapest-Ferencváros-Kelebia-országhatár közötti 150. számú vasútvonalat fejlesztik, amely teljes mértékben meg fog felelni az európai uniós műszaki előírásoknak. A vasútvonalon 159,4 kilométeren új kétvágányú, villamosított, 22,5 tonnás tengelyterhelésű, az európai szabványnak megfelelő biztosító rendszerrel ellátott, 160 kilométer/órás működési sebességgel használható pálya fog létesülni.

A vonatkozó európai uniós irányelv alapján nincs előzetes véleményezési kötelezettségünk, viszont az Európai Bizottságot mindenképpen tájékoztatnunk kellett. Ezért az egyezményt és annak összes mellékletét februárban elküldtük az Európai Bizottságnak a beszerzési szabályzattal és minden egyes más melléklettel együtt.

A Budapest-Belgrád közötti vasúti összeköttetés korszerűsítése nemcsak Magyarországnak, hanem Közép-európának és a Nyugat-Balkánnak is érdeke. Illeszkedik a „kínai selyemút” elképzelésbe is, hiszen az a projekt lehet majd az „egy út, egy gazdasági övezet” koncepció zászlóshajója. A magyarországi projekt a későbbiekben, ha elkészül, lehetőséget teremt majd arra, hogy a kínai áruk a görögországi Pireusz kikötőből vasúton a Belgrád-Budapest szakaszon keresztül haladjanak tovább, és nyilvánvalóan ezzel hozzák a hasznot is Magyarországnak.

A projekt megvalósítása jelentősen lerövidíti a Budapest-Belgrád közötti utazás idejét, a jelenlegi 8 óras utazási időszak reményeink szerint 3 és fél órára fog csökkenni ezzel a beruházással. Így a kapcsolat a két város között igazi alternatíva lehet majd a közúttal és a légi közlekedéssel szemben is. A magyar szakasz fejlesztése az érintett térségek vasúti elérhetőségét és a személyi forgalom minőségi javulását okozhatja. Tisztelettel kérjük az Országgyűlést, hogy támogassa a T/9787. számú javaslatot, és támogassa az egyezmény kihirdetését is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Bartos Mónika képviselő asszony, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Kína az „egy övezet, egy út” elnevezésű stratégia meghirdetésével azt kívánja elérni, hogy szorosabbra fűzze kereskedelmi kapcsolatait Európával. A stratégia szellemében került sor a Budapest-Belgrád vasútvonal felújításáról szóló kormányközi szerződés aláírására 2015 novemberében. A szerződést Szijjártó Péter külgaz-

dasági és külügyminiszter és a kínai Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság elnöke látta el kézjeggyével. A megállapodást a Kína és Kelet-Közép-európa közötti együttműködés első konkrét sikerének nevezte a külgazdasági és külügyminiszter.

A szerződés értelmében az egész, közel 166 kilométer hosszú vonal felújítására sor kerül, sőt egy második sínpart is megépítenek. A beruházás várhatóan 472 milliárd forintba kerül, amelyet 85 százalékban kínai hitelből finanszíroznak. A felújítás eredményeként a személyvonatok sebessége eléri a 160 kilométer/órát, és lehetővé válik, hogy 740 méter hosszú tehervonatok is közlekedjenek a sín pályán. E beruházással Magyarország kihasználja földrajzi elhelyezkedéséből származó előnyeit, megvalósulásával a görög kikötőkbe érkező kínai áruk rajtuk keresztül, a leggyorsabb úton jutnak el Nyugat-európába. A Fenntartható fejlődés bizottsága tagjaként mindenképpen meg kell említenem, hogy a vasúton történő áruszállítás fenntarthatósági szempontból kedvezőbb, mint a közúti megoldás, így hazánk ebből a szempontból is helyzeti előnybe kerül.

Cél, hogy a projektben minél több magyar vállalat is részt vegyen. Ez ösztönző hatású lehet partnereinknek is, hiszen - ahogy Sziijártó miniszter úr is elmondta - a magyar vállalati részarány és a hitelkamat szoros összefüggésben van, minél magasabb lesz ugyanis a magyar vállalati részvétel, annál magasabb hitelkamatot tudunk kigazdálkodni, és ugyanez igaz fordítva is, vagyis egy alacsonyabb részesedésnél kisebb kamatot bír el a beruházás.

Alekszandar Vuicsics szerb kormányfő kiemelte, hogy a vasúti felújítással jobbá válik a szerb és a magyar nép, a két ország, valamint Szerbia és Nyugat-európa, illetve Magyarország és Dél- és Kelet-európa összeköttetése. A projekt maga azért is egyedülálló, mert egy EU-tagország és egy nem EU-tag együttesen vesznek benne részt. 2016-ban várhatóan a Belgrád-Budapest vasútvonal szerbiai szakaszának felújítását kezdik el. A korszerűsítés befejezését követően a két főváros közötti nyolcórás menetidő két és fél-három órára rövidül. A Belgrád-Újvidék útvonal jelenleg körülbelül két órát vesz igénybe, a tervezett 2018-as befejezés után a menetidő egy óra alá csökken.

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja a Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született egyezmény törvénnyel történő kihirdetése. Kérem képviselőtársaimat, támogassák a javaslatot. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Józsa István képviselő úr, az MSZP vezérszónoka jön.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy alapvetően nagyon távolba muta-

tó és támogatható célra vonatkozó államközi szerződés parlamenti jóváhagyásáról szóló előterjesztés fekszik előttünk, ugyanakkor én csalódom vagyok, hogy ilyen hosszú idő után ilyen kevéssé körülhatárolt nemzetközi szerződést látunk. Amikor tehát egy közel 500 milliárd forintos beruházásról tárgyal a parlament, és gyakorlatilag egy első világháborús jóvátételi kárnak, ha úgy tetszik, trianoni kárnak a rendezéséről van szó - mert akkor köteleztek bennünket a második sínpart megszüntetésére, és ez az irány a Tito, a láncos kutya időkben szintén nem a fejlesztési iránynak a fő tengelye volt -, tehát ez a vasútvonal messze megérett arra, hogy felújításra kerüljön, bővítésre kerüljön.

Az is támogatható, amit Bartos Mónika képviselőtársam mint kínai stratégiát felvázolt, hogy Thessalonikiból vagy akár délebből, Pireuszról érkező áruk, hajón érkező kínai áruk vagy akár milyen Keletről érkező áruk egy vasúti tengelyen érik el Közép-európát. Ez a fenntartható fejlődés szempontjából, környezetvédelmi szempontból valóban sokkal kedvezőbb, mint például a kamionokkal történő szállítás, sajnos az élet azt bizonyítja, hogy a kikötőkből mégis a kamionok áramlanak ezerszám, és a vasúti kocsikat meg időnként megtöltik, hogyha valami kedvezményeket még raknak a szállítmányozás mellé. Azt kell tehát hogy lássuk, hogy a közúti fuvarozással szemben és a légi személyszállítással szemben a vasúti szállítás, a vasúti személyszállítás, a vasúti fuvarozás csak komoly kedvezmények biztosítása esetén választható vagy kerül választásra a piac szereplői részéről.

Nem azért mondtam el ezt a gondolatmenetet, mint hogyha ez el kellene hogy tántorítson bennünket a vasút fejlesztésétől, csak egy létező piaci tendencia, és oda akarok kilyukadni, ami hiányzik ebből az előterjesztésből is, mert közgazdaságilag nehezen értelmezhető a jelen kategóriákban, hogy mikor térül meg ez a beruházás. A szokásos, használatos megtérülésszámítási fogalmak szerint ez egy soha meg nem térülő beruházás, mert megtérül valahol a környezet minőségében, megtérül valahol egyszer talán, vagy hozadéka van - inkább ezt mondanám, hogy hozadéka van - a kereskedelmi forgalom fellendülésében, de ezek egyrészt nincsenek prognosztizálva, még csak vázlatosan sem, tehát nincs ilyen elképzelés, vagy a vasúti pálya megépítésének a további ütemezéséről sem látunk semmit, tehát ebből adódóan nem számszerűsíthető, és így az egyébként használatos, a közgazdaságban használatos megtérülésszámításokkal ennek a befektetésnek a beruházása nem kezelhető.

Mint stratégiai beruházás tehát igen, úgy támogatható, viszont ami előttünk - tetszik, nem tetszik - fekszik, az meglehetősen vázlatos, ebből az egyezményből szinte semmi konkrétum nem derül ki a projektre vonatkozóan. Én nagyon örülök, hogy képviselőtársam ezt a 472 milliárdot itt ismertette velünk, mert ez csak a sajtóban volt olvasható, egyébként én nem hiszem, hogy hivatalosan tartalmazná bármilyen kormánydokumentum ezt, amit a

képviselők mérlegelhetnének. Arra tehát, hogy milyen nagyságrend ez, és hogy azt követően milyen kamatfeltételek mellett biztosítja a kínai fél ezt a 85 százaléknak megfelelő hitelt, arra mondjuk, az előterjesztés, illetve a kormányközi megállapodás 7. cikkelye ad bizonyos támpontot, amely azt a címet viseli, hogy „A projekt előkészítésére és megvalósítására vonatkozó rendelkezések”, ennek a 3. pontja szól erről a következőképpen, mármint hogy milyen kamatfeltételek mellett biztosítja a kínai fél a hitelt, tehát így szól a 7. cikkely 3. pontja: „A kínai fél biztosítja, hogy a hitelszerződés feltételei a magyar fél számára előnyösek lesznek, és a projekt nettó gazdasági megtérülésére összességében kedvező hatással lesznek.” - tehát kedvezőek és kedvező hatásúak lesznek. És így folytatódik: „Az ütemezés és a feltételek a fővállalkozói szerződés megkötését követően kerülnek megtárgyalásra és rögzítésre.”

(16.30)

Tehát ez azért egy olyan bizonytalansági pont, mert azért ne essünk tévedésbe, ennek a 100 százalékat valahol a magyar költségvetés fogja állni, 15 százalékat rögtön, 85 százalékat pedig egy itt nem körvonalazott, a későbbi jövőbe helyezett, ilyen nagyon szép jelzőkkel, de viszonyítási pontok nélküli megközelítéssel, hogy a magyar fél számára ezek előnyösek lesznek, és a projekt nettó gazdasági megtérülése, amiről kifejtettem, hogy gyakorlatilag sehol nem számszerűsíthető, sőt a tudomány mai állása szerint csak meglehetősen körvonalazható, tehát nehezen fejezhető ki a végén években, hogy erre összességében kedvező hatással lesz a majd megállapítandó hitelfelvétel. Tehát, kedves kormányoldal, én úgy gondolom, hogy ilyen szerződést, ilyen kormányközi szerződést ilyen léptékű kötelezettségvállalásra vonatkozóan nem felelős magatartás a magyar parlament elé hozni. Nemcsak számunkra, ellenzékiek számára, hanem önök számára, kormánypártiak számára sem. Tehát hogyan fognak önök egy ilyen 500 milliárdos tételről felelősen igennel szavazni, ha azt sem tudják, hogy mi mennyi, mennyibe kerül a projekt, mennyibe kerül a hitel, milyen lesz a kifizetése, milyen feltételekkel kell majd ezt törleszteni?

Úgyhogy azzal együtt, hogy a cél és ennek a vasútvonalnak a fejlesztése egy támogatható dolog, és ezt meg is tudom ígérni mindenkinek, hogy az MSZP támogatni fogja, ez az előterjesztés szerintem jelentős kiegészítésekre szorul a konkrétumokat illetően, legalábbis kormányzati kötelezettségvállalás szintjén, hogy mérlegelhető legyen egyáltalán a támogathatósága. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képvi-

selőtársaim! Államtitkár úr olyan gyors volt, mint a francia TGV vagy éppen a japán Sinkansen szuperexpressz. Nem tudom megígérni, hogy ilyen gyorsan elintézem ezt a témát, úgyhogy előre is elnézést kérek mindenkitől.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat formájában egy olyan infrastrukturális projekt került itt napirendre, terítékre, ami tulajdonképpen már két és fél esztendeje húzódik, és tulajdonképpen a magyar vasútfejlesztésnek, vasúti beruházásoknak a legnagyobbika lehet, amelyek az utóbbi évtizedekben történtek.

Ez a majdnem 3 milliárd dolláros beruházás egyébként először 2013 őszén került megtárgyalásra a bukaresti Kelet-Közép-európa-Kína csúcstalálkozón az érintett felek között. A projekt abban mindenképpen egyedülálló, ahogy már itt elhangzott, hogy Kína, egy EU-s tagország, hazánk és egy EU-n kívüli ország vesz benne részt. No de lássuk az egyezmény mögött meghúzódó gazdasági tényeket!

Az „egy övezet, egy út” elnevezésű, Kínát Európával fizikai és gazdasági értelemben összekötő, hosszú távra szóló koncepciójában Közép-európának és benne Magyarországnak kiemelt szerepet szán Kína. Ezen nincs mit csodálkozni. A második világháború óta a magyar külgazdasági kapcsolatokban egyre fontosabb szerepet tölt be a Távol-Kelet. Ebben két fő ok játszik szerepet: a globalizáció és a térség dinamikus fejlődése. A távol-keleti országok közül nyilván kiemelkedik az 1,4 milliárd lakóval bíró Kína, amely napjainkra az egyik legdinamikusabban fejlődő és egyben a világ második legnagyobb nemzetgazdaságává vált. A jelenlegi fejlődési perspektívát szemlélve pedig csak idő kérdése, hogy mikor fogja megelőzni az Egyesült Államokat.

A 90-es évek elejétől Kína fokozatosan a világ-gazdasági növekedés legfőbb hajtómotorjává vált, a politikai berendezkedését tekintve kommunista ország gazdaságában ugyanakkor a kapitalizmus szabályai és annak minden brutális árnyoldala egyre szélesebb körben érvényesülnek. Kína mára egyébként a globális GDP-nek a 15 százalékát állítja elő. A dinamikus gazdasági növekedéssel párhuzamosan az ázsiai ország külkereskedelmi mérlegét és ezáltal a folyó fizetési mérlegét is jelentős többlet jellemzi. Éves szinten mintegy 260 milliárd dolláros aktívumról beszélhetünk napjainkban.

Hazánk Kínával bonyolítja le a legnagyobb áruforgalmat az Európán kívüli országok közül, nem meglepő azonban, hogy sajnos jelentős importtöbblet jellemzi a magyar-kínai áruforgalmat. A legtöbb ázsiai relációhoz hasonlóan a magyar-kínai termék-kereskedelem egyenlegét is sajnos-sajnos deficit jellemzi. Mindenképpen pozitív jelenségnek kell azonban értékelni, hogy a 2010-ig fokozatosan emelkedő hiány mértéke, amikor is ez megközelítette az 1000 milliárd forintot, azóta 800 milliárd forint körüli összegre csökkent, ami így is óriási.

Annak ellenére, hogy mostanra a magyar kivitel értéke a 2000. évinek a harminchatszorosa lett, szo-

morú, hogy a Kínába irányuló termékexport értéke még mindig jelentősen elmarad a behozataltól. Éves szinten jelenleg nagyjából 400 milliárd forintnyi árut értékesítünk az ázsiai országba, ami a teljes magyar kivitelnek körülbelül az 1,8 százalékával egyenlő.

Jól látható tehát, hogy mennyire fontosak a Kínával való kereskedelmi kapcsolatok, de ez a projekt, amiből mintegy 500 milliárd forintos rész jut Magyarországra, illetve a beruházásról szóló egyezmény kihirdetését tartalmazó, előttünk fekvő törvényjavaslat nem több egy biankó cseknél, ami még nagyon sokba kerülhet a magyar adófizető állampolgároknak.

Az amúgy racionális elképzelés szerint a Kína által a pireuszi kikötőbe behajózott, Nyugat-európába szánt árut Szerbián és Magyarországon keresztül tudják majd a leggyorsabban szállítani, tehát a görögországi kikötőket Nyugat-európával összekötő folyosó országaink kell hogy keresztülhúzódjon. Magyarán, a világkereskedelem egyik fontos útvonalát Magyarországon és Szerbián vezetnék keresztül. Jól megfelel ez a koncepció annak, hogy Magyarország neve kínaiul állítólag nem más, mint a „Kelet lánzsahégye”. Tehát ha meg akarunk felelni ennek az elnevezésnek és ennek a gazdasági szerepnek, akkor bizony a Budapest és Belgrád közötti vasútvonalat erre alkalmassá kell tenni.

Történelmi érdekesség egyébként, hogy az élénk teherszállítás és a mellékvonalak ráhordó forgalmának nagy volumene miatt 1910-ben villamosítani kezdték ezt a szóban forgó 150-es vonalat, és a második vágányt is lefektették. A virágkor itt is az első világháborúig tartott, Trianon ennek is véget vetett, és a második vágányt el kellett bontani. Egyébként mennyivel igazságosabb lenne tehát, ha mondjuk, most nem kínai hitelről beszélünk, hanem példának okáért francia jóvátételből finanszíroznának egy ilyen beruházást - no, zárójel bezárva.

A kétvágányú villamosított vasútvonal mostani kiépítéséhez 350 kilométernyi vasúti szakaszt kell felújítani, ebből 166 kilométer Magyarországon, 184 pedig Szerbián halad át. Az óránként 160 kilométeres maximális sebességet lehetővé tevő vasúti pályán a vonatok menetideje több mint a felére csökkenhet, csak hogy kérdéses, a kínai kormány, valamint a kínai Nemzeti Fejlesztési és Reformbizottság által biztosított, a kínai áruforgalom növekedési dinamikáját bemutató számok alapján biztonsággal ki lehet-e számolni és egyáltalán kiszámolták-e, hogy hosszú távon Magyarország mennyit fog profitálni a tranzit miatt. Már az is elképesztő, hogy a törvényjavaslat általános indokolásában mindössze három és fél sor szerepel, ennyivel letudottnak vélik.

Eppen ezért előrebocsátom, hogy a Jobbik részéről ezt az egyelőre homályos tervezetet aláírni, így ebben a formában megszavazni csak akkor tudjuk, ha kérdéseinkre érdemi válaszokat fogunk kapni. Kóka egykori mellékvonal-felszámoló szárnysegédje, a beruházás nagy ellenzője fantomvonatoknak szánt 500 milliárdos projektről beszél. Ilyen frazeológiát mi nem fogunk használni, de kemény kérdéseink,

segítő észrevételeink azért most is lesznek. Ha a parlamenti pártok közül nem lehet valamelyiket vasútel- lenességgel vádolni, akkor az a Jobbik. Számtalan alkalommal minden lehetséges fórumon kiálltunk azon véleményünk mellett, miszerint a vasútfejlesztések ügye az egyik elsőrendű kérdése a magyar gazdaságnak és a magyar vidéknek. Ahhoz azonban, hogy egy 4-es metróval azonos volumenű hitelből megépítésre kerülő fejlesztést az Országgyűlés felelősséggel elfogadhasson, megalapozott hatástanulmány bemutatása volna szükséges. Ez a Fidesz-kormány általános gyakorlatának megfelelően ezúttal sem áll a rendelkezésre, vagy ha van ilyen, azt a képviselők nem ismerhették meg.

Mi mindennek kellett volna kidolgozásra kerülnie ebben a hatástanulmányban? Nézzük sorjában!

Mi a kínai fél által tervezett, sőt a szerződésben garantált áruszállítási volumennövekedés, a beruházás megtérülési ideje a hitel visszafizetése során? Ebből a volumenből a magyar államnak évente milyen összegű pályahasználatidj-bevétele keletkezik, és ez hogyan hat a beruházás megtérülésére? Ne feledjük, egy 85 százalékban kínai hitelről és beruházási közreműködésről van szó, amely nekik jelent elsősorban üzletet, nem pedig nekünk, gazdasági üzletet viszont egymástól független felek a kölcsönös előnyök alapján szoktak kötni.

E vasútvonal rekonstrukciója elsődlegesen kínai és európai gazdasági érdek, ilyen formában egyébként nem biztos, hogy magyar, mint ahogy mi most megismertük. Tehát a gazdasági racionalitáshoz a megtérülés becslése elengedhetetlen.

(16.40)

Ha ugyanis a remélt kínai áruszállítási többlet elmaradna, a szállítási tranzitútvonal máshova helyeződne, úgy Magyarországot hatalmas veszteség érné, mert ezt a vasútvonalat csak belföldi vagy szerb-magyar bilaterális tekintetben nem tudnánk gazdaságosan kihasználni. Ráadásul, ha azt akarjuk, hogy a magyar vállalkozók nagyobb arányban vehessék ki a részüket a beruházásból, akkor a hitel feltételei is szigorodni fognak.

Azt sem szabad elfelejteni, hogy a 150-es vonal csak egy kicsi szakasz, egészen pontosan egytized része az érintett európai szakasznak. A Budapesten túli szakaszok rendben vannak, de Belgrádról délre a Gyevgyelijáig terjedő szerb-macedón szakasz - a Budapest-Belgrád szakaszhoz hasonlóan - teljes rekonstrukcióra szorul. Itt megint a hatástanulmány hiánya fáj. Milyen a most felújításra nem kerülő szerb és macedón vasútvonal átbocsátó képessége? Enélkül ugyanis az egészből tulajdonképpen értelmetlen is beszélni. Összhangban áll-e vagy összhangba hozható-e a beruházás befejezéséig a Budapest-Belgrád szakasszal? Nyilván lehetséges, hogy ott egy vágány is elegendő, hiszen személyforgalom azon a tájon nem nagyon folyik, a görög szakaszon Gyevgyelija és Thessaloniki között a villamosítás is

hiányzik tudomásunk szerint. Tudjuk-e például, hogy a görög fél ezt mikorra tervezi megvalósítani?

A projekt egyértelmű ellenzői a mostani alacsony utasszámadatokat is fegyverként forgatják a beruházással szemben, hiszen mindössze napi ötezer fizető utasról beszélhetünk, akik közül nagy átlagban csupán 366 fő lépi át Kelebiánál a jelenlegi magyar-szerb határt. Ennek ellenére mi a vasútvonal 160 kilométer/órás kiépítésével elviekben egyetértünk. Budapest-Szabadka-Újvidék-Belgrád között a személyszállításban szükség van rá, sőt belföldön is, a közúttal versenyképessé teendő belföldi és európai tranzit személyforgalom ezt bizony igényelné.

Az a tény, hogy jelenleg a teljes személyforgalom szerény Magyarország és Szerbia viszonylatában, az a görög gazdasági állapotoknak, a tömeges migrációknak éppúgy betudható, mint annak, hogy Szerbia még az Unió előszobájában várakozik. Ha jobb világot szeretnénk a Balkánon is, akkor nyilvánvaló, hogy építkezni kell. Ezt a vajdasági magyarokért is meg kellene tenni, de például azt is elmondhatjuk, hogy itthon Baja egy órával közelebb kerülne Budapesthez, Kalocsáról pedig ismét lenne értelme Kiskőrösre ráhordó vonatokat járatni.

Viszont a társadalmi érdek mellé kell a gazdasági racionalitás is. Említettem, hogy Trianon előtt Budapesttől Kiskunlacházáig és Kelebia-Szabadka között volt második vágány, amelyet aztán az országdaraboló hatalmak felszedettek. Ugyanakkor hatástanulmány, megalapozó számítások és az áruszállítás növekedését igazoló kínai szándéknyilatkozat nélkül egyáltalán nem biztos, kell-e ez az egész vonalon most is, vagy elegendő volna a második vágányt a budapesti elővárosi szakaszon, legfeljebb Kunszentmiklós-Tassig kiépíteni. Ha valóban lesz áruforgalom, mert a balkáni útvonal erre alkalmas, és Kína nemcsak hitelt, de garanciát is ad arra, hogy itt fog szállítani, úgy Magyarországnak nincs más teendője, mint a személyszállítást versenyképessé tenni ezen a fontos észak-déli útvonalon, amely belföldön ugyan ritkán lakott, így a belföldi távolsági forgalomban jelenleg alárendelt szerepű, de nemzetközi szempontból fontos bilaterális és transzeurópai útirány lehet.

Kérdéseim, államtitkár úr: lesz-e Kunszentmiklós-Tass-Budapest viszonylatában minden érintett, az elővárosi forgalomban részes településen integrált, ütemes menetrend? Kiépülnek-e az intermodális állomások? Lesznek-e ráhordó autóbusszjáratok? A 150-es vonal elővárosi vonatai a Keleti pályaudvarra érkeznek-e a kontraproduktív, kifelé forduló, jelentős eljutási időtöbbletet okozó Kőbánya-Kispest helyett? Újranyitják-e a Kiskőrös-Kalocsa, Kunszentmiklós-Tass-Dunapataj és a Fülöpszállás-Kecskemét vasúti mellékvonalakat, mint ahogy azt önök egyébként 2010-ben megígérték, de máig nem teljesítették? Látható, a lényeg az integráltság lenne, tehát tudatosan úgy tervezni, alakítani az infrastruktúrát, hogy a csatlakozások kialakíthatók legyenek, mert akkor lesz átszálló utas, és így megtelnek majd a vonatok is.

Világosan szeretnénk látni egy olyan projekt kapcsán, ahol 500 milliárd forintos összköltségről beszélhetünk, világosan, garantálva akarjuk látni, hogy a kormányzat biztosítani tudja, hogy a mostani, számunkra hátrányos kereskedelmi mérleg nem fog tovább romlani. Ostobaság volna saját kereskedelmi mérlegünket tovább gyengíteni, elősegítve, hogy az idegen áruk még inkább elborítsák hazánkat, még inkább taccsra vágják könnyű- és feldolgozóiparunkat, ráadásul úgy, hogy a kormányzat mindezt a magyar családok nyakába rakott, újabb kölcsönből kívánja finanszírozni.

Hol vannak a tervek, amelyek garantálják, hogy kiegyenlítődjön az óriási külkereskedelmi deficitünk, amelyek garantálják, hogy ne a magyar adófizetők finanszírozzák Kína térségünkbeli gazdasági térhódítását? Hol vannak a garanciák, amelyek biztosítják, hogy a kivitelezés ne hazai vagy külföldi oligarchák extraprofitjának aranybányája legyen, azon ne a gázszerelőből vasútépítővé avanszált, kormányközeli hűbéresek gazdagodjanak? Újfent csak ismételni tudom egyébként magam: szívesen lennék a Kelet lándzsahegye, de nem a Kelet balekja, pláne nem a végül a tervezettnél 40 százalékkal drágábban vasútvillamosító, Mészáros Lőrinc-féle R-Kord Kft. fejőstehene.

Száz szónak is egy a vége: véleményünk szerint nincs helye az intézményesített pazarlásnak, korrekt gazdasági, megalapozó számítások, az üzleti partner garanciavállalása, hatástanulmány, belföldi közlekedésintegráció és az ahhoz szükséges kiegészítő fejlesztések költségvetésének biztosítása szükségeltetik.

Ha mindez meglesz, ha államtitkár úr ezekre a kérdésekre érdemben válaszolni tud, akkor azt tudom mondani, hogy szívesen támogatjuk ezt a beruházást. Mindaddig, amíg azonban ezekre a kérdésekre nem kapunk egyértelmű és határozott válaszokat, addig nagyon-nagyon erős aggályaink vannak az egész projekttel kapcsolatban. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP vezérszónoka következik. Tessék, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mi úgy látjuk, hogy ezt a Budapest-Belgrád vasútvonalprojektet igazából csak a kormány keletinyitás-politikájának a tükrében lehet megítélni. Mára nyilvánvaló lett, hogy az Orbán-kormány úgynevezett keletinyitás-stratégiája több sebből vérzik és gyakorlatilag megbukott, holott a kormány az egész külpolitikáját a keleti külkereskedelmi szolgálatába állította, nem törődve nyugati politikai kapcsolataink megrendülésével és elszigetelődésünkkel. Ennek a politikának az eredménye magáért beszél. Miközben a keleti nyitás országaiba az exportunk 2010 és 2014 között csupán 7 százalékkal nőtt, más irányba 19 százalékkal. Ráadásul a versenytárs közép- és ke-

let-európai országok exportja ebbe a térségbe 40 százalékkal emelkedett. A magyar export még Oroszországba is csökkent, a Közel-Keletre pedig egyenesen zuhant 21 százalékkal.

A kitüntetett országok közül az utóbbi időszakban többen is politikai és gazdasági slamasztikába kerültek. Azerbajdzsán két hónapja fordult az IMF-hez és a Világbankhoz segítségért, az ország gyakorlatilag csődben van. Kazahsztán és Oroszország recesszióba süllyedt, Törökország a polgárháború küszöbén, és még Kínában is a világgazdaságot megrengetni képes adósságproblémák halmozódtak fel. Erre oda kell figyelni, amikor a kínai kapcsolatok és a kínai gazdaság helyzetét értékeljük. A magyar kormány mégis ezekkel a válságrégiókkal való kapcsolatot erőlteti, és tőlük várja a fellendülést. E miatt a megszállottság miatt képes olyan megállapodásokat kötni, mint a Budapest-Belgrád vasútvonal, amely hazánk számára szinte semmi hasznot nem hoz, az adófizetők állják a számlát, miközben nő az államadósság.

Tudjuk, hogy Pekingnek égető szüksége van egy nagyobb referenciamunkára az EU-n belül, és az új selyemútprojekt keretében ezen balkáni útvonalon hatolhatnának be Európába. Ki lehet jelenteni, hogy a projekt jelen formájában egyértelműen kínai geostratégiai érdekeket szolgál. A projekt megvalósulásához legalább 472 milliárd forint szükséges, aminek a 85 százaléka lesz kínai hitel, 15 százaléka pedig magyar önrész. Mint ahogy Józsa képviselőtársam kifejtette: tulajdonképpen az egészet a magyar kormány, illetve a magyar költségvetés fogja finanszírozni, vagyis a magyar adófizetők, csak csúsztatottan. Tehát a számlát nem a kínai fél állja, pusztán hitelt ad. A hitel 20 éves futamidejű lesz, 5 év türelmi idővel, és hangsúlyozni szeretném, piaci kamattal.

Mindeközben ilyen típusú beruházásokra, transzeurópai hálózatra van európai uniós pénz, ráadásul kedvezőbb kamatokkal, mint a kínai, tehát gazdasági racionalitásról sem beszélünk, és ehhez még hozzá lehet tenni azt is, hogy az Európai Uniótól ilyen célokra kapott pénz egy részét támogatás formájában el lehet nyerni.

(16.50)

A Budapest-Belgrád vasútvonal esetén Magyarországon 160 kilométeres hosszról van szó, tehát Budapest és Kelebia között, tehát kilométerenként fajlagosan ez 2,84 milliárdos költséget jelent, ami horribilis összeg, még a közgépes túlárzott Szajol-Püspökladány vonalnál is magasabb.

Ezzel a projekttel párhuzamosan, ami szintén egy érdekes momentum, a kormány szintén százmilliárdos nagyságrendben, konkrétan 370 millió euró értékben kíván hitelkeretet biztosítani Szlovéniában a koperi kikötő felé vezető vasútvonal fejlesztéséhez. Ez is elképesztő, és megjegyzem, különösen elképesztő azért, mert a pireuszi és a koperi kikötő egymással konkurál. El kellene döntenie, hogy most ak-

kor melyik útvonalra számítana a kormány: a pireuszi kínai vagy pedig a másik, a koperi kikötőre, amiről tudjuk, hogy az utóbbi években hatalmas összeget fektettek be annak a fejlesztésére.

Fontos kiemelni, hogy a kormány kínai barátai nem vállaltak garanciát a szállítási mennyiségre. Úgy tudjuk, a tárgyalásokon erről szó volt, de később a kínaiak ettől visszakoztak. Így kijelenthető, hogy a vonal sem személyszállításban, sem teherforgalomban nem lenne kihasználva.

Alapvetően persze nem Pekingtől kellene várni az aktivitást e téren, hanem a magyar kormánynak kellene stratégiát kidolgozni erre, de ezt nem teszi. Így pedig számítások szerint a projekt gazdasági megtérülése - és itt hangsúlyozom: nagyon komoly vasúti szakemberek szerint - 2400 év. Bár a kivitelezésre közbeszerzést írnak ki, a szerződésben hitelt tettünk amellett, hogy a kínaiak építhessék. A kínaiak azt is nagyon szeretnék, ha az ő mozdonyaik és kocsijaik közlekedhetnének rajta. Így viszont a magyar gazdaságnak ebből az egészből semmi, de semmi haszna. Kára viszont lehet, a vonal nemzeti parkokon megy keresztül, kisajátítások szükségesek, és 400 milliárdos adósságot vesznek a nyakukba az adófizetők, legalábbis hosszabb távon, a többit most, az elején.

Az egész projektben a legmegdöbbentőbb, hogy a 2014-es szerződéskötés mindenféle előzetes szakmai előkészítés, gazdaságossági számítás nélkül történt meg. Utólag, 2015-ben készült előzetes megvalósíthatósági tanulmány a Budapest-Belgrád vasútvonalról. Ezt az LMP kikérte, azonban nem meglepő, de a megvalósíthatósági tanulmányt nem kaptuk meg. Tehát nagyon sokféle részletet nem láthatunk; nyilván sok érdekes elemet tartalmaz egyébként.

Az LMP álláspontja az, hogy ebből az összegből a fél magyar vasúthálózatot fel lehetne újítani, és lehetne más fenntartható területekre beruházni, például a megújuló energiába vagy a fenntartható városi közlekedésbe, amelyek nemzetgazdaságilag tényleg hasznosak, és a beruházásban hazai vállalkozások vehetnének részt. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, két percre nem jelentkezett senki, így az elsőként felszólalásra jelentkezett, előre bejelentett képviselőnek adom meg a szót. Mátrai Márta képviselő asszony, parancsoljon!

DR. MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A T/9787. számú törvényjavaslat célja Magyarország Kormánya és a Kínai Népköztársaság Kormánya között a Budapest-Belgrád vasútvonal újjáépítési beruházás magyarországi szakaszának fejlesztése, kivitelezése és finanszírozása kapcsán született egyezmény kihirdetése.

Az előttünk fekvő javaslat egy olyan hosszú távú gazdaságfejlesztési és kapcsolatépítési elhatározásnak a soron következő állomása, amely kiemelkedően hasznos mind Magyarországnak, mind a Kínai Népköztársaság számára. Figyelemmel a felek között korábban már aláírt szándéknyilatkozatokra, az Európai Unió jogával és abból eredő kötelezettségekkel összhangban a javaslat kifejezi a kölcsönös előnyökön alapuló gazdasági együttműködés továbbfejlesztését. Ez a törvényjavaslat hasznos Magyarország számára - ellentétben az itt elhangzottakkal - a kereskedelmi kapcsolatok bővítése, valamint a közép-európai kapcsolatok szélesítése és mélyítése terén, és hasznos a Kínai Népköztársaságnak az Európai Unióval, Magyarországgal és az egész európai térséggel való kereskedelmi kapcsolatok bővítésében.

Közép-európa és Kína együttműködése nemcsak közép-európai és kínai, hanem igazi európai érdek, hiszen az egész Európai Uniónak az az érdeke, hogy az Európai Unió különböző térségei és tagországai sikeresen tudjanak együttműködni Kínával.

Ez a beruházás közép-európai és kínai finanszírozási és technológiai együttműködésben valósul meg, tehát azzal, hogy Szerbia és Magyarország is része ennek a beruházásnak, elérjük, hogy a világkereskedelem egyik fontos útvonala Magyarországon és Szerbián vezessen keresztül.

A projekt mindenképpen egyedülálló abból a szempontból is, mivel egy Európán kívüli ország: Kína, egy uniós-tagország: hazánk és egy uniós tagjelölt: Szerbia együttesen vesznek részt ennek a projektnek a megvalósításában. A történelmi távlatokat felelevenítő új selyemút vagy tengeri selyemút elképzelése emlékeztet bennünket arra, hogy Kína kapcsolata Európával több ezer éves hagyományokkal rendelkezik, ennek szárazföldi és tengeri újragondolását, illetve megvalósulását szolgálja az előttünk lévő kezdeményezés.

Magyarország és Kína hosszú idő óta kiváló politikai kapcsolatokat ápol egymással, amelyet mindkét oldalon a kölcsönös bizalom, a kölcsönös bizalmon alapuló eredményes politikai dialógus jellemez. Kétoldalú kapcsolataink alapját a 2004-ben a két ország kormánya által jegyzett, majd 2014-ben Orbán Viktor miniszterelnök úr kínai látogatása alkalmával megerősített közös nyilatkozat jelenti, amely a magyar-kínai kapcsolatokat baráti együttműködési partnerségként határozza meg.

A Hszi Csin-ping kínai államfő által két évvel ezelőtt meghirdetett „egy övezet, egy út” kezdeményezése közép- és kelet-európai régiót érintő vonatkozásai szerencsésen egybeesnek a magyar kormány keleti nyitási stratégiájában megfogalmazott külpolitikai és külgazdasági célkitűzéseivel. A Budapest-Belgrád vasútvonal modernizációja a Kína, Közép- és Kelet-európa együttműködés zászlóshajó projektje.

A meghatározó kínai nagyvállalatok választották Magyarországot regionális központjuk létrehozására. Magyarország Kormánya a Huawei-jel 2013-ban, a Wanhuával 2014-ben stratégiai együttműködési

partnerségre lépett. A Bank of China 2014-ben regionális központot hozott létre Magyarországon. Ennek alapján egyértelműen kimondhatjuk, hogy Magyarország képes arra, hogy Közép-európa növekedési központja legyen. Várakozásaink szerint a hazánkban megtelepedett kínai vállalatok sikeressége további kínai vállalatokat sarkall majd a magyarországi befektetésekre, követendő példát állítva mások számára is a magyarországi helyszín választása tekintetében.

A magyar kínai kapcsolatok az elmúlt években töretlenül fejlődtek. A Kínai Népköztársaság Magyarország tizedik legfontosabb kereskedelmi partnere. A kereskedelmi kapcsolatokban részünkről kiemelkedik az élelmiszerexportunk, ami csak 2015-ben már közel 40 millió dollárt tett ki. A magyarországi kínai befektetések összesített értéke meghaladja a 3,5 milliárd dollárt, és meggyőződésünk, hogy Magyarország ideális üzleti környezetet a kínai vállalatok európai hídfőállásának kialakítására.

Külön említésre méltó és érdemes, hogy a két ország civil kapcsolatai is jelentősen fejlődtek az elmúlt években. Az Air China közvetlen Peking-Budapest légi járata beindításának köszönhetően csak a 2015-ös évben majdnem 150 ezer kínai turista látogatott el hazánkba, amely a megelőző évet tekintve is közel 50 százalékos növekedést jelent.

Tisztelt Országgyűlés! Az együttműködés kiterjed a Budapest-Belgrád vasútvonal korszerűsítésére, amely természetesen az európai műszaki előírásokkal kompatibilis módon kerül kivitelezésre, ezáltal bekapcsolható lesz az európai vasúti hálózatba, az európai áruszállítást megkönnyíti, és segíti az európai vasúti személyforgalom fejlesztését is.

(17.00)

A vasútvonal felújítása tehát jelentősen növeli hazánk szerepét az európai teherszállításban, ezáltal Magyarország akár a régió meghatározó logisztikai központjává is fejleszthető. A beruházás megvalósulását követően a vasúti pálya Magyarországi szakasza és egyéb létesítményei a magyar állam kizárólagos tulajdonába kerülnek, ez kiolvasható az egyezményből. Külön kiemelném, hogy a beruházás a Szerb Köztársaság kormányának támogatását is élvez, így egy olyan regionális együttműködés jön ezáltal létre, amely valós érdekek alapján köti össze a részt vevő európai országokat, gazdasági térségeket, emberi kapcsolatokat egyaránt.

Tisztelt Országgyűlés! Kína ma a világgazdaság egyik meghatározó szereplője, amely az elmúlt évtizedekben hihetetlen technológiai váltáson, gazdasági és társadalmi fejlődésen ment keresztül, ahol, csak a vasútfejlesztést nézve is, a modern európai vasúti közlekedéssel versengő gyorsvasúthálózat jött létre.

Mint az Interparlamentáris Unió magyar-kínai baráti tagozatának elnöke fontosnak tartom, hogy a törvényjavaslat vitájához a célokat és a benne rejlő lehetőségeket kiemelve hozzászóljak és a kétkedőket

talán jobb belátásra bírjam. A Kínai Népköztársaság Budapestre akkreditált nagyköveteivel személyes és folyamatos kapcsolatot tartok, gyakorta fogadok magas szintű kínai kormányzati és parlamenti delegációkat. A magyar-kínai kapcsolatok fejlesztésének fontosságáról ennek okán elmondhatom, hogy személyesen is meg vagyok győződve.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a fent elhangzottak alapján fontolják meg még egyszer az itt kritikaként megfogalmazottakat, és támogassák az előterjesztést, mert jó szívvel ajánlom minden képviselő figyelmébe. Köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólaló... *(Ander Balázs jelzésére.)* Értem, képviselő úr, hogy benyomta a gombot, de később, mint ahogy én megállapítottam, hogy nincs több felszólaló. Ez a döntés. Minthogy felszólalásra a továbbiakban nem jelentkezett senki, aki meg jelentkezett, az később jelentkezett, ezért az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Tasó államtitkár urat illeti a szó.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Abban, úgy érzékeltem, egyetértünk valamennyien, akik hozzászóltak, hogy a kínai árudömping, ami érkezik Ázsia felől, és a selyemút-koncepció egy olyan lehetőség, amelyben Magyarországnak részt kell venni. Úgy véltem, hogy Józsa képviselő úr is, Ander képviselő úr is előtte, Bartos Mónika, Schmuck Erzsébet is talán és természetesen háznagy asszony is egyetértett. Nekem úgy tűnik, hogy ebben talán egyforma az álláspontunk. Hogy emellé még mit raktunk, raktak, arra mindenképpen szeretnék reagálni.

Ha egyetértünk, egyetértenek azzal, hogy Magyarország ne maradjon ki, és mindenképpen legyen szerepe a kínai áruk Európába érkezésében, akkor viszont nem kellene hozzákapcsolni minden egyes közlekedéspolitikával megfogalmazott elképzelést, és mindenféle más kívánalmat felsorakoztatni egy támogató igen mellé. Megértem, hogy jó elmondani, jó hangoztatni a napirend kapcsán minden mást, ami a közlekedéspolitika világában a politikai pártoknak fontos, de talán nem érdemes összekapcsolni, mert akkor az alapvető cél, amiben egyetértünk, homályossá válik, és akkor mégsem azonos cél.

A Fidesz vezérszónokának felszólalásában egyértelmű volt az a megfogalmazás, hogy Magyarországnak miért is fontos. Egy mondat csak, hogy valóban 740 méteres szerelvényekre kell képesnek lenni a vasúti vágányoknak, amit építünk, de még mellé valamennyinek 2030-ra. Tehát 2030-ra a 2013-as, 39. számú európai tanácsi rendelet kötelez bennünket arra mint európai uniós tagországot,

hogy valamennyi vasútvonalunk feleljen meg annak a feltételnek, hogy 740 méteres vonatokat képes legyen fogadni, legalább 100 kilométeres sebességre képes legyen a pálya. Bár szerencsére ez többet is tudni fog, 200 kilométer/órás sebességre alkalmas geometriájú pálya lesz, és csak 160 kilométer/órás sebességet használnak majd. S természetesen rendelkezzon a biztosító berendezéssel, amit Európa megkövetel.

Ami fontos, Józsa képviselő úr véleménye is az volt, hogy ez egy távolra mutató elképzelés. Örültem, hogy annak nevezte, bár erre mindenképpen érdemes kitérni. És itt Ander képviselő úrnak is szólnék, hogy Trianon fájdalmas gondjait nem tudjuk rendezni most, ebben a beruházásban. Természetesen nekünk egy gyógyír, mert lehetőséget teremt arra, hogy könnyebb legyen a közlekedés, és a szétszaktított területek mégis egy erősebb gazdasági növekedéssel indulhassanak el. Ettől függetlenül nem rendezhetők. A múlt bűneinek hosszú az árnyéka, ezt nemrég hallottam egy bölcs embertől. Valóban így van, nem tudunk mindent rendezni egy ilyen beruházás kapcsán.

Hogy ráfér-e a felújítás a 150. számú vonalra? Mindannyian azt mondják, hogy ráfér természetesen. Ebben is van ellentmondás, hogy vajon képes lenne-e Magyarország olyan felújításokba kezdeni, amelyekről már most azt halljuk egy oldalról, hogy nem képesek az önfenntartásra, gazdasági számítások szerint, talán az ellenzék véleménye alapján, nem alkalmasak arra, hogy megépítésre kerüljenek, mégis fontos a megépítésük. Tehát vannak olyan vasúti szakaszok, amelyekre mindenképpen kell költenünk. Nem is keveset, 1500 milliárd forintot költenek a következő években. Ne felejtsük el, hogy ennek az összegnek 85 százaléka lehet csak európai uniós forrás, 15 százaléka magyarországi forrás lesz, és ez is a magyar adófizetők jóvoltából kerül majd kifizetésre.

Egyébként azt is tudni kell, hogy a Budapest-Ferencváros–Kelebia-országhatár vonal önmagában nem része a TEN-T hálózatnak, tehát transzeurópai hálózatrész, amiatt nem is tudunk, nem is tudnánk igényelni rá európai uniós forrásokat. Tehát amikor arról szól a vélemény, azt mondják, azt hangoztatják, hogy miért nem próbálunk forrásokat szerezni, akkor látni kell, hogy az Uniótól nem tudunk, mert nem lehet erre. De egyébként a Budapest-Belgrád már része lesz a transzeurópai hálózatnak.

Talán arról, hogy lesz-e bevétele, nem kell külön szólni. Azért önök sem gondolják komolyan, hogy nem lesz bevétele, komoly bevétele egy ilyen vasúti szakasznak, hiszen a pályahasználatból számítunk arra, hogy megtérül a beruházás, és természetesen Magyarországnak hasznot hoz. Tehát azt is tudnia kell, aki a szakértőket megkérdezte, és remélem, a szakértők azt támasztották alá, amit most mondok, hogy ha Magyarország nem kapcsolódik bele ebbe az árfolyamba, akkor elmegy alattunk. Azt jól tudják, hogy ha mi nem kapcsolódunk bele, akkor Pireusz,

Bulgária, Románia, bármelyik vonalon jöhet egyébként, Szerbia, Horvátország, Szlovénia, Ausztria, és már ki is kerültek bennünket. Eszünkbe se jusson kimaradni, mert akkor nem a lándzsa hegye leszünk, hanem valóban a keleti balekok leszünk, ha nem ragadjuk meg a lehetőséget!

Itt kitérnék Schmuck Erzsébet képviselő asszony felvetésére, amelyben Koper említette, hogy vajon Koperrel miért nem foglalkozunk. Pontosan most, néhány hete sikerült összehoznunk, és remélhetőleg jóváhagyást is kapunk rá, egy olyan új korridort, amely segítségével a Koper felől érkező árukat is Magyarországon keresztül tudjuk majd továbbforgalmazni, ezáltal is használva a pálya adta bevételi lehetőséget. Tehát mindenképpen foglalkoznunk kell nemcsak Koperrel egyébként Pireuszon kívül, hanem Fiumével is, tehát nekünk mindent el kell követni, hogy a kínai áruk Magyarországon keresztül haladjanak tovább, ha már Magyarország felé tartanak.

Arról viszont, hogy nem felelős magatartás, amit Józsa képviselő úr mondott, hitelfelvétel segítségével gondolkodni a beruházás felől, azt azért is kicsit mosolyogva fogadtam, mert ha visszaemlékszünk a PPP-konstrukciókra, konkrétan már volt erről több alkalommal is szó, a két autópálya-építés a 2009-ben jóváhagyott szerződések alapján Magyarországnak 3 ezer milliárd forintos hitelt jelent 30 éven keresztül. Tehát 2031-32-ben fog lejárni, csak mellékesen megjegyzem, az a hitel. Tehát 3 ezer milliárd forintot tettek a nyakunkba, az azért mégiscsak súlyosabb összeg volt. Az autópályák ugyan megépültek, de még mindig kell hozzá építenünk ahhoz, hogy legyen is értelme.

(17.10)

Tehát talán ilyenkor óvatosabban kellene fogalmazni, de természetszerűen lehet így fogalmazni. Nekem erről, nekünk erről más a véleményünk, azt gondoljuk, hogy egy felelősségteljes lépés volt. Egyébként 9 kormányhatározat igazította útba azt a folyamatot, amelynek a végén az egyezmény aláírásra került szeptember 24-én.

Ander Balázs képviselőtársam kérdéseivel és az elvárásaival kapcsolatban: mindent nem tudunk teljesíteni, amit megfogalmazott a hozzászólásában, a vezérszónoki gondolataiban, de biztos vagyok abban, hogy ön is támogatja és az ön frakciója is támogatja, hogy Magyarország tovább tudja növelni a súlyát, a jelentőségét itt Közép-európában, és mint ahogy mondtam is az imént, ne maradjon ki ebből az árfolyamatból. Jó lenne, és szeretnénk, egyértelmű célunk, mint ahogy elhangzott az imént, sikerült is növelni az exportunkat Kína irányába, de Kína inkább arról híres, hogy elárasztja a világot termékeivel, és el lehet gondolkodni rajta, hogy mit csinálunk és mit teszünk, ha egyébként is érkezik kínai áru a térségbe: nem engedjük, hadd menjen kívül rajtunk, vagy valamilyen módon, de annak a bevételének egy részét vagy a hasznát mi is látjuk? Mi

inkább ezt a megoldást választjuk, és a kínai árukat nem megállítjuk, hanem átengedjük Magyarországot felújított vasútvonalain, mint ahogy lesz is a 150-es vonal felújítása.

Pazarlásnak semmiképpen nem nevezném, hiszen egy megfontolt és átgondolt előkészítő munka után került sor az egyezmény aláírására, és tudja nagyon jól képviselő asszony, Schmuck Erzsébet, hogy az infotörvény 27. §-ának (5) pontja rendelkezik arról, hogy a döntés megalapozását szolgáló tanulmányok tíz évig titkosítva vannak. Tehát ezek azok a tanulmányok, amelyeket ön megkért, és erre meg is adták írásban a választ, hogy miért nem bocsátják rendelkezésére. Ettől függetlenül az a kérdés mégiscsak, hogy akarunk-e részt venni ebben a folyamatban, vagy rajtunk kívül hozzák be a kínaiak az árut Pireuszról. Pireuszról csak annyit, Pireuszról úgy tudjuk, hogy a pireuszi kikötő már kínai kézben van, és úgy tudjuk, hogy a koperi kikötő nagy százaléka már betelt. Tehát Koperhez kapcsolódnunk most lehet, egyébként már késő, és Fiume a következő lehetőség, amit szintén meg kell ragadnunk. Tehát Magyarország nincs abban a helyzetben, hogy bármit is, ami a gazdaságát növeli, erősíti vagy a helyzetét stabilizálja, azt elengedje. Tehát vélhetően ezt is figyelembe vették azok, akik összerakták a tanulmányokat, egyébként biztos vagyok benne, hogy azt a tanulmány mennyiséget és azt az információ mennyiséget, amelyet akartak erről szerezni, azt meg tudták szerezni, hiszen azért nem hétpecsétetes titokról volt szó, és gondolom, hogy a szakértői stáb meg tudta az információkat kapni, ha kérte.

Úgy érzékelem, hogy ettől függetlenül számíthatunk a politikai pártok támogatására, és azért bízom benne, hogy a következő időszakban önök is megértik, hogy valóban alku tárgya még, hogy mekkora lesz a hitelkamat. Ez egy következő folyamat. Természetesen szeretnénk minél több magyar vállalkozást helyzetbe hozni, Magyarországnak ez az érdeke. Hogy milyen mértékben tudunk és tudnak bekapcsolódni, az természetszerűleg a kamat nagyságát is befolyásolni fogja. Ezek nagyon nehéz tárgyalások lesznek a következőkben. Biztos vagyok benne, hogy Magyarország helyt tud állni, és a tárgyalások során el tudja a legjobb lehetőséget érni, amit ilyen helyzetben lehet.

Tehát a lándzsa hegye szeretnénk lenni, és nagyon bízunk benne, hogy azokkal a fejlesztésekkel, amelyeket már megfogalmaztunk, amelyeket a 2014 augusztusában elfogadott nemzeti közlekedésfejlesztési stratégiában is leírtunk, amiben benne volt ez a beruházás is, és megvalósítjuk remélhetőleg nagy százalékat, az Magyarország vasúti közlekedését javítani fogja, és összességében is Magyarország közlekedéspolitikája azt a célt fogja szolgálni és azt a célt szolgálja majd a megvalósítás során is, mint amit elképzelték a megalkotói.

Hogy 2400 év lesz-e a megtérülés? Ha a szakemberek ilyen tanácsokat adnak, ne fogadja el legközelebb, kedves képviselő asszony. Egyébként, ha csak

a szakemberekre hallgatnánk, akkor soha nem történne semmi, ha csak rájuk hallgatnánk. Nemcsak a szakembereket kell meghallgatni, hanem azt is tudni kell, hogy mit akarunk kezdeni egy gazdasági helyzettel vagy egy térséggel. Ha a szakembereket hallgattuk volna meg csak és nem az ott élő embereket, akkor soha nem lennének feltárva most még hátrányos helyzetben lévő gazdasági térségek. Akkor soha nem lenne az Ózd-Bátonyterenyé közötti út például felújítva, soha nem lenne rendbe rakva az M44-es többek között, és soha nem lenne felújítva például a balatonszentgyörgyi vasútvonal, ha csak a szakembereket vizsgálnánk és a szakemberek véleményére hallgatnánk. Nekünk a választópolgárok véleményére is kell hallgatnunk, és nekünk az a mérvadó, hogy figyelembe vegyünk a kéréseiket, és lássuk, milyen módon tudjuk segíteni a boldogulásukat. Tehát csak szakemberekre hallgatni nagy hiba lenne a politikai mezőben, de a szakemberek tudnak bennünket segíteni a jó politikai döntés meghozatalában. Ez természetesen így van.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszönöm. Köszönöm háznagy asszony támogató hozzászólását, amelyben megerősítette, hogy a magyar kormány jó úton jár. Köszönöm tisztelettel hozzászólásait. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9783. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Németh Lászlóné asszonynak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt lévő módosítási javaslat a Hungarofest Rendezvényszervező cégnek a Fejlesztési Bankról szóló törvény 1. mellékletéből való törlésére tesz javaslatot. 2015. március 31-éig közszolgáltatási szerződés alapján ennek a társaságnak volt kiemelt feladata az állami emléknapi és a nemzeti ünnepek lebonyolítása. 2015. év végéig még egy pluszfeladatban megkapták a német-magyar barátság évéhez kapcsolódó rendezvények lebonyolítását is. 2014-ben, 2014 nyarán született egy döntés, aminek megfelelően a Honvédelmi Minisztériumhoz került a szakmai koordináció és az ehhez a tevékenységhez szükséges forrás is. A társaság tevékenységére a közszolgáltatási szerződés lejártát követően a minisztérium nem tartott igényt, a honvédelmi tárca ettől

fogva saját erőforrásaival látta el ezt a feladatot. Ugyanígy 2014-ben a Magyar Fejlesztési Bank is új feladatot kapott a kormánytól, ennek eredményeképpen a bank vagyongazdálkodási szerepe csökkent, az MFB pénzügyi és klasszikus fejlesztési banki funkciókat kezdett el jelentős részben ellátni. Ennek megfelelően az elmúlt két évben a bank tulajdonosjoggyakorlása alól kikerültek az állami erdőgazdaságok, közlekedésiinfrastruktúra-társaságok, és az MFB egy - nevezzük így - pénzügyi szolgáltató központtá vált. Az önök előtt álló törvénymódosítási javaslat ennek a portfóliótisztításnak a folytatása. Itt akkor csak megjegyezném, hogy az energetikai befektetések mellett az MFB-nél ezt követően már csak döntően olyan vállalkozások maradnak, amelyek tőkét, hitelt, illetve garanciát adnak, pénzügyi szolgáltatásokat nyújtanak.

Amennyiben a tisztelt Ház elfogadja ezt a törvénymódosító javaslatot, így a társaság kikerül a Fejlesztési Bankról szóló törvény 1. számú mellékletéből, a tulajdonosi jog gyakorlója az állami vagyonnól szóló törvény alapján ismét a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodó lesz, ők dönthetnek arról, hogy elindítják-e a Hungarofest végelszámolását.

Az elmondottak tükrében, fényében kérem önöket, hogy támogassák ezt a javaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként Hadházy Sándor képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka következik. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő T/9783. számú javaslat a Magyar Fejlesztési Bank Részvénytársaságról szóló 2001. évi XX. törvényt módosítja, amely lényegében annyit jelent, hogy a törvény 1. mellékletéből törlésre kerül a Hungarofest Kft.

Engedjék meg, hogy néhány gondolatot mondjak a módosítás háttéréről. Mint azt önök is bizonyára tudják, 2014 nyara óta a honvédelmi miniszter feladata a nemzeti rendezvények koncepciójának kidolgozása, a hatósági és kiemelt intézményi koordináció irányítása, a teljes körű lakossági kommunikáció kidolgozása és irányítása, a közszolgálati médiával való kapcsolattartás irányítása.

(17.20)

A Honvédelmi Minisztérium 2015. március 31-ig a Hungarofest Kft.-t bízta meg az ezzel kapcsolatos feladatok elvégzésével, ami az állami emléknapi és nemzeti ünnepek lebonyolítását jelentette. A Honvédelmi Minisztérium azonban a továbbiakban a minisztérium felügyelete alá tartozó hivatalra, a Nemzeti Rendezvényszervező Hivatalra kívánja bízni a rendezvényszervezést.

A Hungarofest Kft. 2015-ben a Miniszterelnökség megrendelése alapján még ellátta a német-magyar barátság évéhez kapcsolódó programok, rendezvények szervezésével kapcsolatos feladatokat, amellyel 2015. december 15-ig kellett elszámolnia. A fentiek következtében a Hungarofest Kft. feladatai és megrendelése megszűntek. A társaság szakmai működtetésével kapcsolatosan újabb feladatok, igények, ezzel együtt finanszírozási lehetőségek nem merültek fel, ezért javasolja a jogalkotó a cég végelszámolás keretében történő megszüntetését. Ezt jelenleg akadályozza az MFB-törvény 3. § (5) bekezdése, amely szerint az MNV Zrt. végelszámolás keretében nem szüntetheti meg a társaságot. Ha azonban a törvény mellékletében nem szerepel a Hungarofest, akkor a tulajdonosi jogok gyakorlója az állami vagyronról szóló 2007. évi CVI. törvény alapján az MNV Zrt. lesz. Az MNV Zrt. ezt követően dönthet a Hungarofest Kft. végelszámolásának megindításáról.

Ezek után természetesen felmerül a kérdés, hogy ki veszi át a Hungarofest feladatait. Mint arról bizonyára önök is értesültek, 2014. június 13-án létrejött a Nemzeti Rendezvényszervező Hivatal, amelynek delegált feladata a nemzeti ünnepek, valamint a kiemelt fontosságú rendezvények előkészítése és lebonyolítása, és további törvényben meghatározott feladatok ellátása. A három vezető ünnep mellett 11 kiemelt fontosságú, nevesített rendezvény megszervezéséért felel. Ezek között van például a kommunizmus áldozatainak emléknapja, a holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapja és a nemzeti összetartozás napja.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, hogy ezeket a feladatokat a HM házon belül is meg tudja oldani, így egyrészt közvetlenebbül tudja felügyelni a nemzeti ünnepek és emléknapok szervezési feladatait, másrészt egyszerűsödhet is ezeknek a rendezvényeknek a szervezése. A fenti praktikus okokra tekintettel kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács László képviselő úr, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Ház! Igazából azt gondoljuk, hogy nem ördögtől való természetesen, amit most elénk terjeszt a minisztérium, az okát azonban nem feltétlenül értjük.

Azt látjuk, hogy Rogán Antal március 1-jén bejelentette, hogy egy új ügynökséget szeretnének felállítani, ahol egy hatékonyabb, egy kézbe fogott olyan turizmusfejlesztéssel foglalkoznának, aminek a brandépítés is a feladata volna. Azt is láttuk egyébként, amit képviselőtársaim elmondtak: a Hungarofest szépen-lassan kiürült, nem voltak már benne olyan tevékenységek, amelyek korábban voltak. Ha

jól emlékszem, még a honlapján is a 2014-es az utolsó olyan frissülés, amit még lehet rajta látni, illetve 2015. március 15-e volt talán az utolsó alkalom, amikor még a Hungarofest állami ünnepet rendezett. Augusztus 20-án ebben az évben a HM volt az, amely megrendezte a tűzijátékot. Ezt mi is látjuk, és talán nem ördögtől való, hogy ha egy cég kiüresedik, akkor arra a cégre nincs tovább szükség.

A képviselőtársam azt mondta, hogy a HM házon belül meg tudná oldani. Mi azt nem értjük, és igazából erre várnék válaszokat, hogy a megfelelő információk birtokába tudjunk jutni, hogy miért nem az NFM oldotta meg ezt házon belül. Talán a Hungarofest alkalmas lehetett volna arra, még fél évvel ezelőtt az NFM-ben volt, amikor az MFB is ott volt, hogy ennek az ügynökségnek a feladatait ellássa. Ismert, jól ismert olyan szervezet, amiben régebb óta benne vannak. Igaz, hogy eredményeket akárhány ügyvezetés cseréjével sem tudtak valójában elérni, de igazából egy ilyen ügynökséggé talán át lehetett volna alakítani a Hungarofestet is, amikor az még az NFM kebelén belül volt. Nagyjából-egészében ugyanott tartanánk, mint ahol most.

Ebből adódóan néhány kérdést persze érdemes feltenni ahhoz, hogy tisztán lássunk, és meglegyenek nekünk azok az információk, amelyek alapján ki lehet alakítani álláspontot ebben az ügyben. Még egyszer mondom: nem ördögtől való, meg is szüntethetik akár ezt a céget, ha már kiüresítették, csak nem értjük, hogy miért nem használják. Kérdés, hogy mekkora költséggel jár a Hungarofest megszüntetése. Itt nyilvánvalóan a végkielégítésekre, a végelszámolási eljárásokra, esetleges korábbi beszálítói tartozásokra, mindenre gondolunk, hiszen egy végelszámolásban ezek mindegyikéről igazolást kell hozni. Hány ember munkahelye szűnik meg? Úgy gondolom, ez sem mindegy. Még egyszer fel kell tennem azt a kérdést, hogy miért nem ez lett az az ügynökség, amely brandet épít, amely összefogja azt a turizmussal kapcsolatos, önök szerint nagyon szétforgácsolódott energiarendszert és eszközrendszert, forrásrendszert, amit ugyanúgy szerintem egyébként meg tudott volna tenni a Hungarofest is.

Azt látjuk, hogy a turizmus finanszírozása, forrásfelhasználása, illetve feladatai tekintetében egy sokkal nagyobb átalakítással fogunk majd szembenézni, mint mondjuk, most egy kft. végelszámolása. Mert ha végtelenségig leegyszerűsítjük, akkor itt csak erről van szó. Ha csak a káféteria-rendszer átalakításáról vagy bármilyen másról beszélünk, azért látjuk, hogy e mögött van egy világos törekvés. Tehát az erővektorok egy irányba mutatnak. Még az sem biztos, hogy rossz irányba mutatnak, csak nem tudunk róla elég. Akkor tudnánk igazából jó szívvel támogatni, ha ezekre a kérdésekre kaphatnánk választ. Tehát arra, hogy ez az erővektor tényleg arra felé mutat-e, amit mi gondolunk, hol van ez a koncepció, vagy lesz-e ilyen, hiszen március 1-jén jelentette be Rogán Antal, ma 30-a van, így, gondolom, még nem dolgozták ki. De ha lesz ilyen, megismerhető lesz-e, mikor ismer-

hetjük meg, miért nem ez a cég lesz az ügynökség? Úgy gondolom, amikor ezeket az információkat tudjuk, akkor lehet erről felelősen dönteni. Egy éve már alszik ez a cég, ha még addig aludna, ameddig ezekről az információkról mi is bizonyossággal olyan adatokat kaphatnánk, amelyek alapján meg tudjuk ítélni, hogy tényleg végelszámolják-e ezt a céget, akkor nyilvánvalóan könnyebben tudnánk ebben dönteni. Kérem egyébként az államtitkár asszonyt, illetve a kormányzó frakciókat, hogy segítsenek nekünk abban, hogy helyesen tudjunk dönteni. Nem ördögtől való, csak nem értjük miért így. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Volner János képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka. Parancsoljon!

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Rövid leszek. Az említett indokok alátámasztották, hogy ezt a lépést a kormány megtegye. Úgy gondoljuk, hogy a kormányzati struktúra átalakítása, beleértve természetesen az egyéb háttérintézményeket, gazdálkodó szervezeteket, alapvetően a kormányzati kompetencia körébe tartozik. Ezért a Jobbik ezt a javaslatot elfogadja és támogatni fogja. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, sőt egyéb más felszólalásra sem jelentkezett senki. Ezen megjegyzésem nem biztatás, hanem egyszerűen a tények bemutatása. De kötelességem megkérdezni önöktől, hogy kíván-e valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Én megkérdeztem, önök válaszoltak. Minthogy senki nem jelentkezett, így az általános vitát lezárom.

Megkérdem államtitkár asszonyt, kíván-e reagálni. *(Németh Lászlóné: Igen, néhány szóban.)* Parancsoljon!

NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. A Szakács képviselő úr által elmondottak kapcsán szeretnék néhány dolgot figyelmébe ajánlani.

Ahogy elmondtam, 2014 nyarán, tehát igen, amikor az új kormányzati struktúra kialakult és a hozzá kapcsolódó feladatok újraosztásra kerültek, akkor már megszületett az a döntés, hogy a Honvédelmi Minisztérium felelősségi körébe fog tartozni az állami ünnepségekhez kapcsolódó feladat.

(17.30)

Az a bizonyos közszolgáltatási szerződés, ami 2015 márciusában járt le, az nyilvánvalóan azt az időtartamot, amely 2014 nyári döntés, és a Honvédelmi Minisztérium munkatársainak a felkészülése volt, ezt tökéletesen lefedte. Azért tartottam fontos-

nak ezt is megjegyezni, hogy még 2015 végéig a Hungarofestnek volt munkája, volt feladata, volt megbízása, volt értelme fenntartani a tevékenységét, mert ez is egy nagyon fontos dolog volt. Ugyanakkor a végelszámolás önmagában ugye azt jelenti, hogy a cégben még azok a tartalékok megvannak, és jelen vannak, ez azt jelenti, hogy ha úgy dönt a Nemzeti Vagyonkezelő, hogy végérvényesen bezárja a céget, amire ugye neki jogosultsága van, akkor nem tartozást hagyva maga mögött fog ez a cég megszűnni, hanem minden kötelezettségét teljesíti. Minél tovább várunk, és akkor ez egy válasz is arra, hogy miért most, minél tovább várunk, minél tovább tartjuk fenn, akár két emberrel is ezt a céges struktúrát, annál közelebb kerülünk ahhoz, hogy nullára fogyjon vagy netán mínuszba menjen a rendelkezésre álló pénz. Most itt a dátumok azért lényegesek, mert az a döntés, hogy most az ügynökség feláll, milyen feladatokat fog kapni, hogy fogja azt ellátni, az ugye nem oly régen született döntés, most van kidolgozás alatt.

Az, amit a Hungarofest jelentett, az a múltunk. Tehát itt a két dolgot összekapcsolni, és azt mondani, hogy azért nem mondjuk azt, hogy akkor itt visszadjuk a tulajdonosi jogokat a vagyonkezelőnek, hogy tudjon dönteni, nem biztos, hogy úgy fog dönteni egyébként. Elvileg neki lehetősége van arra, hogy nem indítja el a végelszámolást, mert mondjuk, közben ezt a gondolatmenetet alkalmazom, amit ön mondott, de azért még egy dolog van, amit szeretnék itt az önök figyelmébe ajánlani.

Beszélünk a bürokráciacsökkentésről, ez nagyon sokszor és nagy vitát kiváltó folyamat, amikor a háttérintézményeket racionalizáljuk, és elkezdjük azokat, amelyeknek a működésére feltétlen nincs szükség, megszüntetni. Én azt gondolom, hogy az, hogy külön fenntartsuk a Hungarofestet bármilyen jogcímen is, pont ide tartozik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tájékoztatom önöket, tisztelt Országgyűlés, hogy a módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy az előterjesztő kezdeményezésére az Országgyűlés döntött a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény módosításáról szóló T/9785. számú törvényjavaslat tárgyalásának elnapolásáról, ezért az előterjesztés általános vitájára a mai napon nem kerül sor.

Így aztán soron következik az egyes migrációs tárgyú és ezekkel összefüggésben más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9634. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, előterjesztőnek. Államtitkár úr, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a tömeges bevándorlás hatékony kezelése érdekében szükséges, illetve jogharmonizációs célú jogszabály-módosításokról rendelkezik. Az idegenrendészeti jogszabályok módosítását részben a jogalkalmazói gyakorlati tapasztalatok indokolják, részben a gazdasági érdekek hatékonyabb érvényesítését célozza, emellett csökkenti a bürokráciát és egyszerűsíti az eljárásokat. Ennek keretében a törvényjavaslat az eddigi gyakorlati tapasztalatok alapján egyszerűsíti az összevont engedélyezési eljárást. Ennek következtében egy olyan átláthatóbb eljárásrend kerül kialakításra, amely segíti a jogalkalmazó szervek munkáját, csökkenti a visszaélések lehetőségét, és az ügyfelek számára is érthetőbb, egyszerűbb eljárásrendet, valamint hatékonyabb és gyorsabb ügyintézkést eredményez.

Az összevont engedélyezési eljárás szabályainak módosításával összhangban, a foglalkoztatással összefüggő eljárások észszerűsítése érdekében szükséges egyes kapcsolódó jogszabályok megfelelő módosítása is. A törvényjavaslat a visszaélések visszaszorítása érdekében szigorítja továbbá a tartózkodási engedély belföldi kérelmezésének szabályait is. Ezáltal hatékonyabb fellépést tesz lehetővé a hatóság számára, valamint csökkenti a hatóság adminisztrációs terheit és az esetleges bírósági eljárások számát is. A törvényjavaslat elfogadásával két uniós irányelv, jogharmonizáció is megvalósul. Az egyik az Európai Parlament és Tanács által 2014. február 26-án elfogadott szezonális irányelv. Ennek célja többek között, hogy megkönnyítse a harmadik országbeli állampolgároknak, hogy idényjellegű, szezonális munkavállalás céljából az Unió területére utazzanak. A másik az úgynevezett ICT irányelv, amelyet az Európai Parlament és Tanács 2014. május 15-én fogadott el. Az irányelv célja elsősorban, hogy megkönnyítse az egy vállalkozásokon belül áthelyezett személyek mind az Unióba irányulóan, mind pedig az Unión belüli befogadását.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előzőeken túl az eddigi gyakorlati tapasztalatok alapján szükséges egyszerűsíteni a nemzetgazdasági érdekekből kiadásra kerülő tartózkodási és letelepedési engedély megszerzésének a lehetőségét oly módon, hogy közvetlenül nemzeti letelepedési engedély kérelmezésére kerülhessen sor. Ennek az az indoka, hogy - gyakorlati tapasztalatok szerint - a befektetők és családtagjaik letelepedési engedélyhez kívánnak jutni, és a jelenlegi kétszintű kérelmezési eljárás, azaz a tartózkodási és a letelepedési eljárás az ügyfelek és a hatóság adminisztratív terheit indokolatlanul megkettőzi.

Tisztelt Országgyűlés! A tavalyi évben Magyarországra nehezedő migrációs nyomás során tapasztalható volt, hogy a menedékkérelmet benyújtók tömegesen éltek vissza a menedékjogi törvénnyel, ezért annak szigorítása indokolt a tapasztalatok alap-

ján. *(Dr. Schiffer András: És ennek mi köze a visszaélésekhez?)* Ennek elsődleges iránya, hogy a javaslat csökkenti a menedékkérőket és a nemzetközi védelemben részesítetteket megillető szociális ellátásokat. *(Dr. Schiffer András: Mi köze ennek a visszaélésekhez?)* Elnök úr, kérem a tisztelt elnök urat, hogy Schiffer képviselőtársunkat nyugtassa meg, mert látszólag nagyon izgatott, és nem bír parancsolni az indulatainak.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a tanácsot. Az államtitkár úr folytassa az expozét, ez biztos meg fogja nyugtatni a képviselő urat is.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tehát ennek elsődleges iránya, hogy a javaslat csökkenti a menedékkérőket és a nemzetközi védelemben részesítetteket megillető szociális ellátásokat. Ezáltal elkerülhető, hogy a gazdasági migránsok kizárólag a jobb élet reményében Magyarországon terjesszenek elő menedékkérelmet. Ennek érdekében megszüntetésre kerül a javaslat szerint az integrációs szerződés intézménye és minden olyan ehhez kapcsolódó támogatás, amelynek eredményeként a nemzetközi védelemben részesítettek olyan juttatásokra voltak jogosultak, amelyek a magyar állampolgárt sem illetik meg. Továbbá az elismerést követően a menekültek és az oltalmazottak a jelenlegi két hónap helyett csak egy hónapig lesznek jogosultak a befogadóállomáson tartózkodni.

A jelen törvénytervezetben javasolt törvénymódosítások az uniós jognak való megfelelés mellett javítják a magyar migrációs joganyag koherenciáját, valamint a visszaélések elleni hatékonyabb fellépéshez hozzájárulnak a magyar állampolgárok biztonságérzetének növeléséhez.

A fentiekre tekintettel, az elmondott érvekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott törvényjavaslatot vitassa meg és fogadja el. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Elsőként megadom a szót Simon Miklós képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Dr. Simon Miklós nem tudja felcsatolni a mikrofonját.)* Elbír a képviselő úr a technikával, vagy segítsünk?

(17.40)

DR. SIMON MIKLÓS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Igen, köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A migrációs válság nemcsak hatalmas humanitárius feladatot, hanem politikai, társadalmi és gazdasági kihívást is jelent egyszerre Európa, így Magyarország számára is. *(Dr. Schiffer András: Meg Habony Árpád szá-*

mára!) Fontos, hogy az elmúlt év sok tapasztalatot hozott a hazai menekültügyi eljárások rendszerében, amelyek egyértelműen rámutattak a pénzügyi visszaélés lehetőségeire is.

A jelenlegi törvényjavaslat elsődleges célja, hogy a Magyarországra érkezett bevándorlók nem kaphatnak nagyobb támogatást, több juttatást, mint egy magyar állampolgár. A szigorítás elsődleges iránya a menedékkérőket és a nemzetközi védelemben részesítetteket megillető szociális ellátások csökkentése, amely intézkedés révén elkerülhető, hogy a gazdasági bevándorlók kizárólag a jobb élet reményében Magyarországon terjesszenek elő menedékjogi kérelmet. Ennek érdekében megszüntetésre kerül az integrációs szerződés intézménye, valamint minden olyan támogatás, amelyek a magyar állampolgárokat sem illetik meg. A bevándorlási adatokból látszik, hogy a most illegálisan próbálkozók nem szírek, afgánok és irakiak, hanem pakisztániak és marokkóiak, vagyis egyértelmű, hogy nem háború elől menekülnek, csakis gazdasági szempontból döntöttek hazájuk elhagyása mellett.

Az integrációs szerződés szerint az egyedülálló külföldi személyeknek az első fél évben 90 ezer forintot fizettek eddig, amely összeg a támogatás két évében félévente 22 500 forinttal csökken. Ugyanezen szerződés szerint a családoknak 85 ezer forint/felnőtt/hónap, míg 25 ezer forint/gyermek/hónap jár jelenleg. A családok legfeljebb 215 ezer forintot kaphatnak havonta. Ezek az összegek azért nem szerény támogatást jelentenek. Nem igazságos a magyar állampolgárokkal szemben ez a rendszer, és komoly terheket ró az államigazgatásra is, továbbá csak a gazdasági bevándorlást generálják.

A javaslat hatályon kívül helyezné a lakhatási és a beiskolázási támogatást, valamint sem a menedékkérők, sem a nemzetközi védelemben részesítettek nem lennének jogosultak költőpénzre. A javaslat egy másik pontja szerint a jövőben a menekültstátusszal rendelkezők a menekültjogi elismerést követő két hónap helyett csak egy hónapig tartózkodhatnak a befogadóállomásokon, amely idő alatt rendezniük kell a magyarországi tartózkodás feltételeit.

Ahogy az európai híradásokból is látható, a nyugat-európai országok is sorra csökkentik a migránsoknak adható juttatások körét és összegét is, mert jól megfigyelhető az a tendencia, hogy a bevándorlók azokban az országokban szeretnék benyújtani a menedékkérelmüket, ahol nagyobb anyagi járandóságra tehetnek szert. Ennek fényében egyértelmű, hogy gazdasági migrációról kell hogy beszéljünk. Hazánkra eddig is komoly terheket rótt a migrációs válság. Több mint 85 milliárd forintra tehetőek ezek a kiadások, melyek nagy részét a magyar állam, így a magyar állampolgárok biztosították.

Tisztelt Képviselőtársaim! A javaslat további rendelkezései szerint a jövőben minden visszaadás esetén lehet alkalmazni a menekültügyi őrizet elrendelését, hogy ezáltal biztosított legyen a dublini eljárás keretében átvett menedékkérő jelenléte az eljárás

alatt. A javaslat szerint a menekültügyi hatóság háromévente felülvizsgálja a menekültkénti elismerés feltételeinek ellátását, így a nemzetközi védelemre már nem szoruló személyek esetén a jogállás visszavonható lenne.

A törvényjavaslat szigorítaná a tartózkodási engedély belföldi kérelmezésének a szabályrendszerét is, mert jelenleg nagyszámú harmadik országbeli állampolgár használja fel visszaélészerűen a tartózkodási engedély belföldi kérelmezését és az ahhoz kapcsolódó méltányossági eljárást arra, hogy a kiutasító döntés elrendelését vagy a korábban elrendelt kiutasítás végrehajtását ilyen módon akadályozza, illetve időben eltolja.

A törvényjavaslat emellett az uniós jogharmonizációs kötelezettségeinkből fakadó jogszabálymódosításokat is kezeli. Ilyen a már említett szezonális irányelv, az ICT irányelv és az EU pilot eljárásra vonatkozó jogharmonizáció.

Összegezve elmondható tehát, hogy az idegenrendészeti jogszabályok módosítását a gyakorlati tapasztalatok indokolják, részben a gazdasági érdekek érvényesülése, továbbá a bürokráciacsökkentés és az eljárások egyszerűsítése. A Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot, s tisztelettel kérem, hogy önök is támogassák. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Következik Harangozó Tamás képviselő úr, az MSZP vezérszónoka.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Eddig nem sok mindent hallottunk erről a törvényjavaslatról, ezért megpróbálom a nyilvánosság előtt megvilágítani, hogy valójában miről is szól ez a törvényjavaslat.

Ez a törvényjavaslat ugyanis kiválóan magába sűríti az Orbán-kormány politikájának és jogalkotási gyakorlatának minden jellemzőjét: kétszínűség, hazugság, gyűlöletkeltés és gátlástalan mutyi. Mindez egyetlen salátatörvénybe foglalva. Kétszínű és alattomos a kormány, mert úgy tesz, mint ha tisztelné az uniós jogot, az EU alapértékeit, miközben lábbal tiporja azokat. E törvényjavaslat nagyrészt uniós irányelvek magyar jogba történő átültetéséről szól. Az előterjesztő hosszan és szépen indokolja, hogy mennyi szabályt szeretnének módosítani azért, hogy azok mindenben megfeleljenek az uniós jognak. Nyilván ezt az Európa-barát képet akarja a kormány Brüsszel felé mutatni.

Eközben ugyanezen törvényjavaslatban az uniós szabályokat lábbal tiporva, otromba és értelmetlen szigorításokat vezetnek be azokkal szemben, akiket Magyarország a menedékjog alapján védelemben részesített. A hazai közvélemény számára mindezt már az idegenellenes gyűlöletkampány egy újabb elemeként mutatja a kormánypropagandává züllesztett közmédia, egy olyan kormánypárti javaslatként,

amivel megakadályozható az illegális bevándorlók magyarországi rohama.

Azonban mindez szemfényvesztés, tisztelt képviselőtársaim. Már önmagában is átverés a kormánypárti képviselők részéről, hogy e törvényjavaslat kapcsán az illegális migrációról szónokolnak, mert ez a törvényjavaslat nem az Európai Unióról, nem a menekültekről és a menekültválságról szól, sőt még csak nem is a Fidesz hatalmi érdekeiről, hanem csupán a gátlástalan mutyiról, arról, hogy a Rogán Antal-féle letelepedési kötvényekből még nagyobb hasznot kaszáljanak a Fidesz által kiválasztott szerencsés közvetítők. Arról ugyanis elfelejtett beszámolni a törvényjavaslat, a kormánypárti expoé és vezérszónoklat, a törvényjavaslat iránt oly nagy érdeklődést mutató közmédiával együtt, hogy a haveri cégek ügyfelei igazi VIP-ellátásban fognak mostantól részesülni. A kötvény megvásárlásával bárki azonnal letelepedési engedélyt kaphat, ráadásul lerövidített határidőkkel, kevesebb adminisztráció mellett. Eddig a kötvény megvásárlásával első lépésként csak tartózkodási engedélyhez juthattak a kötvénybirtokosok és családtagjaik, most azonban egyből letelepedési engedélyt kapnak, és ezzel korlátlan beutazási és tartózkodási jogot az egész Európai Unióba.

(17.50)

Az új szabályokkal a magyar állampolgárság megszerzéséhez szükséges feltételek teljesítése is még könnyebb lesz, tehát a Rogán Antal által kitalált biznisz pörög tovább, amihez fideszes képviselőtársaim éppen most biztosítanak még kedvezőbb feltételeket. Hiszen Rogán Antal és barátai tudják, hogy a jó üzlethez szükséges a barátságos üzleti környezet és az ügyfelek magas szintű kiszolgálása, ráadásul mindezt kedvező áron. Sehol az Európai Unióban nem adják ilyen olcsón a befektetésekhez kötött letelepedési engedélyt, mint amiért önök itt elkótyavetyélik. Nem kell működő beruházásokat létesíteni, magyar munkaerőt alkalmazni, magyar hozzáadott értéket előállítani, de még Magyarországon sem kell tartózkodni; egyet kell tennie a korlátlan európai beutazásra és tartózkodásra vágyó vagyonos külföldinek: néhány évre kölcsön kell adnia a magyar államnak, ezt a kölcsönt pedig kamatostul visszakapja, ráadásul a kamatot a magyar adófizetők fizetik meg.

Az üzletnek tehát két nyertese van: a vagyonos, európai letelepedési engedélyhez másként nem jutó külföldi, valamint azok a cégek, amelyek évi több milliárdos jutalékért szervezik az üzletet. *(Dr. Schiffer András: Gazdasági bevándorlók!)* E törvényjavaslat valódi célja, hogy e közvetítő cégek mögött álló offshore-ozó haverok még nagyobb hasznot kaszáljanak azzal, hogy a vagyonos külföldi ügyfeleik valódi VIP-szolgáltatásokat kapnak a magyar államtól. Persze, az üzlet, az üzlet, önök üzletet csinálnak abból, hogy pénzért árulják az Európai Unióba történő letelepedési lehetőséget. Nem vitatható, hogy ez

hatalmas biznisz, ami szemlátomást a Fidesznek némi politikai kellemetlenséget is megér. A török és líbiai partoknál is sokan abból próbálnak meggazdagodni, hogy az EU-ba történő belépés és letelepedés lehetőségének megszervezését adják el áruként a jobb és biztonságosabb életre vágyóknak; őket embercsempészeknek hívják - persze az ő ügyfeleik az ázsiai és afrikai országok kispénzű polgárai. A Fidesz által kitalált üzleti modellt a vagyonos ázsiai polgároknak kínálja ugyanezt, természetesen összehasonlíthatatlanul magasabb színvonalon. Ráadásul a Fidesz üzleti modelljét igénybe vevők még a befektetett pénzüket is vissza fogják kapni, ráadásul kamatostul, míg a Földközi-tengert és az Égei-tengert csónakokkal átszelők soha egy fillért nem látnak viszont az utazásszervezőktől.

Végtelenül álságos, hogy a Fidesz az idegengyűlölet felkorbácsolásából igyekszik politikai tőkét kovácsolni, miközben pénzért árulják a letelepedési jogot. Nemzetinek vallják magukat, miközben a magyar állampolgársággal kufárkodnak. Aki fizetni tud, annál nem számít, hogy keresztény vagy sem, a kulturális különbségektől való félelmet is elnyomja a pénz szaga. A gátlástalanság csúcsa, hogy képesek a letelepedési bizniszüket felpörgető szabályokat ugyanabban a törvényben beterjeszteni, amiben az elismert, valóban háború elől menekülő, védelemben részesített emberektől vonják meg a segítséget. Ez lenne a keresztény könyörületesség, kereszténydemokrata képviselőtársaim? Aki tud a magyar államnak néhány évre milliókat kölcsönadni, azt befogadjuk, aki pedig az üldöztetés vagy a nyomor elől menekül, attól megvonunk minden segítséget?

Az idegenellenes propaganda tekintetében ráadásul sikerült újabb mélypontot elérniük: a törvényjavaslatban ugyanis nem a határokat illegálisan átlépő, jellemzően Észak- és Nyugat-európa felé tartó emberekkel szemben vezetnek be szigorításokat. Nem a gazdasági bevándorlóktól, hanem az úgynevezett elismert menekültektől veszik el a segítséget, azoktól az emberektől, akikről a magyar állam és a magyar hatóságok állapították meg, hogy valóban üldöztetés elől menekülnek, azoktól az emberektől, akik megvárták a menekültügyi eljárás befejezését, akik valóban számítottak Magyarország védelmére, nem csupán a Nyugatra történő továbbutazás reményében nyújtották be a kérelmüket. Azoktól az emberektől akarják megvonni a beilleszkedést segítő szolgáltatásokat, akiknek valóban szándékukban áll Magyarországon élni, és erre a magyar hatóságoktól engedélyt is kaptak; például a jövőben akár az Ukrajnából menekülő kárpátaljaiak tekintetében is ugyanezt a sorsot szánják.

Kérem tisztelt képviselőtársaimat, alaposan gondolják végig a következményeket. Megéri-e a kukába dobni a társadalmi beilleszkedést segítő teljes intézményrendszert, pusztán azért, hogy két-három hétig továbbgördíthessék a menekültválságra alapozott propagandájukat? Ha már érdemi kormányzás helyett erre a propagandára alapozzák a

politikájukat, akkor legalább tessék valami olyat kitalálni, ami nem darál be működő intézményeket! A beilleszkedést segítő teljes intézményrendszer felszámolása ugyanis nem csupán embertelen, hanem össztársadalmi szempontból is rettenetesen rövidlátó lépés. (Dr. Schiffer András közbeszól.) Ha az állam segíti az elismert menekültek, oltalmazottak beilleszkedését, munkába állását, akkor ezek az emberek rövid idő után semmilyen költséget nem jelentenek az állam, a magyar emberek számára. Ha viszont segítség nélkül az utcára lökjük az elismert menekülteket, akkor arra kárhozzátjuk őket, hogy a szociális ellátórendszer révén tartsák fenn magukat - ezt önök sem akarhatják, képviselőtársaim!

A törvényjavaslat még egy hazug elemére mindenképpen fel kell hívnom képviselőtársaim figyelmét: az úgynevezett befogadottakra vonatkozó szabályokat az idegenrendészeti törvényből átteszik a menekültügyi törvénybe. Ez első hallásra csupán egy jogtechnikai változásnak tűnhet, azonban hatásait tekintve korántsem biztos, hogy az lesz. A befogadotti státusz ugyanis nem menekültügyi kategória, azok az emberek számítnak befogadottnak, akiket ugyan ki kellene utasítani, de nincs olyan biztonságos ország, ahová ez megtörténhetne, vagyis lényegében ez egy megtúrt státusz, aminek semmi keresnivalója a menekültügyi szabályozásban. Akkor vajon mi célt szolgálhat ez a módosítás? Alighanem így próbálják majd a menekültügyi eljárási statisztikákat torzítani, mintegy citrompótlóként alkalmazva a befogadotti kategóriát a menekült helyett.

Osszességében tehát egy hazug, a gyűlöletkeltést és a gátlástalan mutyi céljait szolgáló törvényjavaslatot terjesztett a kormány az Országgyűlés elé. Ez a törvényjavaslat a Fidesz politikájának lényegét mutatja be: az idegenellenes, nacionalista indulatok felkorbácsolása, és miközben az ország lakosságának figyelmét leköti az egész világgal folytatott permanens szabadságharc, addig szabadon folyhat a gátlástalan mutyi, az ország vagyonának átjatzása a fideszes haveroknak. Aki pedig a lopást szóvá meri tenni, az áruló, nemzetellenes és az aktuális ellenség, az USA, az EU vagy éppen az illegális bevándorlók ügynöke.

Jobb lesz, ha észreveszik, kedves képviselőtársaim, hogy napról napra egyre több magyar ember lát át ezeken a visszataszító praktikákon. Ma még csak a parlamenti ellenzék, néhány hét és hónap múlva talán már a társadalom többsége fog nemet mondani a mutyikat kiszolgáló, szemfényvesztő törvényeikre. Az emberek előbb-utóbb számon fogják önökön kérni az oktatás és az egészségügyi rendszer kiszípolozását, a befagyasztott illetményeket, egyre többen fogják hangosan megkérdezni: miként lettek milliárdosok a fideszes haverok, miként épül a fideszes nagybirtokos arisztokrácia? Előbb-utóbb minden képviselőnek számot kell adnia, aki az ilyen és ehhez hasonló törvényeket megszavazza és támogatja.

Az MSZP mélyen elítéli és megveti ezt a törvényjavaslatot, a leghatározottabban elutasítjuk azt. Kö-

szönöm, hogy meghallgattak. (Taps az MSZP és az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Firtl Máttyás képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Parancsoljon!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Az előttem szóló képviselőtársamnak én betudom, neki joga úgy fogalmazni, ahogy ő akar fogalmazni, de annak tudom be, hogy végül is mégiscsak az MSZP elnöki posztjára indul, tehát muszáj a pulpitusról is mindezt elmondani. Ezzel szemben jómagam másként látom ezt a kérdést, mert a legfontosabbnak azt látom, hogy ennek a módosításnak az elsődleges célja az, hogy a Magyarországra érkezett bevándorlók nem kaphatnak nagyobb támogatást, mint a magyar állampolgárok, tisztelt képviselőtársam, ez a fő alapvetés, amikor erről a gondolatról próbálunk bármit is megfogalmazni.

A szabályozásban tett javaslat szerint a jövőben minden visszaadás esetén lehet alkalmazni a menekültügyi őrizet elrendelését. (Dr. Schiffer András: A kajmán-szigetekiéknél?) Az idegenrendészeti szabályok módosítását a gyakorlati tapasztalatok indokolják. A törvényjavaslat emellett az uniós jogharmonizációs kötelezettségeinkből fakadó jogszabálymódosításokat is kezeli: a szezonális irányelv, az ICT-irányelv, az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv nemzeti szabályozásának pontosítását is megteszi.

A migrációs tárgyú törvények módosítása annak a felelős folyamatnak a része, amellyel a Fidesz-KDNP-kormányzatnak a magyar emberek biztonsága az első, ezért minden intézkedést megteszünk, hogy a magyar emberek mindennapjainak a biztonságát erősítsük. Meggyőződésünk, hogy a magyar embereknek joguk van eldönteni, hogy kikkel akarnak együtt élni, és az is, hogy milyen módon, milyen törvényekkel szabályozzuk, és ez különösen így van a brüsszeli, a párizsi és a törökországi merényletek után. Az illegális migráció miatt nőtt a terrorfenyegetettség, ez ma már tény - önök egyébként ezt is másként fogalmazták meg idáig. A kontinensre napi rendszerességgel ezrek érkeztek és érkeznek illegálisan, ellenőrzés nélkül, úgy, hogy közben nem tudjuk róluk, kik ők, miért jönnek. Ez egyértelműen együtt jár a terrorfenyegetettség növekedésével.

(18.00)

Az a folyamat, hogy az illegális bevándorlók ellenőrizetlenül, regisztrálatlanul, tömegével áramlanak be az Európai Unió területére a világ szegényhány országából, fokozza a terrorveszélyt. Lehet ezzel vitatkozni, ezek tények, tisztelt képviselőtársaim. Az elmúlt időszak terrorcselekményei sajnos

emberéletek árán bizonyították. Rontja az európai emberek biztonságát, az európai életminőséget veszélyezteti, azt a mindennapi átlagéletet, amelyet az európai polgárok szeretnének élni.

A magyar kormány a magyar emberek biztonságát szavatolja, a kabinet valamennyi intézkedése ebbe az irányba mutatott az elmúlt időszakban, és az előttünk álló migrációs tárgyú törvények módosítása is ezt a célt szolgálja.

Azt, hogy az életminőségünk egyébként minden területét befolyásolja a migránshelyzet, mutatja az, hogy a foglalkoztatás, a munkanélküliek ellátása, a fogyatékossgal élő személyek jog- és esélyegyenlősége, a családok támogatása, a külföldi bizonyítványok és oklevelek elismerése, a szabad mozgás és tartózkodás joga, a harmadik országbeli állampolgárok beutazása és tartózkodása, menedékkjoga, a felsőoktatásról szóló törvények mind érintik ezeket a módosításokat.

A magyar emberek életkörülményei az elsők, mint ahogyan a biztonságuk érdekében fogunk továbbra is mindent megtenni, beleértve a mindennapi biztonságot és a jogbiztonságot. *(Dr. Schiffer András: És a letelepedésikötvény-biznissz? Kajmán-szigetek?)* Ha a magyar emberek érdeke úgy kívánja, tisztelt Schiffer képviselőtársam, akkor megfelelő irányú törvényi változtatásokkal, ha szükséges, szigorításokkal kívánjuk elérni, a menedékkérők ne legyenek olyan juttatásokra jogosultak, amelyek az adófizető magyar állampolgárt sem illetik meg. Ezt kell tudomásul venni, tisztelt képviselőtársaim, ezért kellene ténykedni, és nem pedig mással foglalkozni! *(Dr. Szakács László: Ezt kellett volna írni.)*

A menedékkérőket és a nemzetközi védelemben részesítetteket megillető szociális ellátások tekintetében így elkerülhető, hogy úgynevezett gazdasági migránsok kizárólag a jobb élet reményében Magyarországon terjesszenek be menedékkjogot, illetve itt-tartózkodási lehetőséget. *(Dr. Harangozó Tamás: Tömegével.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Csak zárójelben jegyzem meg, amikor az ország gazdasági teljesítménye, a gazdasági növekedést eredményező kormányzati munkáknak köszönhetően lehetővé teszi, hogy soha nem tapasztalt módon támogassuk az otthonteremtést, a családokat, elsődleges kötelesség, hogy minden erőnkkel a dolgozókat, a gyermekeket nevelőket, otthonteremtőket és az időseket segítsük ebben az értelemben. *(Z. Kárpát Dániel: Nem ez van benne.)* Ugyanakkor többször hangsúlyozom, és kiemelten jegyzem meg, hogy akik hazánkban menedéket kérnek jogszerűen, azoknak a menedékkjogot eddig is és ezentúl is biztosítottuk. De azt hangsúlyozottan szeretném kijelenteni *(Dr. Harangozó Tamás: Most veszíték el tőle!)*, akik itt vannak, sem kaphatnak nagyobb ellátási lehetőséget, mint minden egyes magyar állampolgár. Ezért fontos számunkra ezekkel a törvény módosításokkal foglalkozni.

Persze, természetesen, ahogy az államtitkár úr jelezte, meg kell felelnünk a törvény módosítással az

európai uniós irányelveknek is, és ennek a megfelelésnek természetesen a jelenlegi törvény módosítás megpróbál eleget tenni.

Úgyhogy amikor azt a kérdést vitatjuk, hogy milyen módon próbálunk megfelelni az európai uniós elvárásoknak, akkor annak teszünk eleget, azoknak a köteleességeknek teszünk eleget, hogy az irányelveknek megfelelően, például a 2014. február 26-án elfogadott harmadik országbeli állampolgárok idénymunkásként való munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló 2014/36/EU irányelvet is módosítsuk. Ez az úgynevezett szezonális irányelv.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ugyanígy, 2014. május 15-én fogadta el az Európai Parlament és a Tanács a harmadik országbeli állampolgárok vállalaton belüli áthelyezés keretében történő belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló 2014/66/EU irányelvnek - a továbbiakban ICT irányelvnek - a megfeleltetését a magyar törvényekben, illetve az Európai Unióval való megfelelést.

Szintén jogharmonizációs kötelezettségnek tesz eleget a törvényjavaslat a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény módosításával. A törvényjavaslatban javasolt törvény módosítások az uniós jognak való megfelelés mellett javítják a magyar migrációs joganyag koherenciáját, növelve ezzel a jogbiztonságot, erősítik a gazdasági és társadalmi kohéziót, valamint a visszaélések elleni hatékonyabb fellépéssel hozzájárulnak az állampolgárok biztonságérzetének növeléséhez.

A menedékkjogi törvény módosítása a menedékkjog intézményével tömegesen visszaélőkkel szemben hatékony fellépést tesz lehetővé. A menekültügyi őrizet elrendelésére eddig csak a dublini eljárás szerinti átvétel esetén volt lehetőség, a módosítással a dublini eljárás biztosítása érdekében visszaadás esetén is őrizetbe lehet venni a külföldit. Ezáltal biztosított, hogy a dublini eljárás keretében átvett, az átadó tagállamban menedékkérő, Magyarországon azonban nem menedékkérő ügyében is őrizet elrendelése révén lehessen biztosítani az idegenrendészeti eljárásban történő jelenlétet.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen az ellenzéknek szíve joga, hogy megfogalmazzák azt, amit megfogalmaznak, de szerintem, amikor a Fidesz-KDNP a javaslatot támogatja, akkor tulajdonképpen azt támogatja, hogy a magyar emberek biztonságát, a magyar emberek eddigi elért eredményét védi. Természetesen a jogharmonizáció folytán pedig eleget teszünk az európai uniós jogharmonizációnak.

Ezzel együtt tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Amennyiben nem teszik, a Kereszténydemokrata Néppárt ezt fogja tenni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Dr. Schiffer András: A lete-*

lepedési kötvényekről nem hallottunk semmit! - Szórványos taps a kormányparti sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Firtl Mátyás képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. *(Zaj az MSZP padsoraiból.)* A megbeszélést egy kicsit halkabban, hogyha szabad kérni. Köszönöm szépen.

Megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportja nevében felszólaló Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nehéz helyzetbe hoz bennünket a kormányzat, hiszen ha csak államtitkár úr felszólalásait ismernénk vagy Firtl Mátyás vezérszónokját hallgatnánk, azt mondanánk, hogy a megfogalmazott célokkal, legalábbis én magam, szinte 100 százalékban egyetértek, azonosulni tudok. Nagyon szép dolgokat mondtak el nekünk. A probléma ott kezdődik, hogy a papíron nem ez van.

És én azért sajnálom államtitkár urat nagyon, mert egyrészt nem is értjük, hogy miért csak a BM-hez tartozik az, amit elénk terjesztettek, nagyon súlyos gazdasági kérdéseket tartalmaz ugyanis. A reményeink igen nagyok voltak a tekintetben, hogy bár egy tipikus salátatörvénnyel találkozunk, ami összesen tíz törvényt módosít, és a nagyrészüket ráadásul európai uniós jogharmonizációs kötelezettségből fakad, mégis volt egy reményünk, hogy az egy éve hangoztatott úgynevezett menekültügyi, tehát migrációs tárgyú reformjavaslatainkat legalább részben befogadják, ezek legalább részben befogadásra találnak.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy szinte semmit nem sikerült teljeskörűen kezelni azok közül, amiket felvetettünk. Így nem rendezik a visszaküldésekre kötelező jogi szabályozást, nem vonnak meg teljes körben lényeges, úgynevezett menekülteknek járó szociális ellátásokat, ingyenes ellátási formákat. Nem fogantósítanak többletkötelezettségeket az érkezőkkel szemben, sőt adott esetben még engednek is a korábbiakból, és a határőrizet témájában, tehát a visszaküldések, visszatoloncolások megakadályozásában egész egyszerűen nem látunk teljes körű megoldásokat. Viszont szolgalelkűen vesznek át olyan uniós megoldási javaslatokat, amelyek nem feltétlenül lennének kötelezők, tehát még az irányelvek implementálása során is túlteljesítik a brüsszeli boszorkánykonyha elvárásait.

Kodifikációs szempontból az látható, hogy több szakember, esetleg több minisztérium tisztviselője is dolgozott egymástól teljesen függetlenül ezen az anyagon. Ez önmagában még nem lenne akkora probléma, de azért ennek összefésülése igenis egy komoly feladat lett volna, ami legalábbis részben elmaradt.

Látjuk, hogy pozitív és negatív pontok váltakoznak mindenben, ugyanakkor van egy-két olyan pont, ami kiveri a biztosítékot, és egyszerűen vállalhatatlanná teszi az egész csomagot, ami előttünk fekszik.

Az integrációs támogatás megszüntetése például egy helyes irányt feltételez, és azt is láthatjuk, hogy az eddigi támogatási formák kiutalását tulajdonképpen semmiféle nemzetközi uniós norma nem írja elő, maximum javasolja.

Ugyanebbe a hibába esett a kormányzat a CSOK esetében. A CSOK ugyanis európai bírósági értelmezések szerint egész egyszerűen egy olyan szociális támogatási forma, amely semmiképp nem tekinthető az alap szociális csomag részének, amelyben részesíteni kell és illik egy ideérkező menedékkérőt. Ugyanakkor a CSOK kiterjesztése során bizony önök a magyar adófizetők pénzét, az általuk elérhető kedvezménytömeget biztosították migránsok irányába is, és pont ma a NOK-ról szóló újabb 24 órás kör, tehát a köztársasági elnöki visszadobás utáni 24 órás vitakör, amelynek során a Jobbikra 9 egész perc jutott, szintén azt tartalmazta, hogy felvetésünkre nem tudtak érdemi választ adni arra, hogy miért kellett a NOK-ot kiterjeszteni migránsok irányába. Semmiféle uniós irányelv vagy kötelező direktíva ugyanis önöket nem szorítja erre, nem kötelezi erre.

(18.10)

De azt is láthatjuk, hogy a munkaügyi ellenőrzésről szóló '96. évi törvény módosítása során olyan kedvezményeket is megfogalmaznak, amely egyszerűen a magyar munkavállalókra nem igaz, nem érvényes. Tehát amikor azt látjuk, hogy az érintettek esetében köztes alvállalkozó helytállási kötelezettségét állapíthatják meg, ha az alvállalkozó olyan munkáltató, aki a külön jogszabály szerinti szezonális munka keretén belül harmadik országbeli állampolgárt foglalkoztat, és a részére járó munkabért a foglalkoztatás megszűntéig nem fizette meg, akkor harmadik országból ideérkezőket kívánnak egy olyan kedvezményben részesíteni, egy olyan biztonsági-garancia-csomagot adni számukra, amely egészen egyszerűen a magyarokra nem vonatkozik. Érthetetlen, tökéletesen érthetetlen, semmilyen uniós irányelv, direktíva, a brüsszeli boszorkánykonyha diktátuma ezt nem teszi szükségessé. Önök tehát túlteljesítik azt, amit elvárnak önöktől, teljesen indokolatlan módon.

Azt is látjuk, hogy a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazása és tartózkodása kapcsán is törvényt módosítanak. Példának okáért, hogy ha a házasság felbomlik, most is hatályban lévő szabály, hogy a házastárs tartózkodási joga fennmarad. Ez most a családtagokra is vonatkozna, és a családtagok tekintetében egy hosszas listával szembesülünk, amelyből a következtetés egyértelmű: komoly migránstömegeket vonzhat az EU-ba az, hogyha semmiféle gátat nem támasztanak azzal szemben, hogy ezen családdegyesítési folyamatok a közeljövőben még könnyebben menjenek végbe.

Találhatunk egyébként - hogy dicsérjek is valamit - egy, a Jobbik augusztusi javaslatából kiinduló módosítást, amelynek értelmében tulajdonképpen

kiutasíthatják azt, aki hazánk közrendjére és közbiztonságára jelent veszélyt, a nemzetbiztonsági veszély mellett, ami a hatályos jogszabályban is megtalálható.

De azt látjuk - ami talán a legdurvább része ennek a csomagnak, a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi törvény módosítása -, hogy vállalaton belüli áthelyezés mechanizmusa tekintetében önök egy olyan csomagot dolgoztak ki, ami életveszély a magyar nemzetgazdaságra nézve is. Hiszen azt látjuk, hogy vállalaton belüli áthelyezés tekintetében - ez nyilván nyugat-európai multinacionális hálózatokra lett kidolgozva és az ő magyarországi leánycégeiket érintő gazdálkodási tevékenységeire is - jogosult az Európai Unió tagállamai területén szabadon mozogni, 90 napot meg nem haladó tervezett időtartamig Magyarországra beutazni és ott tartózkodni, külön engedély nélkül a vállalaton belüli áthelyezés keretében a magyarországi fogadó szervezetnél munkát végezni. Azaz adott esetben harmadik országból érkező polgár, akire kérdés, hogy a magyar nemzetgazdaságnak valóban szüksége van-e. Hogy az itt működő autógyártó leányvállalatnak szüksége van rá, azt én elhiszem és látom, de ezt önöknek nem kellene elfogadni, mert vélhetően és vélelmezhető módon nem csak agysebészek tömegei fognak Magyarországra jönni feltölteni, mondjuk, a hiányszakmákban a hiányterületeket. Itt az a kérdés, hogy mire fogják alkalmazni ezt a megnyíló kaput, mire vonatkozóan fogják alkalmazni a multinacionális hálózatok azokat a lehetőségeket, amelyeket önök most kiírnak, és ezek a multinacionális hálózatok adott esetben egy közepes méretű nemzetállam kibocsátási erejével bírva, úgy látszik, hogy nagyon is képesek diktálni önöknek.

Önök arról beszélnek, hogy migránsok nemkívánatosak Magyarországon. Ez egy helyes irányelv, lehet vitatkozni az árnyalatairól, hogy mit csináljunk azzal a néhány százaléknál valódi menekülttel, aki valódi üldöztetés elől érkezik. Talán közmegegyezés alakult ki a tekintetben, hogy a segítő kezét irányukba ki kell és ki illik nyújtani, de itt egy törpe kisebbségről beszélünk az érkezők tömegét tekintve.

Azt látjuk ugyanakkor, hogy a határok hermetikus lezárásáról beszélnek, miközben azért a szivárgás folyamatos, nem egy napon száz fölötti az érkezők száma, miközben önök hermetikusan lezárták a határt. A helyzet az, hogy ezt nem tették meg. A helyzet az, hogy ezt a határt nem biztosították a kellő számú és felszereltségű élőrővel, hiszen a rendőrség és a honvédség munkáját mi nagyon tiszteljük, de azt is látjuk, hogy rájuk elsősorban máshol lenne szükség. Most egy nagyon csúnyát fogok mondani, de ha fenntartható módon akarjuk védeni a magyar határt, akkor bizony egy önálló határőrségre van szükség, amely 50-70 kilométeres mélységben operálva, a megfelelő felszereltséggel és a megfelelő ellátással képes lenne Magyarország határainak biztonságát akkor is szavatolni, hogyha adott esetben a balkáni útvonal, a balkáni front összeomlik. Miközben tehát

azt látjuk, hogy a beszivárgás folyamatos, a határőr-ség felállítása késik.

A kvótamentes Magyarország „kikiáltása” is ké-sik, hiszen Magyarország Kormánya még mindig csak a kötelező betelepítési mechanizmusról szóló népszavazásban gondolkodik, a Jobbik ötletét követően fél évvel, de legalább egy kis fáziskieséssel ezt megtette. Ugyanakkor a kvóta különböző mutációival nem foglalkozik, a visszatoloncolásokra nem kívánja egyelőre kiterjeszteni ezt a kérdést, jobbikos javaslatra, és ebből a salátacsomagból is látjuk, hogy igazából az itt rekedtek tekintetében nincs olyan kidolgozott mechanizmus, amely Magyarország számára százszázalékos biztonsággal egy olyan helyzetet érne el, hogy ne rekedjenek nálunk tömegesen hívatlanul ideérkező idegenek. Értjük mi azt, hogy esetleges megoldásokkal, eseti jelleggel működget ez a dolog, tehát például a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal munkatársaitól kiváló, szakszerű felvilágosítást kaptunk, és úgy látjuk, hogy ők mindent megtesznek az adott keretek és körülmények között, de azt is látjuk, hogy az előttünk fekvő csomag értelmében - és egy nagy idézőjellel kezdődik mindez - nem tudnak semmit csinálni akkor, hogyha itt ragad az illető, idézem: „Ha nincs olyan biztonságos ország, amely az érintett harmadik országbeli állampolgárt befogadja, a visszairányítás végrehajtásának vagy a kiutasítás végrehajtásának tilalma esetén a menekültügyi hatóság a harmadik országbeli állampolgárt befogadottként ismeri el, és intézkedik a humanitárius tartózkodási engedély kiadásáról.” A kérdés az, hogy a későbbiekben mi történik. Mi történik egy olyan esetben, amikor Magyarországra adott esetben ezreket-tízezreket toloncolhatnak vissza bármilyen újfajta mutációból, újfajta brüsszeli ötlet értelmében? Mi történik akkor, hogyha összeomlik a balkáni front? Mi történik akkor, ha ezzel párhuzamosan a mag-európa elkezd a saját országait, saját területeit fizikai határzárakkal, egyéb módszerekkel védeni, és Magyarországból alakul ki egy legalizált no-go zóna? Tehát olyan forgatókönyvek állnak előttünk, amelyekre fel kell készülni.

De azt látjuk, hogy egészen elképesztő, hogy miközben a migránsok érkező tömegét megpróbálja kizárni Magyarország életéből a kormányzat, megváltozik a helyzet akkor, hogyha az érkező hatalmasra duzzadt bankszámlával rendelkezik, megváltoznak a körülmények akkor, hogyha letelepedési államkötvény címszava alatt nagyon is kétes háttérű közvetítő cégek tekintetében, tulajdonképpen Magyarország számára hosszú távon semmit nem hozó módon engednek be ide embereket. Hiszen mit hoz Magyarország számára az, hogy önök egy letelepedési-államkötvény-biznisz formát alakítottak ki? Hosszú távú pénzügyi egyensúlyunkat ez nem befolyásolja pozitív irányban, hiszen effektíve egy olyan kölcsön-ről van szó, amit önök közvetlenül jórészt, de áttételes hatásait illetően teljes egészében visszafizetnek. Tehát Magyarország pénzügyi egyensúlyához ez nem járul hozzá, hosszú távon semmiképpen sem. Ugyan-

akkor tartózkodáshoz, majd később állampolgársághoz is segíthetnek olyan elemeket, akikre nem biztos, hogy a magyar nemzetgazdaságnak szüksége lenne. És az, hogy tulajdonképpen ezt most egy VIP-csomaggal egészítik ki, egész egyszerűen érthetetlen, és hosszú távon arcátlan is, hiszen a magyar állampolgárság nem árucikk, nem lehet adni-venni. Most önök nem állampolgárságot adnak-vesznek, de a tartózkodási jogok, tartózkodási engedély tekintetében az előszobába engedik be azokat az érkezőket, akikkel szemben a Jobbik álláspontja szerint a zéró tolerancia elve kellene hogy érvényesüljön, hiszen Magyarországon nem tilos bárkinek is befektetési céllal megjelennie, tisztességes céghálózaton keresztül ideérkeznie, befektetéseket foganatosítania, adott esetben haszonra szert tenni, hogyha az nem sérti a magyar nemzetgazdaságot, de ebből egy tulajdonképpen üzletágot csinálni közvetítővel, jutalékkal, visszafizetett összegekkel - Európában egyébként az egyik legalacsonyabb árfolyamon -, áttételesen tehát árucikket csinálva a magyar állampolgárságból, hiszen az előszobába engedik be az érkezőket, tarthatatlan, arcátlan.

Ezért nem értjük, hogy ezen csomaghoz, ami előttünk fekszik, miért államtitkár urat jelölték ki és hozták ebbe a kellemetlen helyzetbe, hiszen itt az autógyártók érdekeitől kezdve a letelepedésikötvény-üzletágban érdekelt lobbijéig nagyon sok minden megjelenik, amit nem feltétlenül önnek kellene védeni, és nem is biztos, hogy meg tudja ezeket védeni, hiszen védhetetlen az, amikor multinacionális hálózatok lobbijereje beszűrődik Magyarország törvénykezésébe, hiszen ebben a csomagban ez érhető tetten. De ha önmagában csak a letelepedésikötvény-üzletágot kellene védenie, akkor is szinte lehetetlen feladatra vállalkozna, hiszen - még egyszer szeretném hangsúlyozni - Magyarország számára pénzügyi ráfizetést is jelenthet az a rendszer, amit kidolgoztak, semmiféle nemzetgazdasági érdek nem szól mellette. Az pedig, hogy egy salátatörvényben kell eldugdosniuk az újabb, különböző VIP-szolgáltatásokkal kapcsolatos elemeit, egészen egyszerűen hat év kormányzás után ciki.

(18.20)

Úriemberekhez méltó módon egy olyan módját kellett volna ennek választani, hogy nem tíz jogszabály-módosítást pakolnak egy salátába, hanem a migrációsügyi módosításait egyben megtárgyalhattuk volna, a letelepedési kötvénnyel kapcsolatosakat megint egy másik csomagban, végül pedig az autógyártók érdekeit és az uniós jogharmonizáció egyéb vetületeit egy harmadikban. Ily módon legalább az árnyalatbéli eltérésekről tudnánk értelmes szakmai vitákat folytatni, de úgy rakták le elénk ezt a csomagot, hogy ezt így, egyben semmiképpen ne tudjuk támogatni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak. Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselő-csoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ez a törvényjavaslat esszenciája a Fidesz politikájának. Én igazából csak egyetlen dolgot hiányoltam, hogy miért Kontrát Károly államtitkár úr a Belügyminisztérium részéről tartja az expozét. Szerintem sokkal egyenebb dolog lett volna, hogyha egy hárszabálymódosítással Habony Árpádnak biztosítanak lehetőséget, hogy megindokolja ezt a törvényjavaslatot, több szempontból is.

Ez a törvényjavaslat azért esszenciája a Fidesz politikájának, mert minden létező gonoszság és gazemberség ebben benne van, azt hiszem, legkevésbé jogharmonizációról kellene a törvényjavaslat kapcsán beszélni. Miért állítom ezt?

Egyik oldalról a törvényjavaslat a már elismert menekültek kapcsán, nem a gazdasági bevándorlók, nem terroristák vagy bűnelkövetők, a már elismert menekültek kapcsán megvonja azokat az ellátásokat, azokat a jogokat, amelyeket egyébként Magyarország nemzetközi egyezmények alapján is nyújt ezeknek a személyeknek. Megvonja, és közben arcátlanul a magyar emberek biztonságára hivatkozik. Második lépcsőben, miután uszították az embereket a gazdasági bevándorlókval szemben hónapokon keresztül, megvonják ezeket az ellátásokat azoktól, akik tényleges menekültek, nem gazdasági bevándorlók; második lépésben könnyítik azt az üzletet, amivel viszont gazdasági bevándorlókat hozhatnak be Magyarországra. Mert a letelepedésikötvény-biznisz - beszéljünk nyíltan és világosan - arról szól, hogy önök a hazaárulásnak egy minősített esetét elkövetve, pénzért árulják az állampolgárságot. Gyakorlatilag nem tesznek mást, mint egy jó üzlettel gazdasági bevándorlókat hoznak be Magyarországra, és itt önöket az sem érdekli, hogy adott esetben ez milyen nemzetbiztonsági kockázattal jár. Majd harmadik lépésben, miután még a genfi egyezmény alapján elismert menekültektől a nekik járó ellátásokat is meg akarják vonni, könnyítik a letelepedésikötvény-biznisszt, hogy még több gazdasági bevándorló jöhessen be Magyarországra, mit tesznek? Jogharmonizációs mázba bújtatva, megkönnyítik, hogy német nagyvállalatok könnyebben hozzák be azokat a munkásaikat, akik adott esetben a Németországban befogadott migránsok. Nem érzik azt, hogy mekkora képmutatás és szemétség ez az egész törvényjavaslat? Komolyan nem érzik?

Képesek riogatni az embereket a menekültekkel, képesek azt elmondani, hogy a menekülteknek nyújtott ellátások veszélyeztetik a magyar emberek biztonságát, majd ugyanebben a törvényjavaslatban megengedik, hogy az önök kiemelt stratégiai partnerei, beszéljünk nyíltan és világosan: német nagyvállalatok - hiszen az Orbán-kormány politikája gyakorlatilag német nagyvállalatok cselédjévé teszi a ma-

gyar munkavállalókat - az oda beáramlott migránsokat ide behozzák elvégezni a magyarországi gyárakban a munkát. Kit néznek hülyének? Nem önök plakátolták ki Magyarországot azzal, hogy „ha Magyarországra jössz, nem veheted el a magyar emberek munkáját”?

Tehát egyik oldalon megvonják az integrációs támogatásokat, egyik oldalon tökéletesen kiszolgáltatott, jogfosztott helyzetbe hozzák azt a kevés embert, akivel kapcsolatban egyébként én jól emlékszem az őszi vitákra, még Z. Kárpát Dániel is azt mondta, hogy a segítő kezét nem lehet megtagadni tőlük, a másik oldalon pedig megengedik azt, hogy a német nagyvállalatok, akik egyébként valószínűleg nagy haszonélvezői ennek az egész válságnak, behozzák az olcsó munkaerőt Magyarországra. Mindeközben pedig pörög a letelepedésikötvény-biznisz, és önök magukat nemzetinek nevező pártként pénzürt árulják a magyar állampolgárságot. Tényleg nem süli ki a szemük? Egy ilyen törvényjavaslatot ide hoznak, és közben jogharmonizációra hivatkoznak? Menjünk sorjában!

Ami a törvényjavaslatnak azt az elemét illeti, hogy a Magyarországon menekülti elismerést kapott személyekkel kapcsolatos különböző intézményeket szűkítik, egyvalamit tisztázzunk. Már amikor ez a globális migrációs válság elérte Magyarországot, az LMP következetesen azt képviselte, hogy Magyarországnak is és az összes európai országnak, az összes európai kormánynak, illetve az európai intézményeknek világosan meg kell tudniuk különböztetni a tényleges háborús, illetve klímamenekülteket, a gazdasági bevándorlókat, illetve ezektől el kell tudni különíteni azokat, akik bűnelkövetői, terrorista szándékkal érkeznek Európába. Ebben a feladatban elbukott az Európai Unió és elbukott Magyarország is.

Most ez a törvényjavaslat, félreértés ne essék, legalábbis ez a része ennek a törvényjavaslatnak nem gazdasági bevándorlókkal foglalkozik, hanem menekültekkel. Olyan személyekkel, akiket nem pusztán kibombáztak, mondjuk, Aleppóban, hanem Magyarország, az önök által igazgatott kormányzati szervek is elismerik, hogy ők menekültek. Mit mond velük kapcsolatban ez a törvényjavaslat? Egyrészt hogy megszűnne a nemrég bevezetett integrációs szerződés intézménye. Ezek után azt mondják, hogy lehetőség szerint menekültügyi őrizetben 3 négyzetméter illetné meg a férfi és 3,5 négyzetméter a női menedékkérőket, családoknak pedig csak 8 négyzetméter járna, ezenkívül pedig azt mondják, hogy nem kapnak egy fillér költőpénzt sem ezek a személyek; eddig havi 2850 forint illette meg őket.

Tényleg komolyan gondolják azt, hogy a valóban kritikus európai biztonsági helyzetben a magyar állampolgárokat azzal fogják megóvni, hogyha - és tényleg néhány száz emberről beszélünk szerintem, hiszen önök jelentették be, hogy már a menekülttáborokat is be lehet zárni Magyarországon, az ön kormánya jelentette be, államtitkár úr, hiszen nincsenek menekültek, tehát itt egy nagyon kis számú

csoportról beszélünk - őket embertelen körülmények között tartja Magyarország, az, hogy az integrációs szerződéseket megszünteti, ezáltal bárkinek javulni fog a biztonságérzete Magyarországon? Ezt tényleg komolyan gondolják?

Ezen a ponton szólni kell arról az égbekiáltó demagógiáról, amivel ezeket az egészen vérlázító intézkedéseket önök indokolták. Azt mondták, hogy ezeket a személyeket ne illesse meg semmi, ami a magyar embereket nem illeti meg. Egyetlen dologgal nem néznek szembe, hogy a magyar embereknek, mint mindenkinek, aki a saját hazájában él, van hazája. Ezek az emberek, akik Magyarországon vagy bármilyen más országban menedékjogot kapnak, tehát a nemzeti hatóságok elismerték menekültként, ezek az emberek kénytelenek voltak elhagyni a hazájukat. Ezért én azt gondolom, hogy csöppnyi emberiséggel be lehet látni, hogy azért ez nem egy jelentéktelen különbség.

Menjünk tovább! Miközben önök a gazdasági bevándorlók elleni harc jegyében jogfosztják azokat, akik menekültstátuszt élveznek Magyarországon, ezek után könnyítik a letelepedésikötvény-bizniszt. Nézzük meg, hogy kik a haszonélvezői ennek a letelepedésikötvény-biznisznek. Offshore cégek.

Önök beszélnek szabadságharcról? Háromszor terjesztettünk elő törvényjavaslatot ebben a Házban, hogy az offshore lovagokat seprűzzük ki Magyarországról. Ehhez képest a letelepedési kötvény fő haszonélvezői offshore lovagok. Ennek a nemzetgazdaságnak az életerejét offshore cégekbe pumpálták ki negyedszázad alatt, a magyar államadósság két és félszerese ment ki Magyarországról, a magyar emberek által megtermelt jövedelem tekintélyes része kiment azért, mert a politikusok offshore cégek mögé bújva lopják meg ezt az országot. Ezek után önök nemcsak bevezetnek, hanem még könnyítenek is egy olyan intézményen, ahol áruba bocsátják a magyar állampolgárságot, meg sem nézik azt, hogy milyen nemzetbiztonsági érdeket veszélyeztet egy-egy személy, aki egy cég mögött áll, aki lejegyzi ezeket a kötvényeket és jogot szerez, és egyébként pedig a jogokat kiadják offshore cégeknek.

Államtitkár úr minden bizonnyal nem olvasta a Heti Válasz múlt heti cikkét, ahol azt írja az újság - és semmiféle cáfolat nem érkezett -, hogy a sokmilliárdos letelepedési biznisz mögött egy olyan cég áll, amivel kapcsolatba hozható az önök informális tanácsadója, Habony Árpád is.

(18.30)

Egy liechtensteini strómannel van eltakarva ez a VolDan Investments nevű cég, és egy olyan üzleti kör van mögötte, akiket még önök neveztek SZDSZ-közelinek 2010 előtt. Milyen országban élünk, államtitkár úr? Ez a letelepedésikötvény-biznisz nem a magyar embereknek hoz hasznot, hanem valaki egészen másnak! És közben az a jövedelem, aminek itt kéne ketyegnie, és Magyarországot, a magyar embe-

reket kéne gazdagítania, kimegy a Kajmán-szigetekre, meg az ördög tudja, hová!

Államtitkár Úr! Az adóbevétel-kiesés egy évben a letelepedésikötvény-biznisz miatt tízmilliárdos nagyságrendű, az összes veszteség azáltal, hogy offshore cégeket bíznak meg, százmilliárdos nagyságrendű. Ez a százmilliárd forint ma hiányzik az iskolából, hiányzik a kórházakból. És ezt a bizniszt akarják könnyíteni ezzel a törvénnyel! Az, amit önök jogharmonizációnak neveznek, nézzük meg, beszéljünk világosan, mit jelent. Ez azt jelenti, hogy harmadik lépésben a kormány stratégiai partnereinek további különleges elbánást biztosítanak. Megint beszéljünk nyíltan, a különleges elbánás azt jelenti, hogy az Orbán-kormány a hangzatos szabadságharcos szólamokkal szemben egyáltalán nem tér le arról a pályáról, amit a korábbi kormányok folytattak. Továbbra is egy összeszerelő országot képzelnek el, továbbra is egy alapvetően exportvezérelt, függő gazdaságot képzelnek el.

Maximum önök abban sáfárokodnak, hogy a betelepülő összeszerelő üzemektől védelmi pénzt kérnek. A kiemelt stratégiai partnerségi megállapodás nem több és nem kevesebb, mint hogy a magyar kormány védelmi pénzt kér azért, hogy kedvező feltételek között itt szereljék össze a más országokban kitalált termékeket ahelyett, hogy az erőforrások alapvetően magyar termékek kifejlesztésére fordítódnának. Harmadik lépésben ugyanis önök megkönnyítik azt, hogy a kiemelt stratégiai partnerek, jórészt német nagyvállalatok, a hozzájuk érkező alkalmazottakat könnyebben utaztathassák be és biztosítsák nekik a munkavállalási engedélyt.

Mit jelent ez? Önök sorban kötötték a kiemelt stratégiai partnerségi megállapodásokat, például német nagyvállalatokkal. A német nagyvállalatok nagy haszonélvezői ennek az egész migrációs válságnak, hiszen az olcsó munkaerőt le lehet fölözni. Mi pont arról beszéltünk már ősszel is, hogy ennek az egész globális migrációs krízisnek az egyik tragikus hozadéka az, hogy végletesen meg tudja bontani a globális egyensúlyt. Itt globális nagyvállalatok állnak sorba azért, hogy a minél olcsóbb munkaerőt le lehessen fölözni. Még ki se kell helyezni a termelést ezer-kétezer kilométerrel odébb. És önök most lehetőséget biztosítanak arra, hogy miközben teletömték adókedvezményekkel ezeket a nagyvállalatokat, mondván, hogy ők majd a magyar embereknek fognak álláshelyet kínálni, tessék, itt van a törvénymódosítás: a fölfölözött olcsó munkaerőt akadálytalanul szállíthatják be adott esetben Magyarországra. Itt zárul be a képlet.

Államtitkár Úr! Ez a törvényjavaslat azt jelenti, hogy továbbmennek önök azon a pályán, amit nagyon jól illusztrál az a számarány, ami arról szól, hogy miközben önök az Audinak adott esetben 22 millió forintot biztosítanak egy új munkahelyért, a Mercedesnek szintén 10-20 milliós nagyságrendben biztosítanak támogatást munkahelyenként - annak idején még a Gyurcsány-Kóka-kormány a Hankook-

nak 11 millió forintot adott per munkahely -, közben a hazai kkv-k munkahelyteremtési támogatásánál 1610 új munkahelyet akarnak létrehozni 3 milliárd forintból. Ez azt jelenti, hogy munkahelyenként önök 1,8 millió forintot adnak a hazai mikrovállalkozásoknak, szövetkezeteknek, a hazai kkv-szektornak. Továbbmennek azon az úton, ahol egy multinacionális cég tízszer annyi támogatást kap egy darab munkahelyért, mint egy hazai mikrovállalkozás, egy hazai szövetkezet, egy hazai kkv.

Tehát összefoglalva, ez a törvényjavaslat egyrészt szembemegy a Magyarország által elismert nemzetközi egyezményekkel, embertelen; olyan szigorításokat, olyan jogmegvonásokat alkalmaz néhány száz, az Orbán-kormány által is elismert menekültstátuszú személlyel szemben, ami egyébként semmiféle összefüggésben nincs Magyarország vagy Európa biztonsági helyzetével. Fölpörgetik a letelepedésikötvény-bizniszt, ahol egyesek, kormányközeli személyek járnak jól, közben pedig adózatlanul lehet kipumpálni a jövedelmet a magyar nemzetgazdaságból, miközben az LMP offshore-ellenes törvényjavaslatait sorra seprik le az asztalról. Harmadrészt pedig könnyítik, hogy az önök stratégiai partnerei azok után, hogy fölnyalták a magyar vállalkozókhöz képest tízszer akkora állami támogatást munkahelyenként, még csak arra se legyenek kötelezve, hogy magyar embereket foglalkoztatnak a magyarországi üzemekben, behozhatják a saját munkásaikat, a saját embereiket, a saját mérnökeiket. Tehát ez az önök munkahelyteremtési programja egy hatalmas blöff, önök úgy adnak kiemelt stratégiai partnereknek támogatásokat, hogy még azt sem garantálják, hogy ezekben az összeszerelő üzemekben magyar embereket foglalkoztassanak. *(Kontrát Károly: Elnök úr! - Az elnök csenget.)* Háromszoros gazemberség és többszörös átverés ez a törvényjavaslat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő szólásra nem jelentkezett.

Kétperces felszólalásra adok lehetőséget Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jegyezzük meg, hogy migrációs tárgyú szigorításokra elképesztő, elementáris erejű szükség mutatkozna. Ugyanakkor nekem egy dolgot kell csak megkérdeznem államtitkár úrtól, és nagyon kérem, hogy erre válaszoljon korrekt módon. Most, amikor ebben a csomagban migránsok munkavállalási célú idehozatalát könnyítené meg Magyarország Kormánya, hagyjuk, hogy milyen lobbierőnek köszönhetően, mert ezt kifejtettük a vezérszónoki körben, hogy szerintünk mi áll e mögött, nyilván önök mást mondanak erről.

Egyetlen kérdésünk van, hogy a stratégiai szerződések tekintetében, amiből több tucatot aláírtak

nagyvállalatokkal, előírták-e azt, hogy ezen nagyvállalatok rendre magyar munkavállalókat alkalmazzanak, vagy pedig nem történtek ilyen kitételek, nem írták elő számukra azt, hogy a magyar munkavállaló alkalmazását kell preferálni bármilyen harmadik országból érkező vagy akár EGT-tagországból érkezővel szemben. Ez az a kérdés, amin nagyjából eldől az az egész dilemma közöttünk, hogy igazából milyen motivációs ereje van annak, amit önök ide-raktak, adott esetben egy autógyártó cég munkaerő-körforgásának megkönnyítése tekintetében.

A kérdésünk tehát egyértelmű, az önök által aláírt, részben még mindig titkos stratégiai szerződésekben kikötötték-e, hogy magyar munkavállalókat alkalmazzanak azok a cégek, amelyek álláspontom szerint tőlünk kapják a védelmi pénzt munkahelyteremtési támogatások formájában és a munkahelyek fenntartása érdekében, amiért cserébe jó esetben másfél-két évre vállalják az érintett munkahely megtartását. Tehát sokszor az egész bértömeget a magyar költségvetésből szinte odatolják számukra. Kérdésünk tehát egyértelmű, előírták-e ezeknek a cégeknek, hogy magyar munkavállalókat preferáljanak vagy sem. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, frakcióvezető úrnak, két percre.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Továbbra is a kérdés az, hogy tisztában vannak-e azzal, hogy mit csinálnak. Először is a kiindulópontja az LMP-nek természetesen az, hogy mind a letelepedésikötvény-biznisz végére pontot kéne tenni nagyon sürgősen, mind pedig a kiemelt stratégiai partnerségi megállapodások intézményét meg kéne szüntetni nagyon sürgősen. Ehhez képest ez a törvényjavaslat a hazarülés minősített esete.

Államtitkár Úr! Önök egyik oldalról fölpörgetik az offshore lovagok bizniszét a letelepedésikötvény-ügyletek kapcsán, másik oldalon pedig nyíltan fölvállalnak egy olyan politikát, ami nemcsak hogy a magyar kis- és középvállalkozásokat hozza még hátrányosabb helyzetbe a multinacionális cégekkel szemben, de arcul csapja a magyar munkavállalókat is. Évtizedeken keresztül azt mondták, hogy azért kell abajgatni a különböző multinacionális összeszerelő üzemeket, mert azok munkahelyet fognak teremteni. Ehhez képest itt van egy törvényjavaslat, ahol tágra nyitják a kapukat, hogy szabadabban hozhatnak be kintről munkaerőt Magyarországra. Akkor miről beszélünk?

Államtitkár Úr! Az, amit kifizetnek munkahelyteremtő támogatás címén, az, amit letelepedésikötvény-biznisz címén nem itt adózik Magyarországon, hanem a Kajmán-szigeteken, az a magyar nemzetgazdaság meglopása. És önöknek - hát, kiment már Firtl képviselőtársunk -, van képük a magyar emberek érdekéről beszélni?!

(18.40)

Akkor, amikor a letelepedésikötvény-bizniszből sápot húzó cégek nem itt, nem itt adóznak? Akkor miért nem a kajmán-szigeteki emberekre hivatkoznak, merthogy ez a biznisz nem a magyar embereknek lesz jó! Elmondtam a vezérszónokiban, hogy ez mennyivel rövidíti meg a magyar adófizetőket. Erre adjon nagyon sürgősen választ! Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP, aki hozzászólásra jelentkezett.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként is, hogyha megengedik, hadd mutassak rá arra a furcsa tényre, hogy a Fidesz ezzel a migránsválsággal tudta a súlyledését megállítani. Ehhez képest egy szem fideszes országgyűlési képviselő, a vezérszónok van a teremben, egymaga képviselve a két teljes frakciót, és van egy államtitkár, akinek munkahelyi kötelessége az, hogy itt legyen előadóként, és nyilvánvalóan tekinthetem úgy, minthogyha önként lenne itt, de nem tudom úgy tekinteni, hiszen mégiscsak illik az előterjesztőnek itt lenni. Azért nagyon érdekes ez a vita, nemcsak azért, mert a Fidesz és a KDNP roppant lelkesedése így kíséri figyelemmel ezt a viszonylag vaskos anyagot, hanem azért is, mert nagyon érdekes témák merülnek fel az előterjesztés kapcsán, és mielőtt rátérek az előterjesztésre, azért hadd említsek ebből valamit.

Firtl Mátyás képviselő úr konkrétan érvként hozta ezt a mondatot: nőtt a terrorfenyegetettség. Ugye, pont két napja az ISIS honlapján tették ezt a példát közzé, amikor mondták, hogy ma Brüsszel, holnap akár Portugália vagy Magyarország. Igen ám, csak az az érdekes, hogy amikor egy évvel ezelőtt a Jobbikkal együtt teljesen véletlenül azt képviseltük, hogy a magyar katonákat ne vigyék olyan helyre, amely majd növeli a terrorfenyegetettséget, akkor az önök soraiból azt mondták, hogy ilyen szóba sem kerülhet, erre nem kerül sor. Márpedig most, amikor felelősség van arról, hogy mi miatt nőtt a terrorfenyegetettség, nem említik azt, hogy önök olyan helyekre vitték a magyar katonákat harcolni, ahol semmi keresnivalójuk nincs, mert Amerika meg a CIA megcsinálja a saját kis bulijait, majd önök meg kivezénylik a magyar katonákat, akiknek lenne helyük és feladatuk a magyar határokon vagy a magyar belbiztonság védelmében, mert erről is beszélni kell, amikor arról beszél Firtl Mátyás képviselő úr, hogy nőtt a terrorfenyegetettség.

És nyilvánvalóan arról is szó van, hogy mondta, a kontinensre százezrek érkeznek, és ez nagyon rontja a biztonságot Magyarország számára. Nagyon-nagyon érdekes kérdés ez, mert most, amikor látjuk és szembesülünk a terrorveszéllyel Kelet-európában, mindig az a kérdés, hogy vajon ki jelent nagyobb

veszélyt. Sokan azt mondják, hogy az a volt kecskepásztor, akinek már nem él a gyermeke meg a felesége, és lebombázták az utolsó kis kunyhóját is, az a fenyegetés, de a tények azt mondják, hogy a tőke és a pénz a nagyobb fenyegetés. Önök a tőkét és a pénzt beengedik az országba, míg azokat a szerencsétleneket, akiknek már semmijük nincs, azt mondják, azokat ki kell zárni, és nyilvánvalóan ezek az értékbeli különbségek jelentkeznek, amikor olvasgatjuk ezt az előterjesztést, és erről célszerű egypár szót váltani.

Az, ami a megszavazandó módosítóként itt van előttünk, nyilvánvalóan meg kell kérdeznünk, hogy a menedékjog jelenlegi gyakorlása tekintetében kibontakozó új irány milyen keresztény európai értéknek felel meg. Tehát hogyha nem veszik tolakodásnak, csak kíváncsi lennék erre, mert én kerestem ebben ezt, de nem nagyon találtam erre való utalást, és nem nagyon találtam párhuzamot akár a Biblia tanításai, akár az önök előterjesztése között, amiben nyilvánvalóan jó lenne, hogyha adnának valamilyen választ.

Mit jelent ma Magyarországon Magyarország Kormányának az egyenlőség, a védelem, a méltányosság, a lojalitás és az igazmondás? És nyilvánvalóan fontos az, hogy mindezek az értékek hogyan jelennek meg abban a keresztény demokrácia kiépítésében, amit önök szavakban minden esetben képviselnek. Azért kívántam élni a szólás lehetőségével nyilván valamilyen szintű emberi jogi elkötelezettség mellett, mert a menedékjog kérdése mindenképpen egy politikai szimbólum is arról, hogy mennyire civilizált államban, milyen európai értékekkel, milyen keresztény értékekkel élünk együtt Magyarországon ma. A kormány beállításával szemben azonban ez nem a terrorizmus szimbóluma, hanem annak a jele, hogy e világban a humanista értékek és a mindenki számára megismerhető keresztény értékek alapján van-e mód egyáltalán az újrakezdésre egy civilizált társadalomban, egy egyén nincs feltétlenül bezárva a sorsa és közvetlen környezete béklyóiba. Mert erről kell beszélnünk, amikor a menedékkérdésről is beszélünk, és arról, hogy valahol a világban, ha van valami lehetőség, az emberi közösségen keresztül segítő kezet nyújt a bajba jutott ember felé, és azt mondja neki, hogy van tovább. Vajon önök hogyan képviselik ezt az értéket ezzel az előterjesztéssel?

Magyarország Kormánya ezt a lehetőséget a szélesebb társadalom, tehát a hozzánk forduló minden rétege számára gyakorlatilag meg kívánja tagadni ezzel az előterjesztéssel, egy szűk szeletet kivéve, és ez az egy szűk szelet az, akinek van pénze. Mert kíváncsi lennék, hogy az önök számára akár a Biblia, akár az európai értékek hol tanítják azt, hogy különböztessük meg az embereket, lám, vedd a gazdagot, akin segíts, és vedd a szerencsétlent, akin ne segíts, azt zárd ki? Hol van ez? Milyen értékek azok, amelyeket önök ezzel a gondolattal, ezzel a gondolatissággal képviselni próbálnak? Az egyetlen kivételezett réteg tehát ez, akitől a kormány pénzt remél, hogy finanszírozza a tevékenységét. Milyen más megfontolás alapján lehet kizárni a rászoruló emberek tö-

megeit, és beengedni bárkit, aki elegendő pénzt helyez a kormány bankszámlájára, ebbe a sokat emlegetett és a frakcióvezetőm által emlegetett letelepedésikötvény-bizniszbe?

A tervezetben olyan nagyságrendű összegek szerepelnek 50 és 100 ezer eurós nagyságrendben, amelyet egy átlagember le sem tud követni. Önök valaha megkérdezik a letelepülési kötvényt vásárlóktól, hogy honnan szerezték a pénzt, miből van az nekik, adta-e nekik valaki, hogy idejöjjön, vagy megszerezték? Ha megszerezték, törvényes úton szerezték meg? Milyen érdekük fűződik ahhoz, hogy letelepedjenek, és ekkora összeget, ugye magyar pénzben 15-20-30 milliókról beszélünk, megéri-e nekik ez az állampolgárság? Mert nyilvánvalóan ez itt a kérdés, hogy önök a magas morális elvárásaikkal vizsgálják-e azt, hogy ezek bűnözők a saját országukban, adócsalók vagy esetleg volt korrupt politikusok. Ebben a törvénycsomagban itt csupán az van, mint mindenhol másutt, a javak újraosztása a szegényebektől a haveroknak, minden morális érték meggyilkolásával. És ez azért fontos, mert bocsássanak meg azért, hogy a saját szakterületemmel jövök, de ez az értékrend sokkal jobban jelen van az önök mindennapi politikájában, mint bármilyen keresztény vagy európai értékrend. Elvenni a szegényektől, ami van, és odaadni a haveroknak. Ezt látjuk a termőföld-privatizációval, ezt látjuk egy halom más olyan tevékenységgel, amit a mindennapi tevékenységük megvalósít.

Hálával tartozom ugyanakkor azért, hogy megjelenik az előterjesztésben a keresztény értékekre való rámutatás, mert önmagamtól én alapvetően nem kezdtem volna ezzel foglalkozni, de így, hogyha azt látom, hogy a kormány egy egész országnak azt hazudja, hogy azoknak az értékeknek a védelmében vezet a választóit, amit most megtagad, itt nyilvánvalóan roppant visszásságot láthatunk. Önök azokat az értékeket akarják védeni, amelyeket megtagadnak ezzel a cselekedettel, amikor megtagadják a segítő kezet attól, aki esetleg rászorulna, mert nagyon-nagyon fontos, hogy azt a fajta megkülönböztetést, amit a francia terrortámadás idején bevezetett Orbán Viktor miniszterelnök úr, hogy megkülönböztesse a gazdasági bevándorlót és a menekültet, az most már nagyjából eltűnik, és a menekültet, a rászorulót is egy kalap alá veszik mindenki mással, és nem tekintik úgy, hogy van még olyan ember, aki rászorulna erre a segítő kézre. Nyilvánvalóan nagyon veszélyes vizekre evez ezzel a kormányzat, és azért így a Fidesz számára könnyen ellenőrizhető, nagyon könnyen cáfolható értékeket hoz fel. Máté evangéliumból hadd idézzek egy részt: „mert amilyen ítélettel ítéltetnek, olyannal ítéltettek, és amilyen mértékkel mértek, nektek is olyannal mérnek”. És ez lesz egy nagyon fontos szempont majd a Fidesz jövője szempontjából, hogyha rájön az önök által megvezetett tömeg, a mostani szavazóbázisuk jelentős része, hogy hogyan csapták be őket ezekkel az értékekkel, amit rendszeresen emlegetnek. Mert az, amit most önök tesznek, ez nem a politika nyelve és nem is a magas

szintű diplomácia nyelve és nem is a tárgyalások nyelve. Nyers, átlátható, tiszta beszédre lenne szükség, azoknak az egyszerű embereknek a nyelvén, ahogy a Szentírás is íródott, és amelyet képviselni próbál. A kormány annyit beszélt már összevissza a kereszténységről, hogy elkezdem ezt hiányolni. Az az ország, ahol a szavazó kormánypárti képviselők parancsra nyomkodják itt a gombokat, felkiáltás alapján roppant fegyvelemmel, pénzbírsággal küszködve, azt, hogy mi legyen az ország jövője, azt csak úgy lehet megvalósítani, hogyha önök nem tudnak kilépni a 888.hu, a Századvég, a Volkswagen Multivanok, az offshore számlák világából, és nem tudnák elereszteni ezt a világot, és nem merészkednek azok közé, akiket önök állítólag képviselni hivatottak, és így nem tudják azt sem képviselni, amit Malakiás próféta mondott, hiszen ő ezt is megfogalmazta: „azért én is szidalmasakká tettem titeket, és utálatossá az egész nép előtt amiatt, hogy meg nem őriztél az én utamat, hanem személyválogatók voltok a törvénnyel”. És ez a személyválogatás, amit a próféta megfogalmazott, az önök törvénye, amit most idehoztak, hiszen válogatják a gazdagot, a szegényt, és mindezt úgy valósítják meg, hogy nyilvánvalóan a saját, a sokak által, a propagandaminiszterük, Rogán által, a habonyi Raszputyin által érdekelt, grundolt kötvények megvásárlásának a bizniszére azért lehetőség szerint fenntartsák a rendelkezési jogot.

(18.50)

Nyilván felmerül a kérdés, hogy mit jelent keresztény kormány az a védelem, amit nyújtani kíván, hiszen ha jól értem ezt a szöveget, az hogy nem lövünk senkit agyon, már megvalósítja ezt az alapvető elvet.

Az indokolás is felháborító és cinikus, hiszen el akarják kerülni - idézem -, hogy „a menedékjog intézményével tömegesen visszaélőkkel szembeni hatékony fellépés megvalósulhasson”. Hát, kérem szépen, mondjanak már számokat, hogy hányan éltek vissza! Mert ha visszaéltek idáig, akkor önök rosszul végezték el a dolgukat, akkor a Bevándorlási Hivatalban le kellene hogy pár fejet szedjenek, ha nem alkalmasak arra, hogy ne éljenek vissza ezzel a rendszerrel. Azért, mert nem tudnak normálisan működtetni egy rendszert, nem alkalmasak arra, hogy kormányozzák azt, ami önökre van bízva, nem a rendszert kell megváltoztatni, hanem azokat a személyeket, akikre ezt önök rábízták! Erről van szó! És önök e mögé bújnak, hogy itt tömeges visszaélések vannak. Hát mondják meg ezeket a konkrét számokat, hogy mik ezek a visszaélések, és keressék meg a személyi felelősöket, hogy kik teremtették meg a lehetőséget ezekre a visszaélésekre!

Nyilvánvalóan kíváncsi lennék arra, hogy a kormány meg tudná-e mutatni a menedékjoggal visszaélők tömegeit, hogy hol is vannak most Magyarországon, mert ha a tervezett törvények alapján

meg is kapják az emberek, gyakorlatilag mondhatom, embertársaink, akkor hogyan lesznek egyenlők velünk? Többször felmerül ez az érvelés, hogy hogyan érvényesül a lakhatáshoz, a tanuláshoz, az anyanyelvű ügyintézéshez, a munkavállaláshoz kapcsolódó jog az integrációs lehetőségek megszüntetésével, hiszen önök az egyedüli fontos eszközt, az integrációs lehetőséget veszik el azoktól, akik ténylegesen rászorulnak, és ezt is rettenetesen nagy erővel, úgy, hogy méltatlanságot követnek el. Teszik mindezt egy olyan kormány képviselői, amelynek a vezetői még Soros-öszöndjéből tanultak angolul, mert fontos volt az, hogy valamilyen szinten az integráció európai szinten megvalósuljon. Ezt tagadják meg önök mindenki mástól.

A 61. oldalon lévő indoklás alapján gyakorlatilag egy emberkísérlet bontakozik ki a szemünk előtt, amikor a tervezett intézkedéscsomagon belül a 3 évenkénti státusz-felülvizsgálatot azzal indokolják, hogy - idézem - „az integráció mélységének nyomon követésére is alkalmas legyen”. Az integráció mélységének nyomon követése. Én nagyon kíváncsi lennék, hogy hogyan lehet a politikai tisztesség mélységeit követni, meg hogy lehet a hiteles kormányzás mélységeit követni, de ha már az integráció mélységét követni akarják, nyilvánvalóan jó lenne, ha erről is lenne valamilyen mérőszámuk, amit bevezetnének, mert attól tartok, hogy igen csúnya képet kaphatnánk ezzel a mostani kormányzat morális hátteréről.

Pontosan az integrációs lehetőségek azok, amelyek biztosítják a magyar állampolgárokkal való egyenlőséget, a védelemben részesülő személyek esetén az életben maradás lehetőségét. Cinikus és velejéig felháborító az egyenlőségre hivatkozva megszüntetni az egyenlőség lehetőségét! Önök elveszik azt a lehetőséget, amivel egyenlő legyen, miközben arról beszélnek, hogy egyenlőséget kívánnak teremteni. Miért? Azonnal adnak szavazati jogot is? Vagy mitől lesznek egyenlőbbek ettől, ha visszahúzzák ezeket az ellátási lehetőségeket és az integrációs költségeket? Nyilvánvalóan egy álszent érvelés ez, amely nem nagyon fogadható el, és ezért az egyenlő szót nem nagyon szívesen látom itt.

A menedékjogi törvény módosításának egyetlen látható célja, hogy a menekültek ne tudjanak integrálódni és ne legyenek integrálhatók. Ha önöknek ez a céljuk, akkor ezt az egyet kell kimondani, és minden más, amit Firtl képviselőtársam mondott a terrorfenyegetettségéről és minden másról, gyakorlatilag egy humbug, amit nem kell nagyon-nagyon kezelniük. Így nagyjából a magyarországi menekültpolitikát tökéletesen le tudják süllyeszteni Törökországgal és más baráti államokkal, Iránnal egy szintre, és nagyjából így fog Magyarország is állni ebben a kérdésben.

Az indokolás alapján a menedékjogi törvény módosításának célja a költségek csökkentése. Menyire került és mennyire fog kerülni? Érdekességként ajánlom figyelmükbe egy osztrák szakmai szer-

vezet kutatásait, amely a 3 évenkénti felülvizsgálat költségeit lényegesen többre becsülték meg és mérték, mint ha azt vizsgálnák felül, hogy az eljárás mennyire volt eredményes. Gyakorlatilag a státuszok jelentéktelen százalékban változtak meg, ezért egy nagy halom olyan plusz járulékos költséget helyeztek az egész rendszerre, amely teljesen indokolatlan volt, mert arról most nem beszélnek, hogy mennyibe fog kerülni az önök által most javasolt rendszer fenntartása, milyen lesz a hatékonysága a mérésnek. Majd az emberek lelkébe fognak látni, hogy mennyire lettek jók itt, mikor bejöttek Magyarországra? Hogy fog ez működni? Hány ember fog vele foglalkozni? Mondják meg a konkrét számításokat, mert ez az indokolásból sem derül ki! Nyilvánvalóan, ha ez nincs meg, akkor becsapják a saját frakciótársaikat is, nem beszélve a magyar társadalom többségéről.

A további kérdés az, hogy ha már integrációs támogatásban részesülő, elismert menekültek és oltalmazottak elvesztik a jelenleg járó integrációs támogatást, akkor hogyan lesz. Mi a jelenlegi megoldás? Nem látom az intézkedést. Ha a családsegítők ilyen irányú kötelezettsége megszűnik, mégis ki látja el az átmeneti időre a feladatot? Hogy fogják ezt rendezni? Vagy ezt is visszamenőlegesen szüntetik meg? Lesz valami visszamenő hatály? Hogy lehet ezt megvalósítani az önök elképzelése szerint?

Mindezek ellenére ki kell mondani, hogy a kormány legnagyobb bűne mégis az egyetlen fontosabb területen az a visszaélés, amit azzal követ el, hogy nem tesz jót. A Bibliából idézek ismét, Jakab leveléből megtudhatjuk: „aki tehát tudna jót tenni, de nem teszi, bűne az annak”. Önök az elmúlt hat évben kétharmaddal rengeteg jót tehettek volna az országgal, és rengeteg jót tehettek volna a magyar társadalommal. Az önök bűne nem pusztán az, amiket elkövettek, hanem az, amit nem tettek meg, és úgy bűne az is, hogy azoknak, akik segítségért fordulnak Magyarországhoz, akik rászorulnak, nem segítenek annak. És ezért fognak ítéltetni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem mondhatom, hogy váratlanul ért a felszólalás gyors lehetősége, hiszen azt látjuk, hogy itt komoly vita nem bontakozik ki a kérdésben.

Röviden a javaslatom annyi, hogy vonják vissza ezt a tíz csomagból álló valamit; nem akarom szemétnek nevezni, hiszen azért nagyon sok kodifikátor, felszólításra, de azért belefektette azt a munkát, amit nekünk tisztelnünk kell. De vonják vissza ezt a papírcsomagot, nyújtsanak be kizárólag a migrációs helyzetre vonatkozóan egy szigorításokkal teli, a magyar társadalom elvárásainak azért valamennyire megfelelő csomagot, hiszen itt olyan védhetetlen dolgok állnak előttünk, amelyekkel kapcsolatban konkrét kérdéseket újfent fel kell tennünk: hogyan fordulhat elő,

hogy Magyarország Kormánya ezzel a csomaggal harmadik országból ideérkező munkavállalóknak olyan többletjogokat és olyan védelmet biztosítana, ami egy magyar munkavállaló esetében ma még fel se merülhet? Még egyszer szeretném kiemelni: az önök csomagjában az szerepel, hogy a munkaügyi hatóság, a fővállalkozó vagy a vele jogviszonyban álló köztes alvállalkozó helyállási kötelezettségét állapítják meg, ha az alvállalkozó olyan munkáltató, aki szezonális munka keretében harmadik országbeli állampolgárt foglalkoztat, és a részére járó munkabért a foglalkoztatás megszűnéséig nem fizette meg. Egy magyar munkavállaló ilyen védelemben nem részesül, a multihálózatok által harmadik országokból idehozott munkavállalók részesülni fognak Magyarország Kormányának döntése alapján. A kérdés az, hogy ki hatalmazta fel önöket arra, hogy idegeneket többletjogokkal lássanak el, olyanokkal, amely jogok magyar állampolgárokra nem vonatkoznak.

A letelepedésikötvény-üzlet esetében pedig szintén teljesen egyértelműek a kérdéseink: elvárják-e a letelepedési kötvény vásárlóitól, az ide befektetőktől vagy a pénzt idehozóktól azt, hogy működő gazdasági hálózatot alakítsanak ki, valódi gazdasági tevékenységet folytassanak, vagy csak azt várják el, hogy idehozzák azt a tőkemennyiséget? A második kérdésünk is egyértelmű: miután az idehozott pénz fejében ezt a kölcsönszerződést önök teljesítették, tehát visszafizették azt, amire ígéretet tettek, hogy visszafizetnek, milyen mérleggel számolnak? Hosszú távon mennyire fog ráfizetni Magyarország arra, hogy a letelepedési kötvény-üzletág tekintetében önök az állampolgárság előszobáját árusítják, tehát önök tartózkodási engedélyt árusítanak és Magyarországra való bejövétel lehetőségét árusítják? Higgyék el, lesznek bőven olyan veszélyes elemek, akiknek lesz pénzük letelepedési-államkötvény-üzletágba beszállni.

Éppen ezért azt javasoljuk, hogy vonják vissza ezt a csomagot, migrációs szigorításaitak egy külön csomagban terjesszék be, hiszen mi azokat támogatni fogjuk, ha ezek így beérkeznek, és vonuljanak ki az európai csatatérre, ezeket a harmonizációs diktátumokat - amelyeket nem is mindig diktálják, de önök meg akarnak ennek felelni - utasítsák vissza, és végre ne szekercékkel küzdjenek a nyugat-európai térben, cseréljék a szekercéket tankokra. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom kettő percre a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, LMP.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az indoklásban találtam egy gyöngyszemet, az általános indoklás 8. pontjában. Azt mondja, hogy a szigorítás elsődleges iránya a menedékkérőket és a nemzetközi védelemben részesítetteket megillető szociális ellátások csökkentése, amely intézkedés révén elkerülhető, hogy az úgynevezett gazdasági migránsok kizárólag a

jobb élet reményében Magyarországon terjesszék elő a menedékjog iránti kérelmet. Akkor most fejtjük meg ennek a mondatnak az értelmét! Vannak gazdasági migránsok és vannak menekültek. Az a módosítás, amivel például az integrációs szerződéseket megkötik, azokra vonatkozik, akikről önök, tehát a magyar kormány hatósága kijelentette, hogy nem gazdasági migráns, hanem menekült.

(19.00)

Ezért állítom, hogy egyrészt ezért velejéig hazug ez az egész törvényjavaslat. Amiért pedig velejéig cinikus, hogy önök azt mondják, hogy a jobb élet reményében ne jöjjenek Magyarországra gazdasági migránsok, majd egyébként pedig egy következő paragrafusban könnyítik azt az üzletágot, amelynek az a célja, hogy a jobb élet reményében úgymond gazdasági migránsok jöjjenek Magyarországra. Mert ki a gazdasági migráns? Nem az, aki valamilyen gazdasági előny reményében akar ide Magyarországra jönni? Aki letelepedési kötvényt vásárol azért, hogy ide letelepedjen, adott esetben magyar állampolgárságot szerezzen, az mi a nyavalya, ha nem gazdasági migráns? Tehát önök azokkal a szerencsétlenekkel szórakoznak, akik elvesztették a hazájukat, a magyar hatóságok megadták nekik a menekültstátuszt, a magyar emberek biztonságát attól féltik, hogy ők hány négyzetméteren kuporognak, és közben pedig fölpörgetik azt a bizniszt, ahol ellenőrizetlenül, ellenőrizetlen háttérű emberek akadálytalanul bejuthatnak. Áruba bocsátják a magyar állampolgárságot, és az sem érdekli önöket, hogy ebből a bizniszből a jövedelem kifolyik Magyarországról, befolyik különböző offshore csatornába. Szégyelljék magukat! Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Sallai Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen. Én is csak egy rövidet szeretnék, tehát nem fogok az időkorlát végéig beszélni, csak szöveget ütött a fejembe ez a „jobb élet reményében” indoklási rész. Hiszen a magyar emberek többsége is a jobb élet reményében marad még itt az országban, és magyarságában bízva azt gondolja, hogy majd valamikor lesz egy normális kormánya egyszer az országnak, aki foglalkozni fog ezzel a kérdéssel. De pont az ő reményeiknek jelent veszélyt többek között ez az előterjesztés.

Ugyanis nyilvánvalóan az látszódik, hogy az Orbán-kormány gazdaságpolitikája, miután nem tudja elérni azt, hogy magyarországi kis- és középvállalkozások bárhogy is stabilizálódjanak - sőt, az elmúlt két évben többször döntött csúcsot a magyarországi kis- és középvállalkozások megszűnésének a száma -, arra kárhoztatja az országot, hogy különböző külföldi iparba alkalmazottként menjenek. És

mit mond a miniszterelnök úr: a versenyképességünk az alacsony munkabér; az, hogy itt nem cél az, hogy megfizessük az embereket. Nem cél az, hogy európai életet biztosítsunk; nem cél az, hogy majd a magyarországi régió állampolgárai ugyanolyan életminőségben tudjanak élni, mint Nyugat-európa bármelyik európai uniós állampolgára. És ezt most betonozzák be, ezzel a javaslattal többek között, mikor a garantáltan olcsó munkaerő bevándorlására lehetőséget teremtenek. És egyértelműen az látszódik, hogy ezzel arra kárhoztatják az országot, hogy az a versenyképesség, amit önök annak neveznek, az olcsó munkaerő versenyképessége fenn legyen tartva, és garantáltan legyen további olcsó munkaerő, mert aki nem tudja ezt az olcsóságot tartani, vagy nem akar megélni 60 ezer forintból, 70 ezer forintból, az majd kikerül erről a munkaerőpiacról. Ez az előterjesztés is ehhez járul hozzá.

Nyilvánvalóan arra is kíváncsi lennék, ha esetleg valamelyik kormánypárti képviselőtársam, az az egy, aki bent van vagy az államtitkár úr esetleg arra is válaszolna, hogy mondjuk, azok a költségek - hiszen többször felmerült a szociális költségek vagy ellátási feladatok mérséklése - milyen arányban vannak azokkal a költségekkel, amit mondjuk, a kormány ezzel ellentétes célokra felhasznált. Tehát mennyibe került? Nem volt teljesen egymilliárd a társadalmi konzultáció, amikor egy tiszta kérdést megkérdeztek az emberektől, borítékolható volt a válasz. Utána volt, azt hiszem, kétszer 300 milliós kampány, amit rendkívüli sürgősséggel, közbeszerzéseket megkerülve Rogán miniszter úr szomszédjának oda kellett adni. Akkor így barátok között is, mondjuk, kapásból másfél milliárd forint fölött vagyunk, amit már erre elköltöttek. Milyen költségeket spórolnak meg? Mert ha közben ezt azért csinálják, hogy a propagandaminiszter barátait kistafirungozzák újabb forrásokkal, egyéb habonyi meg migránsletelepedési kötvények mellett, akkor nem biztos, hogy olyan nagy haszon ez a magyar társadalomnak meg a magyar költségvetésnek, hogy érdemes legyen erről vitázni.

Emiatt én is azt hiszem, hogy a magam részéről csatlakoznék azon képviselői javaslathoz, hogy legjobb lenne ezt az egészet visszavonni, újragondolni azt, hogy milyen értéket akarnak képviselni itt, Európában, milyen értéket akarnak a Kárpát-medencében honosítani, annak függvényében esetleg át gondolni azt, hogy hogyan kezeljük azokat, akik segítségért fordulnak hozzánk, és hogyan kezeljük hosszú távon az országnak azt a jövőjét, amire alapvető hatással lehet mindaz, amit most itt papírra fektettek. Ennek az újragondolásnak az idejére, ehhez a bölcsességhez kívánok önöknek erőt, hogy meg tudják ezt tenni és visszavonni ezt az egész javaslatot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót kettő percre Schiffer András frakcióvezető úrnak, Lehet Más a Politika.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A törvényjavaslatnak az a része, ahol a kiemelt stratégiai partnereknek akarják megkönnyíteni azt, hogy az alkalmazottakat könnyebben tudják behozni Magyarországra és a munkavállalási engedélyt könnyebben tudják megszerezni, megkapni, az pontosan annak az orbáni politikának egy lényegi eleme, amelyik arról szól, hogy a magyar munkaerő árát minél inkább nyomják le. Az önök gazdaságpolitikájának az a lényege, az a sarokköve, hogy legyen minél olcsóbb a magyar munkaerő, legyen minél kizsákmányolhatóbb a magyar munkás, mert ez biztosítja önök szerint Magyarországnak a versenyképességét. Behoznak egy olyan törvényjavaslatot, amelyik kinyitja a kaput abba az irányba, hogy még inkább le lehessen törni a magyar munkaerő árát. Ugyanebben a törvényjavaslatban megnyitják a kaput arra, hogy offshore paradicsomokba még több pénzt ki lehessen pumpálni, amely pénz hiányzik a magyar kórházakból, a magyar iskolákból, és ezt az egész gazemberséget leöntik egy migrációs szósszal, mondván, hogy az elmúlt évben ez a dolog egyszer már önöknek bejött.

Egyetlenegy dolgot tévesztenek szem elől, hogy az a politika, amelyik arról szól, hogy az egész globális világgazdasági vérkeringésbe, kereskedelempolitikai vérkeringésbe beágyazva Magyarország legyen részese a lefelé tartó bérversenynek, és azzal váljon versenyképpé az ország, hogy egyre alacsonyabb bért kell fizetni az egyre kiszolgáltatottabb munkaerőnek, ez a kormányzati politika akarva-akaratlanul pontosan azokat a globális folyamatokat erősíti tovább a maga szerény eszközeivel, amelyek egyébként ezt a globális migrációs válságot is előidézték.

Tehát miközben önök úgymond a gazdasági bevándorlás ellen hirdetnek harcot, ez a gazdaságpolitika, ez a szemlélete a nemzetközi kereskedelemnek erősíti azokat a folyamatokat, amelyek egyébként milliókat indítanak útnak az egész bolygón. Nem veszik észre, de pontosan azt a történetet erősítik, ami ellen harcot hirdettek. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, hogy van-e még jelentkező, hozzászólási szándék. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Akkor, ha kíván élni a zárszó lehetőségével, államtitkár úr, az előterjesztő nevében, megadom a szót. 30 perces időkeret áll a rendelkezésére.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Legelőször is szeretném megköszönni a Fidesz- és a KDNP-frakció képviselőinek *(Dr. Harangozó Tamás: A többes szám erős. - Közbeszólások az LMP és a Jobbik soraiból: Hol vannak? Egy van itt.)*, akik hozzászólásukban támogatásukról biztosították a törvényjavaslatot.

(Zaj, közbeszólások az ellenzéki padsorokból. - Az elnök csenget.) Simon Miklós képviselő úrnak és Firtl Mátyás képviselő úrnak, akik támogatták a törvényjavaslatot. Arra kérem a képviselő urakat és a frakciókat, hogy a törvényjavaslat szavazásánál is támogassák a javaslatot.

Ami a megszólaló ellenzéki képviselők hozzászólását illeti, szeretném az ő hozzászólásaikat is megköszönni. Úgy gondolom, hogy ezek a hozzászólások, bár nagyon sok tárgyi tévedést tartalmaztak és gyakran indulatosak voltak, és olyan fölszólítást is tartalmaztak, mint például Z. Kárpát Dániel vagy Sallai R. Benedek képviselő úr, akik a törvényjavaslat visszavonására kérték a kormányt, ezt egyébként teljes mértékben visszautasítom, nem vonjuk vissza a javaslatot, tehát az ő hozzászólásaikat, ezt leszámítva, szeretném megköszönni.

Engedjék meg, hogy rátérjek a megszólaló ellenzéki képviselőtársaim által elmondottakkal kapcsolatos reagálásra.

Harangozó Tamás képviselő úrnak is megköszönöm a hozzászólását. Szeretném elmondani, hogy a tartózkodási engedély épp ugyanolyan mozgásszabadságot biztosít az Unión belül, mint a letelepedési engedély, pluszjogosultságokra csak azok jogosultak a jogszabály alapján, akik életvitelszerűen itt élnek. Tehát szeretném hangsúlyozni, hogy csak azokra vonatkozik, akik életvitelszerűen Magyarországon élnek, azok kapják meg a pluszjogosultságot. Ez nagyon sok kérdésre megadja a választ, ami a vitában megalapozatlanul elhangzott.

Az elismert menekültek és oltalmazottak továbbra is kapnak segítséget az államtól, azonban csak annyit, amennyi egy magyar állampolgárt is megillet.

(19.10)

A befogadott egy védelmi kategória, ugyanis a visszaküldés tilalmával függ össze a státusz biztosítása, amelyet a menekültügyi hatóság vizsgál. A befogadottak nagy része eddig is a menekültügyi eljárás következményeképpen, annak eredményeképpen lett befogadott, a statisztikát ez nem befolyásolja.

Harangozó képviselőtársam a hozzászólása végén egy burkolt fenyegetést fogalmazott meg - aki a pulpitusról mondta el a hozzászólását - a kormánypárti képviselőknek címezve. Én ezt szeretném visszautasítani.

A következő Z. Kárpát Dániel képviselő úr hozzászólása volt, aki többek között a határőrség visszaállítását is megfogalmazta. Szeretném elmondani, hogy a magyar rendőrség határrendész-bevetési osztálya a honvédséggel együtt ellátja a magyar határok védelmét. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani azoknak a rendőröknek, határrendészeknek, katonáknak, akik a magyar határokat, a magyar embereket, Magyarországot, a magyar biztonságot védik. Bízunk abban, hogy a jövőben is eredményesen teszik ezt. Azt is szeretném elmondani, hogy a kor-

mány ehhez minden támogatást megad a jövőben is. Folytatva a Z. Kárpát Dániel képviselő úr hozzászólásával kapcsolatos észrevételeimet, szeretném elmondani, hogy a jelen törvényjavaslat semmilyen újonnan bevezetett kedvezményt nem tartalmaz. A vállalat belüli áthelyezés egy harmadik országban honos vállalatnak az Unió tagállamaiban lévő leányvállalataiba történő áthelyezést jelenti, csak a vezető beosztásúakra, a szakértőkre és a gyakornokokra vonatkozik. Tehát csak vezető beosztásúakra, szakértőkre és gyakornokokra vonatkozik, nem vonatkozik mindenkire, azaz csak egy szűk körre vonatkozik. Emellett nem engedély nélkül dolgoznak, maximálisan három hónapig az Unió más állama által kiadott tartózkodási engedéllyel rendelkezőkre vonatkozik ez a szabály. A magyarországi munkavégzést be kell jelenteni, ez teljes mértékig az irányelv rövid mobilitásra vonatkozó szabályait tükrözi.

A befogadottak maximálisan egyéves tartózkodási engedélyt kapnak, amit folyamatosan felül kell vizsgálni. A visszatoloncolással kapcsolatban megjegyezzük, ha ez a hozzászólás a Dublin III.-at érinti, akkor annak uniós alapjai vannak, azt Magyarország nem mondhatja fel. Ennek alapján mi is visszaküldjük azokat a migránsokat, akik nem Magyarország területén léptek be az Európai Unióba.

Schiffer András képviselő úr hozzászólásával kapcsolatban a következőket szeretném elmondani. A hozzászólása indulatos volt és erős kirohanásokat tartalmazott a megfogalmazásait illetően. A felvetett hozzászólásokra reálisan, higgadtan szeretnék válaszolni, és remélem, hogy képviselő úr is tudomásul veszi ezeket a reakciókat.

A támogatások mértékét egyetlen uniós szabály vagy nemzetközi egyezmény sem írja elő. Állampolgárságot nem árulunk pénzért, letelepedési engedélyt kaphatnak. Az eljárás során az Alkotmányvédelmi Hivatal, a rendőrség és a TEK vizsgálja a kérelmezőket minden esetben mind nemzetbiztonsági, mind közbiztonsági szempontokat figyelembe véve. Ez egyébként magának az intézménynek a vitája során, illetve az intézményre vonatkozó módosítások során is elhangzott. Úgy tűnik, hogy ezeket az érveket nem hallgatják meg ellenzéki képviselőtársaim, ami sajnálatos, hiszen ma is úgy éreztem, mintha ennek a jogintézménynek a részletes vitáját folytattuk volna le, hiszen csak egy módosításról volt szó.

A letelepedési kötvényt árusító gazdasági társaságot minden esetben a Gazdasági bizottság választja ki, ezt önök jól tudják. Tisztelt ellenzéki képviselőtársaimnak joguk van arra, hogy ebben a kérdésben a Gazdasági bizottsághoz forduljanak a kifogásaikkal vagy bármilyen olyan kérdéssel, amelyek megfogalmazódnak ezzel kapcsolatban.

Ami a Schiffer képviselő úr által említett német gyárakban alkalmazott munkásokat illeti: szeretném elmondani, hogy ebben az esetben nem a munkásokról, hanem vezető beosztásúakról és szakértőkről van szó, magasan képzett személyekről. A vállalat belüli áthelyezés teljes egészében csak az uniós jog-

nak való megfelelést foglalja magába, amely minden tagállamra kötelező. A stratégiai partnereknek olyan könnyítés járna az eljárásban, hogy ők maguk is beadhatják a külföldi kérelmét, és minimálisan rövidebb lesz a határidő ennek köszönhetően.

Sallai R. Benedek képviselő úr hozzászólásával kapcsolatban szeretném elmondani: ő arra hivatkozott, hogy a törvényjavaslatban megfogalmazott keresztény elveket nem találja a Bibliában. Én azt tanácsolom, hogy forgassa türelmesen továbbra is a Bibliát, és reméljük, hogy megtalálja azokat az elveket, amelyeket hiányolt ezekben a törvényjavaslatokban. Azt gondolom, hogy ez a tevékenység mindenképpen a képviselő úr érdekét és lelki megnyugvását is szolgálja, és bízunk abban, hogy válaszokat kap azokra a kérdésekre, amelyekre vonatkozóan a Bibliából várja a választ.

Ami a tényadatokat illeti: a kérelmezők több mint kétharmada meg sem várta a menekültügyi eljárás lefolytatását, egy héten belül eltűnt a befogadóállomásokról. A kérelem benyújtásának csak az volt a célja, hogy továbbutazhasson az Unió más országába, és elkerülje az idegenrendészeti eljárást. A tavalyi évben a 177 ezer ügyből több mint 150 ezer megszüntetésre került, mert a kérelmező ismeretlen helyre távozott. A hároméves felülvizsgálat az Unió több államában bevezetésre került, mert ez idő alatt változhat a származási ország biztonsági helyzete.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Úgy gondolom, hogy egy nagyon fontos törvényjavaslatot tárgyalunk most. Szeretném megköszönni képviselőtársaimnak, mind kormányparti, mind ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy a vitában részt vettek és elmondták a hozzászólásaikat. Bízunk abban, hogy a benyújtott módosító javaslatok még jobbá teszik ezt a törvényt. Szeretném elmondani, hogy a kormány álláspontja szerint ez a törvényjavaslat Magyarország nemzeti érdekeinek megfelel, ez a törvényjavaslat Magyarország nemzeti érdekeit szolgálja, és szeretném visszautasítani azokat az ellenzéki hozzászólásokat, amelyek ezt megkérdőjelezték, és a kormányt vagy a kormány szerveit különböző gyanúsítgatásokkal illeték a vita során. Ez teljesen megalapozatlan.

Arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogassák a szavazásnál. Bízom abban, hogy minél nagyobb támogatást tudunk elnyerni a szavazás során, hiszen, még egyszer mondom, ez a javaslat Magyarország nemzeti érdekeit szolgálja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A parlamenti dramaturgia szerint a vitát lezártam. Köszönöm a zárszót. A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország és a Szlovén Köztársaság között a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása**

következtében az államhatár megváltoztatásáról szóló szerződés kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/9631. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat a korábbi, a magyar-jugoszláv államhatáron a határvonal és a határjelek felújításáról, megjelöléséről és karbantartásáról szóló, 1983. október 20-án, Belgrádban létrejött egyezményt módosítja. Az új szerződést a felek 2016. január 22-én írták alá, amelynek megszervezésére a magyar-szlovén vegyes bizottság ülésein, valamint kétoldali szakértői egyeztetéseken került sor.

A módosítás azért várt szükségessé, mert a magyar-szlovén közös államhatár határszakasza a Lendva-patakon végzett vízgazdálkodási szabályozási munka miatt megváltozott, és a leválasztott államterületekben területi különbség keletkezett. A területcsökkentést a felek megállapodásuk szerint Tornyiszentmiklós magyar település, illetve Pince szlovén település térségében egyenlítik ki.

(19.20)

A szerződés hatálybalépést követően az annak elválaszthatatlan részét képező határokormány megváltoztatja a határjelek jelenlegi számozását.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bartos Mónikának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Az Ausztriában eredő Lendva-patak Északkelet-Szlovénia egyik legnagyobb folyóvize, amely a Mura folyó baloldali mellékfolyója. A 76 kilométer hosszú patak országhatárt is képez Magyarország és Szlovénia között, amely a horvát-szlovén-magyar hármas határ közelében, Szlovénia legkeletibb részén torkollik a Murába.

Az 1850-es évek táján készült el az úgynevezett Lendva-Adovány-csatorna, amely a mai Szlovénia területén található. A lecsapoló főcsatornát a széles Muravölgyben Muraszombattól Muraszemenyéig ásták ki, az a Kerkába torkollik. A munkálatok akkor osztrák területen indultak. A történelem változása következtében ma új egyezmények szabályozzák az együttműködést. Az Állandó Magyar-Szlovén Víz-

gazdálkodási Bizottság alapszabályzata egy 1994. október 21-én, Ljubljánában aláírt egyezmény mellékletét képezi. Jelentősége, hogy a határt alkotó vagy metsző vízfolyások és vízgyűjtő területek vízgazdálkodási kérdései oly módon oldhatóak meg, hogy közben tiszteletben tartják mindkét ország érdekeit.

Mára szükségessé vált a Lendva-patak vízgazdálkodási szabályozása, ennek következtében az A 613 számú határjel és az A 643.2 számú határjel között meg kell határozni az államhatárt. A kiigazítás annyit jelent, hogy Magyarország államterületéből 25 747 négyzetméter nagyságú terület a Szlovén Köztársaság államterületéhez kerül, ellentételezéseként ugyanekkora méretű területet veszünk át Szlovéniától, így Magyarország államterülete változatlan marad. Ennek megvalósítását szolgálja az előttünk fekvő egyezmény. Kérem képviselőtársaimat, hogy ezt támogassák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagy vitára nem számított a törvényjavaslat kapcsán, de mégis engedjék meg, hogy egy pár mondatot mondjak én is a törvénytervezetről, mert talán az illendőség úgy kívánja.

Magyarországnak a kapcsolatai Szlovéniával rendezettek, 1992 óta vettük fel egymással a diplomáciai kapcsolatokat, számos együttműködési szerződés, alapszerződés szabályozza a két országnak az együttműködését, amiről természetesen hál' istennek elmondhatjuk, hogy jó minőségű, stratégiai együttműködésről beszélhetünk. Ezt a jó viszonyt folyamatosan próbálja a mindenkori kormány közös kormányulésekkel is még elmélyültebbé tenni, 2007-ben, 2009-ben és idén januárban is volt ilyen kormányülés, sőt nemrég szavazott az Országgyűlés a Magyarország és a Szlovén Köztársaság közötti, minősített adatok cseréjéről és kölcsönös védelméről szóló egyezményről, és ez csak azért érdekes, mert ezt az egyezményt a jelen, most napirenden szereplő nemzetközi megállapodással együttesen a közös kormányulésen írták alá a felek.

A jelen szerződést - ahogy Bartos Mónika képviselőtársam is elmondta - az államhatár vonalának a magyar-szlovén közös államhatár határszakaszán bekövetkezett változása indokolja, ennek a változásnak az oka a Lendva-patakon végzett vízgazdálkodási szabályozási munka, amelynek következtében megváltozott a Lendva-patak medre, és így szükségessé válik bizonyos területcsere. Az államhatár vonalának a változása következtében a leválasztott államterületekben területi különbség keletkezett, ez körülbelül 11 900 négyzetméter nagyságrendű, és ezt a területcsökkenést a felek megállapodásuk szerint Tornyiszentmiklós magyar település, illetve Pince szlovén

település térségében egyenlítik ki. Szerintünk ez a szerződés teljesen rendjén való, úgyhogy a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőcsoportja természetesen támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen. (Kontrát Károly tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Láthatóan a többi képviselőcsoport vezérszónoki felszólalással nem él, független képviselő nem kíván felszólalni, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, további képviselői felszólalásra sem látok jelzést, ezért, tisztelt Országgyűlés, az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni Bartos Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőjének a támogatását, támogató hozzászólását, amelyben elmondta, hogy a Fidesz-frakció támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, és arra kérem, hogy a szavazásnál is támogassák.

Köszönöm szépen Mesterházy Attila képviselő úrnak is a hozzászólását, aki elmondta, hogy az MSZP-frakció támogatja a törvényjavaslatot, kérem őt is, önt is kérem, képviselő úr, hogy a szavazásnál is támogassák.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényjavaslat Magyarország nemzeti érdekeinek megfelel, ezért arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására pénteken 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most az egyetlen **napi-rend utáni felszólalás**ra kerül sor, amelyre Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője jelentkezett: „Meddig még? 2.” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Sokszor tehetjük fel a kérdést: meddig még, hiszen olyan feszítő problémák találhatók Magyarország fölött az égben, amelyek egész egyszerűen megoldásért kiáltanak, de ezek közül is kiemelkedik egy, a devizahiteles krízis, az otthonteremtési problémák, a migrációs válság közepette az az egy, amely tulajdonképpen a talapatot jelenti ahhoz az egész színpadhoz, amire például a bevándoroltatás jelenségét az utóbbi egy-másfél évben fel tudták fűzni és fel lehetett fűzni, ez pedig a tragikus, drámai mértékű népességfogyásé.

Ne vitassuk el ennek a kormánzatnak a kísérleteit, valódi cselekvési kísérleteit, gondolatkísérleteit azt illetően, hogy mondjuk, családi adókedvezmény

formájában igen súlyos pénzüsszegeket csoportosított át az érintett magyar családokhoz, tegyük hozzá, hogy ezt teljes egészében főleg a felső középosztályban találhatók és az annál gazdagabbak tudták igénybe venni, de legalább egy jó irányú beavatkozás volt, hogyha nem is teljes körű, és ha nem is tudott kiteljesedni azon társadalmi csoportokban, ahonnan a legtöbb gyermeket várhatjuk, illetve a középosztály leszakadás által fenyegetett részeiben. De azt látjuk, hogy az idecsoportosított pénzüsszegek ellenére az élve születések száma csak a hibahatáron belül volt képes növekedni, nem sikerült lassítani a népességfogyás ütemét, tehát látszik, hogy pusztán ezekkel a milliárdokkal megoldást elérni nem lehet.

Ha a népességfogyás üteméről beszélünk, KDNP-s képviselőtársaink közül többen védekeztek azzal, hogy a termékenységi ráta némiképpen javul; álláspontom szerint nagyjából statisztikai hibahatáron belül, de én már ennek a javulásnak is örülök, tehát semmiképpen nem lehetünk ellendrukkerek. Ugyanakkor azt kell látnunk, hogy 2014-ben 35 ezerrel lettünk kevesebben, egy évvel később pedig 40 ezerrel lettünk kevesebben, tehát a népességfogyás számokban, nagyon makacs számokban mért üteme sajnálatos módon fokozódott, ezzel párhuzamosan viszont erősödtek azok a liberális hangok, amelyek a bevándoroltatással, a kívülről történő feltöltéssel kívánják „megoldani” ezt a problémát, de ez a megoldás, még egyszer mondom, idézőjeles, csak a nemzet halál felé vezethetne. Érdemes tehát megvizsgálni azt, hogy merre lehetne elindulni.

Jó irány lehetne a családi otthonteremtési kedvezmények szélesítése, de itt is azt látjuk, hogy a kormányzat egy olyan megoldást dolgozott ki, amely a felső középosztályban és attól felfelé tud igazából hatni, érthetetlen filozófiai háttérrel indokolva mindezt, miszerint új építésű lakások, új otthonok irányába próbálják elmozdítani azokat a magyarokat, akik körében - már a CSOK-ra jelentkezők száma és összetétele is ezt mutatja - több mint 90 százalék egyszerűen nem engedheti meg magának azt, hogy egy új otthonba ruházzon be, nemhogy egy új építésű lakópark lakásba.

(19.30)

Elmondhatjuk tehát, a Jobbik inkább a magyar rögválóságnak megfelelő megoldásokat kívánja támogatni. Ezen megoldási formák közül kiemelkedik a használt ingatlanok vásárlásának elősegítése, a felújítás, energetikai korszerűsítés támogatása és az akár új albetéttel nem járó bővítés, ami vidéken abszolút életszerű, hogy a szülők portáját kibővítve a fiatalok új életet kezdenek, a vágyott gyermek világra jöhet. E három irányból tehát a CSOK tekintetében legalább a kedvezményes hitelt teljeskörűen ki kellene bontakoztatni és ki kellene nyitni. Sajnálatos módon felszólításaink ellenére ez nem következett be.

Ugyanakkor azt látjuk, hogy NOK néven egy olyan állami háttérű pilótajátékot legalizált és hozott

be újra 24 óra alatt a kormányzat, ahol száználmas módon, licitre kárhóztatva próbálnak otthonhoz juttatni olyan befizetőket, akik közül a legnagyobb kedvezménytömeget megint csak a havonta 70-80 ezer forintot ide befizetni tudók élvezhetnek. De még ők is veszélyben vannak a tekintetben, hogy ha bedőlnek ezek a cégek és társaságok, tulajdonképpen semmilyen garanciális elem nem biztosítja azt, hogy az ide befizető emberek a pénzükhöz jussanak, ne járjanak úgy, mint korábban a devizakárosultak, vagy ne járjanak úgy, mint nem is olyan régen a Quaestor-károsultak.

Lenne egy csodafegyverünk ugyanakkor, amely nem csak az otthonteremtési területen könnyíthetne. Itt az állami bérlakásépítési program lenne az, ami érdemben tud hatni. De leginkább az egyszerű sorban élő magyar családok mindennapjait könnyíthetné meg. Ez pedig az alapvető élelmiszerek áfatartalmának csökkentése és ehhez csatolva a gyermekvállalási cikkek áfatartalmának radikális csökkentése

lehetne. Ezért nehezményezzük, hogy a kormányzat ma felháborító módon leszavazta áfacsökkenési terveinket. Éppen ezért a Jobbik a közeljövőben mindent meg fog tenni azért, hogy legalább a gyermeknevelési cikkek áfatartalmának csökkentése tekintetében, ennek elérésével megakadályozzuk azt, hogy egész Európában Magyarországon adóztassák a legdurvábban a gyermekvállalást. Köszönöm a figyelmet. *(Rig Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel a napirend utáni felszólalás végére értünk, megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten hétfőn, 11 órakor folytatja ülését.

Az **ülésszakát bezárom**. Nyugodalmat kívánok!

(Az ülésnap 19 óra 32 perckor ért véget.)

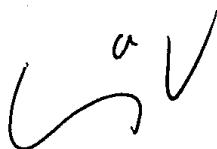
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

Nyomda: EUROTRONIK Zrt.

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)